

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 1

- ItN. 1,1 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευταίην Μωυσῆ, εἶπε Κύριος τῷ Ἰησοῖ υἱῷ Ναυῆ τῷ ὑπουργῷ Μωυσῆ λέγων·
- ItN. 1,1 Όταν ο Μωϋσῆς ετελεύτησεν, εἶπεν ο Κυριος στον Ιησουν του Ναυη, τον βοηθόν του Μωϋσέως τα εξής·
- ItN. 1,2 Μωυσῆς ὁ θεράπων μου τετελεύτηκε· νῦν οὖν ἀναστὰς διάβηθι τὸν Ἰορδάνην, σὺ καὶ πᾶς ὁ λαὸς οὗτος εἰς τὴν γῆν, ἣν ἐγὼ δίδωμι αὐτοῖς.
- ItN. 1,2 “Ο Μωϋσῆς, ο δούλος μου, ἀπέθανε. Τώρα, λοιπόν, σήκω να διαβῆς τον Ιορδάνην, συ και ὅλος ο ισραηλιτικός αὐτός λαός, δια να εισέλθετε εἰς τὴν χώραν, τὴν ὁποίαν ἐγὼ δίδω εἰς ὅλους σας.
- ItN. 1,3 πᾶς ὁ τόπος, ἐφ’ ὃν ἂν ἐπιβῆτε τῷ ἴχνει τῶν ποδῶν ὑμῶν, ὑμῖν δώσω αὐτόν, ὃν τρόπον εἶρηκα τῷ Μωυσῆ,
- ItN. 1,3 Θα δώσω εἰς σας ὅλην τὴν περιοχὴν, τὴν ὁποίαν θα πατήσουν τα πόδια σας, ὅπως ἔχω υποσχεθῇ στον Μωϋσῆν.
- ItN. 1,4 τὴν ἔρημον καὶ τὸν Ἀντιλίβανον ἕως τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου ποταμοῦ Εὐφράτου, καὶ ἕως τῆς θαλάσσης τῆς ἐσχάτης ἀφ’ ἡλίου δυσμῶν ἔσται τὰ ὅρια ὑμῶν.
- ItN. 1,4 Τα ὅρια τῆς χώρας αὐτῆς θα εἶναι πρὸς νότον μεν ἡ ἔρημος (Καδης), πρὸς βορρὰν το ὅρος Ἀντιλίβανος, πρὸς ανατολὰς ἕως τὸν μεγάλον ποταμόν τὸν Εὐφράτην, πρὸς δε δυσμὰς μέχρι τῆς Μεσογείου Θαλάσσης.
- ItN. 1,5 οὐκ ἀντιστήσεται ἄνθρωπος κατενώπιον ὑμῶν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου, καὶ ὥσπερ ἤμην μετὰ Μωυσῆ, οὕτως ἔσομαι καὶ μετὰ σοῦ καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω σε, οὐδ’ ὑπερόψομαί σε.
- ItN. 1,5 Κανείς ἄνθρωπος δεν θα ἠμπορέσῃ να ἀντισταθῇ ἐνώπιόν

σας καθ' όλον το διάστημα της ζωής σου· και όπως ήμην πάντοτε κοντά στον Μωϋσήν, δύναμις και προστασία του, έτσι θα είμαι και μαζί με σέ. Δεν θα σε εγκαταλείψω και ούτε ποτέ θα σε παραβλέψω.

ΙτΝ. 1,6

Ἰσχυε καὶ ἀνδρίζου, σὺ γὰρ ἀποδιελεῖς τῷ λαῷ τούτῳ τὴν γῆν, ἣν ὥμοσα τοῖς πατράσιν ὑμῶν δοῦναι αὐτοῖς.

ΙτΝ. 1,6

Εχε θάρρος και ανδρείαν. Διότι συ θα κατακτήσης και θα διανείμης στον λαόν αυτόν την χώραν την οποίαν υπεσχέθην να δώσω στους προπάτοράς σας.

ΙτΝ. 1,7

Ἰσχυε οὖν καὶ ἀνδρίζου, φυλάσσεσθαι καὶ ποιεῖν καθότι ἐνετείλατό σοι Μωυσῆς ὁ παῖς μου, καὶ οὐκ ἐκκλινεῖς ἀπ' αὐτῶν εἰς δεξιὰ οὐδὲ εἰς ἀριστερά, ἵνα συνῆς ἐν πᾶσιν οἷς ἐὰν πράσσης.

ΙτΝ. 1,7

Εχε λοιπόν θάρρος και ανδρείαν, και πρόσεχε να εφαρμόζης πιστώς, ο,τι έχει διατάξει ο δούλος μου Μωϋσής στον Νομον. Από τας εντολάς του Νομου δεν θα παρεκκλίνης καθόλου, ούτε δεξιά ούτε αριστερά, δια να αποκτήσης έτσι σύνεσιν και να φέρης εις πέρας επιτυχώς όλα τα έργα σου.

ΙτΝ. 1,8

καὶ οὐκ ἀποστήσεται ἡ βίβλος τοῦ νόμου τούτου ἐκ τοῦ στόματός σου, καὶ μελετήσεις ἐν αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτός, ἵνα εἰδῆς ποιεῖν πάντα τὰ γεγραμμένα· τότε εὐοδωθήσῃ, καὶ εὐοδώσεις τὰς ὁδοὺς σου καὶ τότε συνήσεις.

ΙτΝ. 1,8

Ποτέ δεν πρέπει να αφήσης από τα χέρια σου, από την καρδίαν και το στόμα σου το βιβλίον του Νομου τούτου. Θα το μελετάς ημέραν και νύκτα, δια να μάθης καλά και να εφαρμόζης πιστώς όλα, όσα είναι γραμμένα εις αυτό. Τότε θα ευοδωθής και θα φέρης εις αἴσιον πέρας τους σκοπούς σου και θα αναδειχθής συνετός δια τον εαυτόν σου και δια τον λαόν.

ΙτΝ. 1,9

ἰδοὺ ἐντέταλμαί σοι· Ἰσχυε καὶ ἀνδρίζου, μὴ δειλιάσης,

μηδὲ φοβηθῆς, ὅτι μετὰ σοῦ Κύριος ὁ Θεός σου εἰς πάντα, οὗ ἂν πορεύῃ.

ItN. 1,9 Ἰδοὺ σου ἔχω δώσειν τὴν ἐντολήν· λάβε δύναμιν καὶ ἀνδρείαν, μὴ δειλιάσῃς ποτέ, μὴ φοβηθῇς κανένα, διότι ἐγώ, Κύριος ὁ Θεός σου, εἰμαι μαζὴ σου εἰς ὅλας τὰς ἐνεργείας σου καὶ ὅπου θα πορευθῇς”.

ItN. 1,10 Καὶ ἐνετείλατο Ἰησοῦς τοῖς γραμματεῦσι τοῦ λαοῦ λέγων·

ItN. 1,10 Ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυὴ διέταξε τότε τοὺς γραμματεῖς τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, λέγων·

ItN. 1,11 εἰσέλθατε κατὰ μέσον τῆς παρεμβολῆς τοῦ λαοῦ καὶ ἐντείλασθε τῷ λαῷ λέγοντες· ἐτοιμάζεσθε ἐπισιτισμόν, ὅτι ἔτι τρεῖς ἡμέραι καὶ ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην τοῦτον εἰσελθόντες κατασχεῖν τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν.

ItN. 1,11 “εἰσέλθετε ἀνὰ μέσον τοῦ στρατοπέδου καὶ παραγγείλατε στον λαόν τα ἐξῆς· Ἐτοιμάσατε τροφάς, διότι ἔπειτα ἀπὸ τρεῖς ἡμέρας θα διαβήτε τούτον τὸν Ἰορδάνην ποταμόν, διὰ νὰ εἰσέλθετε καὶ κατακτήσετε τὴν χώραν, τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος ὁ Θεός των πατέρων σας δίδει εἰς σας”.

ItN. 1,12 καὶ τῷ Ῥουβὴν καὶ τῷ Γὰδ καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ εἶπεν Ἰησοῦς·

ItN. 1,12 Εἰς τὰς φυλάς τοῦ Ρουβὴν καὶ τοῦ Γὰδ καὶ στο ἡμισυ τῆς φυλῆς τοῦ Μανασσῆ ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυη, εἶπεν·

ItN. 1,13 μνήσθητε τὸ ῥῆμα, ὃ ἐνετείλατο ὑμῖν Μωυσῆς ὁ παῖς Κυρίου λέγων· Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν κατέπαυσεν ὑμᾶς καὶ ἔδωκεν ὑμῖν τὴν γῆν ταύτην.

ItN. 1,13 “ἐνθυμηθῆτε τὴν ἐντολήν, τὴν ὁποίαν ὁ Μωϋσῆς, ὁ δούλος τοῦ Κυρίου, σας ἔδωσε λέγων· Κύριος ὁ Θεός σας παρεχώρησεν εἰς σας αὐτὴν τὴν ἀνατολικὴν τοῦ Ἰορδάνου χώραν καὶ σας ἀνέπαυσεν ἀπὸ τὰς ἄλλας ταλαιπωρίας.

ItN. 1,14 αἱ γυναῖκες ὑμῶν καὶ τὰ παιδία ὑμῶν καὶ τὰ κτήνη ὑμῶν

κατοικείτωσαν ἐν τῇ γῇ, ἣ ἔδωκεν ὑμῖν, ὑμεῖς δὲ
διαβήσεσθε εὕζωνοι πρότεροι τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, πᾶς
ὁ ἰσχύων, καὶ συμμαχήσετε αὐτοῖς,

ItN. 1,14

Αἱ γυναῖκες σας καὶ τὰ παιδιά σας καὶ τὰ κτήνη σας, ας
παραμείνουν εἰς τὴν γῆν, πού σας ἔδωκεν ὁ Κύριος. Σεῖς
ὅμως οἱ ἄνδρες με ελαφρόν ὀπλισμόν θα διαβήτε τὸν
Ιορδάνην ποταμόν, προηγούμενοι ἀπὸ τοὺς ἄλλους
ἀδελφούς σας. Οἱ οἱ δυνάμενοι ἀπὸ σας θα
συμπολεμήσουν με τοὺς ἀδελφούς σας ἐναντίον τῶν
κατοίκων τῆς Χαναάν,

ItN. 1,15

ἕως ἂν καταπαύσῃ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν τοὺς ἀδελφούς
ὑμῶν, ὥσπερ καὶ ὑμᾶς, καὶ κληρονομήσωσι καὶ οὗτοι
τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν δίδωσιν αὐτοῖς. καὶ
ἀπελεύσεσθε ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, ἣν
ἔδωκεν ὑμῖν Μωυσῆς εἰς τὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐπ’
ἀνατολῶν ἡλίου.

ItN. 1,15

μέχρις οὗ Κύριος ὁ Θεός μας ἐγκαταστήσῃ τοὺς ἀδελφούς
σας, ὅπως καὶ σας, καὶ κατακτήσουν καὶ αὐτοὶ τὴν χώραν,
τὴν ὁποίαν Κύριος ὁ Θεός μας δίδει εἰς αὐτούς. Ἐπειτα δε
θα ἐπιστρέψῃ ὁ καθένας σας εἰς τὴν κληρονομίαν του, τὴν
ὁποίαν σας ἔδωκεν ὁ Μωϋσῆς, πρὸς ἀνατολὰς, εἰς τὴν
πέραν τοῦ Ἰορδάνου χώραν”.

ItN. 1,16

καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ εἶπαν· πάντα ὅσα ἐὰν
ἐντείλῃ ἡμῖν, ποιήσομεν καὶ εἰς πάντα τόπον, οὐ ἐὰν
ἀποστείλῃς ἡμᾶς, πορευσόμεθα·

ItN. 1,16

Εκεῖνοι ἀπεκρίθησαν στὸν Ἰησοῦν τοῦ Ναυὴ καὶ εἶπαν· “ὅλα
ὅσα θα μας διατάξῃς θα τα ἐκτελέσωμεν καὶ εἰς κάθε τόπον,
στὸν ὁποῖον θα μας ἀποστείλῃς, θα μεταβώμεν.

ItN. 1,17

κατὰ πάντα, ὅσα ἠκούσαμεν Μωυσῆ, ἀκουσόμεθά σου,
πλὴν ἔστω Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν μετὰ σοῦ, ὃν τρόπον
ἦν μετὰ Μωυσῆ.

ItN. 1,17

Ὅπως δε υπηκούσαμεν εἰς ὅλα, ὅσα μας διέταξεν ὁ Μωϋσῆς,

- θα υπακούσωμεν και εις σέ. Μονον ευχόμεθα να είναι μαζί σου Κυριος ο Θεός μας, όπως ήτο και μαζί με τον Μωϋσήν.
- ItN. 1,18 ὁ δὲ ἄνθρωπος, ὃς ἂν ἀπειθήσῃ σοι, καὶ ὅστις μὴ ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων σου καθότι ἐὰν ἐντείλῃ αὐτῷ, ἀποθανέτω. ἀλλὰ ἴσχυε καὶ ἀνδρίζου.
- ItN. 1,18 Εκείνος δε ο Ισραηλίτης, ο οποίος θα δειχθῇ ἀπειθῆς εις σε και δεν θα υπακούσῃ εις κάθε τι, που συ θα τον διατάξῃς, ας τιμωρηθῇ δια θανάτου. Συ δε λάβε δύναμιν και θάρρος”.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 2

- ItN. 2,1 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς υἱὸς Ναυῆ ἐκ Σαττὶν δύο νεανίσκους κατασκοπεῦσαι λέγων· ἀνάβητε καὶ ἴδετε τὴν γῆν καὶ τὴν Ἱεριχῶ. καὶ πορευθέντες οἱ δύο νεανίσκοι εἰσῆλθοσαν εἰς Ἱεριχῶ καὶ εἰσῆλθοσαν εἰς οἰκίαν γυναικὸς πόρνης, ἥ ὄνομα Ῥάβ, καὶ κατέλυσαν ἐκεῖ.
- ItN. 2,1 Ο Ιησούς του Ναυῆ ἐστειλεν ἀπὸ την Σαττὶν, δύο νεαροὺς Ισραηλίτας να κατασκοπεύσουν την χώραν, και τους εἶπε· “πηγαίνετε και παρατηρήσατε με προσοχὴν την χώραν και ιδιαιτέρως την Ιεριχῶ”. Οι δύο αυτοὶ νέοι μετέβησαν και εἰσῆλθον εις την Ιεριχῶ. Εἰσῆλθον δε και ἐμειναν εις την οικίαν μιας γυναικὸς πόρνης, η οποία ωνομάζετο Ράβ, και διενυκτέρευσαν ἐκεῖ.
- ItN. 2,2 καὶ ἀπηγγέλη τῷ βασιλεῖ Ἱεριχῶ λέγοντες· εἰσπεπόρευνται ὧδε ἄνδρες τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατασκοπεῦσαι τὴν γῆν.
- ItN. 2,2 Μερικοὶ ὁμως κάτοικοι της Ιεριχὺς προσῆλθον στον βασιλέα της πόλεως και εἶπον· “ἔχουν εἰσχωρήσει ἐδὼ ἄνδρες Ισραηλίται, δια να κατασκοπεύσουν την χώραν μας”.

- ItN. 2,3 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἱεριχώ καὶ εἶπε πρὸς Ῥαάβ λέγων· ἐξάγαγε τοὺς ἄνδρας τοὺς εἰσπεπορευμένους εἰς τὴν οἰκίαν σου τὴν νύκτα, κατασκοπεῦσαι γὰρ τὴν γῆν ἥκασι.
- ItN. 2,3 Ο δε βασιλεὺς της Ιεριχούς ἐστειλεν ανθρώπους, δια να εἰπουν προς την Ραάβ· “βγάλε και παράδωσέ μας τους ἄνδρας, οι οποίοι εἰσήλθον εἰς την οἰκίαν σου κατὰ τὴν νύκτα, διότι ἔχουν ἔλθει να κατασκοπεύσουν τὴν χώραν μας”.
- ItN. 2,4 καὶ λαβοῦσα ἡ γυνὴ τοὺς δύο ἄνδρας ἔκρυπεν αὐτοὺς καὶ εἶπεν αὐτοῖς λέγουσα· εἰσεληλύθασι πρὸς με οἱ ἄνδρες·
- ItN. 2,4 Ἡ γυναῖκα ἐκείνη ἐπῆρε τοὺς δύο ἄνδρας, τοὺς ἔκρυπεν ἀσφαλῶς και κατόπιν εἶπεν στους ἀπεσταλμένους του βασιλέως· “πράγματι εἰσήλθον εἰς τὴν οἰκίαν μου οἱ ἄνδρες αυτοί.
- ItN. 2,5 ὥς δὲ ἡ πύλη ἐκλείετο ἐν τῷ σκότει, καὶ οἱ ἄνδρες ἐξῆλθον, οὐκ ἐπίσταμαι ποῦ πεπόρευνται· καταδιώξατε ὀπίσω αὐτῶν, εἰ καταλήψεσθε αὐτούς.
- ItN. 2,5 Καθὼς δε ἔπεφτε τὸ σκοτάδι και ἐπρόκειτο να κλεισθῇ ἡ πύλη της πόλεως, οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι ἐφυγαν ἀπὸ τὴν οἰκίαν μου και δεν γνωρίζω, που ἔχουν πορευθῇ. Καταδιώξατέ τους και πιθανόν να τους συλλάβετε”.
- ItN. 2,6 αὕτη δὲ ἀνεβίβασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὸ δῶμα καὶ ἔκρυπεν αὐτοὺς ἐν τῇ λινοκαλάμῃ τῇ ἐστοιβασμένη αὐτῇ ἐπὶ τοῦ δώματος.
- ItN. 2,6 Ἡ Ραάβ εἶχεν ἀναβιβάσει τοὺς κατασκόπους στο ἡλιακωτὸ της οἰκίας της και εἶχε κρύψει αὐτοὺς κάτω ἀπὸ τὴν καλαμιά του λιναριοῦ, ὁποία ἦτο στοιβαγμένη στο ἡλιακωτὸ
- ItN. 2,7 καὶ οἱ ἄνδρες κατεδίωξαν ὀπίσω αὐτῶν ὁδὸν τὴν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου ἐπὶ τὰς διαβάσεις, καὶ ἡ πύλη ἐκλείσθη.
- ItN. 2,7 Οἱ ἀπεσταλμένοι του βασιλέως ἔτρεξαν εἰς καταδίωξιν των

κατασκόπων, επήραν τον δρόμον, που οδηγεί εις τας διαβάσστου ποταμού Ιορδάνου, και μετά την έξοδόν των εκλείσθη πάλιν η πύλη.

ΙτΝ. 2,8 καὶ ἐγένετο ὡς ἐξήλθοσαν οἱ διώκοντες ὀπίσω αὐτῶν καὶ αὐτοὶ δὲ πρὶν ἢ κοιμηθῆναι αὐτούς, αὕτη δὲ ἀνέβη πρὸς αὐτούς ἐπὶ τὸ δῶμα

ΙτΝ. 2,8 Οταν εκείνοι ἐξήλθον εις καταδίωξιν των δύο νέων και πριν ακόμη αυτοί κοιμηθούν στο ηλιακωτόν, όπου ευρίσκοντο, ἀνέβη προς αὐτούς η Ραάβ,

ΙτΝ. 2,9 καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· ἐπίσταμαι ὅτι ἔδωκεν ὑμῖν Κύριος τὴν γῆν, ἐπιπέπτωκε γὰρ ὁ φόβος ὑμῶν ἐφ’ ἡμᾶς·

ΙτΝ. 2,9 και τους εἶπε· “γνωρίζω πλέον πολύ καλά ὅτι ο Κυριος ἔχει παραδώσει εις σας την χώραν αυτήν. Το συμπεραίνω εκ του γεγονότος ὅτι ἔχομεν φοβηθῇ και πανικοβληθῇ ημεῖς οἱ κάτοικοι της Ιεριχούς ἀπὸ σας.

ΙτΝ. 2,10 ἀκηκόαμεν γὰρ ὅτι κατεξήρανε Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ἀπὸ προσώπου ὑμῶν, ὅτε ἐξεπορεύεσθε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ὅσα ἐποίησε τοῖς δυσὶ βασιλεῦσι τῶν Ἀμορραίων, οἳ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, τῷ Σηὼν καὶ Ὡγ, οὓς ἐξωλοθρεύσατε αὐτούς.

ΙτΝ. 2,10 Και τούτο, διότι ἐπληροφορήθημεν, ὅτι ο Κυριος, ὅταν σεις εφεύγατε ἀπὸ την χώραν της Αιγύπτου, κατεξήρανε ἐνώπιόν σας την Ερυθρὰν Θαλασσαν. Επληροφορήθημεν ακόμη ὅλα ὅσα ο Θεὸς ἔκαμε στους δύο βασιλεῖς των Αμοιραίων, τους πέραν ἀπὸ τον Ιορδάνην, στον Σηὼν και τον Ωγ, τους οποίους σεις με την δύναμιν του Θεοῦ ἐξωλοθρεύσατε.

ΙτΝ. 2,11 καὶ ἀκούσαντες ἡμεῖς ἐξέστημεν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι ἔτι πνεῦμα ἐν οὐδενὶ ἡμῶν ἀπὸ προσώπου ὑμῶν, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν Θεὸς ἐν οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω.

- ItN. 2,11 Όταν λοιπόν επληροφορήθημεν αυτά, κατεπλάγημεν, εχάσαμεν τα λογικά μας, δεν έμεινεν εις κανένα από ημάς πνοή και θάρρος να αντισταθώμεν προς σας, διότι επείσθημεν ότι Κύριος ο Θεός σας είναι ο μόνος αληθινός Θεός στον ουρανόν άνω και εις την γη κάτω.
- ItN. 2,12 καὶ νῦν ὁμόσατέ μοι Κύριον τὸν Θεόν, ὅτι ποιῶ ὑμῖν ἔλεος καὶ ποιήσατε καὶ ὑμεῖς ἔλεος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς μου
- ItN. 2,12 Και τώρα σας παρακαλῶ, να μου ορκισθῆτε στο ὄνομα Κυρίου του Θεοῦ, ὅτι, ὅπως ἐγώ τώρα σας ἐλεῶ, ἐτσι και σεις να ἐλεήσετε ὅλην την οικογένειαν του πατρὸς μου·
- ItN. 2,13 καὶ ζωγρήσατε τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου, τὴν μητέρα μου καὶ τοὺς ἀδελφούς μου καὶ πάντα τὸν οἶκόν μου καὶ πάντα, ὅσα ἐστὶν αὐτοῖς, καὶ ἐξελεῖσθε τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου.
- ItN. 2,13 να διαφυλάξετε εις την ζωὴν τον πατρικὸν μου οἶκον, την μητέρα μου, τους ἀδελφούς μου, και ὅλην την οικογένειάν μου, ὅπως ἐπίσης να μη θίξετε τα υπάρχοντά των. Μαζή δέ με αὐτοὺς να διαφυλάξετε ἀπὸ τον θάνατον και την ιδικὴν μου την ζωὴν”.
- ItN. 2,14 καὶ εἶπαν αὐτῇ οἱ ἄνδρες· ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἀνθ’ ὑμῶν εἰς θάνατον. καὶ αὐτὴ εἶπεν· ὡς ἂν παραδῶ Κύριος ὑμῖν τὴν πόλιν, ποιήσατε εἰς ἐμέ ἔλεος καὶ ἀλήθειαν.
- ItN. 2,14 Απῆντησαν δε εις αὐτήν οι δυο κατάσκοποι· “θα προτιμήσωμεν ἐν ἀνάγκη να ἀποθάνωμεν ἡμεῖς προς χάριν σας, δια να σώσωμεν την ζωὴν σας”. Εἶπε δε ἡ Ραάβ προς αὐτοὺς· “ὅταν, λοιπόν, ο Κύριος παραδώσῃ εις τα χέρια σας την πόλιν αὐτήν, δείξατε προς ἐμέ ἔλεος και επικυρώσατε ἐτσι την ἀλήθειαν των λόγων σας”.
- ItN. 2,15 καὶ κατεχάλασεν αὐτοὺς διὰ τῆς θυρίδος
- ItN. 2,15 Επειτα κατεβίβασεν αὐτοὺς δια σχοινίου ἀπὸ κάποιο παράθυρον,

- ΙτΝ. 2,16 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· εἰς τὴν ὀρεινὴν ἀπέλθετε, μὴ συναντήσωσιν ὑμῖν οἱ καταδιώκοντες, καὶ κρυβήσεσθε ἐκεῖ τρεῖς ἡμέρας, ἕως ἂν ἀποστρέψωσιν οἱ καταδιώκοντες ὀπίσω ὑμῶν, καὶ μετὰ ταῦτα ἀπελεύσεσθε εἰς τὴν ὁδὸν ὑμῶν.
- ΙτΝ. 2,16 καὶ εἶπεν ἀκόμη εἰς αὐτοὺς· “πηγαίνετε εἰς τὴν ὀρεινὴν περιοχὴν, δια να μὴ σας συναντήσουν αὐτοί, που σας καταδιώκουν. Κρυφθῆτε ἐκεῖ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, μέχρις ὅτου ἐπιστρέψουν οἱ διώκται σας καὶ κατόπιν πηγαίνετε στὸν δρόμον σας, πέραν ἀπὸ τὸν Ἰορδάνην”.
- ΙτΝ. 2,17 καὶ εἶπαν πρὸς αὐτὴν οἱ ἄνδρες· ἀθῶοί ἐσμεν τῷ ὅρκῳ σου τούτῳ·
- ΙτΝ. 2,17 Οἱ δύο ἄνδρες εἶπαν τότε πρὸς αὐτήν· “ἡμεῖς θα εἴμεθα ἀπηλλαγμένοι ἀπὸ τὸν ὅρκον, που σου ἐδώσαμεν, εἴαν συ δὲν συμμορφωθῇς πρὸς αὐτὸ που θα σου εἰπώμεν.
- ΙτΝ. 2,18 ἰδοὺ ἡμεῖς εἰσπορευόμεθα εἰς μέρος τῆς πόλεως, καὶ θήσεις τὸ σημεῖον, τὸ σπαρτίον τὸ κόκκινον τοῦτο ἐκδήσεις εἰς τὴν θυρίδα, δι’ ἧς κατεβίβασας ἡμᾶς δι’ αὐτῆς, τὸν δὲ πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου καὶ τοὺς ἀδελφούς σου καὶ πάντα τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς σου συνάξεις πρὸς σεαυτὴν εἰς τὴν οἰκίαν σου.
- ΙτΝ. 2,18 Οταν δηλαδὴ ἡμεῖς θα εἰσέλθωμεν ὡς κατακτηταὶ εἰς τὴν πόλιν, θα βάλῃς συ τὸ ἐξῆς σημάδι· θα δέσης τὸ κόκκινον αὐτὸ σχοινὶ στὸ παράθυρον, ἀπὸ το ὁποῖον μας κατεβίβασες, τὸν δὲ πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου καὶ τοὺς ἀδελφούς σου καὶ ὅλην τὴν οἰκογένειαν τοῦ πατρὸς σου θα συγκεντρώσης πλησίον σου μέσα εἰς τὴν οἰκίαν αὐτήν.
- ΙτΝ. 2,19 καὶ ἔσται πᾶς, ὃς ἂν ἐξέλθῃ τὴν θύραν τῆς οἰκίας σου ἔξω, ἔνοχος ἑαυτῷ ἔσται, ἡμεῖς δὲ ἀθῶοι τῷ ὅρκῳ σου τούτῳ. καὶ ὅσοι ἐὰν γένωνται μετὰ σοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ σου, ἡμεῖς ἔνοχοι ἐσόμεθα.

- ItN. 2,19 Εάν δε κανείς θελήσῃ να βγῇ ἀπὸ τὴν θύραν τῆς οἰκίας σοι ἔξω, αὐτὸς θα φέρῃ τὴν ευθύνην δι' ο,τι τοῦ συμβῇ· ἡμεῖς δε θα εἴμεθα ἀθῶοι ἀπὸ τὸν ὅρκον, που σου ἐδώσαμεν. Θα εἴμεθα μόνον υπεύθυνοι δι' ὅλους ἐκείνους, οἱ οἱποῖοι θα παραμείνουν μαζὴ σου ἐντὸς τῆς οἰκίας.
- ItN. 2,20 ἐὰν δέ τις ἡμᾶς ἀδικήσῃ ἢ καὶ ἀποκαλύψῃ τοὺς λόγους ἡμῶν τούτους, ἐσόμεθα ἀθῶοι τῷ ὅρκῳ σου τούτῳ.
- ItN. 2,20 Σου λέγομεν δε και τούτο· εἰάν κανεῖς ἀπὸ σας μας βλάβῃ ἡ τολμήσῃ και φανερώσῃ και προδῶσῃ τοὺς λόγους μας αὐτούς, ἡμεῖς θα εἴμεθα ἀπηλλαγμένοι ἀπὸ τὸν ὅρκον τούτον, που σου ἐδώσαμεν”.
- ItN. 2,21 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· κατὰ τὸ ῥῆμα ὑμῶν ἔστω· καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτούς.
- ItN. 2,21 Ἡ Ραάβ ἀπήντησε πρὸς αὐτούς· “ὅπως εἶπατε, ἔτσι ας γίνῃ”. Ἐπειτα δε τοὺς ἀφῆκε να φύγουν.
- ItN. 2,22 καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ἦλθοσαν εἰς τὴν ὀρεινὴν καὶ κατέμειναν ἐκεῖ τρεῖς ἡμέρας· καὶ ἐξεζήτησαν οἱ καταδιώκοντες πάσας τὰς ὁδοὺς καὶ οὐχ εὔροσαν.
- ItN. 2,22 Ἐκεῖνοι ἐβάδισαν και ἐφθασαν εἰς τὴν ὀρεινὴν περιοχὴν, ὅπου και ἐμειναν τρεῖς ἡμέρας. Οἱ διώκται των τους ἀνεζήτησαν εἰς ὅλας τὰς οδοὺς, ἀλλὰ δεν τους εὔρον.
- ItN. 2,23 καὶ ὑπέστρεψαν οἱ δύο νεανίσκοι καὶ κατέβησαν ἐκ τοῦ ὄρους καὶ διέβησαν πρὸς Ἰησοῦν υἱὸν Ναυὴ καὶ διηγήσαντο αὐτῷ πάντα τὰ συμβεβηκότα αὐτοῖς.
- ItN. 2,23 Μετὰ τὰς τρεῖς αὐτὰς ἡμέρας οἱ δύο νεαροὶ κατάσκοποι κατέβησαν ἀπὸ τὸ ὄρος, διέβησαν τὸν Ἰορδάνην, ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν τοῦ Ναυὴ και διηγήθησαν εἰς αὐτὸν ὅλα, ὅσα τοὺς συνέβησαν.
- ItN. 2,24 καὶ εἶπαν πρὸς Ἰησοῦν ὅτι παραδέδωκε Κύριος πᾶσαν τὴν γῆν ἐν χειρὶ ἡμῶν, καὶ κατέπτηχε πᾶς ὁ κατοικῶν τὴν γῆν ἐκείνην ἀφ’ ἡμῶν.
- ItN. 2,24 Εἶπαν δε ἀκόμη πρὸς τὸν Ἰησοῦν, ὅτι ὁ Κύριος ἔχει

παραδώσει πλέον όλην την χώραν, διότι όλοι οι κάτοικοι αυτής έχουν καταπτοηθή εξ αιτίας μας.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 3

ΙτΝ. 3,1 Καὶ ὥρθρισεν Ἰησοῦς τὸ πρωῒ, καὶ ἀπῆλθαν ἐκ Σαττὶν καὶ ἦλθοσαν ἕως τοῦ Ἰορδάνου καὶ κατέλυσαν ἐκεῖ πρὸ τοῦ διαβῆναι.

ΙτΝ. 3,1 Ο Ιησούς του Ναυή εξύπνησε λίαν πρωί και ανεχώρησε μαζί με όλους τους Ισραηλίτας από την Σαττίν, ήλθον έως τον ποταμόν Ιορδάνην, όπου, πριν τον διαβούν, εστάθμευσαν.

ΙτΝ. 3,2 καὶ ἐγένετο μετὰ τρεῖς ἡμέρας διῆλθον οἱ γραμματεῖς διὰ τῆς παρεμβολῆς

ΙτΝ. 3,2 Μετά δε τρεις ημέρας διήρχοντο οι Γραμματεῖς δια μέσου όλου του στρατοπέδου·

ΙτΝ. 3,3 καὶ ἐνετείλαντο τῷ λαῷ λέγοντες· ὅταν ἴδητε τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ τοὺς ἱερεῖς ἡμῶν καὶ τοὺς Λευίτας αἶροντας αὐτήν, ἀπαρεῖτε ἀπὸ τὸν τόπον ὑμῶν καὶ πορεύσεσθε ὀπίσω αὐτῆς·

ΙτΝ. 3,3 και έδιδαν στον λαόν την εντολήν· “όταν ίδητε την Κιβωτόν της Διαθήκης Κυρίου του Θεού ημών και τους ιερεῖς ημών και τους Λευῖτας να την σηκώνουν, δια να την μεταφέρουν, θα ξεκινήσετε από τον τόπον, που ευρίσκεσθε, και θα ακολουθήσετε οπίσω από αυτήν.

ΙτΝ. 3,4 ἀλλὰ μακρὰν ἔστω ἀνὰ μέσον ὑμῶν καὶ ἐκείνης, ὅσον δισχιλίους πήχεις στήσεσθε· μὴ προσεγγίσητε αὐτῇ, ἵνα ἐπίστησθε τὴν ὁδόν, ἣν πορεύσεσθε αὐτήν· οὐ γὰρ πεπόρευσθε τὴν ὁδὸν ἀπ’ ἐχθρῶν καὶ τρίτης ἡμέρας.

ΙτΝ. 3,4 Προσέξατε όμως θα κρατήτε απόστασιν από αυτήν δύο χιλιάδες πήχεις (χίλια περίπου μέτρα). Μη την πλησιάσετε,

αλλά θα την παρακολουθήτε από την απόστασιν αυτήν, δια να γνωρίσετε τον δρόμον, που πρέπει να ακολουθήσετε. Διότι αυτόν τον δρόμον ποτέ άλλοτε έως τώρα δεν τον έχετε βαδίσει”.

ΙτΝ. 3,5 καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τῷ λαῷ· ἀγνίσασθε εἰς αὔριον, ὅτι αὔριον ποιήσει Κύριος ἐν ὑμῖν θαυμαστά.

ΙτΝ. 3,5 Εἶπεν ο Ἰησοῦς του Ναυῆ προς τον λαόν· “αγνισθήτε δια την αυριανὴν ἡμέραν, διότι αὔριον θα κάμη ο Κυριος ενώπιόν σας θαυμαστά ἔργα”.

ΙτΝ. 3,6 καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς ἱερεῦσιν· ἄρατε τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου καὶ προπορεύεσθε τοῦ λαοῦ. καὶ ἦραν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου καὶ ἐπορεύοντο ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ.

ΙτΝ. 3,6 Εἰς δε τους ιερεῖς εἶπε· “πάρετε την Κιβωτὸν της Διαθήκης του Κυρίου και βαδίσατε εμπρὸς ἀπὸ τον λαόν”. Οι ιερεῖς ἔλαβαν την κιβωτὸν της Διαθήκης του Κυρίου και επορεύοντο εμπρὸς ἀπὸ τον λαόν.

ΙτΝ. 3,7 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν· ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἄρχομαι ὑψῶσαί σε κατενώπιον πάντων υἱῶν Ἰσραὴλ, ἵνα γινῶσιν ὅτι καθότι ἤμην μετὰ Μωυσῆ, οὕτως ἔσομαι καὶ μετὰ σοῦ.

ΙτΝ. 3,7 Εἶπε τότε ο Κυριος προς τον Ιησοῦν· “ἀπὸ την ἡμέραν αὐτὴν θα ἀρχίσω να σε ἐξυψώνω και να σε ἀναδεικνύω ενώπιον ὅλων των Ἰσραηλιτῶν, δια να μάθουν ὅτι, ὅπως ἤμουν μαζὴ με τον Μωϋσῆν, ἔτσι θα εἶμαι και μαζὴ μὲ σέ.

ΙτΝ. 3,8 καὶ νῦν ἔντειλαι τοῖς ἱερεῦσι τοῖς αἵρουσι τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης λέγων· ὥς ἂν εἰσέλθητε ἐπὶ μέρους τοῦ ὕδατος τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ στήσεσθε.

ΙτΝ. 3,8 Και τώρα δώσε ἐντολὴ στους ιερεῖς, που μεταφέρουν την Κιβωτὸν της Διαθήκης, και εἶπε προς αὐτούς· Οταν φθάσετε ἐκεῖ, ὅπου ρέουν τα ὕδατα του Ἰορδάνου, και μόλις πατήσετε μέρος τι των υδάτων, σταματήσατε”.

- ΙτΝ. 3,9 καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ· προσαγάγετε ὧδε καὶ ἀκούσατε τὸ ῥῆμα Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
- ΙτΝ. 3,9 Ο Ἰησοῦς του Ναυὴ εἶπεν πρὸς τοὺς Ἰσραηλίτας·
“πλησιάσατε ἐδῶ καὶ ἀκούσατε με προσοχὴν τὸν λόγον Κυρίου του Θεοῦ μας, δια τοῦ οὐοίου προαναγγέλλω σημεῖον μέγα.
- ΙτΝ. 3,10 ἐν τούτῳ γνώσεσθε ὅτι Θεὸς ζῶν ἐν ὑμῖν καὶ ὀλοθρεύων ὀλοθρεύσει ἀπὸ προσώπου ἡμῶν τὸν Χανααῖον καὶ τὸν Χετταῖον καὶ τὸν Φερεζαῖον καὶ τὸν Εὐαῖον καὶ τὸν Ἀμορράϊον καὶ τὸν Γεργεσαῖον καὶ τὸν Ἰεβουσαῖον·
- ΙτΝ. 3,10 Δια τοῦ σημείου αὐτοῦ θα μάθετε καὶ θα πεισθῇτε ὅτι ὁ ζων Θεὸς ὑπάρχει μεταξύ μας· αὐτὸς θα ἐξολόθρευση ἐξ ὀλοκλήρου ἐνώπιόν σας τοὺς Χανααῖους καὶ τοὺς Χετταῖους καὶ τοὺς Φερεζαῖους καὶ τοὺς Εὐαῖους καὶ τοὺς Ἀμορραῖους καὶ τοὺς Γεργεσαῖους καὶ τοὺς Ἰεβουσαῖους.
- ΙτΝ. 3,11 ἰδοὺ ἡ κιβωτὸς διαθήκης Κυρίου πάσης τῆς γῆς διαβαίνει τὸν Ἰορδάνην.
- ΙτΝ. 3,11 Ἰδοὺ· ἡ Κιβωτὸς τῆς Διαθήκης του Κυρίου καὶ Θεοῦ ὅλης τῆς γῆς διαβαίνει τώρα τὸν Ἰορδάνην.
- ΙτΝ. 3,12 προχειρίσασθε ὑμῖν δώδεκα ἄνδρας ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἓνα ἀφ’ ἐκάστης φυλῆς.
- ΙτΝ. 3,12 Ἐκλέξατε δώδεκα ἄνδρας ἀπὸ τοὺς Ἰσραηλίτας, ἓνα ἀπὸ κάθε φυλὴν.
- ΙτΝ. 3,13 καὶ ἔσται ὥς ἂν καταπαύσωσιν οἱ πόδες τῶν ἱερέων τῶν αἰρόντων τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου πάσης τῆς γῆς ἐν τῷ ὕδατι τοῦ Ἰορδάνου, τὸ ὕδωρ τοῦ Ἰορδάνου ἐκλείψει, τὸ δὲ ὕδωρ τὸ καταβαῖνον στήσεται.
- ΙτΝ. 3,13 Ἀμέσως δε μόλις οἱ πόδες των ἱερέων, οἱ οὐοιοὶ μεταφέρουν τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης του Θεοῦ καὶ Κυρίου πάσης τῆς γῆς, πατήσουν τὸ ὕδωρ του Ἰορδάνου, τότε τὸ ὕδωρ του Ἰορδάνου, που ρέει πρὸς τα κάτω, θα συνεχίσῃ τὴν ροὴν του

και θα φύγη εντελώς, το δε ύδωρ που έρχεται από βορράν θα σταθή”.

ItN. 3,14 καὶ ἀπῆρεν ὁ λαὸς ἐκ τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν διαβῆναι τὸν Ἰορδάνην, οἱ δὲ ἱερεῖς ἤρσαν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου πρότεροι τοῦ λαοῦ.

ItN. 3,14 Ο λαός εβγήκε από τας σκηνάς του, δια να διαβή τον Ιορδάνην. Οι δε ιερείς, οι οποίοι μετέφεραν την Κιβωτόν της Διαθήκης του Κυρίου, επορεύοντο εμπρός από τον λαόν.

ItN. 3,15 ὥς δὲ εἰσεπορεύοντο οἱ ἱερεῖς οἱ αἴροντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην καὶ οἱ πόδες τῶν ἱερέων τῶν αἰρόντων τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου ἐβάφησαν εἰς μέρος τοῦ ὕδατος τοῦ Ἰορδάνου· ὁ δὲ Ἰορδάνης ἐπληροῦτο καθ’ ὅλην τὴν κρηπίδα αὐτοῦ ὥσει ἡμέραι θερισμοῦ πυρῶν·

ItN. 3,15 Την στιγμὴν δε κατὰ την οποίαν οι ιερείς, οι μεταφέροντες την Κιβωτόν της Διαθήκης, εισηλθον στον Ιορδάνην και οι πόδες αὐτῶν των ἱερέων εβράχυσαν εις μικρόν τι μέρος του ὕδατος του Ιορδάνου, ο δε Ιορδάνης εἶχε πλημμυρίσει τότε καθ' ὅλην την κοίτην αὐτοῦ, ὅπως συνήθως συμβαίνει κατὰ τας ἡμέρας του θερισμοῦ των σιτηρῶν,

ItN. 3,16 καὶ ἔστη τὰ ὕδατα τὰ καταβαίνοντα ἄνωθεν, ἔστη πῆγμα ἓν ἀφεστηκὸς μακρὰν σφόδρα σφοδρῶς ἕως μέρους Καριαθιαρίμ, τὸ δὲ καταβαῖνον κατέβη εἰς τὴν θάλασσαν Ἄραβα, θάλασσαν ἀλός, ἕως εἰς τὸ τέλος ἐξέλιπε· καὶ ὁ λαὸς εἰστήκει ἀπέναντι Ἰεριχώ.

ItN. 3,16 εσταμάτησαν τα ὕδατα, που κατέβαινον εκ των ἄνω, εσταμάτησαν σαν ἓνας εκτεταμένος πάγος εις μεγάλην, πολὺ μεγάλην ἀπόστασιν, μέχρι της πόλεως Καριαθιαρίμ, ενώ το ἄλλο, το κατερχόμενον ὕδωρ, κατέβη εις την θάλασσαν του βαθυπέδου Αραβα, την Αλμυράν, την Νεκράν Θαλασσαν, μέχρις ὅτου ἐξέλιπε πλήρως. Ο δε λαός

κατάπληκτος είχε σταματήσει ὀρθιος εἰς τὴν ὄχθην
ἀπέναντι ἀπὸ τὴν Ἱεριχώ.

ItN. 3,17 καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς οἱ αἴροντες τὴν κιβωτὸν τῆς
διαθήκης Κυρίου ἐπὶ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τοῦ Ἰορδάνου· καὶ
πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ διέβαινον διὰ ξηρᾶς, ἕως
συνετέλεσε πᾶς ὁ λαὸς διαβαίνων τὸν Ἰορδάνην.

ItN. 3,17 Οἱ ἱερεῖς, οἱ οποίοι μετέφεραν τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης
τοῦ Κυρίου, ἐπροχώρησαν καὶ ἐστάθησαν στο μέσον τῆς
ξηρᾶς κοίτης τοῦ Ἰορδάνου. Οἱ δε οἱ Ἰσραηλῖται διέβαινον
ὡς δια ξηρᾶς, μέχρις ὅτου ολόκληρος ὁ ἰσραηλιτικὸς λαὸς
ετελείωσε διαβαίνων τὸν Ἰορδάνην.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 4

ItN. 4,1 Καὶ ἐπεὶ συνετέλεσε πᾶς ὁ λαὸς διαβαίνων τὸν
Ἰορδάνην, καὶ εἶπε Κύριος τῷ Ἰησοῖ λέγων·

ItN. 4,1 Οταν δε ὅλος ὁ Ἰσραηλιτικὸς λαὸς ετελείωσε τὴν διάδασιν
τοῦ Ἰορδάνου, εἶπεν ὁ Κύριος στὸν Ἰησοῦν·

ItN. 4,2 παραλαβὼν ἄνδρας ἀπὸ τοῦ λαοῦ, ἓνα ἀφ' ἑκάστης
φυλῆς,

ItN. 4,2 “πᾶρε δώδεκα ἄνδρας ἀπὸ τὸν λαόν, ἓνα ἀπὸ κάθε φυλῆν·

ItN. 4,3 σύνταξον αὐτοῖς λέγων· ἀνέλεσθε ἐκ μέσου Ἰορδάνου
ἐτοίμους δώδεκα λίθους καὶ τούτους διακομίσαντες ἅμα
ὑμῖν αὐτοῖς, θέτε αὐτοὺς ἐν τῇ στρατοπεδείᾳ ὑμῶν, οὔ
ἐὰν παρεμβάλητε ἐκεῖ τὴν νύκτα.

ItN. 4,3 διὰταξέ τους καὶ εἶπε· “Παρέτε ἐκ τοῦ μέσου τῆς κοίτης τοῦ
Ἰορδάνου δώδεκα ομαλοὺς λίθους, μεταφέρατε αὐτοὺς μαζή
σας καὶ θέσατέ τους στὸ στρατόπεδον, ὅπου κατὰ τὴν νύκτα
θα κατασκηνώσετε”.

ItN. 4,4 καὶ ἀνακαλεσάμενος Ἰησοῦς δώδεκα ἄνδρας τῶν

ἐνδόξων ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἓνα ἀφ' ἑκάστης φυλῆς,

ItN. 4,4 Ο Ἰησοῦς του Ναυὴ ἐκάλεσε πλησίον του δώδεκα ἀνδρας ἀπὸ τοὺς ἐπισήμους μεταξὺ τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, ἓνα ἀπὸ κάθε φυλὴν,

ItN. 4,5 εἶπεν αὐτοῖς· προσαγάγετε ἔμπροσθέν μου πρὸ προσώπου Κυρίου εἰς μέσον τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἀνελόμενος ἐκεῖθεν ἕκαστος λίθον ἀράτω ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ,

ItN. 4,5 καὶ τοὺς εἶπε· “προχωρήσατε ἐνώπιόν μου, ἐμπρὸς ἀπὸ τὴν Κιβωτὸν τοῦ Κυρίου, εἰσέλθετε εἰς τὸ μέσον τῆς κοίτης τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ὁ καθένας ἀπὸ σας ἀς πάρῃ στοὺς ὤμους του ἓνα λίθον, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ,

ItN. 4,6 ἵνα ὑπάρχωσιν ὑμῖν οὗτοι εἰς σημεῖον κείμενον διαπαντός, ἵνα ὅταν ἐρωτᾷ σε ὁ υἱός σου αὔριον λέγων, τί εἰσὶν οἱ λίθοι οὗτοι ἡμῖν;

ItN. 4,6 δια να ὑπάρχουν αὐτοὶ εἰς σας καὶ να μένουν ὡς αἰώνιον σημεῖον, ἵνα, ὅταν στο μέλλον σε ἐρωτᾷ ὁ υἱός σου· Διατί καὶ πρὸς τι ὑπάρχουν αὐτοὶ οἱ λίθοι εἰς ἡμᾶς;

ItN. 4,7 καὶ σὺ δηλώσεις τῷ υἱῷ σου λέγων· ὅτι ἐξέλιπεν ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς ἀπὸ προσώπου κιβωτοῦ διαθήκης Κυρίου πάσης τῆς γῆς, ὡς διέβαινεν αὐτόν· καὶ ἔσονται οἱ λίθοι οὗτοι ὑμῖν μνημόσυνον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἕως τοῦ αἵωνος.

ItN. 4,7 Σὺ θα ἀπαντήσης στὸν υἱόν σου λέγων· Οἱ λίθοι οὗτοι μας υπενθυμίζουν ὅτι ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς ἐσταμάτησε τὴν ροὴν τῶν ὑδάτων τοῦ ἐνώπιον τῆς Κιβωτοῦ τῆς Διαθήκης τοῦ Κυρίου ὅλης τῆς γῆς, καθὼς αὐτὴ διέβαινε τὸν ποταμόν. Οἱ λίθοι αὐτοὶ θα εἶναι εἰς αἰωνίαν ἀνάμνησιν δια σας τοὺς Ἰσραηλίτας”.

- ΙτΝ. 4,8 καὶ ἐποίησαν οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καθότι ἐνετείλατο Κύριος τῷ Ἰησοῖ, καὶ ἀναλαμβάντες δώδεκα λίθους ἐκ μέσου τοῦ Ἰορδάνου, καθάπερ συνέταξε Κύριος τῷ Ἰησοῖ ἐν τῇ συντελείᾳ τῆς διαβάσεως τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ διεκόμεσαν ἅμα ἑαυτοῖς εἰς τὴν παρεμβολὴν καὶ ἀπέθηκαν ἐκεῖ.
- ΙτΝ. 4,8 Οἱ Ἰσραηλῖται ἐπραξαν, ὅπως ακριβῶς διέταξεν ὁ Κύριος τὸν Ἰησοῦν τοῦ Ναυη. Επῆραν δώδεκα λίθους ἀπὸ το μέσον τῆς κοίτης τοῦ Ἰορδάνου, ὅπως εἶχε διατάξει ὁ Κύριος τὸν Ἰησοῦν, ὅταν εἶχε τελειώσει ἡ διάβασις τῶν Ἰσραηλιτῶν, ἔφεραν μαζὴ τῶν λίθους αὐτοὺς εἰς τὸ στρατόπεδον καὶ ἐκεῖ τοὺς ἀπέθεσαν.
- ΙτΝ. 4,9 ἔστησε δὲ Ἰησοῦς καὶ ἄλλους δώδεκα λίθους ἐν αὐτῷ τῷ Ἰορδάνῃ ἐν τῷ γενομένῳ τόπῳ ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν ἱερέων τῶν αἱρόντων τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου, καὶ εἰσιν ἐκεῖ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.
- ΙτΝ. 4,9 Ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυὴ ἔστησε καὶ ἄλλους δώδεκα λίθους ἐντὸς τοῦ Ἰορδάνου στὸν τόπον ὅπου εἶχον πατήσῃ οἱ πόδες τῶν ἱερέων τῶν μεταφερόντων τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης τοῦ Κυρίου. Οἱ λίθοι δὲ αὐτοὶ εὐρίσκονται ἐκεῖ μέχρι τῆς ἡμέρας ποὺ γράφονται αὐτά.
- ΙτΝ. 4,10 εἰστήκεισαν δὲ οἱ ἱερεῖς οἱ αἵροντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, ἕως οὔ συνετέλεσεν Ἰησοῦς πάντα, ἃ ἐνετείλατο Κύριος ἀναγγεῖλαι τῷ λαῷ, καὶ ἔσπευσεν ὁ λαὸς καὶ διέβησαν.
- ΙτΝ. 4,10 Οἱ ἱερεῖς, ποὺ μετέφεραν τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης, ἦσαν ὀρθοὶ μέσα εἰς τὴν κοίτην τοῦ Ἰορδάνου, ἕως ὅτου ὁ Ἰησοῦς ἔφερεν εἰς πέρας ὅλα ὅσα εἶχε διατάξει ὁ Κύριος νὰ ἀναγγεῖλῃ στὸν λαόν. Οἱ δὲ Ἰσραηλῖται ἔσπευσαν καὶ διέβησαν τὸν ποταμόν.
- ΙτΝ. 4,11 καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσε πᾶς ὁ λαὸς διαβῆναι, καὶ διέβη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης Κυρίου, καὶ οἱ λίθοι

ἔμπροσθεν αὐτῶν.

- ItN. 4,11 Όταν ὅλος ὁ λαὸς ἐτελείωσε τὴν διάβασιν, τότε καὶ ἡ Κιβωτὸς τῆς Διαθήκης τοῦ Κυρίου διέβη τὸν ποταμὸν. Ἐμπροσθεν δὲ ἀπὸ ὅλους ἐβάδιζαν οἱ ἄνδρες ποῦ ἐκρατοῦσαν τοὺς ὠμούς των τοὺς δώδεκα λίθους.
- ItN. 4,12 καὶ διέβησαν οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ καὶ οἱ ἡμίσεις φυλῆς Μανασσὴ διεσκευασμένοι ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς Μωυσῆς.
- ItN. 4,12 Μαζὴ με τοὺς ἄλλους Ἰσραηλίτας διέβησαν ἡ φυλὴ τοῦ Ρουβὴν, ἡ φυλὴ τοῦ Γὰδ καὶ τὸ ἥμισυ ἀπὸ τῆς φυλῆς τοῦ Μανασσὴ ἐξωπλισμένοι, ἐμπρὸς τοὺς Ἰσραηλίτας, ὅπως εἶχε διατάξει αὐτοὺς ὁ Μωϋσῆς.
- ItN. 4,13 τετρακισμῦριοι εὐζωνοὶ εἰς μάχην διέβησαν ἐναντίον Κυρίου εἰς πόλεμον πρὸς τὴν Ἱεριχὼ πόλιν.
- ItN. 4,13 Σαράντα χιλιάδες ἦσαν οἱ ελαφρῶς ὠπλισμένοι των δυόμισυ αὐτῶν φυλῶν, οἱ ὁποῖοι διέβησαν τὸν Ἰορδάνην ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, δια να πολεμήσουν τὴν πόλιν Ἱεριχὼ.
- ItN. 4,14 ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἠΐξησε Κύριος τὸν Ἰησοῦν ἐναντίον τοῦ παντὸς γένους Ἰσραὴλ, καὶ ἐφοβοῦντο αὐτόν, ὥσπερ Μωυσῆν, ὅσον χρόνον ἔζη.
- ItN. 4,14 Κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὁ Κύριος ἐμεγάλυνε καὶ ἐξύψωσε τὸν Ἰησοῦν τοῦ Ναυὲ ἐνώπιον ὅλου τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ γένους. Εφοβοῦντο δὲ καὶ ἐσέβοντο αὐτόν οἱ Ἰσραηλίται, ὅπως ἐφοβοῦντο καὶ τὸν Μωϋσῆν, ὅσον χρόνον ἔζη.
- ItN. 4,15 Καὶ εἶπε Κύριος τῷ Ἰησοῖ λέγων·
- ItN. 4,15 Ὁ Κύριος εἶπεν στὸν Ἰησοῦν·
- ItN. 4,16 ἔντειλαι τοῖς ἱερεῦσιν τοῖς αἵρουσι τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ μαρτυρίου Κυρίου ἐκβῆναι ἐκ τοῦ Ἰορδάνου.
- ItN. 4,16 “δώσε ἐντολὴν τοὺς ἱερεῖς, ποὺ μεταφέρουν τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης τοῦ μαρτυρίου τοῦ Κυρίου νὰ ἐξέλθουν τώρα ἀπὸ τὸν Ἰορδάνην”.

- ΙτΝ. 4,17 καὶ ἐνετείλατο Ἰησοῦς τοῖς ἱερεῦσι λέγων· ἔκβητε ἐκ τοῦ Ἰορδάνου.
- ΙτΝ. 4,17 Ο Ἰησοῦς ἔδωκεν τοῖς ἱερεῖς τὴν ἐντολὴν αὐτὴν καὶ τοὺς εἶπε· “Ἀβγῆτε τώρα ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου”.
- ΙτΝ. 4,18 καὶ ἐγένετο ὡς ἐξέβησαν οἱ ἱερεῖς οἱ αἴροντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου ἐκ τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἔθηκαν τοὺς πόδας ἐπὶ τῆς γῆς, ὥρμησε τὸ ὕδωρ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ χώραν καὶ ἐπορεύετο καθὰ χθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν δι’ ὅλης τῆς κρηπίδος.
- ΙτΝ. 4,18 Ἀμέσως δὲ συνέβη τοῦτο τὸ παράδοξον· μόλις οἱ ἱερεῖς, οἱ μεταφέροντες τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης τοῦ Κυρίου βγήκαν ἀπὸ τὴν κοίτην τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἐπάτησαν εἰς τὴν δυτικὴν ὄχθην τοῦ, ὥρμησε τὸ ὕδωρ τοῦ Ἰορδάνου σὺν τὸν τρόπον τοῦ καὶ ἔρρεεν, ὡς καὶ προηγουμένως, μέσα εἰς ὅλον τὸ ὕψος καὶ πλάτος τῆς κοίτης.
- ΙτΝ. 4,19 καὶ ὁ λαὸς ἀνέβη ἐκ τοῦ Ἰορδάνου δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου· καὶ κατεστρατοπέδευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν Γαλααζὶ κατὰ μέρος τὸ πρὸς ἡλίου ἀνατολὰς ἀπὸ τῆς Ἰεριχῶ.
- ΙτΝ. 4,19 Ἡ ἡμέρα δὲ, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ λαὸς ἐβγήκεν ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου, ἦτο ἡ δεκάτῃ τοῦ πρώτου μηνὸς, τοῦ Νισάν. Οἱ Ἰσραηλῖται ἐστρατοπέδευσαν εἰς τὰ Γαλααζ, εἰς τὴν περιοχὴν τὴν πρὸς ἀνατολὰς τῆς Ἰεριχῶς.
- ΙτΝ. 4,20 καὶ τοὺς δώδεκα λίθους τούτους, οὓς ἔλαβεν ἐκ τοῦ Ἰορδάνου, ἔστησεν Ἰησοῦς ἐν Γαλααζ
- ΙτΝ. 4,20 Τοὺς δὲ δώδεκα λίθους, τοὺς οὓς ἐπῆραν ἀπὸ τὴν κοίτην τοῦ Ἰορδάνου, ἔστησεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Γαλααζ,
- ΙτΝ. 4,21 λέγων· ὅταν ἐρωτῶσιν ὑμᾶς οἱ υἱοὶ ὑμῶν λέγοντες· τί εἰσιν οἱ λίθοι οὗτοι;
- ΙτΝ. 4,21 λέγων· “ὅταν σὰς ἐρωτοῦν τὰ παιδιὰ σὰς καὶ σὰς λέγουν· τί εἰσιν αὐτοὶ οἱ λίθοι;
- ΙτΝ. 4,22 ἀναγγείλατε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν, ὅτι ἐπὶ ξηρᾷ διέβη Ἰσραὴλ

- τὸν Ἰορδάνην τοῦτον,
- ItN. 4,22 Σεις θα αναγγεῖλετε εἰς τὰ παιδιὰ σας, ὅτι ὡσάν ἀπὸ ξηρὰν ἐπέρασαν οἱ Ἰσραηλῖται τὸν Ἰορδάνην τούτον ποταμόν,
- ItN. 4,23 ἀποξηράναντος Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τοῦ Ἰορδάνου ἐκ τῶν ἔμπροσθεν αὐτῶν, μέχρις οὗ διέβησαν· καθάπερ ἐποίησε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν, ἣν ἀπεξήρανε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἔμπροσθεν ἡμῶν, ἕως παρήλθομεν,
- ItN. 4,23 διότι Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐξήρανε ἐνώπιόν μας τὸ ὕδωρ τοῦ Ἰορδάνου, μέχρις ὅτου διέβημεν αὐτὸν ὅλοι. Καὶ εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν Κύριος ὁ Θεὸς μας ἔκαμεν ὅ,τι καὶ εἰς τὴν Ερυθρὰν Θάλασσαν, τὴν ὁποίαν ἀπεξήρανε ἐνώπιόν μας, ἕως ὅτου τὴν διέβημεν.
- ItN. 4,24 ὅπως γινῶσι πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς, ὅτι ἡ δύναμις τοῦ Κυρίου ἰσχυρὰ ἐστὶ, καὶ ἵνα ὑμεῖς σέβησθε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐν παντὶ χρόνῳ.
- ItN. 4,24 Καὶ ταῦτα, δια να μάθουν ὅλα τὰ ἔθνη τῆς οἰκουμένης, ὅτι ἡ δύναμις τοῦ Κυρίου εἶναι ἰσχυρὰ, να μάθετε δε καὶ σεις να σέβεσθε πάντοτε Κύριον τὸν Θεὸν μας”.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 5

- ItN. 5,1 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσαν οἱ βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων, οἳ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς Φοινίκης οἱ παρὰ τὴν θάλασσαν, ὅτι ἀπεξήρανε Κύριος ὁ Θεὸς τὸν Ἰορδάνην ποταμόν ἐκ τῶν ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῷ διαβαίνειν αὐτούς, καὶ ἐτάκησαν αὐτῶν αἱ διάνοιαι καὶ κατεπλάγησαν καὶ οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς φρόνησις οὐδεμία ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.
- ItN. 5,1 Οἱ βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων, οἱ ὅποιοι ἦσαν δυτικῶς ἀπὸ τὸν

Ιορδάνην ποταμόν, και οι βασιλείς της Φοινίκης, οι οποίοι κατοικούσαν πλησίον της Μεσογείου Θαλάσσης, όταν επληροφορήθησαν ότι Κύριος ο Θεός απεξήρανε τον Ιορδάνην ποταμόν ενώπιον των Ισραηλιτών, καθ' ον χρόνον τον διέβαιναν, έμειναν κατάπληκτοι, έλυωσαν οι καρδιές των από τον φόβον, τα έχασαν και έπεσαν εις πλήρη αμηχανίαν απέναντι των Ισραηλιτών.

ΙτΝ. 5,2

υπό δέ τοῦτον τὸν καιρὸν εἶπε Κύριος τῷ Ἰησοῖ· ποιήσον σεαυτῷ μαχαίρας πετρίνας ἐκ πέτρας ἀκροτόμου καὶ καθίσας περίεμε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ δευτέρου.

ΙτΝ. 5,2

Κατὰ τον καιρόν δε αυτόν των μεγάλων τούτων γεγονότων εἶπεν ο Κυριος στον Ιησουν· “κατασκεύασε πέτρινα μαχαίρια από λιθάρι αιχμηρό και κάθησε να κάμης περιτομήν στους Ισραηλίτας δια δεύτεραν φοράν”.

ΙτΝ. 5,3

καὶ ἐποίησεν Ἰησοῦς μαχαίρας πετρίνας ἀκροτόμους καὶ περιέεμε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ καλουμένου τόπου Βουνὸς τῶν ἀκροβυστιῶν.

ΙτΝ. 5,3

Ο Ιησούς κατεσκεύασε λίθινα αιχμηρά μαχαίρια και με αυτά περιέταμε τους Ισραηλίτας, στοποθεσίαν, που εκλήθη “Βουνός Ακροβυστιών”.

ΙτΝ. 5,4

ὃν δὲ τρόπον περιεκάθαρεν Ἰησοῦς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, ὅσοι ποτὲ ἐγένοντο ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὅσοι ποτὲ ἀπερίτμητοι ἦσαν τῶν ἐξεληλυθόντων ἐξ Αἰγύπτου, πάντας τούτους περιέεμεν Ἰησοῦς·

ΙτΝ. 5,4

Αυτός δε ήτο ο τρόπος, με τον οποίον ο Ιησούς εκαθάρισε δια της περιτομής τους υιούς Ισραήλ. Οσοι είχαν γεννηθή κατά την περιπλάνησιν των Ισραηλιτών εις την έρημον και όσοι άλλοι από τους εξελθόντας εκ της Αιγύπτου ήσαν απερίτμητοι, όλους αυτούς τους περιέταμεν ο Ιησούς του Ναυη.

ΙτΝ. 5,5

τεσσαράκοντα γὰρ καὶ δύο ἔτη ἀνέστραπται Ἰσραὴλ ἐν

- τῇ ἐρήμῳ τῇ Μαβδαρίτιδι,
ΙτΝ. 5,5 Διότι ἐπὶ τεσσαράκοντα δύο ἔτη οἱ Ἰσραηλῖται περιεπλανῶντο εἰς τὴν Μαβδαρίτιδα ἐρημον, ὅπου δεν εἶχαν περιτμηθῇ.
- ΙτΝ. 5,6 διὸ ἀπερίτμητοι ἦσαν οἱ πλεῖστοι αὐτῶν τῶν μαχίμων τῶν ἐξεληλυθόντων ἐκ γῆς Αἰγύπτου οἱ ἀπειθήσαντες τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, οἷς καὶ διώρισε μὴ ἰδεῖν αὐτοὺς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν αὐτῶν δοῦναι, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι.
- ΙτΝ. 5,6 Δια τὸν λόγον αὐτὸν ἦσαν ἀπερίτμητοι οἱ πλεῖστοι ἀπὸ τῶν μαχίμων ἀνδρας, ἐκτὸς ἐκείνων, οἱ οἵοι εἶχον ἀπειθήσει εἰς τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐναντίον τῶν ὁποίων ἀπεφάσισε καὶ ὥρισεν ὁ Θεὸς νὰ μὴ ἴδουν τὴν γῆν τῆς Ἐπαγγελίας, τὴν ὁποίαν εἶχεν ὀρκισθῇ ὁ Κύριος στοὺς προπάτοράς τῶν νὰ δώσῃ, τὴν γῆν τὴν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι.
- ΙτΝ. 5,7 ἀντὶ δὲ τούτων ἀντικατέστησε τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, οὓς Ἰησοῦς περιέτεμε, διὰ τὸ αὐτοὺς γεγεννηθῆναι κατὰ τὴν ὁδὸν ἀπεριτμήτους.
- ΙτΝ. 5,7 Ἀντὶ δὲ τούτων, ποὺ ἠπειθήσαν, ἔφερεν ὁ Θεὸς τοὺς υἱοὺς τῶν, τοὺς ὁποίους ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυὴ περιέταμε, διότι οὗτοι εἶχαν γεννηθῇ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περιπλανήσεως εἰς τὴν ἐρημον καὶ εἶχαν μείνει ἀπερίτμητοι.
- ΙτΝ. 5,8 περιτμηθέντες δὲ ἡσυχίαν εἶχον αὐτόθι καθήμενοι ἐν τῇ παρεμβολῇ, ἕως ὑγιάσθησαν.
- ΙτΝ. 5,8 Οὗτοι δὲ, μετὰ τὴν περιτομὴν τῶν, ἐκάθησαν ἡσυχὸι στο στρατόπεδον, ἕως ὅτου ἐθεραπεύθη ἡ πληγὴ καὶ ἀποκατεστάθη ἡ υγεία τῶν.
- ΙτΝ. 5,9 καὶ εἶπε Κύριος τῷ Ἰησοῖ υἱῷ Ναυὴ· ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ἀφείλον τὸν ὄνειδισμὸν Αἰγύπτου ἀφ' ὑμῶν. καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Γάλαλα.
- ΙτΝ. 5,9 Εἶπεν ὁ Κύριος στον Ἰησοῦν, τὸν υἱὸν τοῦ Ναυὴ· “κατὰ τὴν

σημερινήν ημέρα αφήρεσα από σας το όνειδος της Αιγύπτου”· δια τούτο και εκάλεσε το όνομα του τόπου εκείνου Γαλγαλα (=αφαιρέσεις).

ΙτΝ. 5,10 Καί ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πάσχα τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς ἀφ’ ἐσπέρας ἐπὶ δυσμῶν Ἱεριχῶ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν τῷ πεδίῳ

ΙτΝ. 5,10 Οἱ Ἰσραηλῖται ἐώρασαν τὸ Πάσχα τὴν δεκάτῃν τετάρτην ἡμέραν τοῦ μηνὸς Νισάν κατὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου εἰς τὴν πεδιάδα τῆς Ἱεριχοῦς, τὴν ἐκτεινομένην δυτικῶς τοῦ Ἰορδάνου.

ΙτΝ. 5,11 καὶ ἐφάγosan ἀπὸ τοῦ σίτου τῆς γῆς ἄζυμα καὶ νέα.

ΙτΝ. 5,11 Εφαγαν δε οἱ Ἰσραηλῖται ἄζυμον ἄρτον, τὸν ὁποῖον παρεσκεύασαν ἀπὸ τὸν νέον σίτον τῆς χώρας ἐκείνης.

ΙτΝ. 5,12 ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐξέλιπε τὸ μάννα μετὰ τὸ βεβρωκέναι αὐτοὺς ἐκ τοῦ σίτου τῆς γῆς, καὶ οὐκέτι ὑπῆρχε τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ μάννα· ἐκαρπίσαντο δὲ τὴν χώραν τῶν Φοινίκων ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ.

ΙτΝ. 5,12 Καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν, ὅταν ἐφαγαν οἱ Ἰσραηλῖται σιτάρη ἀπὸ τὴν χώραν ἐκείνην, ἐξέλιπε τὸ μάννα. Δὲν ὑπῆρχε πλέον τὸ μάννα διὰ τοὺς Ἰσραηλῖτας. Ἐκαρποῦντο αὐτοὶ κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο τὰ προϊόντα τῆς χώρας τῶν Φοινίκων, τῆς περιοχῆς ποὺ ἀνήκεν εἰς τὴν Ἱεριχῶ.

ΙτΝ. 5,13 Καὶ ἐγένετο ὡς ἦν Ἰησοῦς ἐν Ἱεριχῶ, καὶ ἀναβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδεν ἄνθρωπον ἐστηκότα ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ ἡ ῥομφαία ἐσπασμένη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. καὶ προσελθὼν Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ἡμέτερος εἶ ἢ τῶν ὑπεναντίων;

ΙτΝ. 5,13 Συνέβη δε τότε καὶ τούτο· Ὄταν ὁ Ἰησοῦς ἦτο πλησίον τῆς Ἱεριχοῦς, ἐσήκωσε τὰ μάτια τοῦ καὶ εἶδεν ἕνα ἄνδρα ὀρθιον ἐνώπιόν τοῦ, στὸ χέρι τοῦ ὁποῖου ὑπῆρχε γυμνὴ ῥομφαία. Ὁ Ἰησοῦς ἐπλησίασεν αὐτόν καὶ τοῦ εἶπεν· “ἰδικὸς μας εἶσαι σὺ ἢ μήπως εἶσαι ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς;”

- ItN. 5,14 ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· ἐγὼ ἀρχιστράτηγος δυνάμεως Κυρίου νυνὶ παραγέγονα. καὶ Ἰησοῦς ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν καὶ εἶπεν αὐτῷ· δέσποτα, τί προστάσσεις τῷ σῷ οἰκέτῃ;
- ItN. 5,14 Εκείνος ἀπήντησεν· “ἐγὼ εἶμαι ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς δυνάμεως τοῦ Κυρίου· μόλις δε τώρα δα ἦλθα ἐδῶ”. Ὁ Ἰησοῦς ἔπεσε πρηνῆς κάτω εἰς τὴν γῆν καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· “Δεσπότη, τί διατάσσεις ἐμὲ τὸν δούλον σου;”
- ItN. 5,15 καὶ λέγει ὁ ἀρχιστράτηγος Κυρίου πρὸς Ἰησοῦν· λῦσαι τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος, ἐφ’ ᾧ νῦν ἔστηκας ἐπ’ αὐτοῦ, ἅγιός ἐστι.
- ItN. 5,15 Ὁ δε ἀρχιστράτηγος τοῦ Κυρίου ἀπήντησε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· “λύσε καὶ ἀφαίρεσε τὸ ὑπόδημα ἀπὸ τὰ πόδια σου, διότι ὁ τόπος, στὸν ὁποῖον τώρα στέκεσαι, εἶναι ἅγιος”.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 6

- ItN. 6,1 Καὶ Ἱεριχὼ συγκεκλεισμένη καὶ ὠχυρωμένη, καὶ οὐδεὶς ἐξεπορεύετο ἐξ αὐτῆς οὐδὲ εἰσεπορεύετο.
- ItN. 6,1 Ἡ Ἱεριχὼ ἦτο οχυρωμένη καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς κατάκλειστοι. Κανεὶς δὲν ἐξήρχετο ἀπὸ αὐτὴν οὔτε καὶ εἰσῆρχετο.
- ItN. 6,2 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν· ἰδοὺ ἐγὼ παραδίδωμι ὑποχείριόν σοι τὴν Ἱεριχὼ καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς τὸν ἐν αὐτῇ, δυνατοὺς ὄντας ἐν ἰσχύϊ·
- ItN. 6,2 Εἶπε δε ὁ Κύριος πρὸς τὸν Ἰησοῦν· “ἰδοὺ ἐγὼ παραδίδω ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν σου τὴν Ἱεριχὼ, τὸν εἰς αὐτὴν ευρισκόμενον βασιλέα τῆς καὶ ὅλους τοὺς ἰσχυροὺς τῆς πόλεως.
- ItN. 6,3 σὺ δὲ περίστησον αὐτῇ τοὺς μαχίμους κύκλω,
- ItN. 6,3 Σὺ τοποθέτησε κύκλω ἀπὸ αὐτὴν τοὺς πολεμιστάς.
- ItN. 6,4 καὶ ἔσται ὥς ἂν σαλπίσῃτε τῇ σάλπιγγι, ἀνακραγέτω πᾶς

ὁ λαὸς ἅμα·

ItN. 6,4 Όταν δε σαλπίσετε με τας ιεράς σάλπιγγας, ας κραυγάσῃ ὁλὸς ὁ λαὸς συγχρόνως.

ItN. 6,5 καὶ ἀνακραγόντων αὐτῶν πεσεῖται αὐτόματα τὰ τείχη τῆς πόλεως, καὶ εἰσελεύσεται πᾶς ὁ λαὸς ὁρμήσας ἕκαστος κατὰ πρόσωπον εἰς τὴν πόλιν.

ItN. 6,5 Καὶ καθ' ὃν χρόνον θα κραυγᾶσουν, θα πέσουν μὲν τὰ τείχη τῆς πόλεως καὶ ὁλὸς ὁ λαὸς ὁρμητικῶς θα εἰσέλθῃ εἰς τὴν πόλιν, ὁ καθένας ἀπὸ τοῦ μέρους ποῦ εὐρίσκεται ἀπέναντί του”.

ItN. 6,6 καὶ εἰσῆλθεν Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυὲ πρὸς τοὺς ἱερεῖς

ItN. 6,6 Μετέβη ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυὲ πρὸς τοὺς ἱερεῖς

ItN. 6,7 καὶ εἶπεν αὐτοῖς λέγων· παραγγείλατε τῷ λαῷ περιελθεῖν καὶ κυκλῶσαι τὴν πόλιν, καὶ οἱ μάχιμοι παραπορευέσθωσαν ἑνωπλισμένοι ἐναντίον Κυρίου·

ItN. 6,7 καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς· “παραγγείλατε τῷ λαῷ να περιέλθῃ καὶ κυκλώσῃ τὴν πόλιν, οἱ δὲ μάχιμοι ας πορευθῶν ὡπλισμένοι ἐμπρὸς ἀπὸ τῆς Κιβωτοῦ τῆς Διαθήκης τοῦ Κυρίου.

ItN. 6,8 καὶ ἑπτὰ ἱερεῖς ἔχοντες ἑπτὰ σάλπιγγας ιεράς παρελθέτωσαν ὡσαύτως ἐναντίον τοῦ Κυρίου καὶ σημαινέτωσαν εὐτόνως, καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης Κυρίου ἑπακολουθεῖτω·

ItN. 6,8 Ἐπτὰ ἱερεῖς, κρατοῦντες τὰς ἑπτὰ ιεράς σάλπιγγας, ας προπορευθῶν ἐπίσης ἐνώπιον τῆς Κιβωτοῦ τοῦ Κυρίου καὶ ας σαλπίσουν με δύναντι, ἡ δὲ Κιβωτὸς τῆς Διαθήκης τοῦ Κυρίου ας ἀκολουθῇ αὐτοὺς.

ItN. 6,9 οἱ δὲ μάχιμοι παραπορευέσθωσαν ἔμπροσθεν καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ οὐραγοῦντες ὀπίσω τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης Κυρίου πορευόμενοι σαλπίζοντες.

ItN. 6,9 Οἱ μάχιμοι ἄνδρες θα προπορεύωνται ἀπὸ τῆς Κιβωτοῦ, οἱ δὲ ἱερεῖς, οἱ ὁποῖοι θα ἀκολουθοῦν ὀπίσθεν ἀπὸ τῆς

Κιβωτόν της Διαθήκης του Κυρίου, προχωρούντες θα σαλπίζουν”.

ItN. 6,10 τῷ δὲ λαῷ ἐνετείλατο Ἰησοῦς λέγων· μὴ βοᾷτε, μηδὲ ἀκουσάτω μηδεὶς τὴν φωνὴν ὑμῶν, ἕως ἂν ἡμέραν διαγγείλῃ αὐτὸς ἀναβοῆσαι, καὶ τότε ἀναβοήσετε.

ItN. 6,10 Εἰς δε τον λαόν ο Ιησούς του Ναυή παρήγγειλε, λέγων· “μη κραυγάσετε· ούτε την φωνήν της ομιλίας σας να ακούση κανείς μέχρι της ημέρας, κατά την οποίαν εγώ ο ίδιος θα παραγγείλω εἰς σας να φωνάξετε· τότε θα φωνάξετε”.

ItN. 6,11 καὶ περιελθοῦσα ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης τοῦ Θεοῦ εὐθέως ἀπῆλθεν εἰς τὴν παρεμβολὴν καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ.

ItN. 6,11 Η Κιβωτός της Διαθήκης αφού με την συνοδείαν της περιήλθε τα τείχη της πόλεως, μετεφέρθη αμέσως στο στρατόπεδον και παρέμεινεν εκεί κατά την νύκτα.

ItN. 6,12 καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ ἀνέστη Ἰησοῦς τὸ πρωῒ, καὶ ἦσαν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου,

ItN. 6,12 Ο Ιησούς κατά την δευτέραν ημέραν ηγέρθη πρωῒ. Οι ιερεῖς ἐπήραν την Κιβωτόν της Διαθήκης του Κυρίου.

ItN. 6,13 καὶ οἱ ἑπτὰ ἱερεῖς οἱ φέροντες τὰς σάλπιγγας τὰς ἑπτὰ προεπορεύοντο ἐναντίον Κυρίου, καὶ μετὰ ταῦτα εἰσεπορεύοντο οἱ μάχιμοι καὶ ὁ λοιπὸς ὄχλος ὀπισθεν τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης Κυρίου· καὶ οἱ ἱερεῖς ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγξι, καὶ ὁ λοιπὸς ὄχλος ἅπας περιεκύκλωσε τὴν πόλιν ἐξάκις ἐγγύθεν

ItN. 6,13 Οι δε ἄλλοι ἐπτὰ ιερεῖς, οἱ οἱοῖσι εἶχον τας ἐπτὰ σάλπιγγας, ἐπροπορεύοντο ἀπὸ τὴν Κιβωτόν της Διαθήκης. Κατόπιν ἠκολούθουν οἱ μάχιμοι ὀπισθεν ἀπὸ τὴν Κιβωτόν της Διαθήκης του Κυρίου και ὅλος ο ἄλλος λαός. Οι ιερεῖς ἐσάλπισαν με τας ἱεράς σάλπιγγας και ὅλος ο ἄλλος λαός περιήλθεν ἐκ τοῦ πλησίον τὴν πόλιν ἐξ φορὰς,

ItN. 6,14 καὶ ἀπῆλθε πάλιν εἰς τὴν παρεμβολήν. οὕτως ἐποίει ἐπὶ ἕξ ἡμέρας.

- ItN. 6,14 και επέστρεψαν πάλιν στο στρατόπεδον. Ετσι έκαμαν επί εξ ημέρας.
- ItN. 6,15 καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀνέστησαν ὄρθρου καὶ περιήλθοσαν τὴν πόλιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἑπτάκις·
- ItN. 6,15 Κατὰ δε τὴν ἑβδόμην ἡμέραν ηγέρθησαν πολὺ πρῶτῃ καὶ περιήλθαν τὴν πόλιν ἑπτὰ φορὰς κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην.
- ItN. 6,16 καὶ ἐγένετο τῇ περιόδῳ τῇ ἑβδόμῃ ἐσάλπισαν οἱ ἱερεῖς, καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ· κεκράξατε, παρέδωκε γὰρ Κύριος ὑμῖν τὴν πόλιν.
- ItN. 6,16 Κατὰ τὸν ἑβδομον γύρον οἱ ἱερεῖς ἐσάλπισαν, ὁ δε Ἰησοῦς τοῦ Ναυὴ εἶπεν τοὺς Ἰσραηλῖτας· “κραυγάσατε, διότι ὁ Κύριος παρέδωκεν εἰς σας τὴν πόλιν.
- ItN. 6,17 καὶ ἔσται ἡ πόλις ἀνάθεμα, αὕτὴ καὶ πάντα, ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ, Κυρίῳ Σαβαώθ· πλην Ῥαάβ τὴν πόρνην περιποιήσασθε, αὐτὴν καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς.
- ItN. 6,17 Αυτὴ ἡ πόλις καὶ ὅλα ὅσα υπάρχουν εἰς αὐτὴν θα εἶναι ἀφιέρωμα πρὸς τὸν Κύριον Σαβαώθ, πλην τῆς Ῥαάβ τῆς πόρνης. Αὐτὴν καὶ ὅσους ἄλλους εὑρετε εἰς τὴν οἰκίαν τῆς, θα ἀσφαλίσετε καὶ θα περιποιηθῇτε.
- ItN. 6,18 ἀλλὰ ὑμεῖς φυλάξεσθε σφόδρα ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος, μήποτε ἐνθυμηθέντες ὑμεῖς αὐτοὶ λάβητε ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος καὶ ποιήσητε τὴν παρεμβολὴν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀνάθεμα καὶ ἐκτρίψητε ἡμᾶς·
- ItN. 6,18 Σεῖς ὁμως προσέξατε πολὺ καὶ φυλαχθῇτε ἀπὸ το ἀνάθεμα τῆς πόλεως αὐτῆς, μήπως τυχὸν ἐπιθυμήσετε καὶ λάβετε κάτι ἀπὸ ὅσα θα εἶναι ἀφιερωμένα εἰς τὸν Κύριον· καὶ κάμετε ἀνάθεμα τὸ στρατόπεδον τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ γίνετε αἰτία νὰ καταστραφώμεν.
- ItN. 6,19 καὶ πᾶν ἀργύριον ἢ χρυσιόν ἢ χαλκὸς ἢ σίδηρος ἅγιον ἔσται τῷ Κυρίῳ, εἰς θησαυρὸν Κυρίου εἰσενεχθήσεται.
- ItN. 6,19 Δηλαδή ὅλος ὁ ἀργυρος καὶ ὁ χρυσὸς καὶ ὁ χαλκὸς καὶ ὁ

σίδηρος της πόλεως θα αφιερωθούν στον Κυριον· θα ενταχθούν στον θησαυρόν του Κυρίου”.

ItN. 6,20

καὶ ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγξιν οἱ ἱερεῖς· ὥς δὲ ἤκουσεν ὁ λαὸς τῶν σαλπίγγων, ἠλάλαξε πᾶς ὁ λαὸς ἅμα ἀλαλαγμῷ μεγάλῳ καὶ ἰσχυρῷ καὶ ἔπεσεν ἅπαν τὸ τεῖχος κύκλῳ, καὶ ἀνέβη πᾶς ὁ λαὸς εἰς τὴν πόλιν.

ItN. 6,20

Οι ιερεῖς ἐσάλπισαν με τας ιερὰς σάλπιγγας. Μολὶς δὲ ὁ λαὸς ἤκουσε τὸν ἦχον τῶν σαλπίγγων ὅλος μαζῇ ἐκραύγασε με ἀλαλαγμὸν μεγάλον καὶ ἰσχυρόν, καὶ τότε ὅλα τα τεῖχη κύκλῳ ἀπὸ τὴν Ἱεριχώ ἔπεσαν, καὶ ὅλος ὁ Ἰσραηλιτικὸς λαὸς εἰσῆλθεν ὁρμητικῶς εἰς τὴν πόλιν.

ItN. 6,21

καὶ ἀνεθεμάτισεν αὐτὴν Ἰησοῦς καὶ ὅσα ἦν ἐν τῇ πόλει ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ ἕως γυναικὸς, ἀπὸ νεανίσκου καὶ ἕως πρεσβύτου καὶ ἕως μόσχου καὶ ὑποζυγίου, ἐν στόματι ῥομφαίας.

ItN. 6,21

Ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυὴ ἀνεθεμάτισε τὴν πόλιν καὶ παρέδωκεν εἰς στόμα μαχαίρας ὅλα ὅσα ἐζούσαν εἰς αὐτήν, ἀπὸ ἀνδρὸς ἕως γυναικὸς, ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου καὶ ἀπὸ μόσχου ἕως ὄνου.

ItN. 6,22

καὶ τοῖς δυσὶ νεανίσκοις τοῖς κατασκοπεύουσιν εἶπεν Ἰησοῦς· εἰσέλθατε εἰς τὴν οἰκίαν τῆς γυναικὸς καὶ ἐξαγάγετε αὐτὴν ἐκεῖθεν καὶ ὅσα ἐστὶν αὐτῇ.

ItN. 6,22

Εἶπε δὲ τοὺς δύο νεαροὺς κατασκόπους· “πηγαίνετε εἰς τὴν οἰκίαν τῆς Ραάβ καὶ βγάλτε αὐτὴν ἀπὸ ἐκεῖ καὶ ὅλους ὅσοι εὐρίσκονται μαζῇ τῆς”.

ItN. 6,23

καὶ εἰσῆλθον οἱ δύο νεανίσκοι οἱ κατασκοπεύσαντες τὴν πόλιν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς γυναικὸς καὶ ἐξηγάγosan Ῥαάβ τὴν πόρνην καὶ τὸν πατέρα αὐτῆς καὶ τὴν μητέρα αὐτῆς καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῆς καὶ τὴν συγγένειαν αὐτῆς καὶ πάντα, ὅσα ἦν αὐτῇ, καὶ κατέστησαν αὐτὴν ἔξω τῆς παρεμβολῆς Ἰσραὴλ.

ItN. 6,23

Οἱ δύο νεαροί, οἱ ὁποῖοι εἶχον κατασκοπεύσει

προηγούμενως την πόλιν, εισήλθον εις την οικίαν Ραάβ της πόρνης, έβγαλαν αυτήν και τον πατέρα της και την μητέρα της και τους αδελφούς της, τους συγγενείς της και όσα πράγματα υπήρχον εκεί, και εγκατέστησαν αυτήν και τους ιδικούς της έξω από το στρατόπεδον των Ισραηλιτών.

ΙτΝ. 6,24

καὶ ἡ πόλις ἐνεπρήσθη ἐν πυρισμῷ σὺν πᾶσι τοῖς ἐν αὐτῇ, πλην ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου ἔδωκαν εἰς θησαυρὸν Κυρίου εἰσενεχθῆναι.

ΙτΝ. 6,24

Η δε πόλις επυρπολήθη μαζί με όλα όσα υπήρχον εντός αυτής, πλην του αργύρου, του χρυσού, του χαλκού και του σιδήρου, τα οποία οι Ισραηλίται παρέδωσαν, δια να κατατεθούν ως θησαυρός του Κυρίου.

ΙτΝ. 6,25

καὶ Ῥαάβ τὴν πόρνην καὶ πάντα τὸν οἶκον αὐτῆς τὸν πατρικὸν ἐζώγρησεν Ἰησοῦς, καὶ κατώκησεν ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας, διότι ἔκρυψε τοὺς κατασκοπεύσαντας, οὓς ἀπέστειλεν Ἰησοῦς κατασκοπεῦσαι τὴν Ἱεριχῶ.

ΙτΝ. 6,25

Την Ραάβ όμως την πόρνην και όλην την πατρικήν της οικογένειαν διετήρησεν εν ζωή ο Ιησούς του Ναυή και εγκατέστησεν αυτούς μεταξύ του ισραηλιτικού λαού μέχρι της ημέρας που γράφονται αυτά. Και τούτο, διότι αυτή έκρυψε και έσωσε τους κατασκόπους, τους οποίους είχεν αποστέλλει ο Ιησούς του Ναυη, δια να κατασκοπεύσουν την πόλιν.

ΙτΝ. 6,26

καὶ ὥρκισεν Ἰησοῦς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐναντίον Κυρίου λέγων· ἐπικατάρματος ὁ ἄνθρωπος, ὃς οἰκοδομήσει τὴν πόλιν ἐκείνην· ἐν τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ θεμελιώσῃ αὐτὴν καὶ ἐν τῷ ἐλαχίστῳ αὐτοῦ ἐπιστήσῃ τὰς πύλας αὐτῆς. καὶ οὕτως ἐποίησεν Ὁζᾱν ὁ ἐκ Βαιθὴλ ἐν τῷ Ἀβιρῶν τῷ πρωτοτόκῳ ἐθεμελίωσεν αὐτὴν καὶ ἐν τῷ ἐλαχίστῳ διασωθέντι ἐπέστησε τὰς πύλας αὐτῆς.

ΙτΝ. 6,26

Ορκον δε αναθέματος έκαμεν ο Ιησούς του Ναυή κατά την

ημέραν εκείνην ενώπιον του Κυρίου και είπε·

“Κατηραμένος θα είναι ο άνθρωπος εκείνος, ο οποίος θα ανοικοδομήση και θα οχυρώση την πόλιν αυτήν. Αν τολμήση να κάμη κάτι τέτοιο, νεκρόν θα θέση ως θεμέλιον της πόλεως τον πρωτότοκον υιόν του και με το νεκρόν σώμα του μικροτέρου υιού του θα στήση τας πύλας αυτής”. Αυτό έκαμε αλλά και αυτό έπαθε ο Οζάς, ο εκ της Βαιθήλ. Αυτός δια του Αβιρών, του πρωτοτόκου υιού του, εθεμελίωσε την πόλιν και με το μικρό του παιδί που του είχε απομείνει έστησε τας πύλας αυτής.

ΙτΝ. 6,27 καὶ ἦν Κύριος μετὰ Ἰησοῦ, καὶ ἦν τὸ ὄνομα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν.

ΙτΝ. 6,27 Ο δε Κυριος ήτο μετά του Ιησού, του οποίου το όνομα έγινε και έμεινε γνωστόν και θαυμαστόν εις όλην την χώραν.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 7

ΙτΝ. 7,1 Καὶ ἐπλημμέλησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πλημμέλειαν μεγάλην καὶ ἐνοσφίσαντο ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος· καὶ ἔλαβεν Ἄχαρ υἱὸς Χαρμὶ υἱοῦ Ζαμβρὶ υἱοῦ Ζαρὰ ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος· καὶ ἐθυμώθη Κύριος ὀργῇ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.

ΙτΝ. 7,1 Οι Ισραηλίται όμως περιέπεσαν εις μεγάλο παράπτωμα, διότι κάποιος από αυτούς επήρε και εκράτησε δια τον εαυτόν του από τα αφιερωμένα στον Κυριον λάφυρα της Ιεριχούς. Ο Αχαρ δηλαδή, υιός του Χαρμί, ο οποίος το υιός του Ζαμβρί, υιού του Ζαρά, από την φυλήν του Ιούδα, εκράτησεν από τα αφιερωθέντα στον Κυριον. Και ωργίσθη ο Κυριος οργήν μεγάλην εναντίον όλων των Ισραηλιτών και η οργή του εξεδηλώθη κατά τον ακόλουθον τρόπον.

ΙτΝ. 7,2 καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς ἄνδρας εἰς Γαί, ἥ ἐστι κατὰ

Βαιθήλ, λέγων· κατασκέψασθε τὴν Γαί·

ItN. 7,2

Ο Ἰησοῦς ἐστεῖλεν ἄνδρας εἰς τὴν Γαι, ἣ ὁποία εὐρίσκεται ἀπέναντι ἀπὸ τὴν Βαιθήλ, λέγων· “κατασκοπεύσατε τὴν πόλιν Γαι”.

ItN. 7,3

καὶ ἀνέβησαν οἱ ἄνδρες καὶ κατεσκέψαντο τὴν Γαί. καὶ ἀνέστρεψαν πρὸς Ἰησοῦν καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν· μὴ ἀναβήτω πᾶς ὁ λαός, ἀλλ’ ὥσεὶ δισχίλιοι ἢ τρισχίλιοι ἄνδρες ἀναβήτωσαν καὶ ἐκπολιορκησάτωσαν τὴν πόλιν· μὴ ἀναγάγῃς ἐκεῖ τὸν λαὸν ἅπαντα, ὀλίγοι γὰρ εἰσι.

ItN. 7,3

Οἱ ἄνδρες αὐτοὶ ἀνῆλθον εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Γαι, παρατήρησαν τὴν πόλιν, καὶ ἐπέστρεψαν καὶ εἶπον στον Ἰησοῦν· “Ἄς μὴ ἀναβῇ ὅλος ὁ στρατός, ἀλλὰ μόνον δύο ἕως τρεῖς χιλιάδες καὶ ἄς πολιορκήσουν τὴν πόλιν. Μὴ οδηγήσῃς ἐκεῖ ὅλον τὸν στρατόν, διότι οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως εἶναι ὀλίγοι”.

ItN. 7,4

καὶ ἀνέβησαν ὥσεὶ τρισχίλιοι ἄνδρες καὶ ἔφυγον ἀπὸ προσώπου ἀνδρῶν Γαί.

ItN. 7,4

Ἀνέβησαν πράγματι τρεῖς περίπου χιλιάδες ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι ὁμῶς καθῶς ἀντίκρυσαν τοὺς ἄνδρας τῆς Γαι, ἐτράπησαν εἰς φυγὴν.

ItN. 7,5

καὶ ἀπέκτειναν ἀπ’ αὐτῶν ἄνδρες Γαί εἰς τριακονταεξ ἄνδρας καὶ κατεδίωξαν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πύλης καὶ συνέτριψαν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ καταφεροῦς· καὶ ἐπτοήθη ἡ καρδιά τοῦ λαοῦ καὶ ἐγένετο ὥσπερ ὕδωρ.

ItN. 7,5

Οἱ δὲ ἄνδρες τῆς Γαι ἐφόνευσαν τριανταεξ ἀπὸ τοὺς Ἰσραηλῖτας, τοὺς δὲ ἄλλους τοὺς κατεδίωξαν ἀπὸ τὴν πύλην τῆς πόλεως μέχρι κάποιας κατωφρερείας, ὅπου καὶ τοὺς συνέτριψαν. Ὁ λαὸς κατελήφθη ἀπὸ πανικόν καὶ ἡ καρδιά τοῦ ἐγένεν, ὡσάν το νερό.

ItN. 7,6

καὶ διέρρηξεν Ἰησοῦς τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἔπεσεν Ἰησοῦς ἐπὶ τὴν γῆν ἐπὶ πρόσωπον ἐναντίον Κυρίου ἕως ἑσπέρας, αὐτὸς καὶ οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ, καὶ

ἐπεβάλοντο χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν.

- ItN. 7,6 Εσχισε τα ἱμάτιά του ἀπὸ τὴν λύπην του ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυη, ἐπέσε πρηνῆς κάτω εἰς τὴν γῆν ἐνώπιον τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου μέχρις ἐσπέρας καὶ μαζὴ με αὐτὸν οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ. Ερριψαν χῶμα εἰς τὰ κεφάλια των, δια να ἐκφράσουν τὴν φοβερὰν λύπην, που τοὺς κατέλαβεν.
- ItN. 7,7 καὶ εἶπεν Ἰησοῦς· δέομαι Κύριε· ἵνατί διεβίβασεν ὁ παῖς σου τὸν λαὸν τοῦτον τὸν Ἰορδάνην παραδοῦναι αὐτὸν τῷ Ἀμορραίῳ ἀπολέσαι ἡμᾶς; καὶ εἰ κατεμείναμεν καὶ κατωκίσθημεν παρὰ τὸν Ἰορδάνην.
- ItN. 7,7 Ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυὴ προσηυχῆθη καὶ εἶπε· “σε ἱκετεύω, Κυριε, φανέρωσέ μου, διατί διεπεραίωσα ἐγὼ ὁ δούλός σου τὸν λαὸν τοῦτον ἀπὸ τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν; Μήπως δια να παραδώσης αὐτὸν τοὺς Ἀμορραίους καὶ ἐκεῖνοι να μας καταστρέψουν; Εἴθε να ἐμείναμεν μονίμως καὶ να κατοικοῦσαμεν εἰς τὰς πέραν τοῦ Ἰορδάνου περιοχάς.
- ItN. 7,8 καὶ τί ἐρῶ, ἐπεὶ μετέβαλεν Ἰσραὴλ αὐχένα ἀπέναντι τοῦ ἐχθροῦ αὐτοῦ;
- ItN. 7,8 Τί θα σκεφθῶ καὶ τί θα εἰπῶ ἐγὼ τώρα, που βλέπω ὅτι οἱ Ἰσραηλῖται ἐστρεψαν τὰ νῶτα τοὺς ἐχθροὺς των; Τρομεροὶ κίνδυνοι μας ἀπειλοῦν.
- ItN. 7,9 καὶ ἀκούσας ὁ Χαναναῖος καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν περικυκλώσουσιν ἡμᾶς καὶ ἐκτρίψουσιν ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ τί ποιήσεις τὸ ὄνομά σου τὸ μέγα;
- ItN. 7,9 Διότι ὅταν πληροφορηθῶν τὸ γεγονός οἱ Χαναναῖοι καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι κάτοικοι τῆς χώρας, θα μας περικυκλώσουν καὶ θα μας ἐξολοθρεύσουν. Καὶ τί θα πράξης τότε δια τὸ μέγα καὶ Ἐνδοξὸν Ὄνομά Σου;”
- ItN. 7,10 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν· ἀνάστηθι, ἵνατί τοῦτο σὺ πέπτωκας ἐπὶ πρόσωπόν σου;
- ItN. 7,10 Εἶπε δε ὁ Κύριος πρὸς τὸν Ἰησοῦν· “σῆκω· διατί σὺ ἐπέσες πρηνῆς καὶ καταπτοημένος κάτω εἰς τὴν γῆν;

- ItN. 7,11 ἡμάρτηκεν ὁ λαὸς καὶ παρέβη τὴν διαθήκην, ἣν διεθέμην πρὸς αὐτούς, καὶ κλέψαντες ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος ἐνέβαλον εἰς τὰ σκεύη αὐτῶν.
- ItN. 7,11 Ο λαὸς ἡμάρτησε καὶ παρέβη τὴν ἐντολήν, τὴν ὁποίαν ἔδωκα πρὸς αὐτούς. Ἐκλεψαν ἀπὸ τὰ ἀφιερωμένα εἰς ἐμέ καὶ τὰ ἐκρυψαν εἰς τὰς ἀποσκευὰς των.
- ItN. 7,12 καὶ οὐ μὴ δύνωνται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὑποστῆναι κατὰ πρόσωπον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν· αὐχένα ἐπιστρέψουσιν ἔναντι τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, ὅτι ἐγενήθησαν ἀνάθεμα· οὐ προσθήσω ἔτι εἶναι μεθ' ὑμῶν, ἐὰν μὴ ἐξάρητε τὸ ἀνάθεμα ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.
- ItN. 7,12 Δια τοῦτο οἱ Ἰσραηλῖται δὲν ἠμποροῦν νὰ ἀντικρούσουν καὶ ἀντισταθοῦν ἐνώπιον των ἐχθρῶν των. Θα στρέφουν τὰ νῶτα καὶ θα τρέπωνται εἰς φυγὴν ἐνώπιον των ἐχθρῶν των, διότι ἐγέναν οἱ ἴδιοι ἀναθεματισμένοι. Δὲν θα μείνω πλέον μαζὴ σας, ἐὰν δὲν βγάλετε ἀπὸ ἀνάμεσά σας ἐκεῖνον, πού διέπραξε τὸ ἀνάθεμα.
- ItN. 7,13 ἀναστὰς ἀγιάσον τὸν λαὸν καὶ εἰπὸν ἀγιασθῆναι εἰς αὖριον· τὰδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· τὸ ἀνάθεμά ἐστιν ἐν ὑμῖν, οὐ δυνήσεσθε ἀντιστῆναι ἀπέναντι τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν, ἕως ἂν ἐξάρητε τὸ ἀνάθεμα ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.
- ItN. 7,13 Σηκώ λοιπὸν νὰ ἀγιάσης τὸν λαόν· διάταξε αὐτούς νὰ ἀγιασθοῦν καὶ ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τὸν ἐνοχὸν ἐντὸς τῆς αὖριον. Αὐτὰ λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· Ἐκεῖνος πού διέπραξε τὸ ἀνάθεμα εὐρίσκεται μεταξὺ σας καὶ διὰ τοῦτο δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀντισταθῇτε κατὰ των ἐχθρῶν σας, ἕως ὅτου βγάλετε τὸν ἀναθεματισμένον ἀπὸ ἀνάμεσά σας.
- ItN. 7,14 καὶ συναχθήσεσθε πάντες τὸ πρωῒ κατὰ φυλὰς, καὶ ἔσται ἡ φυλὴ, ἣν ἂν δείξῃ Κύριος, προσάξετε κατὰ δῆμους· καὶ τὸν δῆμον, ὃν ἂν δείξῃ Κύριος, προσάξετε κατ' οἶκον· καὶ τὸν οἶκον, ὃν ἂν δείξῃ Κύριος,

προσάξετε κατ' ἄνδρα·

ItN. 7,14

Αὐριον το πρωῒ θα συναχθῇτε ὅλοι κατὰ φυλάς. Του ἐνόχου δε την φυλήν, την οποίαν θα αποκαλύψη ο Κυριος, θα την οδηγήσετε κατὰ τους δήμους αὐτῆς. Τον δήμον στον οποίον θα ανήκη ο ἐνοχος, θα τον παρουσιάσετε κατὰ οικογενείας· και την οικογένειαν, που θα φανερώση ο Κυριος, θα την οδηγήσετε κατ' ἄνδρα.

ItN. 7,15

καὶ ὅς ἂν ἐνδείχθῃ, κατακαυθήσεται ἐν πυρὶ καὶ πάντα, ὅσα ἐστὶν αὐτῷ, ὅτι παρέβη τὴν διαθήκην Κυρίου καὶ ἐποίησεν ἀνόμημα ἐν Ἰσραήλ.

ItN. 7,15

Εκείνον, ο οποίος θα καταδειχθῇ ἀπὸ τον Κυριον ως ἐνοχος, θα τον παραδώσετε στο πυρ αὐτόν και ὅλα τα υπάρχοντά του, διότι παρέβη την ἐντολήν του Κυρίου και διέπραξε παρανομίαν μεταξύ του ισραηλιτικού λαοῦ”.

ItN. 7,16

καὶ ὥρθρισεν Ἰησοῦς καὶ προσήγαγε τὸν λαὸν κατὰ φυλάς, καὶ ἐνεδείχθη ἡ φυλὴ Ἰούδα·

ItN. 7,16

Ο Ἰησοῦς ηγέρθη πρωῒ και διέταξεν τον λαόν να παρουσιασθῇ κατὰ φυλάς. Ως ἐνοχος ἐδείχθη ἀπὸ τον Κυριον η φυλὴ του Ἰούδα.

ItN. 7,17

καὶ προσήχθη κατὰ δήμους, καὶ ἐνεδείχθη δῆμος Ζαραῖ·

ItN. 7,17

Η φυλὴ αὐτὴ παρουσιάσθη κατὰ δήμους και υπεδείχθη ἐνοχος ο δῆμος Ζαραῖ.

ItN. 7,18

καὶ προσήχθη κατ' ἄνδρα, καὶ ἐνεδείχθη Ἄχαρ υἱὸς Ζαμβρὶ υἱοῦ Ζαρά.

ItN. 7,18

Παρουσιάσθη ο δῆμος αὐτός κατ' ἄνδρα και υπεδείχθη ἐνοχος ο Αχαρ, υἱός του Ζαμβρί, υἱοῦ του Ζαρά.

ItN. 7,19

καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τῷ Ἄχαρ· δὸς δόξαν σήμερον τῷ Κυρίῳ Θεῷ Ἰσραήλ καὶ δὸς τὴν ἐξομολόγησιν καὶ ἀνάγγελόν μοι τί ἐποίησας καὶ μὴ κρύψης ἀπ' ἐμοῦ.

ItN. 7,19

Εἶπε δε ο Ἰησοῦς στον Αχαρ· “δόξασε σήμερον τον Θεόν, ομολόγησε και ἀνάγγειλον τι ἐπραξες και μη μου κρύψης τίποτε”.

- ΙτΝ. 7,20 καὶ ἀπεκρίθη Ἄχαρ τῷ Ἰησοῖ καὶ εἶπεν· ἀληθῶς ἡμαρτον ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ· οὕτως καὶ οὕτως ἐποίησα·
- ΙτΝ. 7,20 Ἀπεκρίθη ὁ Ἀχαρ στὸν Ἰησοῦν καὶ εἶπεν· “ἀληθῶς ἡμάρτησα ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ. Ἐτσι καὶ ἔτσι ἔκαμα.
- ΙτΝ. 7,21 εἶδον ἐν τῇ προνομῇ ψιλὴν ποικίλην καλὴν καὶ διακόσια δίδραχμα ἀργυρίου καὶ γλῶσσαν μίαν χρυσοῦν πεντήκοντα διδράχμων καὶ ἐνθυμηθεὶς αὐτῶν ἔλαβον, καὶ ἰδοὺ αὐτὰ ἐγκέκρυπται ἐν τῇ σκηνῇ μου καὶ τὸ ἀργύριον κέκρυπται ὑποκάτω αὐτῶν.
- ΙτΝ. 7,21 Εἶδα μεταξύ τῶν λαφύρων ωραίαν πολυχρῶμον στολὴν, διακόσια δίδραχμα ἀργυρίου καὶ μίαν ράβδον χρυσοῦν ὁμοίαν πρὸς γλῶσσαν ἀξίας πεντήκοντα διδράχμων, ἐπεθύμησα αὐτὰ καὶ τὰ ἐπῆρα. Ἰδοὺ ὅλα αὐτὰ εἶναι κρυμμένα εἰς τὴν σκηνὴν μου καὶ κάτω ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἀργυρὰ δίδραχμα”.
- ΙτΝ. 7,22 καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς ἀγγέλους, καὶ ἔδραμον εἰς τὴν σκηνὴν εἰς τὴν παρεμβολήν· καὶ ταῦτα ἦν κεκρυμμένα εἰς τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, καὶ τὸ ἀργύριον ὑποκάτω αὐτῶν.
- ΙτΝ. 7,22 Ἐστειλεν ὁ Ἰησοῦς ἀπεσταλμένους, οἱ ὁποῖοι ἔσπευσαν εἰς τὴν σκηνὴν, πού ευρίσκετο στὸ στρατόπεδον. Καὶ εἶδον ὅτι πράγματι τὰ ἀντικείμενα αὐτὰ ἦσαν κρυμμένα εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Ἀχαρ καὶ τὰ ἀργυρὰ δίδραχμα κάτω ἀπὸ αὐτὰ.
- ΙτΝ. 7,23 καὶ ἐξήνεγκαν αὐτὰ ἐκ τῆς σκηνῆς καὶ ἤνεγκαν πρὸς Ἰησοῦν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ, καὶ ἔθηκαν αὐτὰ ἔναντι Κυρίου.
- ΙτΝ. 7,23 Τα ἔβγαλαν ἀπὸ τὴν σκηνὴν, τὰ ἔφεραν στὸν Ἰησοῦν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τὰ ἀπέθεσαν ἐνώπιον τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου.
- ΙτΝ. 7,24 καὶ ἔλαβεν Ἰησοῦς τὸν Ἄχαρ υἱὸν Ζαρά καὶ ἀνήγαγεν αὐτὸν εἰς φάραγγα Ἀχὼρ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ καὶ τοὺς μὀσχοὺς αὐτοῦ καὶ τὰ

- ὑποζύγια αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ πρόβατα αὐτοῦ καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ πᾶς ὁ λαὸς μετ’ αὐτοῦ· καὶ ἀνήγαγεν αὐτοὺς εἰς Ἑμεκαχώρ.
- ItN. 7,24 Επῆρε τότε ὁ Ἰησοῦς τὸν Ἀχαρ, τὸν υἱὸν τοῦ Ζαρά, καὶ τὸν ὠδήγησεν εἰς τὴν φάραγγα Ἀχώρ, αὐτὸν καὶ τὰ παιδιὰ του καὶ τὰς θυγατέρας του καὶ τὰ μοσχάρια του, τὰ υποζύγια του καὶ ὅλα τὰ πρόβατά του, τὴν σκηνὴν καὶ ὅλα τὰ ὑπάρχοντά του. Μαζὴ δὲ με αὐτὸν ἐπορεύθη καὶ ὅλος ὁ λαός. Ὁδήγησε δὲ αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυὴ εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Ἀχώρ.
- ItN. 7,25 καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τῷ Ἀχαρ· τί ὠλόθρευσας ἡμᾶς; ἐξολοθρεύσαι σε Κύριος καθὰ καὶ σήμερον. καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν λίθοις πᾶς Ἰσραὴλ.
- ItN. 7,25 Εκεί δε εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυὴ στον Ἀχαρ· “διατί μας κατέστρεψες; Ἐτσι καὶ σε σήμερον θα καταστρέψῃ ὁ Θεός”. Καὶ ὅλοι οἱ Ἰσραηλίται ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν καὶ τὸν ἐφόνευσαν με τοὺς λίθους.
- ItN. 7,26 καὶ ἐπέστησαν αὐτῷ σωρὸν λίθων μέγαν. καὶ ἐπαύσατο Κύριος τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς· διὰ τοῦτο ἐπωνόμασεν αὐτὸ Ἑμεκαχώρ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
- ItN. 7,26 Εμάζεψαν δε καὶ ἐστήσαν μεγάλον σωρὸν λίθων ἐπάνω στο πτώμα του. Ἐτσι δε κατέπαυσεν ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου ἐναντίον τοῦ λαοῦ. Διὰ τοῦτο ὁ τόπος ἐκεῖνος ὠνομάσθη μέχρι τῆς σήμερον Εμέκ Ἀχώρ, δηλαδὴ κοιλάς τοῦ Ἀχώρ.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 8

- ItN. 8,1 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν· μὴ φοβηθῆς μηδὲ δειλιάσης, λάβε μετὰ σοῦ πάντας τοὺς ἄνδρας τοὺς πολεμιστὰς καὶ ἀναστὰς ἀνάβηθι εἰς Γαί· ἰδοὺ δέδωκα εἰς τὰς χεῖράς σου τὸν βασιλέα Γαὶ καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ.

- ΙτΝ. 8,1 Εἶπεν ὁ Κυριος πρὸς τὸν Ἰησοῦν· “μὴ φοβηθῆς, οὔτε καὶ νὰ δειλιάσῃς. Παρε μαζὴ σου ὅλους τοὺς πολεμιστὰς ἄνδρας καὶ ξεκίνα, δια νὰ αναβῆς εἰς τὴν Γαι. Ἰδοὺ ἔχω παραδώσει εἰς τὰ χέρια σου τὸν βασιλέα τῆς Γαι καὶ τὴν χώραν του.
- ΙτΝ. 8,2 καὶ ποιήσεις τὴν Γαὶ ὃν τρόπον ἐποίησας τὴν Ἰεριχὼ καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς, καὶ τὴν προνομὴν τῶν κτηνῶν προνομεύσεις σεαυτῷ. κατὰστησον δὲ σεαυτῷ ἑνέδρα τῇ πόλει εἰς τὰ ὀπίσω.
- ΙτΝ. 8,2 Θα κάμῃς ἐναντίον τῆς Γαι, ὅ,τι ἐναντίον τῆς Ἰεριχούς καὶ τοῦ βασιλέως αὐτῆς. Ἀπὸ τὰ λάφυρα μόνον τὰ ζῶα θα πάρῃς δια τὸν εαυτὸν σου. Πισω ἀπὸ τὴν πόλιν νὰ στήσῃς ἐνέδραν”.
- ΙτΝ. 8,3 καὶ ἀνέστη Ἰησοῦς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμιστὴς ὥστε ἀναβῆναι εἰς Γαί. ἐπέλεξε δὲ Ἰησοῦς τριάκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν δυνατοὺς ἐν ἰσχύϊ καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς νυκτός.
- ΙτΝ. 8,3 Εσηκώθη καὶ ἡτοιμάσθη ὁ Ἰησοὺς καὶ ὅλοι οἱ μάχιμοι ἄνδρες με αὐτόν, δια νὰ αναβοῦν εἰς τὴν Γαι. Εξέλεξε δε ὁ Ἰησοὺς τριάκοντα χιλιάδας γενναίους ἄνδρας, τοὺς ἔστειλε κατὰ τὴν νύκτα,
- ΙτΝ. 8,4 καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς λέγων· ὑμεῖς ἐνεδρεύσατε ὀπίσω τῆς πόλεως· μὴ μακρὰν γίνεσθε ἀπὸ τῆς πόλεως καὶ ἔσεσθε πάντες ἑτοιμοί.
- ΙτΝ. 8,4 καὶ διέταξεν αὐτοὺς λέγων· “σεῖς θὰ στήσετε ἐνέδραν πίσω ἀπὸ τὴν πόλιν, ὅχι ὅμως μακρὰν ἀπὸ αὐτὴν, καὶ νὰ εἰσθε ὅλοι ἑτοιμοί.
- ΙτΝ. 8,5 καὶ ἐγὼ καὶ πάντες οἱ μετ’ ἐμοῦ προσάξομεν πρὸς τὴν πόλιν, καὶ ἔσται ὥς ἂν ἐξέλθωσιν οἱ κατοικοῦντες Γαὶ εἰς συνάντησιν ἡμῖν, καθάπερ καὶ πρῶην, καὶ φευξόμεθα ἀπὸ προσώπου αὐτῶν.
- ΙτΝ. 8,5 Εγὼ δε καὶ ὅλοι οἱ ἄνδρες, που θὰ εἶναι μαζὴ μου, θὰ πλησιάσωμεν εἰς τὴν πόλιν. Ὅταν δε οἱ κάτοικοι τῆς Γαι

εξέλθουν εναντίον μας, όπως έκαμαν και προηγουμένως, ημείς θα προσποιηθώμεν ότι τρεπόμεθα εις φυγήν από εμπρός των.

ΙτΝ. 8,6 καὶ ὥς ἂν ἐξέλθωσιν ὀπίσω ἡμῶν, ἀποσπάσομεν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πόλεως, καὶ ἐροῦσι· φεύγουσιν οὗτοι ἀπὸ προσώπου ἡμῶν, ὃν τρόπον καὶ ἔμπροσθεν.

ΙτΝ. 8,6 Όταν δε εκείνοι εξέλθουν από την πόλιν, δια να μας καταδιώξουν, ημείς θα τους παρασύρωμεν φεύγοντες μακράν από την πόλιν και εκείνοι θα λέγουν· φεύγουν αυτοί από εμπρός μας, όπως και την προηγουμένην φοράν. Ας τους καταδιώξωμεν.

ΙτΝ. 8,7 ὑμεῖς δὲ ἐξαναστήσεσθε ἐκ τῆς ἐνέδρας καὶ πορεύσεσθε εἰς τὴν πόλιν.

ΙτΝ. 8,7 Σεις τότε θα σηκωθήτε από την ενέδραν σας και θα εισέλθετε εις την πόλιν.

ΙτΝ. 8,8 κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο ποιήσετε· ἰδοὺ ἐντέταλμαι ὑμῖν.

ΙτΝ. 8,8 Οπως σας είπα, έτσι θα κάμετε. Ιδού τι σας διατάσσω”.

ΙτΝ. 8,9 καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς Ἰησοῦς, καὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν ἐνέδραν καὶ ἐνεκάθισαν ἀνὰ μέσον Βαιθήλ καὶ ἀνὰ μέσον Γαί, ἀπὸ θαλάσσης τῆς Γαί.

ΙτΝ. 8,9 Ο Ιησούς απέστειλεν αυτούς και εκείνοι επορεύθησαν να στήσουν την ενέδραν. Εκρύβησαν μεταξύ των πόλεων Βαιθήλ και Γαι, προς δυσμάς της Γαι.

ΙτΝ. 8,10 καὶ ὀρθρίσας Ἰησοῦς τὸ πρωῒ ἐπεσκέψατο τὸν λαόν· καὶ ἀνέβησαν αὐτὸς καὶ οἱ πρεσβύτεροι κατὰ πρόσωπον τοῦ λαοῦ ἐπὶ Γαί.

ΙτΝ. 8,10 Ο Ιησούς ηγέρθη λίαν πρωί και επεθεώρησε τον λαόν. Επειτα δε αυτός και οι πρεσβύτεροι προπορευόμενοι του στρατού εβάδισαν κατά της πόλεως Γαι.

ΙτΝ. 8,11 καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμιστῆς μετ’ αὐτοῦ ἀνέβησαν καὶ πορευόμενοι ἦλθον ἐξεναντίας τῆς πόλεως ἀπὸ ἀνατολῶν,

- ItN. 8,11 Ολος δε ο μάχιμος ισραηλιτικός λαός ανέβαινε μαζί του. Πορευόμενοι δε ήλθον απέναντι της πόλεως Γαι από το ανατολικόν μέρος.
- ItN. 8,12 καὶ τὰ ἔνεδρα τῆς πόλεως ἀπὸ θαλάσσης.
- ItN. 8,12 Η ενέδρα ευρίσκετο δυτικῶς της πόλεως.
- ItN. 8,14 καὶ ἐγένετο ὡς εἶδε βασιλεὺς Γαί, ἔσπευσε καὶ ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἐπ' εὐθείας εἰς τὸν πόλεμον, αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ. καὶ αὐτὸς οὐκ ᾔδει ὅτι ἔνεδρα αὐτῷ ἐστὶν ὀπίσω τῆς πόλεως.
- ItN. 8,14 Όταν ο βασιλεὺς της Γαι εἶδε τον στρατὸν του Ἰσραὴλ ἔσπευσε και ἐξῆλθεν ἀπὸ την πόλιν, δια να επιτεθῇ ἐναντίον των κατ' ευθείαν, χωρὶς να ασφαλίση τα νώτα του, αὐτὸς και ὁλος ο λαὸς που ευρίσκετο μαζί του. Δεν ἐγνώριζε δε ὅτι πίσω ἀπὸ την πόλιν εἶχε στηθῇ ἐνέδρα ἐναντίον του.
- ItN. 8,15 καὶ εἶδε καὶ ἀνεχώρησεν Ἰησοῦς καὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν.
- ItN. 8,15 Ο Ἰησοῦς και οι Ἰσραηλίται πολεμισταί, ὅταν εἶδαν ἐξερχομένους αὐτοὺς, ἐφυγαν ἀπ' αὐτοὺς, τραπέντες τάχα εἰς φυγὴν.
- ItN. 8,16 καὶ κατεδίωξαν ὀπίσω τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ αὐτοὶ ἀπέστησαν ἀπὸ τῆς πόλεως·
- ItN. 8,16 Εκείνοι κατεδίωξαν τους Ἰσραηλίτας και ἔτσι ἀπεμακρύνθησαν ἀπὸ την πόλιν.
- ItN. 8,17 οὐ κατελείφθη οὐδεὶς ἐν τῇ Γαί, ὃς οὐ κατεδίωξεν ὀπίσω Ἰσραὴλ· καὶ κατέλιπον τὴν πόλιν ἡνεωγμένην καὶ κατεδίωξαν ὀπίσω Ἰσραὴλ.
- ItN. 8,17 Κανείς δεν ἐμείνεν εἰς την Γαι, ο οποίος να μη ἐξῆλθεν εἰς καταδίωξιν των Ἰσραηλιτῶν. Εγκατέλειψαν την πόλιν ανοικτὴν και ἀφρούρητον και κατεδίωξαν τους Ἰσραηλίτας.
- ItN. 8,18 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐν τῷ γαισῷ τῷ ἐν τῇ χειρί σου ἐπὶ τὴν πόλιν, εἰς γὰρ τὰς χεῖράς σου παραδέδωκα αὐτήν, καὶ τὰ ἔνεδρα

ἐξαναστήσονται ἐν τάχει ἐκ τοῦ τόπου αὐτῶν. καὶ ἐξέτεινεν Ἰησοῦς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, τὸν γαισὸν, ἐπὶ τὴν πόλιν,

ItN. 8,18 Εἶπε τότε ο Κύριος προς τον Ιησοῦν· “ὑψωσε το χέρι σου και τον κοντόν που κρατάς προς το μέρος της πόλεως, διότι παρέδωκα αυτήν εις τα χέρια σου, και οι ενεδρεῦοντες στρατιώται θα εγερθούν αμέσως από τον τόπον των και θα ορμήσουν”. Ὑψωσεν ο Ιησοῦς το χέρι του και τον κοντόν προς την κατεύθυνσιν της πόλεως.

ItN. 8,19 καὶ τὰ ἔνεδρα ἐξανέστησαν ἐν τάχει ἐκ τοῦ τόπου αὐτῶν καὶ ἐξήλθοσαν, ὅτε ἐξέτεινε τὴν χεῖρα, καὶ εἰσήλθοσαν ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ κατελάβοντο αὐτήν καὶ σπεύσαντες ἐνέπρησαν τὴν πόλιν ἐν πυρί.

ItN. 8,19 Οι ενεδρεῦοντες τότε Ἰσραηλίται εσηκώθησαν από τον τόπον της ἐνέδρας των αμέσως μόλις ὑψωσε το χέρι του ο Ιησοῦς, εἰσήλθον εις την πόλιν, την κατέλαβον και την παρέδωσαν αμέσως στο πυρ.

ItN. 8,20 καὶ περιβλέψαντες οἱ κάτοικοι Γαὶ εἰς τὰ ὀπίσω αὐτῶν καὶ ἐθεώρουν καπνὸν ἀναβαίνοντα ἐκ τῆς πόλεως εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ οὐκ ἔτι εἶχον ποῦ φύγωσιν ὧδε ἢ ὧδε.

ItN. 8,20 Οι κάτοικοι της Γαι ὅταν ἐστρεψαν τα βλέματά των προς τα ὀπίσω, εἶδον ἐντρομοὶ καπνὸν να ανεβαίνει ἀπὸ την πόλιν των στον ουρανόν. Και δεν εἶχον πλέον που να φύγουν ἀπὸ ἐδῶ η ἀπὸ ἐκεῖ.

ItN. 8,21 καὶ Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ εἶδον ὅτι ἔλαβον τὰ ἔνεδρα τὴν πόλιν καὶ ὅτι ἀνέβη ὁ καπνὸς τῆς πόλεως εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ μεταβαλόμενοι ἐπάταξαν τοὺς ἄνδρας τῆς Γαί.

ItN. 8,21 Ο Ιησοῦς και ὅλος ο στρατός του Ἰσραὴλ εἶδον ὅτι κατέλαβον την πόλιν οι ενεδρεῦοντες και ὅτι ο καπνὸς ἀπὸ την καιομένην πόλιν ἀνέβαινεν στον ουρανόν. Ἐκαμαν

- μεταβολήν και επετέθησαν εναντίον των ανδρών της Γαι.
ΙτΝ. 8,22 καὶ οὗτοι ἐξήλθοσαν ἐκ τῆς πόλεως εἰς συνάντησιν καὶ ἐγενήθησαν ἀνὰ μέσον τῆς παρεμβολῆς, οὗτοι ἐντεῦθεν καὶ οὗτοι ἐντεῦθεν· καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἕως τοῦ μὴ καταλειφθῆναι αὐτῶν σεσωσμένον καὶ διαπεφευγότα.
- ΙτΝ. 8,22 Οἱ ἐνεδρεῦντες δέ, που κατέλαβον τὴν πόλιν, ἐξήλθαν ἀπὸ αὐτὴν εἰς συνάντησιν των ἐχθρῶν καὶ ἔτσι οἱ κάτοικοι τῆς Γαι εὐρέθησαν ἀνάμεσα στους δύο στρατοὺς τοῦ Ἰσραήλ, διότι οὗτοι μὲν ἀπὸ τοὺς Ἰσραηλίτας εὐρίσκοντο ἀπὸ ἑδω καὶ οἱ ἄλλοι ἀπὸ ἐκεῖ. Οἱ Ἰσραηλίται ἐκτύπησαν καὶ ἐφόνευσαν ὅλους, μέχρις ὅτου κανεῖς δὲν ἐσώθη καὶ κανεῖς δὲν κατῴρθωσε νὰ διαφύγῃ.
- ΙτΝ. 8,23 καὶ τὸν βασιλέα τῆς Γαὶ συνέλαβον ζῶντα καὶ προσήγαγον αὐτὸν πρὸς Ἰησοῦν.
- ΙτΝ. 8,23 Συνέλαβον δὲ ζῶντα καὶ τὸν βασιλέα τῆς Γαι καὶ τὸν οδήγησαν ἐνώπιον τοῦ Ἰησοῦ.
- ΙτΝ. 8,24 καὶ ὥς ἐπαύσαντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀποκτείνοντες πάντας τοὺς ἐν τῇ Γαί, τοὺς ἐν τοῖς πεδίοις καὶ ἐν τῷ ὄρει ἐπὶ τῆς καταβάσεως, οὗ κατεδίωξαν αὐτοὺς ἀπ' αὐτῆς εἰς τέλος, καὶ ἐπέστρεψεν Ἰησοῦς εἰς Γαὶ καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν ἐν στόματι ῥομφαίας.
- ΙτΝ. 8,24 Ὄταν οἱ Ἰσραηλίται ἐτελείωσαν νὰ φονεῦν ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς Γαι, οἱ ὁποῖοι ἦσαν εἰς τὰς πεδιάδας καὶ στο ὄρος καὶ εἰς τὴν κατωφέρειαν, ὅπου καὶ κατεδίωξαν αὐτοὺς ἐκεῖ μέχρι τέλους, ἐπέστρεψεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαι καὶ ἐπέρασεν ἐν στόματι μαχαίρας ὅσους εἶχαν ἀπομείνει ἐκεῖ.
- ΙτΝ. 8,25 καὶ ἐγενήθησαν οἱ πεσόντες ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ ἕως γυναικὸς δώδεκα χιλιάδες, πάντας τοὺς κατοικοῦντας Γαί,
- ΙτΝ. 8,25 Κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὅλοι οἱ φονευθέντες ἀπὸ ἀνδρὸς ἕως γυναικὸς, ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Γαι, ἐφθασαν τὰς δώδεκα χιλιάδας.

- ΙτΝ. 8,27 πλὴν τῶν κτηνῶν καὶ τῶν σκύλων τῶν ἐν τῇ πόλει, πάντα ἃ ἐπρονόμεισαν ἑαυτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κατὰ πρόσταγμα Κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Ἰησοῖ.
- ΙτΝ. 8,27 Ἀπὸ ὅσα υπῆρχον εἰς τὴν πόλιν μόνον τὰ ζῶα καὶ τὰ λάφυρα ἐπῆραν οἱ Ἰσραηλῖται, τὰ ὁποῖα ἐπῆραν ὡς λείαν πολέμου, σύμφωνα μετὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου, ὅπως διέταξεν ὁ Κύριος.
- ΙτΝ. 8,28 καὶ ἐνεπύρισεν Ἰησοῦς τὴν πόλιν ἐν πυρί· χῶμα ἀοίκητον εἰς τὸν αἰῶνα ἔθηκεν αὐτὴν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
- ΙτΝ. 8,28 Ὁ Ἰησοῦς κατέκαυσεν ἐξ ὁλοκλήρου τὴν πόλιν. Εἰς ερείπια καὶ εἰς χῶμα ἀκατοίκητον μετέβαλεν αὐτὴν ἕως σήμερα.
- ΙτΝ. 8,29 καὶ τὸν βασιλέα τῆς Γαὶ ἐκρέμασεν ἐπὶ ξύλου διδύμου, καὶ ἦν ἐπὶ τοῦ ξύλου ἕως ἐσπέρας· καὶ ἐπιδύνοντος τοῦ ἡλίου συνέταξεν Ἰησοῦς καὶ καθείλοσαν τὸ σῶμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ξύλου καὶ ἔρριψαν αὐτὸ εἰς τὸν βόθρον καὶ ἐπέστησαν αὐτῷ σωρὸν λίθων, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
- ΙτΝ. 8,29 Τον δε βασιλέα τῆς Γαὶ ἐκρέμασεν εἰς διχαλωτὸν ξύλον καὶ τὸν ἀφήκεν ἐκεῖ ἕως τῆς ἐσπέρας. Κατὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου διέταξεν ὁ Ἰησοῦς καὶ κατεβίβασαν τὸ πτώμα τοῦ ἀπὸ τοῦ ξύλου, τοῦ ἔρριψαν στὸν λάκκον καὶ ἐσώριασαν ἐπάνω εἰς αὐτὸ λίθους, οἱ ὁποῖοι καὶ υπάρχουν ἐκεῖ μέχρι σήμερα.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 9

- ΙτΝ. 9,1 Ὡς δὲ ἤκουσαν οἱ βασιλεῖς τῶν Ἀμορρῶν οἱ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, οἱ ἐν τῇ ὀρεινῇ καὶ οἱ ἐν τῇ πεδινῇ καὶ οἱ ἐν πάσῃ τῇ παραλίᾳ τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης καὶ οἱ πρὸς τῷ Ἀντιλιβάνῳ καὶ οἱ Χετταῖοι καὶ οἱ

Χαναναῖοι καὶ οἱ Φερεζαῖοι καὶ οἱ Εὐαῖοι καὶ οἱ Ἀμορράοι
καὶ οἱ Γεργεσαῖοι καὶ οἱ Ἰεβουσαῖοι,

ΙτΝ. 9,1 Όταν δε ἐπληροφορήθησαν τα γεγονότα αὐτὰ οἱ βασιλεῖς
τῶν Ἀμορραίων που εὐρίσκοντο εἰς τὴν ορεινὴν καὶ πεδινὴν
περιοχὴν δυτικὴς τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ὅσοι κατοικοῦσαν εἰς
ὅλην τὴν παραλίαν τῆς μεγάλης θαλάσσης, τῆς Μεσογείου,
καὶ οἱ πρὸς τὰ μέρη τοῦ Ἀντιλιβάνου, ὅπως ἐπίσης οἱ
Χετταῖοι καὶ οἱ Χαναναῖοι καὶ οἱ Φερεζαῖοι, οἱ Εὐαῖοι, οἱ
Ἀμορραῖοι, οἱ Γεργεσαῖοι καὶ οἱ Ἰεβουσαῖοι,

ΙτΝ. 9,2 συνήλθοσαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐκπολεμῆσαι Ἰησοῦν καὶ
Ἰσραὴλ ἅμα πάντες.

ΙτΝ. 9,2 συνεκεντρώθησαν ὅλοι συγχρόνως ἐπὶ το αὐτό, δια να
πολεμήσουν μαζὴ τὸν Ἰησοῦν καὶ τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαόν.

ΙτΝ. 9,2α Τότε ὠκοδόμησεν Ἰησοῦς θυσιαστήριον Κυρίῳ τῷ Θεῷ
Ἰσραὴλ ἐν ὄρει Γαιβάλ,

ΙτΝ. 9,2^α Τότε ὁ Ἰησοῦς ἐκτίσεν θυσιαστήριον στὸ ὄρος Γαιβάλ, πρὸς
τιμὴν καὶ λατρείαν Κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ,

ΙτΝ. 9,2β καθότι ἐνετείλατο Μωυσῆς ὁ θεράπων Κυρίου τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ, καθὰ γέγραπται ἐν τῷ νόμῳ Μωυσῆ,
θυσιαστήριον λίθων ὀλοκλήρων, ἐφ' οὓς οὐκ ἐπεβλήθη
σίδηρος, καὶ ἀνεβίβασεν ἐκεῖ ὀλοκαυτώματα Κυρίῳ καὶ
θυσίαν σωτηρίου.

ΙτΝ. 9,2β ὅπως ὁ Μωϋσῆς, ὁ δούλος τοῦ Κυρίου, εἶχε δώσει ἐντολὴν
στοὺς Ἰσραηλίτας, σύμφωνα με ὅσα ἔχουν γραφῇ στὸν
Νόμον τοῦ Μωϋσῆ, να κτισθῇ δηλαδὴ θυσιαστήριον ἀπὸ
ακατεργάστους λίθους, ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ἐκτύπησε καὶ δὲν
εἰργάσθη σιδηροὺν εργαλεῖον. Ὁ Ἰησοῦς ἐθυσίασεν ἐκεῖ
ὀλοκαυτώματα εἰς τιμὴν τοῦ Κυρίου καὶ εὐχαριστήριον
θυσίαν δια τὴν σωτηρίαν τῶν.

ΙτΝ. 9,2γ καὶ ἔγραψεν Ἰησοῦς ἐπὶ τῶν λίθων τὸ δευτερονόμιον,
νόμον Μωυσῆ, ὃν ἔγραψεν ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ

ΙτΝ. 9,2γ Ἐχάραξε δε ἐπάνω στοὺς λίθους τὸ Δευτερονόμιον, τὸν

νόμον του Μωϋσή, τον οποίον αυτός είχε γράψει εμπρός
στους Ισραηλίτας.

ΙτΝ. 9,2δ

καὶ πᾶς Ἰσραὴλ καὶ οἱ πρεσβύτεροι αὐτῶν καὶ οἱ
δικασταὶ καὶ οἱ γραμματεῖς αὐτῶν παρεπορεύοντο ἔνθεν
καὶ ἔνθεν τῆς κιβωτοῦ ἀπέναντι, καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ
Λευῖται ἤσαν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου, καὶ ὁ
προσήλυτος καὶ ὁ αὐτόχθων, οἳ ἦσαν ἡμισυ πλησίον
ὄρους Γαριζίν, καὶ οἳ ἦσαν ἡμισυ πλησίον ὄρους Γαιβάλ,
καθότι ἐνετείλατο Μωυσῆς ὁ θεράπων Κυρίου
εὐλογῆσαι τὸν λαὸν ἐν πρώτοις.

ΙτΝ. 9,2δ

Ολος ο ισραηλιτικός λαός, οι πρεσβύτεροι, οι δικασταὶ και
οι γραμματεῖς αὐτῶν επορεύοντο ἀπὸ το ἕνα και ἀπὸ το
ἄλλο μέρος της Κιβωτοῦ και ἀπέναντι. Οι δε ιερεῖς και οι
Λευῖται μετέφεραν την Κιβωτὸν της Διαθήκης του Κυρίου.
Οι ξένοι και οι Ισραηλίται, ἦσαν οι μισοὶ ἀπὸ αὐτοὺς
πλησίον του ὄρους Γαριζίν και οι ἄλλοι μισοὶ πλησίον του
ὄρους Γαιβάλ, ὅπως εἶχε διατάξει προηγουμένως ο Μωϋσῆς
ο υπηρέτης του Θεοῦ, δια να ευλογηθῇ ο λαός κατὰ πρῶτον.

ΙτΝ. 9,2ε

καὶ μετὰ ταῦτα οὕτως ἀνέγνω Ἰησοῦς πάντα τὰ ῥήματα
τοῦ νόμου τούτου, τὰς εὐλογίας καὶ τὰς κατάρας, κατὰ
πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωυσῆ·

ΙτΝ. 9,2ε

Μετά ταῦτα ἀνέγνωσε μεγαλοφώνως ο Ιησοῦς ὅλους τους
λόγους του Νομου τούτου, τας ευλογίας δηλαδή και τας
κατάρας, ὅπως ἀκριβῶς ἦσαν γραμμένα στον Νομον του
Μωϋσή.

ΙτΝ. 9,2ζ

οὐκ ἦν ῥῆμα ἀπὸ πάντων ὧν ἐνετείλατο Μωυσῆς τῷ
Ἰησοῖ, ὃ οὐκ ἀνέγνω Ἰησοῦς εἰς τὰ ὦτα πάσης
ἐκκλησίας υἱῶν Ἰσραὴλ, τοῖς ἀνδράσι καὶ ταῖς γυναίξι
καὶ τοῖς παιδίοις καὶ τοῖς προσηλύτοις τοῖς
προσπορευομένοις τῷ Ἰσραὴλ.

ΙτΝ. 9,2ζ

Δεν υπήρξε κανένας λόγος, ἀπὸ ὅσους διέταξεν ο Μωϋσῆς
στον Ιησοῦν, τον οποίον να μη ἀνέγνωσεν ο Ιησοῦς εἰς

επήκοον ὅλης της συγκεντρώσεως των Ἰσραηλιτῶν, στους ἄνδρας και τας γυναῖκας και τα παιδιά και τους ξένους, οι οποίοι συνεβάδιζαν με τους Ἰσραηλίτας.

ItN. 9,3 Καὶ οἱ κατοικοῦντες Γαβῶν ἤκουσαν πάντα, ὅσα ἐποίησε Κύριος τῇ Ἱεριχὼ καὶ τῇ Γαί.

ItN. 9,3 Οι κάτοικοι της Γαβῶν ἐπληροφόρηθησαν ὅλα, ὅσα ἔκαμεν ὁ Κύριος εἰς τὴν Ἱεριχὼ και τὴν Γαί.

ItN. 9,4 καὶ ἐποίησαν καὶ γε αὐτοὶ μετὰ πανουργίας καὶ ἐλθόντες ἐπεσιτίσαντο καὶ ἡτοιμάσαντο καὶ λαβόντες σάκκους παλαιοὺς ἐπὶ τῶν ὄνων αὐτῶν καὶ ἀσκούς οἴνου παλαιοὺς καὶ κατερρώγοντας ἀποδεδεμένους,

ItN. 9,4 Αὐτοὶ ὁμως ἐπενόησαν ἓνα πανούργον τρόπον διαφυγῆς των. Εξεκίνησαν εἰς συνάντησιν των Ἰσραηλιτῶν, αφοῦ ἔλαβον προμηθείας δια τὴν πορείαν των. Ἐλαβον δηλαδὴ και ἐφόρτωσαν στους ὄνους των παλαιοὺς σάκκους και ασκούς με κρασί παλαιοὺς, σκισμένους και δεμένους.

ItN. 9,5 καὶ τὰ κοῖλα τῶν ὑποδημάτων αὐτῶν, καὶ τὰ σανδάλια αὐτῶν παλαιὰ καὶ καταπεπελματωμένα ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν. καὶ τὰ ἱμάτια αὐτῶν πεπαλαιωμένα ἐπάνω αὐτῶν, καὶ ὁ ἄρτος αὐτῶν τοῦ ἐπισιτισμοῦ ξηρὸς καὶ εὐρωτιῶν καὶ βεβρωμένος.

ItN. 9,5 Τα πέλματα των υποδημάτων των και τα υποδήματά των ἦσαν παλαιὰ και μπαλωμένα. Επίσης δε και τα ἐνδύματα που ἔφεραν ἐπάνω τους ἦσαν παλαιὰ. Ὅλο το ψωμί το ὁποῖον ἔφεραν μαζὴ των πρὸς διατροφήν των, ἦτο ξηρόν, μουχλιασμένον και ἀποσυντεθειμένον.

ItN. 9,6 καὶ ἦλθοσαν πρὸς Ἰησοῦν εἰς τὴν παρεμβολὴν Ἰσραὴλ εἰς Γάλγαλα καὶ εἶπαν πρὸς Ἰησοῦν καὶ Ἰσραὴλ· ἐκ γῆς μακρόθεν ἤκαμεν, καὶ νῦν διάθεσθε ἡμῖν διαθήκην.

ItN. 9,6 Αὐτοὶ ἦλθαν πρὸς τὸν Ἰησοῦν στο ἰσραηλιτικὸν στρατόπεδον, που εὐρίσκετο εἰς τα Γαλγαλα, και εἶπον πρὸς αὐτόν και τους Ἰσραηλίτας· “ἔχομεν ἐλθεῖ ἀπὸ μακρυνήν

χώραν· και τώρα σας παρακαλούμεν συνάψατε συμφωνίαν με ημάς”.

ΙτΝ. 9,7 καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Χορράϊον· ὄρα μὴ ἐν ἐμοὶ κατοικεῖς, καὶ πῶς σοι διαθῶμαι διαθήκην;

ΙτΝ. 9,7 Οἱ Ἰσραηλίται ἀπήντησαν πρὸς αὐτούς, τοὺς Χορραῖους· “προσέξατε μήπως μένετε πολὺ πλησίον μας. Διότι ἔτσι πῶς εἶναι δυνατόν να συνάψωμεν με σας συμφωνίαν φιλίας;”

ΙτΝ. 9,8 καὶ εἶπαν πρὸς Ἰησοῦν· οἰκέται σου ἐσμεν. καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς Ἰησοῦς· πόθεν ἐστὲ καὶ πόθεν παραγεγόνατε;

ΙτΝ. 9,8 Εκείνοι ἀπήντησαν πρὸς τὸν Ἰησοῦν· “εἴμεθα δούλοι σου”. Εἶπε δε πρὸς αὐτούς ὁ Ἰησοῦς· “ἀπὸ πού κατάγεσθε καὶ ἀπὸ πού ἦλθατε;”

ΙτΝ. 9,9 καὶ εἶπαν· ἐκ γῆς μακρόθεν σφόδρα ἤκασιν οἱ παῖδές σου ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου· ἀκηκόαμεν γὰρ τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ ὅσα ἐποίησεν ἐν Αἰγύπτῳ

ΙτΝ. 9,9 Εκείνοι ἀπήντησαν· “ἡμεῖς οἱ δούλοι σου, ἔχομεν ἐλθεῖν ἀπὸ χώραν πολὺ μακρυνήν ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας. Διότι ηκούσαμεν τὸ ὄνομά του καὶ ὅσα θαύματα ἔκαμεν εἰς τὴν Αἴγυπτον.

ΙτΝ. 9,10 καὶ ὅσα ἐποίησε τοῖς βασιλεῦσι τῶν Ἀμορραίων, οἳ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, τῷ Σηὼν βασιλεῖ τῶν Ἀμορραίων καὶ τῷ Ὠγ βασιλεῖ τῆς Βασάν, ὃς κατῴκει ἐν Ἀσταρῶθ καὶ ἐν Ἐδραῖν.

ΙτΝ. 9,10 Καὶ ὅσα ἔκαμεν ἐναντίον τῶν βασιλέων τῶν Ἀμορραίων, οἱ ὅποιοι ἦσαν ἀνατολικῶς πέραν τοῦ Ἰορδάνου, στὸν Σηὼν, τὸν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων καὶ στὸν Ὠγ, βασιλέα τῆς χώρας Βασάν, ὁ ὁποῖος κατοικοῦσε εἰς τὰς πόλεις Ἀσταρῶθ καὶ Ἐδραῖν.

ΙτΝ. 9,11 καὶ ἀκούσαντες εἶπαν πρὸς ἡμᾶς οἱ πρεσβύτεροι ἡμῶν καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ἡμῶν λέγοντες· λάβετε ἑαυτοῖς ἐπισιτισμὸν εἰς τὴν ὁδὸν καὶ πορεύθητε εἰς συνάντησιν αὐτῶν καὶ ἐρεῖτε πρὸς αὐτούς· οἰκέται

- σου έσμεν, καὶ νῦν διάθεσθε ἡμῖν τὴν διαθήκην.
- ItN. 9,11 Πληροφορηθέντες τα γεγονότα αὐτὰ οἱ πρεσβύτεροι ἀρχηγοὶ μας καὶ ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς χώρας μας εἶπαν· Παρέτε μαζί σας τροφοδοσίαν δια τὸν δρόμον, πηγαίνετε νὰ συναντήσετε τοὺς Ἰσραηλίτας καὶ θα εἴπετε πρὸς αὐτοὺς· εἴμεθα δούλοι σας, κλείσατε μαζί μας συμφωνίαν φιλίας.
- ItN. 9,12 οὗτοι οἱ ἄρτοι, θερμοὺς ἐφωδιάσθημεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἥ ἐξήλθομεν παραγενέσθαι πρὸς ὑμᾶς. νῦν δὲ ἐξηράνθησαν καὶ γεγόνασι βεβρωμένοι.
- ItN. 9,12 Αὐτοὶ οἱ ἄρτοι, με τοὺς οὗσις ἐφωδιάσθημεν, ἦσαν ζεστοὶ τὴν ἡμέραν πού ἐξήλθομεν πρὸς συνάντησίν σας. Τώρα ἐγιναν ξηροὶ καὶ μουχλιασμένοι.
- ItN. 9,13 καὶ οὗτοι οἱ ἀσκοὶ τοῦ οἴνου, οὓς ἐπλήσαμεν καινούς, καὶ οὗτοι ἐρρώγασι· καὶ τὰ ἱμάτια ἡμῶν καὶ τὰ ὑποδήματα ἡμῶν πεπαλαίωται ἀπὸ τῆς πολλῆς ὁδοῦ σφόδρα.
- ItN. 9,13 Οἱ ἀσκοὶ αὐτοὶ τοῦ οἴνου ἦσαν καινούργιοι, ὅταν τοὺς ἐγεμίσαμεν, καὶ τώρα ἔχουν σχισθῇ. Τα ἐνδύματά μας καὶ τα ὑποδήματά μας ἐπάληωσαν καὶ ἐφθάρησαν ἀπὸ τὴν πολὺ μακρυνὴν πορείαν, πού ἐκάμαμε ἕως ἐδῶ”.
- ItN. 9,20 καὶ ἔλαβον οἱ ἄρχοντες τοῦ ἐπισιτισμοῦ αὐτῶν καὶ Κύριον οὐκ ἐπηρώτησαν.
- ItN. 9,20 Οἱ ἄρχοντες τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ ἐπῆραν ἀπὸ τοὺς ἄρτους ἐκείνων (τοὺς εἶδαν μουχλιασμένους καὶ παρεδέχθησαν ὡς ἀληθινὴν τὴν ἱστορίαν τῶν Γαβαωνιτῶν) καὶ ἐπροχώρησαν εἰς σύναψιν συνθήκης, χωρὶς νὰ ἐρωτήσουν τὸν Κύριον.
- ItN. 9,21 καὶ ἐποίησεν Ἰησοῦς πρὸς αὐτοὺς εἰρήνην καὶ διέθεντο πρὸς αὐτοὺς διαθήκην τοῦ διασῶσαι αὐτοὺς, καὶ ὤμοσαν αὐτοῖς οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς.
- ItN. 9,21 Ὁ Ἰησοῦς ἐκλείσε με αὐτοὺς εἰρήνην καὶ συνήψε μαζί τῶν συνθήκην νὰ σεβασθῇ τὴν ζωὴν τῶν. Οἱ ἄρχοντες τοῦ λαοῦ

- ωρκίσθησαν εἰς αὐτοὺς δια τὴν συμφωνίαν.
- ItN. 9,22 καὶ ἐγένετο μετὰ τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὸ διαθέσθαι πρὸς αὐτοὺς διαθήκην, ἤκουσαν ὅτι ἐγγύθεν αὐτῶν εἰσι, καὶ ὅτι ἐν αὐτοῖς κατοικοῦσι.
- ItN. 9,22 Μετὰ τρεῖς ἡμέρας αφοῦ συνήφθη ἡ συνθήκη με τοὺς Γαβαωνίτας, ἐπληροφορήθησαν ὅτι αὐτοὶ εὐρίσκοντο πλησίον των, ὅτι κατοικοῦν ἐκεῖ κοντὰ των.
- ItN. 9,23 καὶ ἀπῆραν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ ἦλθον εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν· αἱ δὲ πόλεις αὐτῶν Γαβαὼν καὶ Κεφὶρά καὶ Βηρώθ καὶ πόλεις Ἰαρὶν.
- ItN. 9,23 Οἱ Ἰσραηλίται ἀνεχώρησαν καὶ ἦλθαν εἰς τὰς πόλεις των Γαβαωνιτῶν. Αἱ πόλεις των ἦσαν· Ἡ Γαβαὼν, ἡ Κεφὶρά, ἡ Βηρώθ καὶ αἱ πόλεις Ἰαρὶν.
- ItN. 9,24 καὶ οὐκ ἐμαχέσαντο αὐτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ὅτι ὥμοσαν αὐτοῖς πάντες οἱ ἄρχοντες Κύριον τὸν Θεὸν Ἰσραὴλ· καὶ διεγόγγυσαν πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἐπὶ τοῖς ἄρχουσι.
- ItN. 9,24 Οἱ Ἰσραηλίται δὲν ἐπολέμησαν ἐναντίον των καὶ δὲν τοὺς ἐφόνευσαν, διότι ὅλοι οἱ ἄρχοντες εἶχαν δώσει δι' αὐτὸ ὄρκον εἰς Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ. Δια τοῦτο ὅλον το πλῆθος τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ ἐγόγγυζαν ἐναντίον των ἀρχόντων.
- ItN. 9,25 καὶ εἶπαν οἱ ἄρχοντες πάσῃ τῇ συναγωγῇ· ἡμεῖς ὥμόσαμεν αὐτοῖς Κύριον τὸν Θεὸν Ἰσραὴλ καὶ νῦν οὐ δυνησόμεθα ἄψασθαι αὐτῶν·
- ItN. 9,25 Εἶπαν τότε οἱ ἄρχοντες εἰς ὅλην τὴν συγκέντρωσιν τοῦ λαοῦ· “ἡμεῖς ἐδώσαμεν δι' αὐτοὺς ὄρκον ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ των Ἰσραηλιτῶν. Ἐχομεν δεσμευθῆ καὶ δὲν ἠμποροῦμεν νὰ τοὺς ἐγγίσωμεν.
- ItN. 9,26 τοῦτο ποιήσομεν, ζωγρῆσαι αὐτούς, καὶ περιποιησόμεθα αὐτούς, καὶ οὐκ ἔσται καθ' ἡμῶν ὀργὴ διὰ τὸν ὄρκον, ὃν ὥμόσαμεν αὐτοῖς·
- ItN. 9,26 Τοῦτο μόνον θα κάμωμεν. Θα τοὺς ἀφήσωμεν ζωντανούς,

θα σεβασθώμεν την ζωήν των και έτσι δεν θα οργισθή ο
Κυριος εναντίον μας, διότι ετηρήσαμεν τον όρκον που
εδώσαμεν εις αυτούς.

ItN. 9,27 ζήσονται καὶ ἔσονται ξυλοκόποι καὶ ὑδροφόροι πάσῃ τῇ
συναγωγῇ, καθάπερ εἶπαν αὐτοῖς οἱ ἄρχοντες.

ItN. 9,27 Θα ζήσουν λοιπόν αυτοί, θα είναι όμως ξυλοκόποι και
νεροφόροι όλου του Εβραϊκού λαού, όπως είπαν προς
αυτούς οι άρχοντες”.

ItN. 9,28 καὶ συνεκάλεσεν αὐτοὺς Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· διατί
παρελογίσασθέ με λέγοντες, μακρὰν ἀπὸ σοῦ ἔσμεν
σφόδρα, ὑμεῖς δὲ ἐγχώριοί ἐστε τῶν κατοικούντων ἐν
ἡμῖν;

ItN. 9,28 Προσεκάλεσε κατόπιν ο Ιησούς τους Γαβαωνίτας και τους
εἶπε· “διατί με εξηπατήσατε και μου είπατε ότι ανήκετε εις
χώραν πολύ μακρυνήν, ενώ σεις είσθε εις την
πραγματικότητα εντόπιοι και κατοικείτε εις την περιοχὴν
μας;

ItN. 9,29 καὶ νῦν ἐπικατάραιοί ἐστε· οὐ μὴ ἐκλίπη ἐξ ὑμῶν
δοῦλος οὐδὲ ξυλοκόπος οὐδὲ ὑδροφόρος ἐμοὶ καὶ τῷ
Θεῷ μου.

ItN. 9,29 Επικατάραιοι να είσθε τώρα. Ποτέ δεν θα λείψουν από σας
δούλοι, ξυλοκόποι και υδροφόροι δι' εμέ και τον Θεόν”.

ItN. 9,30 καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ Ἰησοῖ λέγοντες· ἀνηγγέλη ἡμῖν ὅσα
συνέταξε Κύριος ὁ Θεός σου Μωυσῇ τῷ παιδὶ αὐτοῦ,
δοῦναι ὑμῖν τὴν γῆν ταύτην καὶ ἐξολοθρεῦσαι ἡμᾶς καὶ
πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐπ’ αὐτῆς πρὸ προσώπου
ὑμῶν, καὶ ἐφοβήθημεν σφόδρα περὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν
ἀπὸ προσώπου ὑμῶν καὶ ἐποιήσαμεν τὸ πρᾶγμα τοῦτο.

ItN. 9,30 Οι Γαβαωνίται απεκρίθησαν στον Ιησούν και είπαν·
“ανηγγέλθησαν εις ημάς όλα εκείνα, που διέταξε Κυριος ο
Θεός σου στον Μωϋσήν τον δούλον του, ότι δηλαδή θα
δώση εις σας την χώραν αυτήν και θα εξολοθρεύση από

εμπρός σας όλους ημάς που κατοικούμεν εις αυτήν, και εφοβήθημεν πάρα πολύ από σας δια την ζωήν μας, δια τούτο δε και κατεφύγαμεν εις την πράξιν αυτήν.

ΙτΝ. 9,31 καὶ νῦν ἴδου ἡμεῖς ὑποχείριοι ὑμῖν· ὥς ἀρέσκει ὑμῖν καὶ ὥς δοκεῖ ὑμῖν, ποιήσατε ἡμῖν.

ΙτΝ. 9,31 Και τώρα ιδού, ημεῖς εἴμεθα δούλοι σας. Ὅπως θέλετε και ὅπως νομίζετε, κάμετε εις ημάς”.

ΙτΝ. 9,32 καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς οὕτως· καὶ ἐξείλατο αὐτοὺς Ἰησοῦς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ χειρῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἀνείλον αὐτούς.

ΙτΝ. 9,32 Οι Ισραηλίται ἐκάμαν εις αὐτούς, ὅπως εἶχαν εἶπει. Ὁ Ἰησοῦς του Ναυὴ τους ἐγλύτωσεν ἀπὸ τα χέρια των Ἰσραηλιτῶν και δεν τους ἐφόνευσαν.

ΙτΝ. 9,33 καὶ κατέστησεν αὐτοὺς Ἰησοῦς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ξυλοκόπους καὶ ὑδροφόρους πάσῃ τῇ συναγωγῇ καὶ τῷ θυσιαστηρίῳ τοῦ Θεοῦ· διὰ τοῦτο ἐγένοντο οἱ κατοικοῦντες Γαβαὼν ξυλοκόποι καὶ ὑδροφόροι τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ Θεοῦ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας, καὶ εἰς τὸν τόπον, ὃν ἂν ἐκλέξηται Κύριος.

ΙτΝ. 9,33 Ἀλλὰ ἀπὸ την ἡμέραν ἐκείνην υπεχρέωσεν αὐτούς να εἶναι ξυλοκόποι και νεροφόροι εις ὅλον τον εβραϊκὸν λαὸν και στο θυσιαστήριον του Θεοῦ. Δια τούτο ἐγιναν οἱ κάτοικοι της Γαβαὼν ξυλοκόποι και νεροφόροι στο θυσιαστήριον του Θεοῦ, δηλαδή την Σκηνὴν του Μαρτυρίου, μέχρι σήμερον, θα εἶναι δε και βραδύτερον εις ἱερὸν τόπον, τον ὁποῖον θα ἐκλέξη ὁ Κύριος, ως ναὸν του.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 10

ΙτΝ. 10,1 Ὡς δὲ ἤκουσεν Ἀδωνιβεζέκ βασιλεὺς Ἱερουσαλὴμ ὅτι ἔλαβεν Ἰησοῦς τὴν Γαὶ καὶ ἐξωλόθρευσεν αὐτήν, ὃν

τρόπον ἐποίησαν τὴν Ἱεριχὼ καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς,
οὕτως ἐποίησαν καὶ τὴν Γαὶ καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς, καὶ
ὅτι ἡύτομόλησαν οἱ κατοικοῦντες Γαβαὼν πρὸς Ἰησοῦν
καὶ πρὸς Ἰσραὴλ,

ItN. 10,1

Ο Αδωνιβεζέκ, βασιλεὺς της Ιερουσαλήμ, ὅταν
επληροφορήθη, ὅτι ο Ἰησοὺς του Ναυὴ κατέλαβε τὴν Γαι
καὶ ἐξωλόθρευσεν αὐτήν, ὅταν μάλιστα ἐιδικώτερον ἔμαθεν
ὅσα οἱ Ἰσραηλίται ἔκαναν εἰς τὴν Γαι καὶ τὸν βασιλέα της,
ὅτι εἶχαν κάμει εἰς τὴν Ἱεριχὼ καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς, ὅταν
ἀκόμη ἔμαθεν ὅτι οἱ κάτοικοι της Γαβαὼν παρεδόθησαν
στον Ἰησοῦν καὶ τοὺς Ἰσραηλίτας,

ItN. 10,2

καὶ ἐφοβήθησαν ἀπ’ αὐτῶν σφόδρα· ἦδει γὰρ ὅτι πόλις
μεγάλῃ Γαβαὼν, ὡσεὶ μία τῶν μητροπόλεων, καὶ πάντες
οἱ ἄνδρες αὐτῆς ἰσχυροί·

ItN. 10,2

αὐτὸς καὶ ὁ λαὸς του ἐφοβήθησαν πάρα πολὺ.
Εφοβήθησαν, διότι ἐγνώριζαν ὅτι ἡ Γαβαὼν εἶναι πόλις
μεγάλῃ, ὅπως εἶναι αἱ μητροπόλεις, καὶ ὅτι ὅλοι οἱ ἄνδρες
της εἶναι δυνατοὶ καὶ ἀνδρεῖοι.

ItN. 10,3

καὶ ἀπέστειλεν Ἀδωνιβεζέκ βασιλεὺς Ἱερουσαλήμ πρὸς
Ἐλάμ βασιλέα Χεβρῶν καὶ πρὸς Φιδῶν βασιλέα Ἱεριμοῦθ
καὶ πρὸς Ἰεφθὰ βασιλέα Λαχίς καὶ πρὸς Δαβὶν βασιλέα
Ὀδολλάμ λέγων·

ItN. 10,3

Ο Αδωνιδεζέκ λοιπόν, ὁ βασιλεὺς της Ιερουσαλήμ, ἐστειλεν
ἀγγελιαφόρους πρὸς τὸν Ελάμ, βασιλέα της Χεβρῶν, πρὸς
τὸν Φιδῶν, βασιλέα Ιεριμοῦθ, πρὸς τὸν Ιεφθὰ, βασιλέα
Λαχίς καὶ πρὸς τὸν Δαδὶν, βασιλέα της Οδολλάμ καὶ εἶπεν·

ItN. 10,4

δεῦτε, ἀνάβητε πρὸς με καὶ βοηθήσατέ μοι, καὶ
ἐκπολεμήσωμεν Γαβαὼν· ἡύτομόλησαν γὰρ πρὸς
Ἰησοῦν καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ.

ItN. 10,4

“ἐλάτε, ἀναβήτε πρὸς ἐμέ καὶ βοηθήσατέ με νὰ
πολεμήσωμεν μαζὴ ἐναντίον τῶν Γαβαωνιτῶν, διότι αὐτοὶ
ἡυτομόλησαν πρὸς τὸν Ἰησοῦν καὶ τοὺς Ἰσραηλίτας”.

- ITN. 10,5 καὶ ἀνέβησαν οἱ πέντε βασιλεῖς τῶν Ἰεβουσαιῶν, βασιλεὺς Ἱερουσαλὴμ καὶ βασιλεὺς Χεβρών καὶ βασιλεὺς Ἱεριμούθ καὶ βασιλεὺς Λαχίς καὶ βασιλεὺς Ὀδολλάμ, αὐτοὶ καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτῶν καὶ περιεκάθισαν τὴν Γαβαὼν καὶ ἐξεπολιόρκουν αὐτήν.
- ITN. 10,5 Συνεννοήθησαν μεταξύ των, συνεφώνησαν οι πέντε βασιλεῖς των Ιεβουσαιῶν, ο βασιλεὺς της Ιερουσαλήμ, ο βασιλεὺς της Χεβρών, ο βασιλεὺς της Ιεριμούθ, ο βασιλεὺς της Λαχίς και ο βασιλεὺς της Οδολλάμ και ἀνέβησαν αυτοὶ και ὅλος ο στρατὸς των, εστρατοπέδευσαν γύρω ἀπὸ τὴν Γαβαὼν και ἤρχισαν να τὴν πολιορκοῦν στενά.
- ITN. 10,6 καὶ ἀπέστειλαν οἱ κατοικοῦντες Γαβαὼν πρὸς Ἰησοῦν εἰς τὴν παρεμβολὴν Ἰσραὴλ εἰς Γάλγαλα λέγοντες· μὴ ἐκλύσης τὰς χεῖράς σου ἀπὸ τῶν παιδῶν σου· ἀνάβηθι πρὸς ἡμᾶς τὸ τάχος καὶ βοήθησον ἡμῖν καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς· ὅτι συνηγμένοι εἰσὶν ἐφ’ ἡμᾶς πάντες οἱ βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων, οἱ κατοικοῦντες τὴν ὀρεινὴν.
- ITN. 10,6 Οι κάτοικοι της Γαβαὼν ἐστειλαν τότε ἀγγελιαφόρους πρὸς τὸν Ἰησοῦν στο Ἰσραηλιτικὸν στρατόπεδον, που εὐρίσκετο εἰς Γαλγαλα και εἶπαν· “μὴ ἀποσύρης τα προστατευτικά σου χέρια ἀπὸ τοὺς δούλους σου. Ελα ὅσον το δυνατόν συντομώτερον, βοήθησέ μας και γλύτωσέ μας, διότι συνησπίσθησαν ἐναντίον μας και συνεκεντρώθησαν γύρω ἀπὸ τὴν πόλιν ὅλοι οἱ βασιλεῖς των Ἀμορραίων, οἱ οἱποῖοι κατοικοῦν τὴν ὀρεινὴν περιοχὴν”.
- ITN. 10,7 καὶ ἀνέβη Ἰησοῦς ἐκ Γαλγάλων, αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμιστὴς μετ’ αὐτοῦ, πᾶς δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ.
- ITN. 10,7 Ο Ἰησοὺς και ὅλος ο μάχιμος λαὸς, ὅλοι οἱ πολεμισταί, κάθε ενας που ἦτο ἰσχυρὸς να κρατῇ ὅπλα ἀνέβησαν ἀπὸ τα Γαλγαλα, δια να βοηθήσουν τοὺς Γαβαωνίτας.
- ITN. 10,8 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν· μὴ φοβηθῇς αὐτούς, εἰς γὰρ τὰς χεῖράς σου παραδédωκα αὐτούς, οὐχ

- ὑπολειφθήσεται ἐξ αὐτῶν οὐδεὶς ἐνώπιον ὑμῶν.
- ItN. 10,8 Ο δε Κυριος εἶπε προς τον Ιησουν. “Μη φοβηθῆς αυτούς τους βασιλεῖς και τους στρατούς των. Τους ἔχω ἤδη παραδώσει εις τα χέρια σας. Κανείς δεν θα υπολειφθῇ ἐνώπιόν σας”.
- ItN. 10,9 καὶ ἐπεὶ παρεγένετο Ἰησοῦς ἐπ’ αὐτοὺς ἄφνω, ὅλην τὴν νύκτα εἰσεπορεύθη ἐκ Γαλγάλων.
- ItN. 10,9 Και ο λόγος του Κυρίου ἐπραγματιήθη· διότι ο Ιησούς του Ναυῆ κατέφθασεν αἰφνιδίως ἐναντίον των ὅλην τὴν νύκτα ἐπορεύθη με τον στρατὸν του ἀπὸ τα Γαλγαλα εἰς Γαβαὼν.
- ItN. 10,10 καὶ ἐξέστησεν αὐτοὺς Κύριος ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ συνέτριψεν αὐτοὺς Κύριος συντρίψει μεγάλη ἐν Γαβαὼν, καὶ κατεδίωξαν αὐτοὺς ὁδὸν ἀναβάσεως Ὠρωνὶν καὶ κατέκοπτον αὐτοὺς ἕως Ἀζηκά καὶ ἕως Μακηδᾶ.
- ItN. 10,10 Ο δε Κυριος ἐνέβαλε τρόμον και πανικὸν εις αυτούς, καθὼς ἀντίκρυσαν τους Ισραηλίτας, και τους συνέτριψεν ο Κυριος δια μεγάλης καταστροφῆς εις την περιοχὴν Γαβαὼν. Οι δε Ισραηλίται κατεδίωκαν και ἐφόνευαν αὐτοὺς στον δρόμον, που ἀνέβαινεν εις Ὠρωνὶν μέχρι της Ἀζηκά και Μακηδᾶ.
- ItN. 10,11 ἐν δὲ τῷ φεύγειν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπὶ τῆς καταβάσεως Ὠρωνὶν καὶ Κύριος ἐπέρριψεν αὐτοῖς λίθους χαλάζης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἕως Ἀζηκά, καὶ ἐγένοντο πλείους οἱ ἀποθανόντες διὰ τοὺς λίθους τῆς χαλάζης ἢ οὓς ἀπέκτειναν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ μαχαίρᾳ ἐν τῷ πολέμῳ.
- ItN. 10,11 Καθὼς δε ἐκεῖνοι πανικόβλητοι ἐφευγαν ἐνώπιον των Ισραηλιτῶν εις την κατάβασιν Ὠρωνὶν, ἐρριψεν ο Κυριος ἐναντίον των χαλάζι ὡσάν πέτρες ἀπὸ τον ουρανὸν μέχρι της Ἀζηκά. Περισσότεροι δε ἦσαν ἐκεῖνοι που ἐφονεύθησαν ἀπὸ τα λιθάρια της χαλάζης, παρά ἐκεῖνοι που ἐσφάγησαν ἀπὸ τους Ισραηλίτας κατὰ τὴν μάχην.

- ItN. 10,12 Τότε ἐλάλησεν Ἰησοῦς πρὸς Κύριον, ἥ ἡμέρα παρέδωκεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀμορραῖον ὑποχείριον Ἰσραὴλ, ἡνίκα συνέτριψεν αὐτοὺς ἐν Γαβῶν καὶ συνετρίβησαν ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν Ἰησοῦς· στήτω ὁ ἥλιος κατὰ Γαβῶν καὶ ἡ σελήνη κατὰ φάραγγα Αἰλῶν.
- ItN. 10,12 Κατὰ την ἡμέραν ἐκείνην, κατὰ την ὁποίαν εἶχεν ἡδη αποφασίσει καὶ παραδώσει ὁ Κύριος υποχειρίους τοὺς Ἀμορραῖους στοὺς Ἰσραηλῖτας, ὅταν δηλαδὴ συνέτριψεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαβῶν καὶ συνετρίβησαν πράγματι ἐνώπιον τῶν Ἰσραηλιτῶν, εἶπε τότε ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὸν Κύριον· “ὥς σταθῇ ὁ ἥλιος ἐπάνω ἀπὸ τὴν Γαβῶν καὶ ἡ σελήνη ἐπάνω ἀπὸ τὴν κοιλάδα Αἰλῶν”.
- ItN. 10,13 καὶ ἔστη ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη ἐν στάσει, ἕως ἡμῦν αὐτῶν. καὶ ἔστη ὁ ἥλιος κατὰ μέσον τοῦ οὐρανοῦ, οὐ προεπορεύετο εἰς δυσμὰς εἰς τέλος ἡμέρας μιᾶς.
- ItN. 10,13 Καὶ πράγματι ἐστάθη ὁ ἥλιος καὶ ἐμείνεν εἰς τὴν θέσιν τῆς ἡ σελήνης, μέχρις ὅτου ὁ Θεὸς ἀπέκρουσε τελείως τοὺς ἐχθροὺς τῶν Ἰσραηλιτῶν. Ὁ ἥλιος ἐσταμάτησεν ἀκίνητος ἐν μέσῳ τοῦ οὐρανοῦ. Δὲν ἐπροχώρει πρὸς δυσμὰς ἐπὶ μίαν ὁλόκληρον ἡμέραν.
- ItN. 10,14 καὶ οὐκ ἐγένετο ἡμέρα τοιαύτη οὐδὲ τὸ πρότερον οὐδὲ τὸ ἔσχατον, ὥστε ἐπακοῦσαι Θεὸν ἀνθρώπου, ὅτι Κύριος συνεξεπολέμησε τῷ Ἰσραὴλ.
- ItN. 10,14 Τοσὸν μεγάλη καὶ ἐπιφανὴς ἡμέρα δὲν ἐγένετο ποτὲ προηγουμένως, οὔτε ἐν ἀπώτατον, οὔτε ἐν ἐγγύς παρελθόν, νὰ ἀκούσῃ δηλαδὴ ὁ Θεὸς τοιαύτην αἴτησιν ἀπὸ ἀνθρώπου. Ἐγένετο δὲ αὐτὸ τὸ πρωτοφανὲς καὶ μοναδικὸν θαῦμα, διότι ὁ Κύριος ἐπολέμησε μαζὴ με τοὺς Ἰσραηλῖτας.
- ItN. 10,16 Καὶ ἔφυγον οἱ πάντες βασιλεῖς οὗτοι καὶ κατεκρύβησαν εἰς τὸ σπήλαιον τὸ ἐν Μακκῆδᾳ.
- ItN. 10,16 Οἱ πάντες βασιλεῖς πανικόβλητοι ἐτράπησαν εἰς φυγὴν καὶ

εκρύφθησαν επιμελώς στο σπήλαιον, που ευρίσκετο εις Μακηδά.

ItN. 10,17 καὶ ἀπηγγέλη τῷ Ἰησοῦ λέγοντες· εὕρηνται οἱ πέντε βασιλεῖς κεκρυμμένοι ἐν τῷ σπηλαίῳ τῷ ἐν Μακηδά.

ItN. 10,17 Μερικοὶ ὁμῶς που τοὺς εἶδαν, ἀνήγγειλαν στον Ἰησοῦν, ὅτι οἱ πέντε βασιλεῖς ευρίσκονται κρυμμένοι στο σπήλαιον τῆς Μακηδά.

ItN. 10,18 καὶ εἶπεν Ἰησοῦς· κυλίσατε λίθους ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ σπηλαίου καὶ καταστήσατε ἄνδρας φυλάσσειν ἐπ' αὐτοῦς,

ItN. 10,18 Ο Ἰησοῦς εἶπεν στους στρατιώτας του· “κυλίσατε λίθους μεγάλους εἰς τὴν εἰσοδὸν τοῦ σπηλαίου καὶ εγκαταστήσατε ἄνδρας νὰ τοὺς φυλάσσουν·

ItN. 10,19 ὑμεῖς δὲ μὴ ἐστήκατε καταδιώκοντες ὀπίσω τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν καὶ καταλάβετε τὴν οὐραγίαν αὐτῶν καὶ μὴ ἀφῆτε εἰσελθεῖν εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν· παρέδωκε γὰρ αὐτοῦς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν.

ItN. 10,19 σεις δε μη σταματήσετε τὴν καταδίωξιν τῶν ἐχθρῶν σας. Κτυπήσατε τὰ μετόπισθεν αὐτῶν τμήματα καὶ μὴ τοὺς ἀφήσετε νὰ εἰσέλθουν εἰς τὰς πόλεις τῶν· διότι Κύριος ὁ Θεὸς τοὺς παρέδωκεν εἰς τὰ χέρια σας”.

ItN. 10,20 καὶ ἐγένετο ὡς κατέπαυσεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς υἱὸς Ἰσραὴλ κόπτοντες αὐτοῦς κοπὴν μεγάλην σφόδρα ἕως εἰς τέλος, καὶ οἱ διασωζόμενοι διεσώθησαν εἰς τὰς πόλεις τὰς ὀχυράς,

ItN. 10,20 Οταν τέλος ὁ Ἰησοῦς καὶ ὅλος ὁ Ἰσραηλιτικὸς λαὸς ἐπαυσαν τὴν ἐξοντωτικὴν καταστροφὴν τῶν Ἀμορραίων, ἐκεῖνοι που κατῴρθωσαν νὰ διασωθῶν, κατέφυγαν δι' ἀσφάλειάν τῶν εἰς τὰς ὀχυρὰς πόλεις τῶν.

ItN. 10,21 καὶ ἀπεστράφη πᾶς ὁ λαὸς πρὸς Ἰησοῦν εἰς Μακηδὰ ὑγιεῖς, καὶ οὐκ ἔγρυξεν οὐδεὶς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τῇ γλώσσει αὐτοῦ.

- ItN. 10,21 Τότε ὅλος ο ἰσραηλιτικός λαὸς σώος καὶ ἀκέραιος ἐπέστρεψε πρὸς τὸν Ἰησοῦν εἰς Μακηδὰ, κανεῖς δὲν ἐγκρίνιαξε καὶ δὲν ἐμουρμούρισέ με τὴν γλῶσσαν του, μολονότι ἐπίπονος καὶ θυελλώδης υπήρξεν ὁ πόλεμος.
- ItN. 10,22 καὶ εἶπεν Ἰησοῦς· ἀνοίξατε τὸ σπήλαιον καὶ ἐξαγάγετε τοὺς πέντε βασιλεῖς τούτους ἐκ τοῦ σπηλαίου.
- ItN. 10,22 Εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· “ἀνοίξατε τὸ σπήλαιον καὶ βγάλτε ἀπὸ αὐτοὺς πέντε βασιλεῖς”.
- ItN. 10,23 καὶ ἐξηγάγosan τοὺς πέντε βασιλεῖς ἐκ τοῦ σπηλαίου, τὸν βασιλέα Ἱερουσαλήμ καὶ τὸν βασιλέα Χεβρών καὶ τὸν βασιλέα Ἱεριμούθ καὶ τὸν βασιλέα Λαχὶς καὶ τὸν βασιλέα Ὀδολλάμ.
- ItN. 10,23 Εβγαλαν τοὺς πέντε βασιλεῖς ἀπὸ τοῦ σπηλαίου, τὸν βασιλέα τῆς Ἱερουσαλήμ, τὸν βασιλέα τῆς Χεβρών, τὸν βασιλέα τῆς Ἱεριμούθ, τὸν βασιλέα τῆς Λαχὶς καὶ τὸν βασιλέα τῆς Ὀδολλάμ.
- ItN. 10,24 καὶ ἐπεὶ ἐξήγαγον αὐτοὺς πρὸς Ἰησοῦν, καὶ συνεκάλεσεν Ἰησοῦς πάντα Ἰσραὴλ, καὶ τοὺς ἐναρχομένους τοῦ πολέμου τοὺς συμπορευομένους αὐτῷ, λέγων αὐτοῖς· προπορεύεσθε καὶ ἐπίθετε τοὺς πόδας ὑμῶν ἐπὶ τοὺς τραχήλους αὐτῶν. καὶ προσελθόντες ἐπέθηκαν τοὺς πόδας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς τραχήλους αὐτῶν.
- ItN. 10,24 Ὁ Ἰησοῦς, ὅταν ἔφεραν αὐτοὺς ἐνώπιόν του, συνεκάλεσεν ὅλους τοὺς Ἰσραηλίτας, καὶ τοὺς ἀρχηγούς τοῦ πολέμου ποὺ εἶχαν συνεκστρατεῦσαι με αὐτό καὶ τοὺς εἶπε· “πλησιάσατε πρὸς τοὺς βασιλεῖς καὶ θέσατε τὰ πόδια σας στους τραχήλους των”. Προσῆλθαν οἱ ἀρχηγοὶ καὶ ἔθεσαν τὰ πόδια των στους τραχήλους των πέντε βασιλέων.
- ItN. 10,25 καὶ εἶπεν Ἰησοῦς πρὸς αὐτούς· μὴ φοβηθῆτε αὐτοὺς μηδὲ δειλιάσητε· ἀνδρίζεσθε καὶ ἰσχύετε, ὅτι οὕτω ποιήσει Κύριος πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς ὑμῶν, οὓς ὑμεῖς

καταπολεμείτε αυτούς.

- ΙτΝ. 10,25 Εἶπεν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς ἀρχηγούς τοῦ στρατοῦ· “μη φοβηθήτε ἀπὸ αὐτοῦς καὶ μὴ δειλιάσετε ἐνώπιον τῶν οἰωνοδῆποτε ἐχθρῶν σας. Φανήτε ἀνδρείοι καὶ γενναῖοι, διότι ὁ Κύριος ἔτσι θα κάμῃ ἐναντίον ὅλων τῶν ἐχθρῶν σας, τοὺς ὁποίους σεις θα καταπολεμήσετε.
- ΙτΝ. 10,26 καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὺς Ἰησοῦς καὶ ἐκρέμασεν αὐτοὺς ἐπὶ πέντε ξύλων, καὶ ἦσαν κρεμάμενοι ἐπὶ τῶν ξύλων ἕως ἐσπέρας.
- ΙτΝ. 10,26 Κατόπιν διέταξεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐφόνευσαν αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐκρέμασαν εἰς πέντε ξύλα. Ἐμείναν δε κρεμασμένοι ἐπὶ τῶν ξύλων μέχρι τῆς ἐσπέρας.
- ΙτΝ. 10,27 καὶ ἐγενήθη πρὸς ἡλίου δυσμὰς ἐνετείλατο Ἰησοῦς καὶ καθεῖλον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ξύλων καὶ ἔρριψαν αὐτοὺς εἰς τὸ σπήλαιον, εἰς ὃ κατεφύγισαν ἐκεῖ, καὶ ἐπεκύλισαν λίθους ἐπὶ τὸ σπήλαιον ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.
- ΙτΝ. 10,27 Κατὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου διέταξεν ὁ Ἰησοῦς καὶ τοὺς ἐξεκρέμασαν ἀπὸ τὰ ξύλα, τοὺς ἔρριψαν στο σπήλαιον στο ὁποῖον εἶχον καταφύγει καὶ ἐκύλισαν λίθους μεγάλους εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ σπηλαίου, οἱ ὁποῖοι καὶ ὑπάρχουν μέχρι σήμερον.
- ΙτΝ. 10,28 Καὶ τὴν Μακηδὰ ἐλάβοσαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἐφόνευσαν αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους καὶ ἐξωλόθρευσαν πᾶν ἐμπνέον, ὃ ἦν ἐν αὐτῇ, καὶ οὐ κατελείφθη οὐδεὶς ἐν αὐτῇ διασεσωσμένος καὶ διαπεφευγώς· καὶ ἐποίησαν τῷ βασιλεῖ Μακηδὰ ὃν τρόπον ἐποίησαν τῷ βασιλεῖ Ἰεριχώ.
- ΙτΝ. 10,28 Κατὰ τὴν ἰδίαν ἡμέραν κατέλαβον οἱ Ἰσραηλῖται τὴν πόλιν Μακηδὰ, ἐπέρασαν ἐν στόματι μαχαίρας κάθε ἄνθρωπον καὶ ἐξωλόθρευσαν κάθε τι ποῦ ἀνέπνεε καὶ ἐζοῦσε εἰς τὴν πόλιν αὐτήν, ὥστε δὲν ἀπέμεινε κανεὶς εἰς αὐτήν, δὲν διεσώθη καὶ δὲν διέφυγε τὸν θάνατον κανεὶς. Εφέρθησαν

προς τον βασιλέα της Μακηδά, όπως εφέρθησαν προς τον βασιλέα της Ιεριχούς.

ItN. 10,29 καὶ ἀπῆλθεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ ἐκ Μακηδὰ εἰς Λεβνὰ καὶ ἐπολιόρκει Λεβνὰ.

ItN. 10,29 Ἐπειτα ο Ἰησοὺς με ὅλον τον ισραηλιτικὸν λαὸν μαζὴ του μετέβη ἀπὸ την Μακηδὰ εἰς την πόλιν Λεβνὰ και την επολιόρκει.

ItN. 10,30 καὶ παρέδωκεν αὐτὴν Κύριος εἰς χεῖρας Ἰσραὴλ, καὶ ἔλαβον αὐτὴν καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς καὶ ἐφόνευσαν αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους καὶ πᾶν ἔμπνέον ἐν αὐτῇ, καὶ οὐ κατελείφθη ἐν αὐτῇ διασεσωσμένος καὶ διαπεφευγὼς· καὶ ἐποίησαν τῷ βασιλεῖ αὐτῆς ὃν τρόπον ἐποίησαν τῷ βασιλεῖ Ἰεριχώ.

ItN. 10,30 Ο δε Κυριος παρέδωκε και αυτην την πόλιν εις τα χέρια των Ισραηλιτών, οι οποίοι και την κατέλαβον. Επέρασαν εν στόματι μαχαίρας τον βασιλέα της, τον λαόν της και κάθε τι που ανέπνεε και εξούσε εις αυτην. Δεν διεσώθη και δεν διέφυγε κανείς. Εκαμαν στον βασιλέα αυτης, ο,τι είχαν κάμει στον βασιλέα της Ιεριχούς.

ItN. 10,31 καὶ ἀπῆλθεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ ἐκ Λεβνὰ εἰς Λαχίς καὶ περιεκάθισεν αὐτὴν καὶ ἐπολιόρκει αὐτήν.

ItN. 10,31 Ἐπειτα ο Ἰησοὺς μαζὴ με ὅλον τον ισραηλιτικὸν λαὸν ανεχώρησεν ἀπὸ την Λεβνὰ εἰς την Λαχίς, περιεκύκλωσεν αυτην και την επολιόρκησεν.

ItN. 10,32 καὶ παρέδωκε Κύριος τὴν Λαχίς εἰς τὰς χεῖρας Ἰσραὴλ, καὶ ἔλαβεν αὐτὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ καὶ ἐφόνευσαν αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους καὶ ἐξωλόθρευσαν αὐτήν, ὃν τρόπον ἐποίησαν τὴν Λεβνὰ.

ItN. 10,32 Ο Κυριος παρέδωκε την Λαχίς εις τας χείρας των Ισραηλιτών. Ο Ἰησοὺς κατέλαβεν αυτην την επομένην ημέραν της πολιορκίας της. Οι Ισραηλίται επέρασαν εν

στόματι μαχαίρας τους κατοίκους της και εξωλόθρευσαν αυτήν όπως είχαν εξολοθρεύσει την Λεβνά.

ItN. 10,33 τότε ανέβη Ἐλὰμ βασιλεὺς Γαζέρ βοηθήσων τῇ Λαχίς, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Ἰησοῦς ἐν στόματι ξίφους καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ ἕως τοῦ μὴ καταλειφθῆναι αὐτῶν σεσωσμένον καὶ διαπεφευγότα.

ItN. 10,33 Τότε ο βασιλεὺς της πόλεως Γαζέρ μετέβη να βοηθήση την Λαχίς. Ο Ιησούς όμως εκτύπησεν αὐτόν, τον ενίκησε και επέρασεν εν στόματι μαχαίρας αὐτόν και τον λαόν του, ὥστε κανεῖς δεν εσώθη ἀπὸ τον θάνατον. Κανεῖς δεν εγλύτωσε δια φυγῆς.

ItN. 10,34 καὶ ἀπῆλθεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ ἐκ Λαχίς εἰς Ὀδολλάμ καὶ περιεκάθισεν αὐτήν καὶ ἐξεπολιόρκησεν αὐτήν.

ItN. 10,34 Επειτα ο Ιησούς και ὅλος ο ισραηλιτικός λαός μαζί του επροχώρησαν ἀπὸ την Λαχίς εἰς την πόλιν Οδολλάμ, την περιεκύκλωσε και την επολιόρκησεν.

ItN. 10,35 καὶ παρέδωκεν αὐτήν Κύριος ἐν χειρὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἔλαβεν αὐτήν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἐφόνευσεν αὐτήν ἐν στόματι ξίφους, καὶ πᾶν ἔμπνέον ἐν αὐτῇ ἐφόνευσαν, ὃν τρόπον ἐποίησαν τῇ Λαχίς.

ItN. 10,35 Ο Κυριος παρέδωκεν και αὐτήν εἰς τα χέρια των Ισραηλιτών. Ο Ιησούς την κατέλαβε κατὰ την ιδίαν ἐκείνην ἡμέραν, επέρασεν εν στόματι μαχαίρας κάθε ἀνθρωπον, εξωλόθρευσε κάθε τι που εἶχε ζωὴν και αναπνοήν, ὅπως εἶχαν κάμει και εἰς την Λαχίς.

ItN. 10,36 καὶ ἀπῆλθεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ εἰς Χεβρών καὶ περιεκάθισεν αὐτήν.

ItN. 10,36 Ἀπὸ ἐκεῖ μετέβη ο Ιησούς και ὅλος ο ισραηλιτικός λαός μαζί με αὐτόν εἰς την Χεβρών και την περιεκύκλωσαν.

ItN. 10,37 καὶ ἐπάταξεν αὐτήν ἐν στόματι ξίφους καὶ πᾶν τὸ ἔμπνέον, ὅσα ἦν ἐν αὐτῇ, οὐκ ἦν διασεσωσμένος· ὃν

τρόπον ἐποίησαν τὴν Ὀδολλάμ, ἐξωλόθρευσαν αὐτὴν καὶ ὅσα ἦν ἐν αὐτῇ.

ItN. 10,37 Τὴν ἐκτύπησαν, τὴν κατέλαβον καὶ ἐπέρασαν ἐν στόματι μαχαίρας τοὺς κατοικοὺς τῆς καὶ κάθε τι ποὺ ἐζούσε καὶ ἀνέπνεεν εἰς αὐτήν. Τίποτε δὲν διέφυγε τὸν ὄλεθρον. Ὅπως ἔκαμαν εἰς τὴν Ὀδολλάμ, ἐτσι ἐξωλόθρευσαν καὶ τὴν Χεβρών καὶ ὅλα ὅσα ἐζούσαν εἰς αὐτήν.

ItN. 10,38 καὶ ἀπέστρεψεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ εἰς Δαβὶρ καὶ περικαθίσαντες αὐτήν

ItN. 10,38 Ὁ Ἰησοῦς καὶ ὅλος ὁ Ἰσραηλιτικὸς λαὸς ἐστράφησαν ἐναντίον τῆς πόλεως Δαβὶρ καὶ τὴν περιεκύκλωσαν.

ItN. 10,39 ἔλαβον αὐτήν καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς καὶ τὰς κώμας αὐτῆς καὶ ἐπάταξεν αὐτήν ἐν στόματι ξίφους καὶ ἐξωλόθρευσαν αὐτήν καὶ πᾶν ἐμπνέον ἐν αὐτῇ καὶ οὐ κατέλιπον αὐτῇ οὐδὲνα διασσωσμένον· ὃν τρόπον ἐποίησαν τῇ Χεβρών καὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῆς, οὕτως ἐποίησαν τῇ Δαβὶρ καὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῆς.

ItN. 10,39 Κατέλαβαν αὐτήν καὶ τὸν βασιλέα τῆς καὶ τὰς κωμοπόλεις αὐτῆς. Ἐπέρασαν ἐν στόματι μαχαίρας τοὺς κατοικοὺς τῆς καὶ κάθε τι ποὺ ἀνέπνεεν ἐντὸς αὐτῆς, καὶ δὲν ἀφῆκαν τίποτε νὰ διαφύγῃ τὸν ὄλεθρον. Ὅπως ἔκαμαν εἰς τὴν Χεβρών καὶ τὸν βασιλέα τῆς ἐτσι ἔκαμαν εἰς τὴν Δαβὶρ καὶ τὸν βασιλέα τῆς.

ItN. 10,40 καὶ ἐπάταξεν Ἰησοῦς πᾶσαν τὴν γῆν τῆς ὀρεινῆς καὶ τὴν Ναγέβ καὶ τὴν πεδινὴν καὶ τὴν Ἀσηδὼθ καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῆς, οὐ κατέλιπον αὐτῶν σεσωσμένον· καὶ πᾶν ἐμπνέον ζωῆς ἐξωλόθρευσεν, ὃν τρόπον ἐνετείλατο Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ,

ItN. 10,40 Ὁ Ἰησοῦς ἐκτύπησε καὶ κατενίκησεν ὅλην τὴν ὀρεινὴν περιοχὴν τῆς νοτίου Παλαιστίνης, τὴν Ναγέβ τῆς νοτίου Παλαιστίνης, τὴν πεδινὴν περιοχὴν καὶ τὴν Ἀσιδὼθ καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῆς. Δὲν ἀφῆκαν κανένα ἐν ζωῇ. Ἐξωλόθρευσαν

- κάθε ζώσαν ὑπαρξιν, ὅπως τους εἶχε διατάξει Κύριος ὁ Θεός του Ἰσραήλ.
- ItN. 10,41 ἀπὸ Κάδης Βαρνή ἕως Γάζης, πᾶσαν τὴν Γοσόμ ἕως τῆς Γαβαών,
- ItN. 10,41 Ἀπὸ τὴν Καδης Βαρνή ἕως τὴν Γαζαν, ὅλην τὴν χώραν Γοσόμ μέχρι τῆς Γαβαών,
- ItN. 10,42 καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν καὶ τὴν γῆν αὐτῶν ἐπάταξεν Ἰησοῦς εἰσάπαξ, ὅτι Κύριος ὁ Θεός Ἰσραήλ συνεπολέμει τῷ Ἰσραήλ.
- ItN. 10,42 ὅλους τοὺς βασιλεῖς καὶ τοὺς κατοίκους τῶν χωρῶν αὐτῶν ἐνίκησε καὶ συνέτριψεν ὁ Ἰησοῦς κατὰ μίαν καὶ μόνην ἐκστρατεῖαν, διότι Κύριος ὁ Θεός τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ ἐπολεμοῦσε μαζὶ με τὸν λαὸν ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 11

- ItN. 11,1 Ὡς δὲ ἤκουσεν Ἰαβὶν βασιλεὺς Ἀσώρ, ἀπέστειλε πρὸς Ἰαβάβ βασιλέα Μαρῶν καὶ πρὸς βασιλέα Συμοῶν καὶ πρὸς βασιλέα Ἀζίφ
- ItN. 11,1 Ὁ Ἰαβὶν, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσώρ, ὅταν ἐπληροφορήθη αὐτὰ τα γεγονότα, ἐστείλεν ἀγγελιαφόρους πρὸς τὸν Ἰωβάβ, βασιλέα τῆς Μαρῶν, πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Συμοῶν, πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Ἀζίφ
- ItN. 11,2 καὶ πρὸς βασιλεῖς τοὺς κατὰ Σιδῶνα τὴν μεγάλην, εἰς τὴν ὀρεινὴν καὶ εἰς Ἄραβα ἀπέναντι Κενερῶθ καὶ εἰς τὸ πεδῖον καὶ εἰς Φεναεδδώρ
- ItN. 11,2 καὶ πρὸς τοὺς βασιλεῖς, οἱ ὅποιοι ἦσαν εἰς τὴν Σιδῶνα τὴν μεγάλην πόλιν, εἰς τὴν ὀρεινὴν χώραν, εἰς τὴν Ἀραβα ἀπέναντι τῆς Γεννησαρέτ, εἰς τὴν πεδιάδα καὶ εἰς τὴν Φεναεδδώρ.
- ItN. 11,3 καὶ εἰς τοὺς παραλίους Χαναναίους ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ

εἰς τοὺς παραλίους Ἀμορραίους καὶ τοὺς Χετταίους καὶ
Φερεζαίους καὶ Ἰεβουσαίους τοὺς ἐν τῷ ὄρει καὶ τοὺς
Εὐαίους καὶ τοὺς ὑπὸ τὴν Ἀερμών εἰς γῆν Μασσηφά.

ItN. 11,3

Εστειλεν στους προς δυσμὰς και τους προς ανατολὰς
Χαναναίους, στους Αμορραίους που κατοικοῦσαν τα
παράλια της Μεσογείου και στους Χετταίους, στους
Φερεζαίους και τους Ιεβουσαίους που κατοικοῦσαν την
ορεινὴν περιοχὴν, στους Ευαίους και τους κατοικούντας εις
τας υπωρείας του Αερμών εις την χώραν Μασσηφά.

ItN. 11,4

καὶ ἐξῆλθον αὐτοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν μετ' αὐτῶν,
ὥσπερ ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης τῷ πλήθει, καὶ ἵπποι καὶ
ἄρματα πολλὰ σφόδρα.

ItN. 11,4

Εκάλεσεν όλους αυτούς εις πόλεμον κατὰ των Ισραηλιτῶν.
Εξήλθαν οι λαοὶ αὐτοὶ μαζὴ με τους βασιλεῖς των,
αναρίθμητοι ὅπως ἡ ἄμμος της θαλάσσης, με ἵππους και
ἄρματα πάρα πολλὰ.

ItN. 11,5

καὶ συνῆλθον πάντες οἱ βασιλεῖς αὐτοὶ καὶ παρεγένοντο
ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ παρενέβαλον ἐπὶ τοῦ ὕδατος Μαρῶν
πολεμῆσαι τὸν Ἰσραήλ.

ItN. 11,5

Συνεκεντρώθησαν ὅλοι αὐτοὶ οἱ βασιλεῖς, επροχώρησαν
μαζὴ και εστρατοπέδευσαν πλησίον των υδάτων της λίμνης
Μαρῶν, δια να πολεμήσουν εναντίον των Ισραηλιτῶν.

ItN. 11,6

καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν· μὴ φοβηθῆς ἀπὸ
προσώπου αὐτῶν, ὅτι αὖριον ταύτην τὴν ὥραν ἐγὼ
παραδίδωμι τετροπωμένους αὐτοὺς ἐναντίον τοῦ
Ἰσραήλ· τοὺς ἵππους αὐτῶν νευροκοπήσεις καὶ τὰ
ἄρματα αὐτῶν κατακαύσεις ἐν πυρί.

ItN. 11,6

Ο Κυριος εἶπε τότε προς τον Ιησοῦν· “μη φοβηθῆς ἀπὸ
αυτοῦς, διότι αὖριον, αὐτὴν την ὥραν θα παραδώσω αυτοῦς
πανικοβλήτους εις φυγὴν ενώπιον των Ισραηλιτῶν. Θα
κόψης τα νεῦρα των ἵππων δια να τους αχρηστεύσης, τα δε
ἄρματά των θα τα παραδώσης στο πυρ.

- ΙτΝ. 11,7 καὶ ἦλθεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμιστὴς ἐπ’ αὐτοὺς ἐπὶ τὸ ὕδωρ Μαρών ἐξάπινα καὶ ἐπέπεσαν ἐπ’ αὐτοὺς ἐν τῇ ὀρεινῇ.
- ΙτΝ. 11,7 Ο Ἰησοὺς καὶ ὅλος ὁ μάχιμος λαὸς ἦλθεν αἰφνιδίως ἐναντίον αὐτῶν εἰς τὴν λίμνην Μαρών καὶ ἐπέπεσε κατ’ αὐτῶν εἰς τὴν ὀρεινὴν περιοχὴν.
- ΙτΝ. 11,8 καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς Κύριος ὑποχειρίους Ἰσραὴλ, καὶ κόπτοντες αὐτοὺς κατεδίωκον ἕως Σιδῶνος τῆς μεγάλης καὶ ἕως Μασερῶν καὶ ἕως τῶν πεδίων Μασσώχ κατ’ ἀνατολὰς καὶ κατέκοψαν αὐτοὺς ἕως τοῦ μὴ καταλειφθῆναι αὐτῶν διασεσωσμένον.
- ΙτΝ. 11,8 Ο Κύριος παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς τὰ χέρια τῶν Ἰσραηλιτῶν. Οἱ δὲ Ἰσραηλῖται ἐκτυπούσαν καὶ κατεδίωκον αὐτοὺς ἕως τὴν Σιδῶνα τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, ἕως τὴν λίμνην Μασερῶν καὶ ἕως εἰς τὰς πεδιάδας Μασσώχ πρὸς ἀνατολὰς. Κατετρόπωσαν καὶ ἐφόνευσαν αὐτοὺς μέχρις οὗτου κανεῖς δὲν διεσώθη.
- ΙτΝ. 11,9 καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς Ἰησοῦς ὃν τρόπον ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος· τοὺς ἵππους αὐτῶν ἐνευροκόπησε καὶ τὰ ἄρματα αὐτῶν ἐνέπηρσε πυρί.
- ΙτΝ. 11,9 Ἐκαμιν ο Ἰησοὺς εἰς αὐτοὺς, ὅπως τὸν εἶχε διατάξει ὁ Κύριος· ἐκοψε τὰ νεῦρα τῶν ἵππων καὶ παρέδωκεν εἰς τὴν φωτιάν τὰ ἄρματα τῶν.
- ΙτΝ. 11,10 Καὶ ἀπεστράφη Ἰησοῦς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καὶ κατελάβετο Ἀσὼρ καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς· ἦν δὲ Ἀσὼρ τὸ πρότερον ἄρχουσα πασῶν τῶν βασιλειῶν τούτων.
- ΙτΝ. 11,10 Χωρὶς δὲ νὰ σταματήσῃ ἐστράφη καὶ κατέλαβε τὴν Ἀσὼρ καὶ τὸν βασιλέα τῆς. Ἡ Ἀσὼρ ἦτο προηγουμένως πρωτεύουσα εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς βασιλείας.
- ΙτΝ. 11,11 καὶ ἀπέκτειναν πᾶν ἔμπνέον ἐν αὐτῇ ἐν ξίφει καὶ ἐξωλόθρευσαν πάντας, καὶ οὐ κατελείφθη ἐν αὐτῇ ἔμπνέον· καὶ τὴν Ἀσὼρ ἐνέπηρσαν ἐν πυρί.

- ItN. 11,11 Οι Ισραηλίται επέρασαν εν στόματι μαχαίρας κάθε τι που ανέπνεε και εξούσε, εξωλόθρευσαν όλους και δεν αφήκαν τίποτε το ζωντανόν. Την δε Ασώρ παρέδωσαν στο πυρ.
- ItN. 11,12 καὶ πάσας τὰς πόλεις τῶν βασιλειῶν καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἔλαβεν Ἰησοῦς καὶ ἀνείλεν αὐτοὺς ἐν στόματι ξίφους, καὶ ἐξωλόθρευσαν αὐτούς, ὃν τρόπον συνέταξε Μωυσῆς ὁ παῖς Κυρίου.
- ItN. 11,12 Ο Ιησούς κατέλαβεν ὅλας τας πόλεις των βασιλείων αὐτῶν, συνέλαβε τους βασιλεῖς των και επέρασεν ὅλους αὐτοὺς εν στόματι μαχαίρας, τους εξωλόθρευσεν, ὅπως εἶχε διατάξει ο Μωϋοῆς ο δούλος του Κυρίου.
- ItN. 11,13 ἀλλὰ πάσας τὰς πόλεις τὰς κεχωματισμένας οὐκ ἐνέπρησεν Ἰσραὴλ, πλην Ἀσώρ μόνην ἐνέπρησεν Ἰσραὴλ
- ItN. 11,13 Ἀλλὰ οἱ Ισραηλίται δεν ἔκαυσαν τας πόλεις που ἦσαν κτισμένες ἐπάνω εἰς υψώματα, πλην τῆς Ασώρ, τὴν ὁποίαν και μόνην ἐπυρπόλησαν.
- ItN. 11,14 καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῆς ἐπρονόμευσαν ἑαυτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, αὐτοὺς δὲ πάντας ἐξωλόθρευσαν ἐν στόματι ξίφους, ἕως ἀπώλεσεν αὐτούς, οὐ κατέλιπον ἐξ αὐτῶν οὐδὲν ἐμπνέον.
- ItN. 11,14 Ἐπίσης δεν ἔκαυσαν τα λάφυρα των ἐχθρῶν, ἀλλὰ τα ἐπῆραν δια τον εαυτὸν των. Ὅλους ὅμως τους ἄλλους τους εξωλόθρευσαν εν στόματι μαχαίρας μέχρις ὅτου τους κατέστρεψαν τελείως και δεν ἀφήκαν καμμίαν ζωντανήν ὑπαρξιν.
- ItN. 11,15 ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ τῷ παιδὶ αὐτοῦ, καὶ Μωυσῆς ὡσαύτως ἐνετείλατο τῷ Ἰησοῖ, καὶ οὕτως ἐποίησεν Ἰησοῦς· οὐ παρέβη οὐδὲν ἀπὸ πάντων, ὧν συνέταξεν αὐτῷ Μωυσῆς.
- ItN. 11,15 Ὅπως διέταξεν ο Κυριος τον δούλον του Μωϋσῆν και ὅπως ἐπίσης διέταξεν ο Μωϋσῆς τον Ιησοῦν, ἔτσι ἔκαμεν ο

Ιησούς. Δεν παρέβη τίποτε από όλα όσα τον διέταξεν ο Μωϋσής.

ΙτΝ. 11,16 Καὶ ἔλαβεν Ἰησοῦς πᾶσαν τὴν γῆν τὴν ὀρεινὴν καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Ναγέβ καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Γοσόμ καὶ τὴν πεδινὴν καὶ τὴν πρὸς δυσμαῖς καὶ τὸ ὄρος Ἰσραὴλ καὶ τὰ ταπεινὰ τὰ πρὸς τῷ ὄρει

ΙτΝ. 11,16 Ο Ιησούς κατέλαβεν ὅλην την ορεινήν χώραν, ὅλην την χώραν Ναγέβ, ὅλην την χώραν Γοσόμ και την πεδινήν πεοιοχήν, την προς δυσμάς, το ὄρος του Ισραήλ και τα χαμηλώματα τα πλησίον του ὄρους τούτου.

ΙτΝ. 11,17 ἀπὸ ὄρους Χελχὰ καὶ ὃ προσαναβαίνει εἰς Σηεῖρ καὶ ἕως Βααλγάδ καὶ τὰ πεδία τοῦ Λιβάνου ὑπὸ τὸ ὄρος τὸ Ἀερμών καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἔλαβε καὶ ἀνέϊλε καὶ ἀπέκτεινε.

ΙτΝ. 11,17 Κατέλαβεν επίσης από το ὄρος Χελχά, το οποίον υψώνεται εις την περιοχὴν Σηεῖρ ἕως Βααλγάδ και τας πεδιάδας του Λιβάνου ἕως πρόποδας του Αερμών. Συνέλαβε δε και ὅλους τους βασιλεῖς αὐτῶν των χωρῶν τους οποίους και εφόνευσεν.

ΙτΝ. 11,18 καὶ ἡμέρας πλείους ἐποίησεν Ἰησοῦς πρὸς τοὺς βασιλεῖς τούτους τὸν πόλεμον,

ΙτΝ. 11,18 Επὶ αρκετὸν χρόνον ἐπολέμησεν ο Ιησούς κατὰ των βασιλέων τούτων.

ΙτΝ. 11,19 καὶ οὐκ ἦν πόλις, ἣν οὐκ ἔλαβεν Ἰσραὴλ, πάντα ἐλάβοσαν ἐν πολέμῳ.

ΙτΝ. 11,19 Ἀλλὰ και δεν υπήρξε πόλις, την οποίαν δεν κατέλαβον οι Ισραηλίται. Τα πάντα κατέλαβον δια του νικηφόρου πολέμου των.

ΙτΝ. 11,20 ὅτι διὰ Κυρίου ἐγένετο κατισχυῖσαι αὐτῶν τὴν καρδίαν συναντᾶν εἰς πόλεμον πρὸς Ἰσραὴλ, ἵνα ἐξολοθρευθῶσιν, ὅπως μὴ δοθῇ αὐτοῖς ἔλεος, ἀλλ' ἵνα ἐξολοθρευθῶσιν, ὃν τρόπον εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν.

- ItN. 11,20 Τούτο δε έγινε με την δύναμιν του Κυρίου, ο οποίος έκαμε τας καρδίας των λαών αυτών να σκληρυνθούν, να επιχειρήσουν πόλεμον εναντίον των Ισραηλιτών δια να εξολοθρευθούν και να μη εύρουν έλεος· να εξολοθρευθούν όπως είχεν ειπεί ο Κυριος προς τον Μωϋσήν.
- ItN. 11,21 Καὶ ἦλθεν Ἰησοῦς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καὶ ἐξωλόθρευσε τοὺς Ἐνακίμ ἐκ τῆς ὀρεινῆς, ἐκ Χεβρών καὶ ἐκ Δαβὶρ καὶ ἐξ Ἀναβώθ καὶ ἐκ παντὸς γένους Ἰσραὴλ καὶ ἐκ παντὸς ὄρους Ἰούδα σὺν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν, καὶ ἐξωλόθρευσεν αὐτοὺς Ἰησοῦς.
- ItN. 11,21 Ο Ιησοῦς κατὰ τον καιρόν εκείνον επροχώρησε και εξωλόθρευσε τους Ενακίμ (τους γίγαντας) από τας ορεινάς περιοχάς, από την Χεβρών, από την Δαβίρ, από την Αναβώθ και από παντού όπου είχεν απλωθή ο ισραηλιτικός λαός, από τα ὄρη της φυλῆς Ιούδα μαζί με τας πόλεις των· εξωλόθρευσεν όλους αυτούς.
- ItN. 11,22 οὐ κατελείφθη τῶν Ἐνακίμ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἀλλὰ πλὴν ἐν Γάζῃ καὶ ἐν Γέθ καὶ ἐν Ἀσεδὼθ κατελείφθη.
- ItN. 11,22 Δεν απέμεινε κανείς από τους Ενακίμ μεταξύ των Ισραηλιτών. Μονον υπελείφθησαν μερικοί εις την Γαζαν, εις την Γεθ και εις την Ασεδώθ.
- ItN. 11,23 καὶ ἔλαβεν Ἰησοῦς πᾶσαν τὴν γῆν, καθότι ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς Ἰησοῦς ἐν κληρονομίᾳ Ἰσραὴλ ἐν μερισμῷ κατὰ φυλὰς αὐτῶν. καὶ ἡ γῆ κατέπαυσε πολεμουμένη.
- ItN. 11,23 Ο Ιησοῦς κατέλαβεν ὅλην την χώραν, ὅπως ο Κυριος εἶχε διατάξει στον Μωϋσῆν, και ἔδωκεν αὐτὴν ο Ιησοῦς ως κληρονομίαν στους Ισραηλίτας, δια διανομῆς αὐτῆς κατὰ τμήματα εις τας φυλὰς των Ισραηλιτών. Ετσι δε ησύχασε και ανεπαύθη η χώρα ἀπὸ τον πόλεμον.

- ΙτΝ. 12,1 Καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, οὓς ἀνείλον οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ καὶ κατεκληρονόμησαν τὴν γῆν αὐτῶν πέραν
τοῦ Ἰορδάνου ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν ἀπὸ φάραγγος
Ἀρνῶν ἕως τοῦ ὄρους Ἀερμῶν καὶ πᾶσαν τὴν γῆν
Ἄραβα ἀπ' ἀνατολῶν·
- ΙτΝ. 12,1 Οἱ βασιλεῖς τῶν χωρῶν τοὺς οὗτοι εὐφρόνουν οἱ
Ισραηλῖται καὶ ἐκληρονόμησαν τὰς χώρας τῶν πέραν τοῦ
Ιορδάνου πρὸς ἀνατολὰς, ἀπὸ τὴν κοιλάδα Ἀρνῶν ἕως το
ὄρος Ἀερμῶν καὶ τὸ βαθύπεδον Ἀραβα το ἀνατολικῶς τοῦ
Ιορδάνου εἶναι οἱ ἐξῆς·
- ΙτΝ. 12,2 Σηὼν τὸν βασιλεῖα τῶν Ἀμορραίων, ὃς κατῴκει ἐν
Ἐσεβῶν κυριεύων ἀπὸ Ἀροήρ, ἣ ἐστὶν ἐν τῇ φάραγγι,
κατὰ μέρος τῆς φάραγγος, καὶ τὸ ἥμισυ τῆς Γαλαὰδ ἕως
Ἰαβόκ, ὅρια υἱῶν Ἀμμῶν,
- ΙτΝ. 12,2 Ο Σηὼν, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀμορραίων, ὁ οὗτος κατοικοῦσεν
εἰς τὴν πόλιν Ἐσεβῶν. Αὐτὸς ἐκυριαρχοῦσε ἀπὸ τὴν Ἀροήρ,
ἡ ὁποία εὐρίσκετο εἰς τὴν κοιλάδα, παραπλευρῶς τῆς
κοιλάδος μέχρι καὶ τοῦ ἡμίσεος Γαλαὰδ ἕως στὸν χεῖμαρρον
Ἰαβόκ καὶ τὰ σύνορα τῶν Ἀμμωνιτῶν·
- ΙτΝ. 12,3 καὶ Ἄραβα ἕως τῆς θαλάσσης Χενερέθ κατ' ἀνατολὰς
καὶ ἕως τῆς θαλάσσης Ἄραβα, θάλασσαν τῶν ἁλῶν ἀπὸ
ἀνατολῶν, ὁδὸν τὴν κατὰ Ἀσειμῶθ, ἀπὸ Θαιμάν τὴν
ὑπὸ Ἀσηδῶθ Φασγά·
- ΙτΝ. 12,3 ἀπὸ Ἀραβα τὸ βαθύπεδον τοῦ Ιορδάνου, πρὸς βορρὰν μέχρι
τῆς λίμνης Γεννησαρέτ καὶ πρὸς ἀνατολὰς μέχρι τῆς λίμνης
ποῦ κεῖται στὸ βαθύπεδον αὐτό, μέχρι δηλαδὴ τῆς Νεκρᾶς
Θαλάσσης ποῦ περνᾷ ὁ δρόμος πρὸς τὴν Ἀσειμῶθ, δηλαδὴ
ἀπὸ Θαιμάν πρὸς τὴν Ἀσηδῶθ, ἡ ὁποία εὐρίσκετο στὸ ὄρος
Φασγά.
- ΙτΝ. 12,4 καὶ Ὡγ βασιλεὺς Βασάν ὑπελείφθη ἐκ τῶν γιγάντων ὁ

- κατοικῶν ἐν Ἀσταρώθ καὶ ἐν Ἐδραΐν,
- ItN. 12,4 Ο Ωγ, ο βασιλεὺς της Βασάν, ο μόνος ἀπὸ την γενεάν των γιγάντων, ο οποίος κατοικοῦσε εἰς τας πόλεις Ασταρώθ και Εδραΐν.
- ItN. 12,5 ἄρχων ἀπὸ ὄρους Ἀερμών καὶ ἀπὸ Σελχοὶ καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Βασάν ἕως ὀρίων Γεσουρί καὶ τὴν Μαχὶ καὶ τὸ ἥμισυ Γαλαὰδ ὀρίων Σηὼν βασιλέως Ἑσεβών.
- ItN. 12,5 Ἡ κυριαρχία αὐτοῦ ἐξετείνετο ἀπὸ το ὄρος Αερμών ἀπὸ Σελχούς εἰς ὅλην την χώραν Βασάν μέχρι των συνόρων Γεσουρί και Μαχί, και στο ἥμισυ της χώρας Γαλαὰδ, η οποία εὐρίσκετο εἰς τα σύνορα του Σηὼν, του βασιλέως της Εσεβών.
- ItN. 12,6 Μωυσῆς ὁ παῖς Κυρίου καὶ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπάταξαν αὐτούς, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Μωυσῆς ἐν κληρονομίᾳ Ῥουβὴν καὶ Γὰδ καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ.
- ItN. 12,6 Ο Μωϋσῆς ο δούλος του Κυρίου ἐκτύπησε και κατενίκησεν αὐτούς, κατέλαβε την χώραν των, την οποίαν ο Μωϋσῆς ἔδωκεν ὡς κληρονομίαν εἰς τας δύο φυλάς Ρουβὴν και Γαδ και στο το ἥμισυ της φυλῆς Μανασσῆ.
- ItN. 12,7 Καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων, οὓς ἀνεΐλεν Ἰησοῦς καὶ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου παρὰ θάλασσαν Βααλγάδ ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Λιβάνου καὶ ἕως ὄρους τοῦ Χελχὰ ἀναβαινόντων εἰς Σηεῖρ, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ἰησοῦς ταῖς φυλαῖς Ἰσραὴλ κληρονομεῖν κατὰ κλῆρον αὐτῶν,
- ItN. 12,7 Αὐτοὶ δε ἦσαν οἱ βασιλεῖς των Αμορραίων, που τους ἐφόνευσαν οἱ Ἰσραηλῖται εἰς την δυτικῶς του Ἰορδάνου περιοχὴν, ἀπὸ της Βααλγάδ εἰς την πεδιάδα του Λιβάνου, ἕως το ὄρος Χελχὰ, το οποίον ἀνυψώνεται εἰς Σηεῖρ και τας οποίας περιοχὰς ἐμοίρασε δια κλήρου ο Ἰησους του Ναυή εἰς τας φυλάς του Ἰσραὴλ.
- ItN. 12,8 ἐν τῷ ὄρει καὶ ἐν τῷ πεδίῳ καὶ ἐν Ἀραβα καὶ ἐν Ἀσηδὼθ

καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ Ναγέβ, τὸν Χετταῖον καὶ τὸν
Ἀμορράϊον καὶ τὸν Χαναναῖον καὶ τὸν Φερεζαῖον καὶ τὸν
Εὐαῖον καὶ τὸν Ἰεβουσαῖον·

ΙτΝ. 12,8

Εκυρίευσεν ἐπίσης ὁ Ἰησοὺς τοῦ Ναυή τὴν ὀρεινὴν
περιοχὴν, ὅπως καὶ τὴν πεδινὴν ἕως στο βαθύπεδον τοῦ
Ιορδάνου καὶ εἰς τὴν Ασηδώθ, ἕως εἰς τὴν ἐρημον καὶ τὴν
Ναγέβ. Κατέλαβον δε τοὺς Χετταῖους, τοὺς Αμορραῖους,
τοὺς Χαναναῖους, τοὺς Φερεζαῖους, τοὺς Εὐαῖους καὶ τοὺς
Ιεβουσαῖους. Αὐτοὶ δε εἶναι οἱ νικηθέντες καὶ συλληφθέντες
βασιλεῖς·

ΙτΝ. 12,9

τὸν βασιλέα Ἰεριχώ καὶ τὸν βασιλέα τῆς Γαί, ἣ ἔστι
πλησίον Βαιθήλ,

ΙτΝ. 12,9

Ὁ βασιλεὺς τῆς Ιεριχούς καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Γαι, ἡ ὁποία
εὐρίσκεται πλησίον τῆς Βαιθήλ,

ΙτΝ. 12,10

βασιλέα Ἱερουσαλήμ, βασιλέα Χεβρών,

ΙτΝ. 12,10

ὁ βασιλεὺς τῆς Ιερουσαλήμ καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Χεβρών,

ΙτΝ. 12,11

βασιλέα Ἱεριμούθ, βασιλέα Λαχίς,

ΙτΝ. 12,11

ὁ βασιλεὺς τῆς Ιεριμούθ καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Λαχίς,

ΙτΝ. 12,12

βασιλέα Αἰλάμ, βασιλέα Γαζέρ,

ΙτΝ. 12,12

ὁ βασιλεὺς τοῦ Αιλάμ καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Γαζέρ,

ΙτΝ. 12,13

βασιλέα Δαβὶρ, βασιλέα Γαδέρ,

ΙτΝ. 12,13

ὁ βασιλεὺς τῆς Δαβὶρ καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Γαδέρ,

ΙτΝ. 12,14

βασιλέα Ἑρμάθ, βασιλέα Ἀράθ,

ΙτΝ. 12,14

ὁ βασιλεὺς Ἑρμάθ καὶ ὁ βασιλεὺς Ἀράθ,

ΙτΝ. 12,15

βασιλέα Λεβνά, βασιλέα Ὀδολλάμ,

ΙτΝ. 12,15

ὁ βασιλεὺς τῆς Λεβνά καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Οδολλάμ,

ΙτΝ. 12,16

βασιλέα Ἡλάθ,

ΙτΝ. 12,16

ὁ βασιλεὺς Ἡλάθ,

ΙτΝ. 12,17

βασιλέα Ταφούγ, βασιλέα Ὀφέρ,

ΙτΝ. 12,17

ὁ βασιλεὺς Ταφούγ καὶ ὁ βασιλεὺς Ὀφέρ,

ΙτΝ. 12,18-22

βασιλέα Ἀφὲκ τῆς Σαρών, βασιλέα Ἀσώρ, βασιλέα
Συμοών, βασιλέα Μαρών, βασιλέα Ἀζίφ, βασιλέα Κάδης,

βασιλέα Τανάχ, βασιλέα Μαγεδών, βασιλέα Ίεκονάμ τοῦ Χερμέλ,

ΙτΝ. 12,18-22 ο βασιλεύς της Αφέκ, της πεδιάδος Σαρών, ο βασιλεύς Ασώρ, ο βασιλεύς Συμοών, ο βασιλεύς Μαρών, ο βασιλεύς Αζίφ, ο βασιλεύς Καδης, ο βασιλεύς Τανάχ, ο βασιλεύς Μαγεδών, ο βασιλεύς Ίεκονάμ του όρους Καρμηλος

ΙτΝ. 12,23 βασιλέα Δώρ τοῦ Ναφεδδώρ, βασιλέα Γωΐμ τῆς Γαλιλαίας,

ΙτΝ. 12,23 ο βασιλεύς Δωρ του Ναφεδδώρ, ο βασιλεύς Γωΐμ της Γαλιλαίας

ΙτΝ. 12,24 βασιλέα Θαρσά· πάντες οὔτοι βασιλεῖς εἴκοσιν ἑννέα.

ΙτΝ. 12,24 και ο βασιλεύς Θαρσά. Εἴκοσι εννέα ἦσαν εν συνόλω αυτοί οι βασιλεῖς.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 13

ΙτΝ. 13,1 Καὶ Ἰησοῦς πρεσβύτερος προβεβηκώς τῶν ἡμερῶν. καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν· σὺ προβέβηκας τῶν ἡμερῶν, καὶ ἡ γῆ ὑπολέλειπται πολλή εἰς κληρονομίαν.

ΙτΝ. 13,1 Ο Ιησούς του Ναυή ἦτο γέρων πλέον προχωρημένος εἰς την ηλικίαν. Εἶπε δε τότε ο Κυριος προς τον Ιησοῦν· “συ ἔχεις πλέον προχωρήσει πολύ εἰς την ηλικίαν, η δε χώρα που υπολείπεται εἰς κατάκτησιν εἶναι μεγάλη.

ΙτΝ. 13,2 καὶ αὕτη ἡ γῆ καταλελειμμένη· ὅρια Φυλιστιεῖμ, ὁ Γεσιρὶ καὶ ὁ Χαναναῖος·

ΙτΝ. 13,2 Η χώρα που περικλείεται εἰς τα ὅρια των Φιλισταίων, χώρα των Γεσιρί και των Χαναναίων.

ΙτΝ. 13,3 ἀπὸ τῆς ἀοικήτου τῆς κατὰ πρόσωπον Αἰγύπτου ἕως τῶν ὁρίων Ἀκκαρῶν ἐξ εὐωνύμων τῶν Χαναναίων προσλογίζεται ταῖς πέντε σατραπείαις τῶν Φυλιστιεῖμ,

- τῷ Γαζαίῳ καὶ τῷ Ἀζωτίῳ καὶ τῷ Ἀσκαλωνίτῃ καὶ τῷ
Γετθαίῳ καὶ τῷ Ἀκκαρωνίτῃ· καὶ τῷ Εὐαίῳ
- ItN. 13,3 Επίσης η χώρα η οποία αρχίζει νοτίως από την έρημον ανατολικώς της Αιγύπτου και προς βορράν φθάνει μέχρι της Ακκαρών, αριστερά της χώρας των Χαναναίων. Η χώρα αυτή περιλαμβάνει τας πέντε σατραπείας των Φιλισταίων, δηλαδή των Γαζαίων, των Αζωτίων, των Ασκαλωνιτών, των Γετθαίων, των Ακκαρωνιτών και των Ευαίων.
- ItN. 13,4 ἐκ Θαιμάν καὶ πάσῃ γῇ Χαναάν ἐναντίον Γάζης, καὶ οἱ Σιδωνιοὶ ἕως Ἀφέκ, ἕως τῶν ὀρίων τῶν Ἀμορραίων,
- ItN. 13,4 Επίσης η χώρα από Θαιμάν, η οποία περιλαμβάνει όλην την χώραν των Χαναναίων που είναι απέναντι της Γάζης, και την χώραν των Σιδωνίων έως την Αφέκ και έως τα σύνορα των Αμορραίων.
- ItN. 13,5 καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Γαβλὶ Φυλιστιεὶμ· καὶ πάντα τὸν Λίβανον ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου, ἀπὸ Γαλγάλ ὑπὸ τὸ ὄρος τὸ Ἀερμών ἕως τῆς εἰσόδου Ἐμάθ·
- ItN. 13,5 Επίσης όλη η χώρα των Γαβλιτών Φιλισταίων, όλον το όρος Λιβανον προς ανατολάς από το Γαλγάλ, το κείμενον εις τας υπωρείας του όρους Αερμών μέχρι και της εισόδου της χώρας Εμάθ.
- ItN. 13,6 πᾶς ὁ κατοικῶν τὴν ὄρεινὴν ἀπὸ τοῦ Λιβάνου ἕως τῆς Μασερεφωθαίμ, πάντας τοὺς Σιδωνίους, ἐγὼ αὐτοὺς ἐξολοθρεύσω ἀπὸ προσώπου Ἰσραήλ· ἀλλὰ διάδος αὐτὴν ἐν κλήρῳ τῷ Ἰσραήλ, ὃν τρόπον σοὶ ἐνετειλάμην.
- ItN. 13,6 Όλους αυτούς που κατοικούν εις την ορεινήν περιοχήν του Λιβάνου μέχρι της Μασερεφωθαίμ και όλους τους Σιδωνίους, εγώ θα τους εξολοθρεύσω από το πρόσωπον των Ισραηλιτών. Συ όμως διαμοίρασε από τώρα με κλήρον στους Ισραηλίτας τας χώρας όπως εγώ σε διέταξα.
- ItN. 13,7 καὶ νῦν μέρισον τὴν γῆν ταύτην ἐν κληρονομίᾳ ταῖς

έννέα φυλαῖς καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ· ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου ἕως τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης κατὰ δυσμὰς ἡλίου δώσεις αὐτήν, ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη ὀριεῖ.

ItN. 13,7

Τώρα δηλαδή μοίρασε την χώραν αὐτήν εἰς κληρονομίαν των εννέα φυλῶν καὶ του ἡμίσεος τῆς φυλῆς Μανασσῆ, ἀπὸ την ανατολικῶς του Ἰορδάνου περιοχὴν καὶ μέχρι τῆς Μεσογείου Θαλάσσης πρὸς δυσμὰς. Ἡ Μεσόγειος θα ἀποτελῇ τὰ ὅρια τῆς χώρας τὴν ὁποίαν δια κλήρου θα δώσης στους Ἰσραηλίτας”.

ItN. 13,8

ταῖς δυσὶ φυλαῖς καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ, τῷ Ῥουβὴν καὶ τῷ Γάδ, ἔδωκε Μωυσῆς ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· κατ’ ἀνατολὰς ἡλίου δέδωκεν αὐτήν Μωυσῆς ὁ παῖς Κυρίου,

ItN. 13,8

Εἰς τὰς δύο φυλάς Ρουβὴν καὶ Γαδ καὶ στο ἡμισυ τῆς φυλῆς Μανασσῆ, ὁ Μωϋσῆς ἔδωκε πρὸς κληρονομίαν τὴν πέραν τοῦ Ἰορδάνου χώραν· τὴν ανατολικῶς του Ἰορδάνου τὴν ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς ὁ Μωϋσῆς ὁ δούλος Κυρίου.

ItN. 13,9

ἀπὸ Ἀροήρ, ἣ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ χείλους χειμάρρου Ἀρνῶν, καὶ τὴν πόλιν τὴν ἐν μέσῳ τῆς φάραγγος καὶ πᾶσαν τὴν Μισὼρ ἀπὸ Μαιδαβὰ ἕως Δαιβάν,

ItN. 13,9

Ἡ χώρα αὕτη ἀρχίζει ἀπὸ τὴν Ἀροήρ, ἣ ὁποία εὐρίσκεται ἐπὶ τῆς ὀχθῆς τοῦ Χειμάρρου Ἀρνῶν, ἀπὸ τὴν πόλιν, ἣ ὁποία εὐρίσκεται, στο μέσον τῆς κοιλάδος, ὅλην τὴν περιοχὴν Μισὼρ ἀπὸ Μαιδαβὰ ἕως Δαιβάν.

ItN. 13,10

πάσας τὰς πόλεις Σηὼν βασιλέως Ἀμορραίων, ὃς ἐβασίλευσεν ἐν Ἑσεβὼν, ἕως τῶν ὀρίων υἱῶν Ἀμμῶν,

ItN. 13,10

Ὅλας τὰς πόλεις τοῦ Σηὼν, βασιλέως τῶν Ἀμορραίων, ὁ ὁποῖος ἐβασίλευσεν εἰς τὴν πόλιν Ἑσεβὼν, μέχρι τῶν συνόρων τῶν Ἀμμωνιτῶν.

ItN. 13,11

καὶ τὴν Γαλααδίτιδα καὶ τὰ ὅρια Γεσιρὶ καὶ τοῦ Μαχατί, πᾶν ὄρος Ἀερμῶν καὶ πᾶσαν τὴν Βασανίτιν ἕως Σελλά,

ItN. 13,11

Ὅλην τὴν χώραν Γαλααδ, τὴν περιοχὴν Γεσιρὶ καὶ Μαχατί,

όλον το όρος Αερμών και όλην την Βασανίτιδα χώραν έως την Σελλά.

ΙτΝ. 13,12 πᾶσαν τήν βασιλείαν Ὡγ ἐν τῇ Βασανίτιδι, ὃς ἐβασίλευσεν ἐν Ἀσταρώθ καὶ ἐν Ἐδραΐν· οὗτος κατελείφθη ἀπὸ τῶν γιγάντων, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Μωυσῆς καὶ ἐξωλόθρευσεν.

ΙτΝ. 13,12 Ολην την χώραν Βασάν, βασιλείαν του Ωγ, ο οποίος είχε ως πρωτεύουσαν την Ασταρώθ και την Εδραΐν. Ο Ωγ είναι ο μόνος που απέμεινε από την φυλήν των γιγάντων. Αυτόν εκτύπησεν ο Μωϋσής και τον εξωλόθρευσεν.

ΙτΝ. 13,13 καὶ οὐκ ἐξωλόθρευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸν Γεσιρὶ καὶ τὸν Μαχατὶ καὶ τὸν Χαναναῖον, καὶ κατῴκει βασιλεὺς Γεσιρὶ καὶ ὁ Μαχατὶ ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.

ΙτΝ. 13,13 Οι Ισραηλίται δεν εδωλόθρευσαν όμως τους Γεσιρί, τους Μαχατί και τους Χαναναίους. Ο δε βασιλεύς των Γεσιρί και των Μαχατί ευρίσκεται μέχρι της ημέρας αυτής μεταξύ των Ισραηλιτών.

ΙτΝ. 13,14 πλήν τῆς φυλῆς Λευὶ οὐκ ἐδόθη κληρονομία· Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, οὗτος κληρονομία αὐτῶν, καθὰ εἶπεν αὐτοῖς Κύριος. καὶ οὗτος ὁ καταμερισμός, ὃν κατεμέρισε Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν Ἀραβῶθ Μωάβ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἱεριχώ.

ΙτΝ. 13,14 Εἰς την φυλήν όμως του Λευϊ δεν εδόθη καμμία κληρονομία. Κληρονομία αὐτῶν εἶναι Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, όπως έχει ορίσει ο ἴδιος ο Θεός. Αυτή εἶναι η διανομή την οποίαν ἔκαμεν ο Μωϋσής μεταξύ των Ισραηλιτών, των δυόμισυ δηλαδή φυλῶν, όταν ἦτο εἰς την Αραβῶθ Μωάβ, ανατολικάς του Ιορδάνου, ἀπέναντι ἀπὸ την Ιεριχώ.

ΙτΝ. 13,15 Καὶ ἔδωκε Μωυσῆς τῇ φυλῇ Ῥουβὴν κατὰ δῆμους αὐτῶν.

ΙτΝ. 13,15 Ο Μωϋσής διένειμεν εἰς την φυλήν του Ρουβήν την

	κληρονομίαν κατά τους δήμους αυτής.
ΙτΝ. 13,16	καὶ ἐγενήθη αὐτῶν τὰ ὅρια ἀπὸ Ἀροήρ, ἥ ἐστι κατὰ πρόσωπον φάραγγος Ἀρνῶν, καὶ ἡ πόλις ἡ ἐν τῇ φάραγγι Ἀρνῶν. καὶ πᾶσαν τὴν Μισὼρ ἕως Ἑσεβῶν
ΙτΝ. 13,16	Τα ὅρια της φυλής αυτής ἤρχιζαν ἀπὸ την Αροήρ, η οποία εὐρίσκεται ἐπὶ της ὀχθης ανατολικῶς του χειμάρρου Αρνῶν. Εἰς την περιοχὴν του Ρουβήν, ἦσαν· Η πόλις που εὐρίσκεται εἰς την κοιλάδα Αρνῶν, ὅλη η περιοχὴ Μισὼρ ἕως την Εσεβῶν·
ΙτΝ. 13,17	καὶ πάσας τὰς πόλεις τὰς οὖσας ἐν τῇ Μισὼρ καὶ Δαιβὼν καὶ Βαμωθβάαλ καὶ οἴκου Βεελμῶν
ΙτΝ. 13,17	Ὅλαι αἱ πόλεις αἱ ὁποῖαι εὐρίσκονται εἰς την περιοχὴν Μισὼρ, η Δαιβῶν, η Βαμωθβάαλ, ο οἶκος Βεελμῶν,
ΙτΝ. 13,18	καὶ Ἰασσὰ καὶ Κεδημῶθ καὶ Μεφαὰθ
ΙτΝ. 13,18	η Ιασσά, η Κεδημῶθ, η Μεφαάθ,
ΙτΝ. 13,19	καὶ Καριαθαίμ καὶ Σεβαμὰ καὶ Σεραδὰ καὶ Σιώρ ἐν τῷ ὄρει Ἑμὰκ
ΙτΝ. 13,19	η Καριαθαίμ, η Σεβαμά, η Σεραδά, η Σιώρ στο ὄρος Εμάκ·
ΙτΝ. 13,20	καὶ Βαιθφογὸρ καὶ Ἀσηδῶθ Φασγὰ καὶ Βαιθασειμῶθ
ΙτΝ. 13,20	η Βαιθφογὸρ, η Ασηδῶθ Φασγά και η Βαιθασειμῶθ·
ΙτΝ. 13,21	καὶ πάσας τὰς πόλεις τοῦ Μισὼρ καὶ πᾶσαν τὴν βασιλείαν τοῦ Σηὼν βασιλέως τῶν Ἀμορραίων, ὃν ἐπάταξε Μωυσῆς αὐτὸν καὶ τοὺς ἡγουμένους Μαδιάμ καὶ τὸν Εὐὶ καὶ τὸν Ῥοκόμ καὶ τὸν Σοὺρ καὶ τὸν Οὐρ καὶ τὸν Ῥοβὲ ἄρχοντας παρὰ Σηὼν καὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν.
ΙτΝ. 13,21	ὅλαι αἱ πόλεις της περιοχῆς Μισὼρ, ἐν συνόλῳ η βασιλεία του Σηὼν του βασιλέως των Αμορραίων. Αὐτὸν ἐφόνευσεν ὁ Μωϋσῆς, ὅπως ἐπίσης τοὺς ἀρχηγούς της Μαδιάμ, τον Εὐῖ, τον Ροκόμ, τον Σοὺρ, τον Ουρ και τον Ροβέ, ἀξιωματοῦχους πλησίον του βασιλέως Σηὼν και ὅσους κατοικοῦσαν εἰς την γην αὐτήν·

- ΙτΝ. 13,22 καὶ τὸν Βαλαάμ τὸν τοῦ Βεώρ, τὸν μάντιν, ἀπέκτειναν ἐν τῇ ῥοπῇ.
- ΙτΝ. 13,22 Καὶ ὁ μάγος Βαλαάμ, ὁ υἱὸς τοῦ Βεώρ ἦτο ἐξ ἐκείνων που, μεταξὺ τῶν ἄλλων, ἐφόνευσαν εἰς τὴν ἐπίθεσιν.
- ΙτΝ. 13,23 ἐγένετο δὲ τὰ ὅρια Ῥουβὴν· Ἰορδάνης ὄριον, αὕτη ἡ κληρονομία υἱῶν Ῥουβὴν κατὰ δῆμους αὐτῶν, αἱ πόλεις αὐτῶν καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν.
- ΙτΝ. 13,23 Τα δυτικά ὅρια τῆς φυλῆς Ρουβὴν ἦτο ὁ Ἰορδάνης ποταμός. Αὕτη εἶναι ἡ κληρονομία, αἱ πόλεις καὶ αἱ ἀγροικίαι τῆς φυλῆς Ρουβὴν κατὰ δῆμους.
- ΙτΝ. 13,24 ἔδωκε δὲ Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Γὰδ κατὰ δῆμους αὐτῶν.
- ΙτΝ. 13,24 Ὁ Μωϋσῆς ἔδωκεν τοῖς υἱοῖς Γαδ κατὰ δῆμους ἄλλας χώρας.
- ΙτΝ. 13,25 καὶ ἐγένετο τὰ ὅρια αὐτῶν Ἰαζήρ, πᾶσαι πόλεις Γαλαὰδ καὶ τὸ ἥμισυ γῆς υἱῶν Ἀμμὼν ἕως Ἀροήρ, ἣ ἐστὶ κατὰ πρόσωπον Ῥαββά,
- ΙτΝ. 13,25 Τα σύνορα αὐτῶν ἤρχιζαν ἀπὸ τῆς Ἰαζήρ. Περιλαμβάνοντο εἰς αὐτὰ αἱ πόλεις Γαλαὰδ, τὸ ἥμισυ τῆς χώρας τῶν Ἀμμωνιτῶν μέχρι τῆς Ἀροήρ, ἡ ὁποία εὐρίσκεται ἀπέναντι τῆς Ραββά,
- ΙτΝ. 13,26 καὶ ἀπὸ Ἑσεβὼν ἕως Ῥαμὼθ κατὰ τὴν Μασσηφὰ καὶ Βοτανίμ καὶ Μααναῖν ἕως τῶν ὁρίων Δαβίρ,
- ΙτΝ. 13,26 ἀπὸ τῆς Ἑσεβὼν ἕως τῆς Ραμὼθ πλησίον τῆς Μασσηφά, τὴν Βοτανίμ καὶ Μααναῖν ἕως τὰ ὅρια τῆς Δαβίρ·
- ΙτΝ. 13,27 καὶ Ἐμέκ Βαιθαράμ Βανθαναβρά καὶ Σοκχωθὰ καὶ Σαφάν καὶ τὴν λοιπὴν βασιλείαν Σηὼν βασιλέως Ἑσεβὼν, καὶ ὁ Ἰορδάνης ὁριεῖ ἕως μέρους τῆς θαλάσσης Χενερέθ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἀπ' ἀνατολῶν.
- ΙτΝ. 13,27 τὴν Ἐμέκ, τὴν Βαιθαράμ, τὴν Βανθαναβρά, τὴν Σοκχωθὰ καὶ τὴν Σαφάν καὶ τὸ υπόλοιπον τῆς βασιλείας τοῦ Σιὼν, βασιλέως τῆς Ἑσεβὼν. Ὁριον πρὸς δυσμὰς ἦτο ὁ Ἰορδάνης ποταμός μέχρι τῆς λίμνης Γεννησαρέτ ὅλη ἡ πρὸς ἀνατολὰς

αυτού περιοχή.

ItN. 13,28 αὕτη ἡ κληρονομία υἱῶν Γὰδ κατὰ δήμους αὐτῶν, αἱ πόλεις αὐτῶν καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν.

ItN. 13,28 Αυτή ἦτο ἡ κληρονομία εἰς πόλεις καὶ ἀγροικίας τῆς φυλῆς Γαδ, ἡ διανεμηθεῖσα κατὰ τοὺς δήμους αὐτῆς.

ItN. 13,29 καὶ ἔδωκε Μωυσῆς τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ κατὰ δήμους αὐτῶν.

ItN. 13,29 Ἐδωκεν ὁ Μωυσῆς στο ἡμισυ τῆς φυλῆς Μανασσῆ, κατὰ τοὺς δήμους αὐτῆς τὴν ἐξῆς χώραν·

ItN. 13,30 καὶ ἐγένετο τὰ ὅρια αὐτῶν ἀπὸ Μαναΐμ καὶ πᾶσα βασιλεία Βασανὶ καὶ πᾶσα βασιλεία Ὠγ βασιλέως τῆς Βασάν καὶ πάσας τὰς κώμας Ἰαῖρ, αἳ εἰσιν ἐν τῇ Βασανίτιδι, ἐξήκοντα πόλεις,

ItN. 13,30 Τα ὅρια τῆς χώρας αὐτῆς ἤρχιζαν ἀπὸ τὴν Μαναΐμ καὶ περιελάμβαναν ὅλην τὴν βασιλείαν Βασάν, ὅλην τὴν χώραν τοῦ βασιλέως τῆς Βασάν Ὠγ, ὅλας τὰς κώμας τῆς περιοχῆς Ἰαῖρ, ἐξήκοντα ἐν ὅλῳ πόλεις αἱ ὁποῖαι εὐρίσκοντο εἰς τὴν χώραν Βασάν·

ItN. 13,31 καὶ τὸ ἡμισυ τῆς Γαλαὰδ καὶ ἐν Ἀσταρώθ καὶ ἐν Ἐδραῖν, πόλεις βασιλείας Ὠγ ἐν τῇ Βασανίτιδι καὶ ἐδόθησαν τοῖς υἱοῖς Μαχὶρ υἱοῦ Μανασσῆ, κατὰ δήμους αὐτῶν.

ItN. 13,31 τὸ ἡμισυ τῆς χώρας Γαλαὰδ, τὰς πόλεις Ἀσταρώθ καὶ Ἐδραῖν τῆς βασιλείας τοῦ Ὠγ εἰς τὴν χώραν Βασάν, αἱ ὁποῖαι ἐδόθησαν εἰς τὰς οἰκογενεῖας Μαχὶρ, υἱοῦ τοῦ Μανασσῆ κατὰ τοὺς δήμους αὐτῶν.

ItN. 13,32 οὗτοι οὖν κατεκληρονόμησε Μωυσῆς πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν Ἀραβῶθ Μωάβ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου τοῦ κατὰ Ἰεριχὼ ἀπ' ἀνατολῶν.

ItN. 13,32 Αὐταὶ εἶναι αἱ χώραι, αἱ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, τὰς ὁποίας ὁ Μωϋσῆς ἔδωκεν εἰς ἐκείνους κληρονομίαν, ὅταν εὐρίσκετο εἰς Ἀραβῶθ τῆς Μωάβ, ἀνατολικῶς τοῦ Ἰορδάνου ἀπέναντι τῆς Ἰεριχούς.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 14

- ΙτΝ. 14,1 Καὶ οὗτοι οἱ κατακληρονομήσαντες υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῇ γῇ Χαναάν, οἷς κατεκληρονόμησαν αὐτοῖς Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυὲ καὶ οἱ ἄρχοντες πατριῶν φυλῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.
- ΙτΝ. 14,1 Αυτοὶ εἶναι οἱ Ἰσραηλῖται που ἐπῆραν κληρονομίαν εἰς τὴν χώραν Χαναάν Εἰς αὐτοὺς δια κλήρου ἐμοίρασαν τὴν χώραν Ελεάζαρ ὁ ἀρχιερεὺς, Ἰησοῦς τοῦ Ναυὲ καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν φυλῶν καὶ τῶν πατριῶν τῶν Ἰσραηλιτῶν.
- ΙτΝ. 14,2 κατὰ κλήρους ἐκληρονόμησαν, ὃν τρόπον ἐνετείλατο Κύριος ἐν χειρὶ Ἰησοῦ ταῖς ἐννέα φυλαῖς καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς ἀπὸ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου,
- ΙτΝ. 14,2 Δια κλήρου ἔλαβον αὐτοὶ τὴν κληρονομίαν τῶν ὅπως εἶχε διατάξει ὁ Κύριος. Δια τῆς χειρὸς τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ναυὲ ἐγένετο ἡ διανομὴ αὐτὴ εἰς τὰς δυτικὰς τοῦ Ἰορδάνου ἐννέα φυλάς καὶ στο ἡμισυ τῆς μιᾶς φυλῆς
- ΙτΝ. 14,3 καὶ τοῖς Λευίταις οὐκ ἔδωκε κλῆρον ἐν αὐτοῖς,
- ΙτΝ. 14,3 Εἰς τοὺς Λευῖτας δὲν ἔδωκε κληρονομίαν μετὰ αὐτῶν.
- ΙτΝ. 14,4 ὅτι ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰωσήφ δύο φυλαὶ Μανασσὴ καὶ Ἐφραὶμ, καὶ οὐκ ἐδόθη μερὶς ἐν τῇ γῇ τοῖς Λευίταις, ἀλλ' ἢ πόλεις κατοικεῖν καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῶν τοῖς κτήνεσι καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν.
- ΙτΝ. 14,4 Οἱ δὲ υἱοὶ τοῦ Ἰωσήφ ἀπετέλουν δύο φυλάς τὴν φυλὴν Μανασσὴ καὶ τὴν φυλὴν Ἐφραὶμ. Εἰς τοὺς Λευῖτας δὲν ἐδόθη μερίδιον γῆς παρὰ μόνον πόλεις νὰ κατοικοῦν αὐτοὶ καὶ αἱ γύρω βοσκήσιμοι περιοχαὶ δια τὰ κτήνη τῶν
- ΙτΝ. 14,5 ὃν τρόπον ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐμέρισαν τὴν γῆν.

- ItN. 14,5 Οπως διέταξεν ο Κυριος τον Μωϋσὴν ἔτσι εκαμαν οι Ισραηλίται και διεμοίρασαν την χώραν.
- ItN. 14,6 Καὶ προσήλθοσαν οἱ υἱοὶ Ἰούδα πρὸς Ἰησοῦν ἐν Γαλγάλ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Χάλεβ ὁ τοῦ Ἰεφονῆ ὁ Κενεζαῖος· σὺ ἐπίστη τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ περὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ ἐν Κάδης Βαρνή·
- ItN. 14,6 Οι της φυλῆς του Ιούδα προσήλθον εις τα Γαλγαλα προς τον Ιησοῦν, και εἶπε προς αὐτόν ο Χαλεβ ο υἱός του Ιεφονή ο Κενεζαῖος· “συ γνωρίζστον λόγον τον οποίον εἶπεν ο Κυριος προς το Μωϋσὴν, τον ἄνθρωπον του Θεοῦ, περὶ εμοῦ και σου εις Καδης Βαρνή.
- ItN. 14,7 τεσσαράκοντα γὰρ ἐτῶν ἤμην ὅτε ἀπέστειλέ με Μωυσῆς ὁ παῖς τοῦ Θεοῦ ἐκ Κάδης Βαρνή κατασκοπεῦσαι τὴν γῆν, καὶ ἀπεκρίθην αὐτῷ λόγον κατὰ τὸν νοῦν αὐτοῦ,
- ItN. 14,7 Τεσσαράκοντα ετών ἤμην, όταν ο Μωϋσῆς ο δούλος του Θεοῦ με ἔστειλεν ἀπὸ την Καδης Βαρνή να κατασκοπεύσω την γην. Και όταν ἐπέστρεψα ἔδωσα ἀπάντησιν εις αὐτόν σύμφωνα με την ἀγαθὴν του διάθεσιν.
- ItN. 14,8 οἱ ἀδελφοί μου οἱ ἀναβάντες μετ’ ἐμοῦ μετέστησαν τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ, ἐγὼ δὲ προσετέθην ἐπακολουθῆσαι Κυρίῳ τῷ Θεῷ μου,
- ItN. 14,8 Οι ἄλλοι ὁμως ἀδελφοί μου, ο οποίοι ἀνέβησαν μαζί με ἐμὲ να κατασκοπεύσουν την χώραν, μετέστρεψαν και κατεπτόησαν την καρδίαν του λαοῦ, ἐν ἐγὼ ηκολούθησα Κυριον τον Θεόν μου και εἶπα την ἀλήθειαν.
- ItN. 14,9 καὶ ὥμοσε Μωυσῆς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγων· ἡ γῆ, ἐφ’ ἣν ἐπέβης, σοὶ ἔσται ἐν κλήρῳ καὶ τοῖς τέκνοις σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι προσετέθης ἐπακολουθῆσαι ὀπίσω Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
- ItN. 14,9 Κατὰ την ἡμέραν ἐκείνην ο Μωϋσῆς υπεσχέθη με ὄρκον και

εἶπεν· ἡ χώρα εἰς τὴν ὁποία εἰσῆλθες θα εἶναι δική σου κληρονομία καὶ τῶν παιδιῶν σου δια παντός, διότι συ ἠκολούθησες πιστῶς Κυρίῳ τὸν Θεοῦ μας.

ItN. 14,10

καὶ νῦν διέθρεψέ με Κύριος, ὃν τρόπον εἶπε, τοῦτο τεσσαρακοστὸν καὶ πέμπτον ἔτος, ἀφ' οὗ ἐλάλησε Κύριος τὸ ῥῆμα τοῦτο πρὸς Μωυσῆν καὶ ἐπορεύθη Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ. καὶ νῦν ἰδοὺ ἐγὼ σήμερον ὀγδοήκοντα καὶ πέντε ἐτῶν·

ItN. 14,10

Ἰδοὺ λοιπὸν τώρα, ὅτι ὁ Κύριος με διετήρησεν εἰς τὴν ζωὴν ὅπως μου υπεσχέθη. Αυτό δε εἶναι τὸ τεσσαροκοστὸν πέμπτον ἔτος, ἀπὸ τότε που εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν τὸν λόγο αὐτόν, ὅταν οἱ Ἰσραηλῖται ἐβάδιζαν ἀκόμη εἰς τὴν ἐρημον. Καὶ νὰ ὅτι τώρα εἶμαι ἐγὼ ογδὸήκοντα πέντε ἐτῶν.

ItN. 14,11

ἔτι εἰμὶ σήμερον ἰσχύων, ὥσπερ ὅτε ἀπέστειλέ με Μωυσῆς, ὡσαύτως ἰσχύω νῦν ἐξελθεῖν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὸν πόλεμον.

ItN. 14,11

Εἶμαι ἀκόμη σήμερον ἰσχυρὸς καὶ ἀκμαῖος ὅπως τότε που με ἔστειλεν ὁ Μωϋσῆς. Ἐγὼ καὶ τώρα ἐπίσης τὴν ἰδίαν δύναμιν νὰ ἐξέρχωμαι ἀπὸ τὰς πόλεις καὶ νὰ λαμβάνω μέρος εἰς τὰς μάχας.

ItN. 14,12

καὶ νῦν αἰτοῦμαι σε τὸ ὄρος τοῦτο, καθὰ εἶπε Κύριος τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· ὅτι σὺ ἀκήκοας τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. νῦν δὲ οἱ Ἐνακίμ ἐκεῖ εἰσι, πόλεις ὄχυραὶ καὶ μεγάλαι· ἐὰν οὖν Κύριος μετ' ἐμοῦ ᾤ, ἐξολοθρεύσω αὐτούς, ὃν τρόπον εἶπέ μοι Κύριος.

ItN. 14,12

Καὶ τώρα σε παρακαλῶ δὸς μοι τὸ ὄρος τοῦτο, ὅπως υπεσχέθη ὁ Κύριος κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην· διότι καὶ συ ἤκουσες τὸν λόγον αὐτόν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην. Τώρα υπάρχουν ἀκόμη ἐκεῖ οἱ Ἐνακίμ, οἱ γίγαντες, υπάρχουν πόλεις μεγάλα καὶ ὠχυρωμένα. Ἀλλὰ, ἐφόσον ὁ Κύριος εἶναι μαζί μου, θα ἐξολοθρεύσω αὐτούς, ὅπως μοι το εἶπεν

ο Κυριος”.

- ΙτΝ. 14,13 καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν Ἰησοῦς καὶ ἔδωκε Χεβρών τῷ Χάλεβ υἱῷ Ἰεφονή υἱῷ Κενέζ ἐν κλήρῳ.
- ΙτΝ. 14,13 Ο Ἰησοῦς εὐλόγησεν αὐτὸν καὶ ἔδωκεν στον Χάλεβ, τον υἱὸν του Ἰεφονή, υἱὸν του Κενέζ, την Χεβρών ὡς κληρονομίαν.
- ΙτΝ. 14,14 διὰ τοῦτο ἐγενήθη ἡ Χεβρών τῷ Χάλεβ τῷ τοῦ Ἰεφονή τοῦ Κενεζαίου ἐν κλήρῳ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, διὰ τὸ αὐτὸν ἐπακολουθῆσαι τῷ προστάγματι Κυρίου Θεοῦ Ἰσραήλ.
- ΙτΝ. 14,14 Διὸ τοῦτο ἡ πόλις Χεβρών ἔγινε πλέον κληρονομία καὶ ιδιοκτησία στον Χάλεβ, τον υἱὸν του Ἰεφονή του Κενεζαίου, μέχρι τῆς ἡμέρας αὐτῆς, διότι αὐτὸς ἠκολούθησε πιστῶς τὴν ἐντολὴν Κυρίου του Θεοῦ των Ἰσραηλιτῶν.
- ΙτΝ. 14,15 τὸ δὲ ὄνομα τῆς Χεβρών ἦν τὸ πρότερον πόλις Ἀρβόκ· μητρόπολις τῶν Ἐνακίμ αὕτη. καὶ ἡ γῆ ἐκόπασε τοῦ πολέμου.
- ΙτΝ. 14,15 Το δε ὄνομα τῆς Χεβρών ἦτο προηγουμένως Ἀρβόκ, πρωτεύουσα των Ἐνακίμ. Ἡ χώρα πλέον ἠσύχασεν ἀπὸ τον πόλεμον καὶ ἀνεπαύθη.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 15

- ΙτΝ. 15,1 Καὶ ἐγένετο τὰ ὅρια φυλῆς Ἰούδα κατὰ δήμους αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὁρίων τῆς Ἰδουμαίας ἀπὸ τῆς ἐρήμου Σιν ἕως Κάδης πρὸς λίβα.
- ΙτΝ. 15,1 Τα ὅρια τῆς χώρας ἡ ὁποία ἐδόθη εἰς τὴν φυλὴν του Ἰούδα καὶ διενεμήθη κατὰ τοὺς δήμους αὐτῆς εἶναι πρὸς τα νοτιοδυτικὰ ἀπὸ τα σύνορα τῆς Ἰδουμαίας καὶ τῆς ἐρήμου Σιν μέχρι Καδης.
- ΙτΝ. 15,2 καὶ ἐγενήθη αὐτῶν τὰ ὅρια ἀπὸ λιβὸς ἕως μέρους

θαλάσσης τῆς ἀλυκῆς, ἀπὸ τῆς λοφιᾶς τῆς φερούσης
ἐπὶ λίβα

ItN. 15,2

Δηλαδή τα ὅρια της περιοχῆς αὐτῆς εκτείνονται
νοτιοδυτικῶς μέχρι της Νεκρᾶς Θαλάσσης καὶ ἀπὸ την
λωρίδα της θαλάσσης κατευθύνονται πρὸς νότον,

ItN. 15,3

καὶ διαπορεύεται ἀπέναντι τῆς προσαναβάσεως Ἀκραβὶν
καὶ ἐκπεριπορεύεται Σενὰ καὶ ἀναβαίνει ἀπὸ λιβὸς ἐπὶ
Κάδης Βαρνή καὶ ἐκπορεύεται Ἀσωρὼν καὶ
προσαναβαίνει εἰς Σάραδα καὶ ἐκπορεύεται τὴν κατὰ
δυσμὰς Κάδης

ItN. 15,3

διέρχονται ἀπέναντι της ἀνωφερείας Ἀκραβὶν,
παρακάμπτουν τὴν Σενὰ, ἀνέρχονται ἀπὸ τα νοτιοδυτικὰ
πρὸς Κάδης Βαρνή, προχωροῦν εἰς Ἀσωρὼν, ἀνέρχονται εἰς
Σαραδα, καὶ ἐξέρχονται πρὸς δυσμὰς της Κάδης.

ItN. 15,4

καὶ ἐκπορεύεται ἐπὶ Σελμωνὰν καὶ διεκβάλλει ἕως
φάραγγος Αἰγύπτου, καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διέξοδος τῶν
ὁρίων ἐπὶ τὴν θάλασσαν· τοῦτό ἐστιν αὐτῶν ὅρια ἀπὸ
λιβὸς.

ItN. 15,4

Διέρχονται κατόπιν εἰς τὴν Σελμωνὰν, ἐξέρχονται ἕως τὴν
κοιλιάδα πρὸς τὸ μέρος της Αἰγύπτου καὶ ἔτσι τα
μεσημβρινὰ ὅρια της φυλῆς Ιούδα καταλήγουν εἰς τὴν
Μεσόγειον Θάλασσαν. Αὐτὰ εἶναι τα ὅρια ἀπὸ τα
νοτιοδυτικὰ.

ItN. 15,5

καὶ τὰ ὅρια ἀπὸ ἀνατολῶν· πᾶσα ἡ θάλασσα ἡ ἀλυκὴ
ἕως τοῦ Ἰορδάνου. καὶ τὰ ὅρια αὐτῶν ἀπὸ βορρᾶ καὶ
ἀπὸ τῆς λοφιᾶς τῆς θαλάσσης καὶ ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ
Ἰορδάνου·

ItN. 15,5

Τα δε νοτιοανατολικά εἶναι· Ὁλὴ ἡ Νεκρὰ Θάλασσα μέχρι
τις ἐκβολῆς τοῦ Ἰορδάνου. Τα βόρεια σύνορα ἀρχίζουν ἀπὸ
τὴν πρὸς βορρὰν λωρίδα της Νεκρᾶς Θαλάσσης ἀπὸ τὸ
μέρος ὅπου ἐκβάλλει εἰς αὐτὴν ὁ Ἰορδάνης.

ItN. 15,6

ἐπιβαίνει τὰ ὅρια ἐπὶ Βαιθαγλὰ καὶ παραπορεύεται ἀπὸ

	Βορρᾶ ἐπὶ Βαιθάραβα, καὶ προσαναβαίνει τὰ ὅρια ἐπὶ λίθον Βαιῶν υἱοῦ Ῥουβήν,
ItN. 15,6	Ανέρχονται προς Βαιθαγλά, παρακάμπτουν ἀπὸ βορρά την Βαιθάραβα και ανέρχονται τα ὅρια αὐτὰ μέχρι της τοποθεσίας «Λίθος Βαιῶν» της φυλῆς Ρουβήν.
ItN. 15,7	καὶ προσαναβαίνει τὰ ὅρια ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς φάραγγος Ἀχώρ καὶ καταβαίνει ἐπὶ Γαλγάλ, ἥ ἐστίν ἀπέναντι τῆς προσβάσεως Ἀδδαμίν, ἥ ἐστὶ κατὰ λίβα τῇ φάραγγι, καὶ διεκβάλλει ἐπὶ τὸ ὕδωρ πηγῆς τοῦ ἡλίου, καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διέξοδος πηγὴ Ῥωγήλ,
ItN. 15,7	Ανέρχονται ἐπειτα στο τέταρτον τμήμα της κοιλάδος Αχώρ, καταβαίνουν προς τα Γαλγαλα, τα οποία είναι ἀπέναντι της ανωφερείας Αδδαμίν, η οποία ευρίσκεται νοτίως της κοιλάδος. Τα ὅρια εν συνεχείᾳ διέρχονται προ της πηγῆς “του Ηλίου” και καταλήγουν εις την πηγὴν “Ρωγήλ”.
ItN. 15,8	καὶ ἀναβαίνει τὰ ὅρια εἰς φάραγγα Ὀνόμ ἐπὶ νώτου Ἰεβοῦς ἀπὸ λιβὸς (αὕτη ἐστὶν Ἱερουσαλήμ) καὶ διεκβάλλει τὰ ὅρια ἐπὶ κορυφὴν ὄρους, ἥ ἐστὶ κατὰ πρόσωπον φάραγγος Ὀνόμ πρὸς θαλάσσης, ἥ ἐστὶν ἐκ μέρους γῆς Ῥαφαῖν ἐπὶ βορρᾶ,
ItN. 15,8	Επειτα ανέρχονται δια της κοιλάδος Ονόμ ἐπὶ της μεσημβρινῆς πλευράς της Ιεβούς (αυτὴ εἶναι η Ιερουσαλήμ) φθάνουν εις την κορυφὴν του ὄρους, η οποία κορυφή εἶναι ἀπέναντι της κοιλάδος Ονόμ προς δυσμὰς και εις την ακραίαν περιοχὴν της χώρας των Ραφαῖν προς βορράν.
ItN. 15,9	καὶ διεκβάλλει τὸ ὅριον ἀπὸ κορυφῆς τοῦ ὄρους ἐπὶ πηγὴν ὕδατος Ναφθὼ καὶ διεκβάλλει εἰς τὸ ὄρος Ἐφρών, καὶ ἄξει τὸ ὅριον εἰς Βαάλ (αὕτη ἐστὶ πόλις Ἰαρίμ),
ItN. 15,9	Απὸ την κορυφὴν του ὄρους ἐξέρχονται τα ὅρια μέχρι των υδάτων της πηγῆς Ναφθῶ, φθάνουν στο ὄρος Εφρών και προχωροῦν μέχρι της πόλεως Βαάλ (αυτὴ εἶναι η πόλις

Ιαρίμ).

ΙτΝ. 15,10 καὶ περιελεύσεται ὄριον ἀπὸ Βαὰλ ἐπὶ θάλασσαν καὶ παρελεύσεται εἰς ὄρος Ἀσσάρ ἐπὶ νώτου, Πόλιν Ἰαρίν ἀπὸ βορρᾶ (αὕτη ἐστὶ Χασλὼν) καὶ καταβήσεται ἐπὶ Πόλιν ἡλίου καὶ παρελεύσεται ἐπὶ λίβα,

ΙτΝ. 15,10 Ἀπὸ την Βαὰλ περιελίσσονται πρὸς την Μεσόγειον Θάλασσαν, παρέρχονται πρὸς νότον την πλευράν του ὄρους Ἀσσάρ, πρὸς βορράν την πόλιν Ιαρίν (αυτὴ εἶναι η Χασλὼν), κατόπιν κατέρχονται εἰς την “Ἡλίου Πολιν” και προχωροῦν πρὸς νότον.

ΙτΝ. 15,11 καὶ διεκβάλλει τὸ ὄριον κατὰ νώτου Ἀκκαρὼν ἐπὶ βορρᾶν, καὶ διεκβαλεῖ τὰ ὄρια εἰς Σοκχώθ καὶ παρελεύσεται ὄρια ἐπὶ λίβα καὶ διεκβαλεῖ ἐπὶ Λεβνά, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος τῶν ὁρίων ἐπὶ θάλασσαν. καὶ τὰ ὄρια αὐτῶν ἀπὸ θαλάσσης· ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη ὀριεῖ.

ΙτΝ. 15,11 Ἀπὸ ἐκεῖ τα ὄρια κατευθύνονται ἐπὶ της βορείας πλευράς του ὄρους Ἀκκαρῶν, διέρχονται εἰς την Σοκχώθ, προχωροῦν πρὸς νότον και καταλήγουν εἰς Λεβνά. Ἐτσι δε τα βόρεια αὐτὰ σύνορα φθάνουν μέχρι της Μεσογείου Θαλάσσης. Τα δε δυτικά ὀρίζονται ἀπὸ την μεγάλην θάλασσαν, δηλαδή την Μεσόγειον.

ΙτΝ. 15,12 ταῦτα τὰ ὄρια υἱῶν Ἰούδα κύκλῳ κατὰ δήμους αὐτῶν.

ΙτΝ. 15,12 Ἀυτὰ εἶναι τα ὄρια που περικλείουν την χώραν της φυλῆς Ιούδα την διανεμηθείσαν κατὰ τους δήμους αὐτῆς.

ΙτΝ. 15,13 καὶ τῷ Χάλεβ υἱῷ Ἰεφονῇ ἔδωκε μερίδα ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰούδα διὰ προστάγματος τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Ἰησοῦς τὴν πόλιν Ἀρβὸκ μητρόπολιν Ἐνάκ (αὕτη ἐστὶ Χεβρών).

ΙτΝ. 15,13 Εἰς τον Χαλεβ, τον υἱὸν του Ιεφονῆ, ἔδωκεν ο Ιησοῦς του Ναυη, σύμφωνα πρὸς την ἐντολὴν του Θεοῦ, την πόλιν Ἀρβὸκ (δηλαδή την Χεβρών), η οποία ἦτο πρωτεύουσα των Ενακίμ (γιγάντων).

- ΙτΝ. 15,14 καὶ ἐξωλόθρευσεν ἐκεῖθεν Χάλεβ υἱὸς Ἰεφονή τοὺς τρεῖς υἱοὺς Ἐνάκ, τὸν Σουσί καὶ Θολαμί καὶ τὸν Ἀχιμᾶ.
- ΙτΝ. 15,14 Ο Χάλεβ, ο υἱὸς του Ιεφονή, ἐξωλόθρευσε τοὺς τρεῖς υἱοὺς του Ἐνάκ, τὸν Σουσί, τὸν Θολαμί καὶ τὸν Ἀχιμᾶ.
- ΙτΝ. 15,15 καὶ ἀνέβη ἐκεῖθεν Χάλεβ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Δαβὶρ· τὸ δὲ ὄνομα Δαβὶρ ἦν τὸ πρότερον Πόλις γραμμάτων.
- ΙτΝ. 15,15 Ἀπὸ ἐκεῖ ο Χάλεβ ἀνέβη ἐναντίον τῶν κατοίκων τῆς Δαβὶρ. Προηγουμένως τὸ ὄνομα τῆς Δαβὶρ ἦτο “Πολις Γραμμάτων”.
- ΙτΝ. 15,16 καὶ εἶπε Χάλεβ· ὅς ἐάν λάβῃ καὶ ἐκκόψῃ τὴν Πόλιν τῶν γραμμάτων καὶ κυριεύσῃ αὐτῆς, δώσω αὐτῷ τὴν Ἀσχάν θυγατέρα μου εἰς γυναῖκα·
- ΙτΝ. 15,16 Εἶπε δὲ ο Χάλεβ τοῖς περὶ αὐτὸν ἀνδράς· “Θα δώσω τὴν θυγατέρα μου Ἀσχάν ὡς σύζυγον εἰς ἐκείνον, ὁ ὁποῖος θα κυριεύσῃ καὶ θα καταστρέψῃ τὴν Πόλιν τῶν Γραμμάτων”.
- ΙτΝ. 15,17 καὶ ἔλαβεν αὐτὴν Γοθονιήλ υἱὸς Κενέζ ἀδελφὸς Χάλεβ ὁ νεώτερος καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν Ἀσχάν θυγατέρα αὐτοῦ γυναῖκα.
- ΙτΝ. 15,17 Ο Γοθονιήλ, ὁ υἱὸς τοῦ Κενέζ, νεώτερος ἀνεψιὸς τοῦ Χάλεβ, αὐτὸς κατέλαβε τὴν πόλιν. Ο δὲ Χάλεβ ἔδωκε εἰς αὐτὸν τὴν θυγατέρα τοῦ Ἀσχάν, ὡς σύζυγον.
- ΙτΝ. 15,18 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτὴν καὶ συνεβουλεύσατο αὐτῷ λέγουσα· αἰτήσομαι τὸν πατέρα μου ἀγρόν· καὶ ἐβόησεν ἐκ τοῦ ὄνου. καὶ εἶπεν αὐτῇ Χάλεβ· τί ἐστὶ σοι;
- ΙτΝ. 15,18 Ὅταν δὲ αὐτὴ, συνοδευομένη ἀπὸ τοῦ συγγενεῖς αὐτῆς καὶ τοῦ συζύγου τῆς, ἐπορεύετο πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Γοθονιήλ, συνεβουλεύθη τὸν σύζυγόν τῆς λέγουσα· “θα ζητήσω ἀπὸ τοῦ πατέρα μου ἕνα ἀγρόν”. Καθὼς δὲ ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ ὄνου, ἐβόησεν. Ο δὲ Χάλεβ εἶπε πρὸς αὐτὴν “τί σου συμβαίνει;”
- ΙτΝ. 15,19 καὶ εἶπεν αὐτῷ· δὸς μοι εὐλογίαν, ὅτι εἰς γῆν Ναγέβ

δέδωκάς με· δός μοι τὴν Γολαθμαῖν. καὶ ἔδωκεν αὐτῇ
Χάλεβ τὴν Γολαθμαῖν τὴν ἄνω καὶ τὴν Γολαθμαῖν τὴν
κάτω.

ItN. 15,19 Εκείνη του απήντησε· “δός μου ἓνα δῶρον ὡς εὐλογίαν,
διότι με υπάνδρευσες καὶ με στέλνεις τώρα εἰς τὴν χώραν
Ναγέβ. Δός μου τὴν Γολαθμαῖν”. Ὁ Χάλεβ ἔδωσε πρὸς
αὐτὴν τὴν ἄνω καὶ τὴν κάτω Γολαθμαῖν.

ItN. 15,20 αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Ἰούδα.

ItN. 15,20 Αὕτη εἶναι ἡ περιοχὴ ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Επαγγελίας, τὴν
ὁποῖαν ἐκληρονόμησεν ἡ φυλὴ τοῦ Ἰούδα.

ItN. 15,21 Ἐγενήθησαν δὲ πόλεις αὐτῶν· πόλεις πρώτη φυλῆς υἱῶν
Ἰούδα ἐφ’ ὁρίων Ἐδὼμ ἐπὶ τῆς ἐρήμου,

ItN. 15,21 Αἱ ἐξῆς δὲ πόλεις περιείχοντο εἰς τὴν φυλὴν τοῦ Ἰούδα· Ἡ
πρῶτη πόλις τῆς φυλῆς Ἰούδα εὐρίσκετο εἰς τὰ σύνορα τῆς
Ἰδουμαίας εἰς τὴν ἐρημον. Πρὸς δὲ νότον ἦσαν αἱ κάτωθι
πόλεις·

ItN. 15,22 καὶ Βαισελεήλ καὶ Ἀρά καὶ Ἀσώρ καὶ Ἰκάμ καὶ Ῥεγμά καὶ
Ἀρουήλ

ItN. 15,22 Ἡ Βαισελεήλ, ἡ Ἀρά, ἡ Ἀσώρ, ἡ Ἰκάμ, ἡ Ῥεγμά, ἡ Ἀρουήλ,

ItN. 15,23 καὶ Κάδης καὶ Ἀσοριωναῖν καὶ Μαινάμ

ItN. 15,23 ἡ Καδης, ἡ Ἀσοριωναῖν, ἡ Μαινάμ,

ItN. 15,24 καὶ Βαλμαινὰν καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν

ItN. 15,24 ἡ Βαλμαινὰν καὶ αἱ κωμοπόλεις αὐτῶν,

ItN. 15,25 καὶ αἱ πόλεις Ἀσερῶν (αὕτη Ἀσώρ)

ItN. 15,25 αἱ πόλεις Ἀσερῶν (αὕτη εἶναι ἡ Ἀσώρ),

ItN. 15,26 καὶ Σὴν καὶ Σαλμαὰ καὶ Μωλαδᾶ

ItN. 15,26 ἡ Σην, ἡ Σαλμαὰ, ἡ Μαλαδὰ,

ItN. 15,27 καὶ Σερί καὶ Βαιφαλαδ

ItN. 15,27 ἡ Σερί, ἡ Βαιφαλαδ,

ItN. 15,28 καὶ Χολασεωλὰ καὶ Βηρσαβεὲ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν καὶ αἱ
ἐπαύλεις αὐτῶν,

ItN. 15,28 ἡ Χολασεωλὰ, ἡ Βηρσαβεὲ, αἱ κωμοπόλεις καὶ αἱ

	αγροκατοικίαι αυτών,
ItN. 15,29	Βαλὰ καὶ Βακὼκ καὶ Ἀσὸμ
ItN. 15,29	η Βαλάα, η Βακὼκ, η Ασόμ,
ItN. 15,30	καὶ Ἐλβωϋδὰδ καὶ Βαιθήλ καὶ Ἑρμᾶ
ItN. 15,30	η Ελβωϋδάδ, η Βαιθήλ, η Ερμά,
ItN. 15,31	καὶ Σεκελάκ καὶ Μαχαρίμ καὶ Σεθεννάκ
ItN. 15,31	η Σεκελάκ, η Μαχαρίμ, η Σεθεννάκ,
ItN. 15,32	καὶ Λαβὼς καὶ Σαλή καὶ Ἑρωμώθ, πόλεις εἰκοσιεννέα, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.
ItN. 15,32	η Λαβὼς, η Σαλή, η Ερωμώθ, εικοσιεννέα εν συνόλω πόλεις και αι κωμοπόλεις αυτών.
ItN. 15,33	ἐν τῇ πεδινῇ· Ἀσταὼλ καὶ Ῥάα καὶ Ἄσσα
ItN. 15,33	Εἰς τὴν πεδιάδα ἦσαν αἱ κάτωθι πόλεις· Ἡ Ἀσταὼλ, η Ραα, η Ἀσσα,
ItN. 15,34	καὶ Ῥάμεν καὶ Τανὼ καὶ Ἰλουθὼθ καὶ Μαιανὶ
ItN. 15,34	η Ραμεν, η Τανώ, η Ιλουθώθ, η Μαιανί,
ItN. 15,35	καὶ Ἱερμουθ καὶ Ὀδολλάμ καὶ Μεμβρὰ καὶ Σαωχὼ καὶ Ἀζηκὰ
ItN. 15,35	η Ιερμούθ, η Οδολλάμ, η Μεμβρά, η Σαωχώ, η Αζηκά,
ItN. 15,36	καὶ Σακαρίμ καὶ Γάδηρα καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῆς, πόλεις δεκατέσσαρες καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν·
ItN. 15,36	η Σακαρίμ, η Γαδηρα και αι αγροκατοικίαι αυτών, δεκατέσσαρες εν συνόλω πόλεις και αι κωμοπόλεις αυτών.
ItN. 15,37	Σεννὰ καὶ Ἀδασάν καὶ Μαγαδαλγάδ
ItN. 15,37	Ἡ Σεννά, η Αδασάν, η Μαγαδολγάδ,
ItN. 15,38	καὶ Δαλὰλ καὶ Μασφὰ καὶ Ἰαχαρεήλ καὶ Λαχίς
ItN. 15,38	η Δαλάλ, η Μασφά, η Ιαχαρεήλ, η Λαχίς,
ItN. 15,39	καὶ Βασηδὼθ καὶ Ἰδεαδαλέα
ItN. 15,39	η Βασηδὼθ, η Ιδεαδαλέα,
ItN. 15,40	καὶ Χαβρὰ καὶ Μαχές καὶ Μασχῶς
ItN. 15,40	η Χαβρά, η Μαχές, η Μασχῶς,
ItN. 15,41	καὶ Γεδδὼρ καὶ Βαγαδιήλ καὶ Νωμὰν καὶ Μαχηδάν,

	πόλεις ἑκκαίδεκα καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν·
ItN. 15,41	η Γεδδώρ, η Βαγαδιήλ, η Νωμάν, η Μαχηδάν, δέκα ἐξ ἐν συνόλῳ πόλεις καὶ αἱ κωμοπόλεις αὐτῶν.
ItN. 15,42	Λεβνὰ καὶ Ἰθάκ καὶ Ἀνώχ
ItN. 15,42	Ἡ Λεβνά, ἡ Ἰθάκ, ἡ Ἀνώχ,
ItN. 15,43	καὶ Ἰανὰ καὶ Νασίβ
ItN. 15,43	ἡ Ἰανὰ, ἡ Νασίβ,
ItN. 15,44	καὶ Κεϊλάμ καὶ Ἀκιεζὶ καὶ Κεζιβ καὶ Βαθησάρ καὶ Αἰλώμ, πόλεις δέκα καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν·
ItN. 15,44	ἡ Κεϊλάμ, ἡ Ἀκιεζὶ, ἡ Κεζιβ, ἡ Βαθησάρ, ἡ Αἰλώμ, δέκα ἐν συνόλῳ πόλεις καὶ αἱ κωμοπόλεις αὐτῶν.
ItN. 15,45	Ἀκκαρῶν καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν·
ItN. 15,45	Ἡ Ἀκκαρῶν μετὰ τῶν κωμοπόλεων τῆς καὶ αἱ ἀγροκατοικίαι αὐτῶν.
ItN. 15,46	ἀπὸ Ἀκκαρῶν Γεμνὰ καὶ πᾶσαι, ὅσαι εἰσὶ πλησίον Ἀσηδῶθ, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν·
ItN. 15,46	Ἀπὸ τῆς Ἀκκαρῶν Γεμνὰ μέχρις ὅλων ἐκείνων τῶν πόλεων ποὺ ἦσαν πλησίον τῆς Ἀσηδῶθ μετὰ τῶν κωμοπόλεων αὐτῶν, ἦσαν αἱ κάτωθι πόλεις·
ItN. 15,47	Ἀσιεδῶθ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῆς· Γάζα καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῆς ἕως τοῦ χειμάρρου Αἰγύπτου· καὶ ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη διορίζει.
ItN. 15,47	Ἡ Ἀσιεδῶθ, αἱ κωμοπόλεις καὶ αἱ ἀγροκατοικίαι αὐτῆς· ἡ Γάζα, αἱ κωμοπόλεις καὶ αἱ ἀγροκατοικίαι αὐτῆς μέχρι τῆς κοιλάδας τῆς Αἰγύπτου. Τὸ τελευταῖον πρὸς δυσμὰς ὅριον εἶναι ἡ μεγάλη θάλασσα, ἡ Μεσόγειος.
ItN. 15,48	καὶ ἐν τῇ ὀρεινῇ· Σαμίρ καὶ Ἰεθέρ καὶ Σωχὰ
ItN. 15,48	Εἰς τὴν ὀρεινὴν περιοχὴν ἦσαν αἱ κάτωθι πόλεις· Ἡ Σαμίρ, ἡ Ἰεθέρ, ἡ Σωχὰ,
ItN. 15,49	καὶ Ῥεννὰ καὶ Πόλις γραμμάτων (αὕτη Δαβὶρ)
ItN. 15,49	ἡ Ρεννὰ, ἡ “Πολις τῶν Γραμμάτων (αὕτη εἶναι ἡ Δαβὶρ),
ItN. 15,50	καὶ Ἀνὼν καὶ Ἑσκαϊμὰν καὶ Αἰσάμ

ItN. 15,50	η Ανών, η Εσκαιμάν, η Αισάμ,
ItN. 15,51	καὶ Γοσόμ καὶ Χαλού καὶ Χαννά, πόλεις ἑνδεκα καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν·
ItN. 15,51	η Γοσόμ, η Χαλού και η Χαννά, ἑνδεκα εν συνόλω πόλεις μετὰ των κωμοπόλεων αυτών.
ItN. 15,52	Αἶρέμ καὶ Ῥεμνά καὶ Σομά
ItN. 15,52	Η Αιρέμ, η Ρεμνά, η Σομά,
ItN. 15,53	καὶ Ἰεμαῖν καὶ Βαιθαχού καὶ Φακουά
ItN. 15,53	η Ιεμαῖν, η Βαιθαχού, η Φακουά,
ItN. 15,54	καὶ Εὐμά καὶ πόλις Ἀρβόκ (αὕτη ἐστὶ Χεβρών) καὶ Σωραίθ, πόλεις ἑννέα καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν·
ItN. 15,54	η Ευμά, η πόλις 'Αρβοκ (αυτή είναι η Χεβρών) και η Σωραίθ, εννέα εν συνόλω πόλεις και αι αγροκατοικίαι αυτών.
ItN. 15,55	Μαώρ καὶ Χερμέλ καὶ Ὀζιβ καὶ Ἰτάν
ItN. 15,55	Η Μαώρ, η Χερμέλ, η Οζιβ, η Ιτάν,
ItN. 15,56	καὶ Ἰαριήλ καὶ Ἀρικόμ καὶ Ζακαναῖμ
ItN. 15,56	η Ιαριήλ, η Αρικόμ, η Ζακαναῖμ,
ItN. 15,57	καὶ Γαβαά καὶ Θαμναθά, πόλεις ἑννέα καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν·
ItN. 15,57	η Γαβαά και η Θαμναθά, εννέα εν συνόλω πόλεις και αι κωμοπόλεις αυτών.
ItN. 15,58	Ἄλουά καὶ Βαιθσοῦρ καὶ Γεδδών
ItN. 15,58	Η Αλουά, η Βαιθσοῦρ, η Γεδδών,
ItN. 15,59	καὶ Μαγαρώθ καὶ Βαιθανάμ καὶ Θεκούμ, πόλεις ἕξ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν· Θεκὼ καὶ Ἐφραθά (αὕτη ἐστὶ Βηθλεέμ) καὶ Φαγώρ καὶ Αἰτάν καὶ Κουλόν καὶ Τατάμ καὶ Θωβῆς καὶ Καρέμ καὶ Γαλέμ καὶ Θεθήρ καὶ Μανοχώ, πόλεις ἑνδεκα καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν·
ItN. 15,59	η Μαγαρώθ, η Βαιθανάμ και η Θεκούμ, ἕξ εν συνόλω πόλεις και αι κωμοπόλεις αυτών. Η Θεκὼ, η Εφραθά (αυτή είναι η Βηθλεέμ), η Φαγώρ, η Αιτάν, η Κουλόν, η Τατάμ, η Θωβῆς,

η Καρέμ, η Γαλέμ, η Θεθήρ και η Μανοχώ, ένδεκα εν συνόλω πόλεις και αι κωμοπόλεις αυτών.

ΙτΝ. 15,60 Καριαθβαάλ (αϋτη ή πόλις Ιαρίμ) καί Σωθηβᾶ, πόλεις δύο καί αι έπαύλεις αϋτῶν

ΙτΝ. 15,60 Η Καριαθβαάλ (αυτή είναι η πόλις Ιαρίμ) και η Σωθηβά, δύο πόλεις και αι αγροκατοικίαι αυτών.

ΙτΝ. 15,61 καί Βαδδαργείς καί Θαραβαάμ καί Αίνων

ΙτΝ. 15,61 Η Βαδδαργείς, η Θαραδαάμ, η Αινών,

ΙτΝ. 15,62 καί Αίχιοζά καί Ναφλαζών καί αι πόλεις Σαδών καί Ἀγκάδης, πόλεις έπτά καί αι κῶμαι αϋτῶν.

ΙτΝ. 15,62 η Αιχιοζά, η Ναφλαζών και αι πόλεις Σαδών και Αγκάδης, επτά εν συνόλω πόλεις και αι κωμοπόλεις αυτών.

ΙτΝ. 15,63 καί ό Ίεβουσαῖος κατῶκει έν Ίερουσαλήμ, καί ούκ ήδυνάσθησαν οί υίοι Ιούδα άπολέσαι αϋτούς· καί κατῶκησαν οί Ίεβουσαῖοι έν Ίερουσαλήμ έως τῆς ήμέρας ταύτης.

ΙτΝ. 15,63 Οι Ιεβουσαίοι κατοικούσαν εις την Ιερουσαλήμ. Οι της φυλής του Ιούδα δεν ηδυνήθησαν να εξολοθρεύσουν αυτούς. Ετσι οι Ιεβουσαίοι κατοικούσαν εις την Ιερουσαλήμ, έως αυτής της ημέρας.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 16

ΙτΝ. 16,1 Καί έγέμετο τὰ ὅρια υἰῶν Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου τοῦ κατὰ Ἱεριχὼ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ ἀναβήσεται ἀπὸ Ἱεριχὼ εἰς τὴν ὀρεινὴν, τὴν ἔρημον, εἰς Βαιθήλ Λουζά,

ΙτΝ. 16,1 Τα ὅρια της περιοχῆς της φυλῆς Ιωσήφ ἤρχιζον ἀπὸ ανατολάς ἀπὸ το μέρος εκείνο του Ιορδάνου που είναι πλησίον της Ιεριχούς. Ἀπὸ ἐκεῖ ἀνέβαιναν δια της Ιεριχούς εις την ορεινήν περιοχὴν, εις την ἔρημον και εις Βαιθήλ Λουζά.

- ItN. 16,2 καὶ ἐξελεύσεται εἰς Βαιθήλ καὶ παρελεύσεται ἐπὶ τὰ ὄρια τοῦ Ἀχαταρωθὶ
- ItN. 16,2 Ἀπὸ την Βαιθήλ ἐξεκινούσαν, διήρχοντο τα σύνορα του Ἀχαταρωθὶ,
- ItN. 16,3 καὶ διελεύσεται ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἐπὶ τὰ ὄρια Ἀπταλὶμ ἕως τῶν ὁρίων Βαιθωρὼν τὴν κάτω, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτῶν ἐπὶ τὴν θάλασσαν.
- ItN. 16,3 κατήρχοντο πρὸς δυσμὰς πρὸς τὴν Μεσόγειον Θάλασσαν εἰς τα σύνορα Ἀπταλὶμ ἕως εἰς τα σύνορα τῆς κάτω Βαιθωρὼν καὶ κατέληγον εἰς τὴν Μεσόγειον Θάλασσαν.
- ItN. 16,4 καὶ ἐκληρονόμησαν οἱ υἱοὶ Ἰωσήφ Ἐφραὶμ καὶ Μανασσῆ·
- ItN. 16,4 Αἱ δύο φυλαὶ Ἐφραὶμ καὶ Μανασσῆ, τῶν υἱῶν τοῦ Ἰωσήφ ἐκληρονόμησαν ὡς ἐξῆς·
- ItN. 16,5 καὶ ἐγενήθη ὄρια υἱῶν Ἐφραὶμ κατὰ δήμους αὐτῶν· καὶ ἐγενήθη τὰ ὄρια τῆς κληρονομίας αὐτῶν ἀπ' ἀνατολῶν Ἀταρώθ καὶ Ἐρώκ ἕως Βαιθωρὼν τὴν ἄνω καὶ Γαζαρά,
- ItN. 16,5 τα ὄρια τῆς φυλῆς Ἐφραὶμ κατὰ τοὺς δήμους αὐτῆς, τα ὄρια δηλαδὴ τῆς κληρονομηθείσης περιοχῆς ἦσαν ἀπὸ ανατολῶν ἡ Ἀταρώθ καὶ ἡ Ἐρώκ ἕως τὴν ἄνω Βαιθωρὼν καὶ Γαζαρά·
- ItN. 16,6 καὶ διελεύσεται τὰ ὄρια ἐπὶ τὴν θάλασσαν εἰς Ἰκασμὼν ἀπὸ βορρᾶ Θερμά, περιελεύσεται ἐπ' ἀνατολὰς εἰς Θηνασὰ καὶ Σελλησὰ καὶ παρελεύσεται ἀπ' ἀνατολῶν εἰς Ἰανωκά
- ItN. 16,6 διήρχοντο πρὸς δυσμὰς πρὸς τὴν Μεσόγειον Θάλασσαν, πρὸς Ἰκασμὼν βορείως τῆς Θερμά. Ἐπειτα ἐστρέφοντο εἰς τα ανατολικά πρὸς Θηνασὰ καὶ Σελλησὰ καὶ κατόπιν διηυθύνοντο πάλιν πρὸς ἀνατολὰς εἰς Ἰανωκά,
- ItN. 16,7 καὶ εἰς Μαχώ, καὶ Ἀταρώθ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν καὶ ἐλεύσεται ἐπὶ Ἰεριχώ καὶ διεκβαλεῖ ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην.
- ItN. 16,7 εἰς Μαχώ καὶ Ἀταρώθ εἰς τὰς κώμας τῶν ὁποίων τα ὄρια συναντοῦν τὴν Ἰεριχώ καὶ καταλήγουν στὸν Ἰορδάνην

ποταμόν.

ΙτΝ. 16,8 καὶ ἀπὸ Τάφου πορεύσεται τὰ ὅρια ἐπὶ θάλασσαν ἐπὶ Χελκανά, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτῶν ἐπὶ θάλασσαν· αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς Ἐφραὶμ κατὰ δήμους αὐτῶν.

ΙτΝ. 16,8 Ἐκ τῆς Ταφου ἐπειτα προχωροῦν εἰς δυσμὰς εἰς Χελκανά καὶ καταλήγουν εἰς τὴν Μεσόγειον Θάλασσαν. Αὐτὰ εἶναι τὰ ὅρια τῆς κληρονομηθείσης περιοχῆς ἀπὸ τὴν φυλὴν Ἐφραὶμ κατὰ τοὺς δήμους αὐτῆς.

ΙτΝ. 16,9 καὶ αἱ πόλεις αἱ ἀφορισθεῖσαι τοῖς υἱοῖς Ἐφραὶμ ἀνὰ μέσον τῆς κληρονομίας υἱῶν Μανασσῆ, πᾶσαι αἱ πόλεις καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.

ΙτΝ. 16,9 Ἡ φυλὴ τοῦ Ἐφραὶμ εἶχε κληρονομήσει καὶ ἰδιαιτέρας πόλεις ἀπὸ τὰς πόλεις τῆς κληρονομίας τῆς φυλῆς Μανασσῆ. Εἶχε πόλεις καὶ τὰς κώμας αἱ ὁποῖαι ἦσαν προσηρτημέναι εἰς αὐτάς.

ΙτΝ. 16,10 καὶ οὐκ ἀπώλεσεν Ἐφραὶμ τὸν Χαναναῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν Γαζέρ, καὶ κατῴκει ὁ Χαναναῖος ἐν τῷ Ἐφραὶμ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ἕως ἀνέβη Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου καὶ ἔλαβεν αὐτὴν καὶ ἐνέπρησεν αὐτὴν ἐν πυρί, καὶ τοὺς Χαναναίους καὶ τοὺς Φερεζαίους καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Γαζέρ ἐξεκέντησαν, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Φαραὼ ἐν φερνῇ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ.

ΙτΝ. 16,10 Ἡ φυλὴ τοῦ Ἐφραὶμ δὲν ἐξωλόθρευσεν τοὺς Χαναναίους οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσαν εἰς Γαζέρ καὶ ἔτσι οἱ Χαναναῖοι κατοικοῦσαν μέσα εἰς τὴν περιοχὴν τῆς φυλῆς Ἐφραὶμ μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης, κατὰ τὴν ὁποῖαν ὁ Φαραὼ, ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου, ἐπῆλθεν ἐναντίον τῆς φυλῆς Ἐφραὶμ, κατέλαβεν καὶ κατέκαυσεν αὐτήν, τοὺς δὲ Χαναναίους καὶ τοὺς Φερεζαίους ποὺ κατοικοῦσαν εἰς τὴν Γαζέρ ἐφόνευσεν. Τὴν πόλιν Γαζέρ ἔδωκεν ὁ Φαραὼ εἰς τὴν θυγατέρα τοῦ ὡς προῖκα.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 17

- ΙτΝ. 17,1 Καὶ ἐγένετο τὰ ὅρια φυλῆς υἱῶν Μανασσῆ, ὅτι οὗτος πρωτότοκος τῷ Ἰωσήφ· τῷ Μαχὶρ πρωτοτόκῳ Μανασσῆ πατρὶ Γαλαάδ (άνήρ γὰρ πολεμιστὴς ἦν) ἐν τῇ Γαλααδίτιδι καὶ ἐν τῇ Βασανίτιδι.
- ΙτΝ. 17,1 Τα ὅρια της φυλῆς του Μανασσῆ, ο οποίος ἦτο πρωτότοκος του Ιωσήφ, ετακτοποιήθησαν ως εξής· Ο Μαχὶρ ο πρωτότοκος του Μανασσῆ και πατήρ της Γαλαάδ, επειδὴ ἦτο πολεμικὸς ανὴρ ἔλαβε την Γαλαάδ και την Βασανίτιδα.
- ΙτΝ. 17,2 καὶ ἐγενήθη τοῖς υἱοῖς Μανασσῆ τοῖς λοιποῖς κατὰ δῆμους αὐτῶν, τοῖς υἱοῖς Ἰεζέρ καὶ τοῖς υἱοῖς Κελέζ καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰεζιήλ καὶ τοῖς υἱοῖς Συχέμ καὶ τοῖς υἱοῖς Συμαρίμ καὶ τοῖς υἱοῖς Ὀφέρ· οὗτοι ἄρσενες κατὰ δῆμους αὐτῶν.
- ΙτΝ. 17,2 Εἰς τοὺς ἄλλους υἱοὺς του Μανασσῆ, κατὰ τοὺς δῆμους αὐτῶν, στοὺς υἱοὺς δηλαδὴ του Ιεζέρ, τοὺς υἱοὺς Κελέζ, τοὺς υἱοὺς του Ιεζιήλ, στοὺς υἱοὺς του Συχέμ, στοὺς υἱοὺς Συμαρίμ και στοὺς υἱοὺς Οφέρ, εἰς τὰ ἄρρενα αὐτὰ τέκνα του Μανασσῆ ἐγινε, κατὰ τοὺς δῆμους αὐτῶν, δια κλήρου κατανομή της γης.
- ΙτΝ. 17,3 καὶ τῷ Σαλπαὰδ υἱῷ Ὀφέρ οὐκ ἦσαν αὐτῷ υἱοί, ἀλλ' ἡ θυγατέρες. καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν θυγατέρων Σαλπαὰδ· Μασαλὰ καὶ Νουὰ καὶ Ἐγλὰ καὶ Μελχὰ καὶ Θερσά.
- ΙτΝ. 17,3 Ο Σαλπαὰδ ὁμως, ο υἱὸς του Οφέρ, δεν εἶχεν υἱοὺς ἀλλὰ μόνον θυγατέρας. Τα ὀνόματα των θυγατέρων του Σαλπαὰδ ἦσαν· Μασαλά, Νουα, Εγλά, Μελχά και Θερσά.
- ΙτΝ. 17,4 καὶ ἔστησαν ἐναντίον Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως, καὶ ἐναντίον

Ἰησοῦ, καὶ ἐναντίον τῶν ἀρχόντων λέγουσαι· ὁ Θεὸς ἐνετείλατο διὰ χειρὸς Μωυσῆ δοῦναι ἡμῖν κληρονομίαν ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν. καὶ ἐδόθη αὐταῖς διὰ προστάγματος Κυρίου κλῆρος ἐν τοῖς ἀδελφοῖς τοῦ πατρὸς αὐτῶν.

ItN. 17,4 Αὐταὶ παρουσιάσθησαν ενώπιον τοῦ ἀρχιερέως Ελεάζαρ, ἐνώπιον τοῦ Ἰησοῦ καὶ τῶν ἀρχηγῶν τῶν φύλων καὶ εἶπον· “ὁ Θεὸς διὰ μέσου τοῦ Μωϋσῆ διέταξε νὰ δοθῇ εἰς ἡμᾶς ἡ κληρονομία μεταξὺ τῶν ἄλλων Ἰσραηλιτῶν”. Καὶ πράγματι, συμφώνως πρὸς τὴν διαταγὴν τοῦ Κυρίου ἐδόθη εἰς αὐτάς μερίδιον μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν τοῦ πατρὸς τῶν.

ItN. 17,5 καὶ ἔπεσεν ὁ σχοινισμὸς αὐτῶν ἀπὸ Ἀνάσσα καὶ πεδίων Λαβέκ ἐκ τῆς γῆς Γαλαάδ, ἣ ἐστὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου·

ItN. 17,5 Ἡ διὰ κλήρου δοθεῖσα εἰς αὐτάς περιοχὴ ἔπεσεν ἀπὸ τῆς Ἀνάσσα καὶ τῆς πεδιάδος Λαβέκ εἰς τὴν χώραν Γαλαάδ, ἡ ὁποία εὐρίσκεται ἀνατολικῶς τοῦ Ἰορδάνου.

ItN. 17,6 ὅτι θυγατέρες υἱῶν Μανασσῆ ἐκληρονόμησαν κλῆρον ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν· ἡ δὲ γῆ Γαλαάδ ἐγενήθη τοῖς υἱοῖς Μανασσῆ τοῖς καταλελειμμένοις.

ItN. 17,6 Ἐτσι δὲ αἱ θυγατέρες τῶν υἱῶν Μανασσῆ ἐκληρονόμησαν περιοχὴν μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν τῶν. Ἡ δὲ χώρα Γαλαάδ ἐδόθη ὡς κληρονομία ἐπίσης καὶ εἰς ὑπολειφθέντας υἱοὺς τοῦ Μανασσῆ.

ItN. 17,7 καὶ ἐγενήθη ὄρια υἱῶν Μανασσῆ Δηλανάθ, ἣ ἐστὶ κατὰ πρόσωπον υἱῶν Ἀνάθ, καὶ πορεύεται ἐπὶ τὰ ὄρια ἐπὶ Ἰαμὶν καὶ Ἰασσίβ ἐπὶ πηγὴν Θαφθώθ·

ItN. 17,7 Τα ὄρια τῆς φυλῆς Μανασσῆ ἤρχιζον ἀπὸ τὴν Δηλανάθ, ἡ ὁποία εἶναι ἐμπρὸς εἰς τὴν χώραν τῆς φυλῆς Ἀνάθ, ἐκτείνεται εἰς τὰ ὄρια Ἰαμὶν καὶ Ἰασσίβ, εἰς τὴν πηγὴν Θαφθώθ.

ItN. 17,8 τῷ Μανασσῆ ἔσται, καὶ Θαφθέθ ἐπὶ τῶν ὁρίων Μανασσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἐφραὶμ.

- ItN. 17,8 Η χώρα Θαφέθ ανήκει εις την φυλήν Μανασσή. Η εις τα σύνορα Μανασσή Θαφέθ ανήκεν εις την φυλήν Εφραΐμ.
- ItN. 17,9 καὶ καταβήσεται τὰ ὅρια ἐπὶ φάραγμα Καρανὰ ἐπὶ λίβα κατὰ φάραγμα Ἰαριήλ, τερέβινθος τῷ Ἐφραΐμ ἀνὰ μέσον πόλεως Μανασσῆ· καὶ ὅρια Μανασσῆ ἐπὶ τὸν βορρᾶν εἰς τὸν χειμάρρουν, καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διέξοδος θάλασσα.
- ItN. 17,9 Τα ὅρια κατεβαίνουν κατόπιν εις την κοιλάδα Καρανὰ προς νότον, προχωροῦν εις την ἄλλην κοιλάδα Ιαριήλ, όπου δένδρον τι τερέβινθος καίτοι υπήρχεν εις τα ὅρια της φυλῆς Μανασσή ανήκεν εις την φυλήν Εφραΐμ. Το ὅρια της φυλῆς Μανασσή ευρίσκοντο προς βορρὰν του χειμάρρου και ἐφθανεν ἕως την Μεσόγειον Θαλασσαν.
- ItN. 17,10 ἀπὸ λιβὸς τῷ Ἐφραΐμ, καὶ ἐπὶ βορρᾶν Μανασσῆ, καὶ ἔσται ἡ θάλασσα ὅρια αὐτοῖς· καὶ ἐπὶ Ἀσήβ συνάψουσιν ἐπὶ βορρᾶν καὶ τῷ Ἰσάχαρ ἀπὸ ἀνατολῶν.
- ItN. 17,10 Κατ' αὐτὸν τον τρόπον το νότιον μέρος της χώρας ανήκεν εις την φυλήν Εφραΐμ, το δε βόρειον εις την φυλήν Μανασσή. Και των δύο φυλῶν τα ὅρια ἐφθαναν εις την Μεσόγειον Θαλασσαν. Προς βορρὰν δε συνορεύουν με την φυλήν Ασήβ και προς ανατολὰς με την φυλήν Ισάχαρ.
- ItN. 17,11 καὶ ἔσται Μανασσῆ ἐν Ἰσάχαρ καὶ ἐν Ἀσήρ Βαιθσάν καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν καὶ τοὺς κατοικοῦντας Δῶρ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ τοὺς κατοικοῦντας Μαγεδδῶ, καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ τὸ τρίτον τῆς Ναφετὰ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς.
- ItN. 17,11 Η φυλή του Μανασσή εἶχεν εις την περιοχὴν των φυλῶν Ισάχαρ και Ασήρ, ἰδικὴν της την Βαιθσάν και τας κώμας που εξηρτῶντο ἀπὸ αὐτήν, τους κατοικοῦντας εις την Δωρ και τας κώμας που εξηρτῶντο ἀπὸ αὐτήν, τους κατοικοῦντας εις Μαγεδδῶ και τας κώμας που εξηρτῶντο ἀπὸ αὐτήν, εἶχεν ἐπίσης ὑπὸ την κυριότητά της το ἐν τρίτον

- της Ναφετά και τας κώμας που εξηρτώντο από αυτήν.
- ΙτΝ. 17,12 καὶ οὐκ ἠδυνάσθησαν οἱ υἱοὶ Μανασσῆ ἐξολοθρεῦσαι τὰς πόλεις ταύτας, καὶ ἦρχετο ὁ Χαναναῖος κατοικεῖν ἐν τῇ γῇ ταύτῃ·
- ΙτΝ. 17,12 Ἡ φυλὴ του Μανασσῆ δεν κατώρθωσε να καταλάβῃ αὐτάς τας πόλεις και ἐξολοθρεύσῃ τους κατοίκους της. Οἱ Χαναναῖοι εξακολουθοῦσαν να κατοικοῦν εἰς την περιοχὴν αὐτήν.
- ΙτΝ. 17,13 καὶ ἐγενήθη καὶ ἐπεὶ κατίσχυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐποίησαν τοὺς Χαναναίους ὑπηκόους, ἐξολοθρεῦσαι δὲ αὐτοὺς οὐκ ἐξωλόθρευσαν.
- ΙτΝ. 17,13 Ἀλλὰ και ὅταν ἐγιναν ἰσχυροὶ οἱ Ἰσραηλίται και ἔκαναν ὑποτελεῖς τοὺς Χαναναίους, δεν ηθέλησαν να τοὺς ἐξολοθρεύσουν.
- ΙτΝ. 17,14 ἀντεῖπαν δὲ οἱ υἱοὶ Ἰωσήφ τῷ Ἰησοῖ λέγοντες· διατὶ ἐκληρονόμησας ἡμᾶς κλῆρον ἓνα καὶ σχοίνισμα ἓν; ἐγὼ δὲ λαὸς πολὺς εἰμι, καὶ ὁ Θεὸς εὐλόγησέ με.
- ΙτΝ. 17,14 Ἡ φυλὴ ὁμως του Ἰωσήφ δυσφοροῦσα εἶπεν στον Ἰησοῦν· “διατὶ ηθέλησες ὥστε ἓνα μερίδιον κληρονομικῶς να πάρωμεν και ἡμεῖς αφού ὁ Θεὸς μας ηυλόγησε και εἴμεθα πολὺς λαός;”
- ΙτΝ. 17,15 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἰησοῦς· εἰ λαὸς πολὺς εἶ, ἀνάβηθι εἰς τὸν δρυμὸν καὶ ἐκκάθαρον σεαυτῷ, εἰ στενοχωρεῖ σε τὸ ὄρος τὸ Ἐφραῖμ.
- ΙτΝ. 17,15 Ὁ δε Ἰησοὺς τοὺς ἀπῆντησε· εἰ εἰσθε πολὺς λαός και στενόχωρα ζήτε στο ὄρος Εφραῖμ, αναβήτε και ξεχερσώσατε ἓνα μέρος ἀπὸ το δάσος”.
- ΙτΝ. 17,16 καὶ εἶπαν· οὐκ ἀρέσκει ἡμῖν τὸ ὄρος τὸ Ἐφραῖμ, καὶ ἵππος ἐπίλεκτος καὶ σίδηρος τῷ Χαναναίῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν αὐτῷ ἐν Βαιθσὰν καὶ ἐν ταῖς κώμαις αὐτῆς, ἐν τῇ κοιλάδι Ἰεσραέλ.
- ΙτΝ. 17,16 Ἡ φυλὴ του Ἰωσήφ ἀντεῖπον· “δεν μας ἀρέσει τὸ ὄρος

Εφραίμ. Πλην όμως υπάρχει εκλεκτόν ιππικόν και ο σίδηρος πολὺς στους Χαναναίους, οι οποίοι κατοικούν στο ὄρος αυτό, εἰς την Βαιθσάν και τας κωμοπόλεις της και εἰς την κοιλάδα Ἰεσραέλ”.

ΙτΝ. 17,17 καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς υἱοῖς Ἰωσήφ· εἰ λαὸς πολὺς εἶ, καὶ ἰσχὺν μεγάλην ἔχεις, οὐκ ἔσται σοι κλῆρος εἷς·

ΙτΝ. 17,17 Εἶπεν ο Ἰησοῦς εἰς την φυλὴν του Ἰωσήφ· “επειδὴ εἶσαι πράγματι πολὺς λαὸς και ἔχεις μεγάλην δύναμιν δεν θα μείνης με ἓνα μόνον κλῆρον·

ΙτΝ. 17,18 ὁ γὰρ δρυμὸς ἔσται σοι, ὅτι δρυμὸς ἐστί καὶ ἐκκαθαριεῖς αὐτόν, καὶ ἔσται σοι· καὶ ὅταν ἐξολοθρεύσης τὸν Χαναναῖον, ὅτι ἵππος ἐπίλεκτος αὐτῷ ἐστί, σὺ γὰρ ὑπερισχύεις αὐτοῦ.

ΙτΝ. 17,18 διότι το δάσος θα εἶναι ἰδικόν σου. Θα ξεχερσώσης αὐτό και θα ανήκη εἰς σέ. Επὶ πλέον θα καταλάβης και θα ἐξολοθρεύσης τους Χαναναίους, ἐστὼ και αν αὐτοὶ ἔχουν εκλεκτόν ιππικόν, διότι συ θα δειχθῇς ισχυρότερος ἀπὸ ἐκείνους”.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 18

ΙτΝ. 18,1 Καὶ ἐξεκκλησιάσθη πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς Σηλὼ καὶ ἔπηξαν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἡ γῆ ἐκρατήθη ὑπ’ αὐτῶν.

ΙτΝ. 18,1 Συνεκεντρώθη ὅλον το πλῆθος των Ἰσραηλιτῶν εἰς Σηλὼ και ἐστήσαν ἐκεῖ την Σκηνὴν του Μαρτυρίου. Ἡ χώρα εἶχε κατὰ το πλεῖστον κατακτηθῇ ἀπὸ αὐτοὺς.

ΙτΝ. 18,2 καὶ κατελείφθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, οἳ οὐκ ἐκληρονόμησαν, ἑπτὰ φυλαί.

ΙτΝ. 18,2 Μεταξὺ ὅμως των Ἰσραηλιτῶν εἶχον υπολειφθῇ ἑπτὰ φυλαί, αι οποίαι δεν ἔλαβον μερίδιον κατὰ την διανομὴν της

κατακτηθείσης χώρας.

ΙτΝ. 18,3 καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ· ἕως τίνος ἐκλυθήσεσθε κληρονομήσαι τὴν γῆν, ἣν ἔδωκε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν;

ΙτΝ. 18,3 Ο δε Ιησούς του Ναυή εἶπε προς τους Ισραηλίτας· “ἕως πότε σαν παραλελυμένοι θα αμελήτε να κατακτήσετε την γην, την οποίαν Κυριος ο Θεός μας ἔχει δώσει προς σας;

ΙτΝ. 18,4 δότε ἐξ ὑμῶν ἄνδρας τρεῖς ἐκ φυλῆς, καὶ ἀναστάντες διελθέτωσαν τὴν γῆν καὶ διαγραφάτωσαν αὐτὴν ἐναντίον μου, καθὰ δεήσει διελεῖν αὐτήν (καὶ διήλθοσαν πρὸς αὐτόν,

ΙτΝ. 18,4 Εκλέξατε τρεις ἄνδρας ἀπὸ κάθε φυλὴν και αυτοί ας σηκωθούν και ας διέλθουν την χώραν της Χαναάν. Κατόπιν ας περιγράψουν αὐτήν ενώπιόν μου ὅπως την εἶδαν και ας μας εἶπουν πως πρέπει να διαιρεθῇ αὐτή. Οι ἄνδρες ἐξεπλήρωσαν την ἀποστολὴν των και ἐπανήλθον προς τον Ιησοῦν, τον ὁποῖον και ἐνημέρωσαν σχετικῶς.

ΙτΝ. 18,5 καὶ διεῖλθεν αὐτοῖς ἐπτὰ μερίδας). Ἰούδας στήσεται αὐτοῖς ὄριον ἀπὸ λιβός, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰωσήφ στήσονται αὐτοῖς ἀπὸ βορρᾶ.

ΙτΝ. 18,5 Ο Ιησούς διεμοίρασεν εἰς τας ἐπτὰ φυλάς την χώραν. Η φυλὴ του Ιούδα θα παραμείνη ἐντὸς των ορίων της προς νότον. Η φυλὴ του Ιωσήφ θα ἐγκατασταθῇ και θα παραμείνη ἐντὸς των ορίων της που θα εἶναι προς βορράν.

ΙτΝ. 18,6 ὑμεῖς δὲ μερίσατε τὴν γῆν ἐπτὰ μερίδας καὶ ἐνέγκατε ὧδε πρὸς με, καὶ ἐξοίσω ὑμῖν κλῆρον ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

ΙτΝ. 18,6 Σεις δε διαιρέσατε την χώραν εἰς ἐπτὰ μερίδια και παρουσιάσατέ μου ἐδὼ ἐν σχεδίῳ την κατανομήν. Κατόπιν ἐγὼ θα βγάλω κλῆρον δια σας ενώπιον Κυρίου του Θεοῦ μας.

ΙτΝ. 18,7 οὐ γὰρ ἐστὶ μερίς τοῖς υἱοῖς Λευὶ ἐν ὑμῖν, ἱερατεία γὰρ

Κυρίου μερίς αὐτοῦ· καὶ Γὰδ καὶ Ῥουβὴν καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσὴ ἐλάβοσαν τὴν κληρονομίαν αὐτῶν πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐπ’ ἀνατολάς, ἣν ἔδωκεν αὐτοῖς Μωυσῆς ὁ παῖς Κυρίου.

ItN. 18,7

Εἰς τὴν φυλὴν τοῦ Λευὶ δεν θα εξαχθῇ μερίδιον· μερίδιόν της εἶναι ἡ ιερατεία. Αἱ δὲ φυλαὶ Γὰδ καὶ Ρουβὴν καὶ τὸ ἥμισυ της φυλῆς Μανασσὴ ἔλαβον τὴν κληρονομίαν των πέραν ἀνατολικῶς τοῦ Ἰορδάνου, τὴν ὁποίαν κληρονομίαν ἔδωκεν εἰς αὐτάς ὁ Μωϋσῆς, ὁ δούλος τοῦ Κυρίου”.

ItN. 18,8

καὶ ἀναστάντες οἱ ἄνδρες ἐπορεύθησαν, καὶ ἐνετείλατο Ἰησοῦς τοῖς ἀνδράσι τοῖς πορευομένοις χωροβατῆσαι τὴν γῆν λέγων· πορεύεσθε καὶ χωροβατήσατε τὴν γῆν καὶ παραγενήθητε πρὸς με, καὶ ὧδε ἐξοίσω ὑμῖν κλῆρον ἔναντι Κυρίου ἐν Σηλῶ.

ItN. 18,8

Οταν δε ητοιμάσθησαν οἱ ἄνδρες αὐτοὶ δια να ἀναχωρήσουν, ὁ Ἰησοῦς τοὺς διέταξε, καθὼς ἦσαν ἐτοιμοὶ να ἀναχωρήσουν, να μετρήσουν τὴν χώραν καὶ τοὺς εἶπε· “πηγαίνετε μετρήσατε καλὰ τὴν χώραν, ἔπειτα δε ἐπανέλθετε καὶ κατατοπίσατέ με. Εγὼ δε ἐδῶ εἰς Σηλῶ θα βγάλω δια σας κλῆρον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου δια τὴν διανομὴν της χώρας”.

ItN. 18,9

καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ἐχωροβάτησαν τὴν γῆν καὶ εἶδοσαν αὐτὴν καὶ ἔγραψαν αὐτὴν κατὰ πόλεις, ἐπτὰ μερίδας εἰς βιβλίον, καὶ ἤνεγκαν πρὸς Ἰησοῦν.

ItN. 18,9

Οἱ ἄνδρες ἀνεχώρησαν, περιήλθον καὶ ἐμέτρησαν τὴν χώραν, εἶδον καὶ περιέγραψαν αὐτὴν κατὰ πόλεις, τὴν διήρεσαν εἰς σχεδιάγραμμα βιβλίου εἰς ἐπτὰ μερίδια καὶ παρουσίασαν τὸ βιβλίον αὐτὸ στον Ἰησοῦν.

ItN. 18,10

καὶ ἐνέβαλεν αὐτοῖς Ἰησοῦς κλῆρον ἐν Σηλῶ ἔναντι Κυρίου.

ItN. 18,10

Ὁ Ἰησοῦς ἔβαλε δι’ αὐτοὺς κλῆρον εἰς Σηλῶ ἐνώπιον Κυρίου.

ItN. 18,11

Καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος φυλῆς Βενιαμὴν πρῶτος κατὰ

δήμους αὐτῶν, καὶ ἐξῆλθεν ὅρια τοῦ κλήρου αὐτῶν ἀνὰ μέσον υἱῶν Ἰούδα καὶ ἀνὰ μέσον τῶν υἱῶν Ἰωσήφ.

ItN. 18,11

Ο πρῶτος κλῆρος που εβγήκεν ἦτο της φυλῆς Βενιαμὶν κατὰ δήμους. Τα ὅρια δε του κληροδοτηθέντος εἰς αὐτὴν μεριδίου ἦσαν μεταξύ των φυλῶν Ἰούδα και Ἰωσήφ.

ItN. 18,12

καὶ ἐγενήθη αὐτῶν τὰ ὅρια ἀπὸ βορρᾶ, ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου προσαναβήσεται τὰ ὅρια κατὰ νότου Ἰεριχὼ ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἀναβήσεται ἐπὶ τὸ ὄρος ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διέξοδος ἡ Μαβδαρίτις Βαιθῶν,

ItN. 18,12

Δηλαδή τα βορεινά ὅρια της φυλῆς αὐτῆς ἤρχιζαν ἀπὸ τον Ἰορδάνην, ἀνέβαιναν εἰς τα πρηνή του υψώματος της Ἰεριχούς, ηκολούθουν πρὸς δυσμὰς και κατέληγον εἰς την Μαβδαρίτιδα Βαιθῶν.

ItN. 18,13

καὶ διελεύσεται ἐκεῖθεν τὰ ὅρια Λουζὰ ἐπὶ νότου Λουζὰ ἀπὸ λιβὸς (αὕτη ἐστὶ Βαιθήλ), καὶ καταβήσεται τὰ ὅρια Μααταρωθορέχ ἐπὶ τὴν ὀρεινὴν, ἥ ἐστὶ πρὸς λίβα Βαιθωρῶν ἡ κάτω,

ItN. 18,13

Απὸ ἐκεῖ τα ὅρια διέρχονται την Λουζὰ και εἰς τα πρηνή του υψώματος της πόλεως αὐτῆς πρὸς νότον (Λουζὰ δε εἶναι ἡ Βαιθήλ). Ἐν συνεχείᾳ κατέρχονται τα ὅρια πρὸς Μααταρωθορέχ εἰς την ὀρεινὴν περιοχὴν που εὐρίσκεται νοτίως της κάτω Βαιθωρῶν.

ItN. 18,14

καὶ διελεύσεται τὰ ὅρια καὶ περιελεύσεται ἐπὶ τὸ μέρος τὸ βλέπον παρὰ θάλασσαν ἀπὸ λιβὸς ἀπὸ τοῦ ὄρους ἐπὶ πρόσωπον Βαιθωρῶν λίβα, καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διέξοδος εἰς Καριαθβάαλ (αὕτη ἐστὶ Καριαθιαρίν, πόλις υἱῶν Ἰούδα)· τοῦτό ἐστὶ τὸ μέρος τὸ πρὸς θάλασσαν.

ItN. 18,14

Ἐπειτα προχωροῦν και στρέφονται ἀπὸ το μέρος που βλέπει πρὸς την θάλασσαν πρὸς νότον του ὄρους το ὁποῖον εὐρίσκεται ἀπέναντι της Βαιθωρῶν. Τέλος τα ὅρια καταλήγουν εἰς την πόλιν Καριαθβάαλ (αὕτη εἶναι ἡ

	Καριαθιαρίν πόλις της φυλής Ιούδα). Αυτά είναι τα προς δυσμάς όρια της φυλής αυτής.
ΙτΝ. 18,15	καὶ μέρος τὸ πρὸς λίβα ἀπὸ μέρους Καριαθβάαλ, καὶ διελεύσεται ὅρια εἰς Γασὶν ἐπὶ πηγὴν ὕδατος Ναφθῶ,
ΙτΝ. 18,15	Εἰς τὴν νοτίαν πλευράν τα ὅρια ἤρχιζαν ἀπὸ το ἄκρον τῆς Καριαθβάαλ διέρχονται εἰς Γασὶν πλησίον τῆς πηγῆς τῶν υδάτων Ναφθῶ,
ΙτΝ. 18,16	καὶ καταβήσεται τὰ ὅρια ἐπὶ μέρους τοῦ ὄρους, ὃ ἐστὶ κατὰ πρόσωπον νάπης Ὀννάμ, ὃ ἐστὶν ἐκ μέρους Ἐμεκραφαῖν ἀπὸ βορρᾶ, καὶ καταβήσεται Γαίεννα ἐπὶ νῶτον Ἰεβουσαὶ ἀπὸ λιβὸς καὶ καταβήσεται ἐπὶ πηγὴν Ῥωγήλ
ΙτΝ. 18,16	καταβαίνουν ἀπὸ το ἄκρον τοῦ ὄρους, το ὁποῖον εὐρίσκεται ἀπέναντι ἀπὸ τὴν δασώδη περιοχὴν Ὀννάμ, στο ἄκρον τῆς Εμεκραφαῖν ἀπὸ βορρά. Ἀπὸ ἐκεῖ τα ὅρια κατέρχονται εἰς Γαίεννα εἰς τὰ πλευρά τῆς Ἰεβουσαί ἀπὸ νότον. Καταλήγουν δε εἰς τὴν πηγὴν Ῥωγήλ.
ΙτΝ. 18,17	καὶ διελεύσεται ἐπὶ πηγὴν Βαιθσαμὺς καὶ παρελεύσεται ἐπὶ Γαλιλώθ, ἥ ἐστὶν ἀπέναντι πρὸς ἀνάβασαῖν Αἰθαμίν, καὶ καταβήσεται ἐπὶ λίθον Βαιῶν υἱῶν Ῥουβήν
ΙτΝ. 18,17	Ἀπὸ ἐκεῖ διέρχονται εἰς τὴν πηγὴν Βαιθσαμὺς καὶ στρέφουν πρὸς Γαλιλώθ, ἡ ὁποία εὐρίσκεται ἀπέναντι ἀπὸ τὰ υψώματα Αἰθαμίν, κατέρχονται εἰς περιοχὴν ὀνομαζομένην “Λίθον Βαιῶν”, ἡ ὁποία ἀνήκει εἰς τὴν φυλὴν Ρουβήν.
ΙτΝ. 18,18	καὶ διελεύσεται κατὰ νώτου Βαιθάραβα ἀπὸ βορρᾶ, καὶ καταβήσεται ἐπὶ τὰ ὅρια ἐπὶ νῶτον θάλασσαν ἀπὸ βορρᾶ,
ΙτΝ. 18,18	Ἐν συνεχείᾳ διέρχονται ἐπὶ τῆς βορείας πλευράς τοῦ ὄρους Βαιθάραβα καὶ κατεβαίνουν εἰς τὴν βορείαν πλευράν τῆς Νεκράς Θαλάσσης.
ΙτΝ. 18,19	καὶ ἔσται ἡ διέξοδος τῶν ὁρίων ἐπὶ λοφιὰν τῆς θαλάσσης τῶν ἁλῶν ἐπὶ βορρᾶν εἰς μέρος τοῦ

	Ἰορδάνου ἀπὸ λιβός· ταῦτα τὰ ὅρια ἐστὶν ἀπὸ λιβός.
ItN. 18,19	Καταλήγουν στο βόρειον άκρον της Νεκράς Θαλάσσης, το οποῖον εἶναι και το νοτιώτερον μέρος του Ιορδάνου. Αυτά εἶναι τα ὅρια προς νότον.
ItN. 18,20	καὶ ὁ Ἰορδάνης ὀριεῖ ἀπὸ μέρους ἀνατολῶν. αὕτη ἡ κληρονομία υἱῶν Βενιαμίν, τὰ ὅρια αὐτῆς κύκλῳ κατὰ δήμους.
ItN. 18,20	Ανατολικά δε ὅρια της φυλῆς αὐτῆς εἶναι ο Ιορδάνης. Αὐτή εἶναι η υπό της φυλῆς Βενιαμίν κληρονομηθεῖσα περιοχή, τα γύρω ὅρια αὐτῆς κατὰ δήμους.
ItN. 18,21	καὶ ἐγενήθησαν αἱ πόλεις τῶν υἱῶν Βενιαμίν κατὰ δήμους αὐτῶν Ἰεριχὼ καὶ Βεθεγαϊὼ καὶ Ἀμεκασίς,
ItN. 18,21	Αἱ δε πόλεις αἱ ὁποῖαι ἀνήκουν εἰς την φυλὴν Βενιαμίν κατὰ δήμους εἶναι αἱ ἐξῆς· Ἰεριχώ, Βεθεγαϊώ, Ἀμεκασίς,
ItN. 18,22	καὶ Βαιθαβαρά καὶ Σαρά καὶ Βησανά
ItN. 18,22	Βαιθαβαρά, Σαρά, Βησανά,
ItN. 18,23	καὶ Αἰεὶν καὶ Φαρά καὶ Ἐφραθὰ
ItN. 18,23	Αἰεὶν, Φαρά, Εφραθά,
ItN. 18,24	καὶ Καραφὰ καὶ Κεφιρά καὶ Μονὶ καὶ Γαβαά, πόλεις δώδεκα καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν·
ItN. 18,24	Καραφά, Κεφιρά, Μονί, Γαβαά. Δώδεκα πόλεις και αἱ κωμοπόλεις αὐτῶν·
ItN. 18,25	Γαβαὼν καὶ Ῥαμὰ καὶ Βεηρωθὰ
ItN. 18,25	αἱ Γαβαὼν, Ραμά, Βεηρωθά,
ItN. 18,26	καὶ Μασσημὰ καὶ Μιρὼν καὶ Ἀμωκὴ
ItN. 18,26	Μασσημά, Μιρὼν, Ἀμωκή,
ItN. 18,27	καὶ Φιρὰ καὶ Καφὰν καὶ Νακὰν καὶ Σεληκὰν καὶ Θαραηλὰ
ItN. 18,27	Φιρά, Καφάν, Νακάν, Σεληκάν, Θαραηλά,
ItN. 18,28	καὶ Ἰεβοῦς (αὕτη ἐστὶν Ἱερουσαλὴμ) καὶ Γαβαωθιαρίμ, πόλεις δεκατρεῖς καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. αὕτη ἡ κληρονομία υἱῶν Βενιαμίν κατὰ δήμους αὐτῶν.
ItN. 18,28	Ιεβούς (η πόλις αὐτὴ εἶναι η Ιερουσαλήμ) και η

Γαβαωθιαρίμ· πόλεις δεκατρείς και αι κωμοπόλεις που εξηρτώντο από αυτάς. Αυτή ήτο η κληρονομία της φυλής του Βενιαμίν κατά τους δήμους αυτής.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 19

- ΙτΝ. 19,1 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ δεῦτερος κλῆρος τῶν υἱῶν Συμεὼν, καὶ ἐγενήθη ἡ κληρονομία αὐτῶν ἀναμέσον κλήρων υἱῶν Ἰούδα.
- ΙτΝ. 19,1 Ο δεῦτερος κλῆρος που εβγήκε ήτο δια την φυλήν του Συμεών. Η κληρονομία αυτής της φυλής έπεσεν στο μέσον της κληρονομίας της φυλής Ιούδα.
- ΙτΝ. 19,2 καὶ ἐγενήθη ὁ κλῆρος αὐτῶν Βηρσαβεὲ καὶ Σαμαὰ καὶ Κωλαδὰμ
- ΙτΝ. 19,2 Περιελαμβάνοντο δε εις αυτήν αι εξής πόλεις· Η Βηρσαβεέ, Σαμαά, η Κωλαδάμ,
- ΙτΝ. 19,3 καὶ Ἀρσωλὰ καὶ Βωλὰ καὶ Ἀσόμ
- ΙτΝ. 19,3 η Αρσωλά, η Βωλά, η Ασόμ,
- ΙτΝ. 19,4 καὶ Ἐλθουλὰ καὶ Βουλὰ καὶ Ἑρμᾶ
- ΙτΝ. 19,4 η Ελθουλά, η Βουλά, η Ερμά,
- ΙτΝ. 19,5 καὶ Σικελὰκ καὶ Βαιθμαχερέβ καὶ Σαρσουσὶν
- ΙτΝ. 19,5 η Σικελάκ, η Βαιθμαχερέβ, η Σαρσουσίν,
- ΙτΝ. 19,6 καὶ Βαθαρῶθ καὶ οἱ ἀγροὶ αὐτῶν, πόλεις δεκατρεῖς καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν·
- ΙτΝ. 19,6 η Βαθαρῶθ και οι αγροί των. Δέκα τρεις πόλεις εν συνόλω και αι κῶμαι αυτών.
- ΙτΝ. 19,7 Ἑρεμμῶν καὶ Θαλχὰ καὶ Ἐθέρ καὶ Ἀσάν, πόλεις τέσσαρες καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν
- ΙτΝ. 19,7 Η Ερεμμών, η Θαλχά, η Εθέρ και η Ασάν· πόλεις τέσσαρες και αι κῶμαι αυτών,
- ΙτΝ. 19,8 κύκλῳ τῶν πόλεων αὐτῶν ἕως Βαρὲκ πορευομένων

Βαμέθ κατὰ λίβα. αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν
Συμεὼν κατὰ δῆμους αὐτῶν.

ItN. 19,8 κύκλω των πόλεων αὐτῶν μέχρι της Βαρέκ η οποία
ευρίσκεται προς νότον του πορευομένου προς την Βαμέθ.
Αυτή ἦτο η κληρονομηθεῖσα περιοχή εις την φυλὴν Συμεὼν
κατὰ τους δῆμους αὐτῆς.

ItN. 19,9 ἀπὸ τοῦ κλήρου τοῦ Ἰούδα ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν
Συμεὼν, ὅτι ἐγενήθη ἡ μερίς υἱῶν Ἰούδα μείζων τῆς
αὐτῶν καὶ ἐκληρονόμησαν οἱ υἱοὶ Συμεὼν ἐν μέσῳ τοῦ
κλήρου αὐτῶν.

ItN. 19,9 Αυτή δε η κληρονομηθεῖσα περιοχή της φυλῆς του Συμεὼν
ἦτο ἀπὸ την κληρονομίαν της φυλῆς Ἰούδα, διότι το
μερίδιον της φυλῆς Ἰούδα ἦτο μεγαλύτερον ἀπ' ο,τι
εχρειάζετο καὶ ἐπρεπεν εις αὐτούς. Δια τοῦτο η φυλὴ του
Συμεὼν ἐκληρονόμησε περιοχήν ἐν μέσῳ της φυλῆς του
Ἰούδα.

ItN. 19,10 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ τρίτος τῷ Ζαβουλὼν κατὰ
δῆμους αὐτῶν. ἔσται τὰ ὅρια τῆς κληρονομίας αὐτῶν
Ἐσεδεκγῳλά· ὅρια αὐτῶν

ItN. 19,10 Εβγήκεν ο τρίτος κλῆρος ο οποίος ἐπeseν εις την φυλὴν
Ζαβουλὼν κατὰ τους δῆμους αὐτῆς. Τα ὅρια της
κληρονομηθείσης εις αὐτὴν περιοχῆς εἶναι η Εσεδεκγῳλά.
Απὸ ἐκεῖ τα ὅρια

ItN. 19,11 ἡ θάλασσα καὶ Μαραγγιλὰ καὶ συνάψει ἐπὶ Βαιθάρaba
εἰς τὴν φάραγγα, ἥ ἐστι κατὰ πρόσωπον Ἰεκμάν,

ItN. 19,11 προχωροῦν προς δυσμὰς εις Μαραγγιλὰ, η οποία συνορεύει
με την Βαιθάρaba εις την κοιλάδα του Ἰορδάνου, ἀπέναντι
ἀπὸ την Ιεκμάν.

ItN. 19,12 καὶ ἀνέστρεψεν ἀπὸ Σεδδούκ ἐξ ἐναντίας ἀπὸ ἀνατολῶν
Βαιθσαμὺς ἐπὶ τὰ ὅρια Χασελωθαῖθ καὶ διελεύσεται ἐπὶ
Δαβιρῳθ καὶ προσαναβήσεται ἐπὶ Φαγγαῖ

ItN. 19,12 Απὸ ἐκεῖ τα ὅρια γυρίζουν δια της Σεδδούκ ἀπέναντι

	ανατολικῶς ἀπὸ τὴν Βαιθσαμὺς εἰς τὰ ὅρια Χασελωθαίθ. Διέρχονται πρὸς Δαβιρώθ καὶ ἀναβαίνουν εἰς Φαγγαί.
ItN. 19,13	καὶ ἐκεῖθεν περιελεύσεται ἐξ ἐναντίας ἐπ' ἀνατολὰς ἐπὶ Γεβερὲ, ἐπὶ πόλιν Κατασέμ, καὶ διελεύσεται ἐπὶ Ῥεμμωνὰ Ἀμαθὰρ Ἀοζὰ
ItN. 19,13	Ἀπὸ ἐκεῖ στρέφονται κατ' εὐθείαν ἀνατολικῶς εἰς Γεβερὲ, εἰς πόλιν Κατασέμ. Εκτείνονται εἰς Ρεμμωνά, Ἀμαθάρ, Ἀοζά,
ItN. 19,14	καὶ περιελεύσεται ὅρια ἐπὶ βορρᾶν ἐπὶ Ἀμώθ, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτῶν ἐπὶ Γαιφαήλ
ItN. 19,14	καὶ στρέφονται πρὸς βορρᾶν εἰς τὴν Ἀμώθ, δια να καταλήξουν εἰς τὴν Γαιφαήλ
ItN. 19,15	καὶ Κατανάθ καὶ Ναβαάλ καὶ Συμοὼν καὶ Ἱεριχώ καὶ Βαιθμάν.
ItN. 19,15	εἰς τὴν Κατανάθ, τὴν Ναβαάλ, τὴν Συμοὼν, τὴν Ἱεριχώ καὶ τὴν Βαιθμάν.
ItN. 19,16	αὕτη ἡ κληρονομία τῆς φυλῆς υἱῶν Ζαβουλὼν κατὰ δήμους αὐτῶν, πόλεις καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.
ItN. 19,16	Αὕτη ἦτο ἡ κληρονομία τῆς φυλῆς Ζαβουλὼν κατὰ τοὺς δήμους αὐτῆς με τὰς πόλεις καὶ τὰς κώμας ποὺ ἐξηρτῶντο ἀπὸ αὐτὰς.
ItN. 19,17	Καὶ τῷ Ἰσάχαρ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ τέταρτος.
ItN. 19,17	Ὁ τέταρτος κλῆρος ἐβγήκε διὰ τὴν φυλὴν Ἰσάχαρ.
ItN. 19,18	καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια αὐτῶν Ἰαζήλ καὶ Χασαλώθ καὶ Σουνάμ
ItN. 19,18	Εἰς τὰ ὅρια αὐτῆς περιλαμβάνοντα αἱ πόλεις Ἰαζήλ, Χασαλώθ, Σουνάμ,
ItN. 19,19	καὶ Ἀγὶν καὶ Σιωνά καὶ Ῥεηρώθ
ItN. 19,19	Ἀγὶν, Σιωνά, Ρεηρώθ,
ItN. 19,20	καὶ Ἀναχερέθ καὶ Δαβιρὼν καὶ Κισὼν καὶ Ῥεβὲς
ItN. 19,20	Ἀναχερέθ, Δαβιρὼν, Κισὼν, Ρεβὲς,
ItN. 19,21	καὶ Ῥεμμάς καὶ Ἰεὼν καὶ Τομμάν καὶ Αἰμαρέκ καὶ

Βηρσαφής,

ΙτΝ. 19,21

Ρεμμάς, Ιεών, Τομμάν, Αιμαρέκ και Βηρσαφής.

ΙτΝ. 19,22

καὶ συνάψει τὰ ὅρια ἐπὶ Γαιθβώρ καὶ ἐπὶ Σαλίμ κατὰ θάλασσαν καὶ Βαιθσαμύς, καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διέξοδος τῶν ὁρίων ὁ Ἰορδάνης.

ΙτΝ. 19,22

Τα ὅρια αὐτὰ εὐρίσκονται εἰς επαφὴν με τὸ Γαιθβώρ καὶ πρὸς δυσμὰς με τὴν Σαλίμ καὶ Βαιθσαμύς· καταλήγουν δὲ στὸν Ἰορδάνην ποταμόν.

ΙτΝ. 19,23

αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Ἰσάχαρ κατὰ δῆμους αὐτῶν, αἱ πόλεις καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.

ΙτΝ. 19,23

Αὕτη εἶναι ἡ κληρονομηθεῖσα περιοχὴ τῆς φυλῆς Ἰσάχαρ κατὰ τοὺς δῆμους αὐτῆς, αἱ πόλεις καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.

ΙτΝ. 19,24

Καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ πέμπτος Ἀσὴρ κατὰ δῆμους αὐτῶν.

ΙτΝ. 19,24

Ὁ πέμπτος κλῆρος εβγήκε διὰ τὴν φυλὴν Ἀσὴρ καὶ τοὺς δῆμους αὐτῆς.

ΙτΝ. 19,25

καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια αὐτῶν Ἐξελεκέθ καὶ Ἀλέφ καὶ Βαιθόκ καὶ Κεάφ

ΙτΝ. 19,25

Τα ὅρια τῆς κληρονομηθείσης περιοχῆς ἀπετέλουν αἱ πόλεις Ἐξελεκέθ, Ἀλέφ, Βαιθόκ, Κεάφ,

ΙτΝ. 19,26

καὶ Ἐλιμελέχ καὶ Ἀμιήλ καὶ Μασσά καὶ συνάψει τῷ Καρμήλῳ κατὰ θάλασσαν καὶ τῷ Σιών καὶ Λαβανάθ

ΙτΝ. 19,26

Ελιμελέχ, Ἀμιήλ καὶ Μασσά. Τα ὅρια αὐτὰ πρὸς δυσμὰς συνορεύουν με τὸ ὄρος Καρμηλον, τὸ Σιών καὶ τὸ Λαβανάθ.

ΙτΝ. 19,27

καὶ ἐπιστρέψει ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου καὶ Βαιθεγενέθ καὶ συνάψει τῷ Ζαβουλὼν καὶ Ἐκγαΐ καὶ Φθαιήλ κατὰ βορρᾶν, καὶ εἰσελεύσεται ὅρια Σαφθαιβαιθμέ καὶ Ἰναήλ καὶ διελεύσεται εἰς Χωβαμασομέλ

ΙτΝ. 19,27

Ἐπειτα στρέφουν πρὸς ἀνατολὰς μέχρι τῆς Βαιθεγενέθ, ἐφάπτονται με τὴν φυλὴν Ζαβουλὼν, τὴν Ἐκγαί, καὶ τὴν Φθαιήλ πρὸς βορρᾶν. Εἰσέρχονται εἰς τὴν Σαφθαιβαιθμέ καὶ τὴν Ἰναήλ καὶ ἀπὸ ἐκεῖ κατευθύνονται εἰς

- Χωβαμασομέλ,
ΙτΝ. 19,28 καὶ Ἐλβὼν καὶ Ῥαὰβ καὶ Ἐμεμαὼν καὶ Κανθὰν ἕως
Σιδῶνος τῆς μεγάλης,
ΙτΝ. 19,28 εἰς Ελβὼν, Ραάβ, Εμεμαὼν, καὶ Κανθὰν μέχρι τῆς μεγάλης
πόλεως τῆς Σιδῶνος.
ΙτΝ. 19,29 καὶ ἀναστρέψει τὰ ὅρια εἰς Ῥαμὰ καὶ ἕως πηγῆς
Μασφασσὰτ καὶ τῶν Τυρίων, καὶ ἀναστρέψει τὰ ὅρια
ἐπὶ Ἰασίφ, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ ἡ θάλασσα καὶ
Ἀπολέβ καὶ Ἐχοζόβ
ΙτΝ. 19,29 Γυρίζουν ἔπειτα τὰ ὅρια εἰς Ραμὰ μέχρι τῆς πηγῆς
Μασφασσὰτ καὶ τῆς πόλεως τῶν Τυρίων. Στρέφονται
ἔπειτα πρὸς Ἰασίφ καὶ καταλήγουν εἰς τὴν Μεσόγειον
Θαλάσσαν εἰς τὰς πόλεις Ἀπολέβ, Ἐχοζόβ,
ΙτΝ. 19,30 καὶ Ἀρχόβ καὶ Ἀφέκ καὶ Ῥααῦ.
ΙτΝ. 19,30 Ἀρχόβ, Ἀφέκ, καὶ Ρααῦ.
ΙτΝ. 19,31 αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Ἀσὴρ κατὰ δήμους
αὐτῶν, πόλεις καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν.
ΙτΝ. 19,31 Αὕτη εἶναι ἡ κληρονομηθεῖσα περιοχή εἰς τὴν φυλὴν Ἀσὴρ
καὶ τοὺς δήμους αὐτῆς, αἱ πόλεις καὶ αἱ κῶμαι τῶν πόλεων.
ΙτΝ. 19,32 Καὶ τῷ Νεφθαλὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ ἕκτος.
ΙτΝ. 19,32 Ο ἕκτος κλῆρος ἔπεσεν εἰς τὴν φυλὴν τοῦ Νεφθαλὶ.
ΙτΝ. 19,33 καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια αὐτῶν Μοολάμ καὶ Μωλά καὶ
Βεσεμιῖν καὶ Ἀρμέ καὶ Ναβόκ καὶ Ἰεφθαμαὶ ἕως Δωδάμ,
καὶ ἐγενήθησαν αἱ διέξοδοι αὐτοῦ Ἰορδάνης·
ΙτΝ. 19,33 Εἰ τὰ ὅρια αὐτῆς ἦσαν αἱ πόλεις Μοολάμ, Μωλά, Βεσεμιῖν,
Ἀρμέ, Ναβόκ καὶ Ἰεφθαμαὶ μέχρι τῆς Δωδάμ. Κατέληγον δε
στον Ἰορδάνην ποταμόν.
ΙτΝ. 19,34 καὶ ἐπιστρέψει τὰ ὅρια ἐπὶ θάλασσαν Ἐνὰθ Θαβώρ καὶ
διελεύσεται ἐκεῖθεν Ἰακανὰ καὶ συνάψει τῷ Ζαβουλὼν
ἀπὸ νώτου καὶ Ἀσὴρ συνάψει κατὰ θάλασσαν, καὶ ὁ
Ἰορδάνης ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου.
ΙτΝ. 19,34 Ἐπειτα ἐστρέφοντο πρὸς δυσμὰς εἰς Ἐνὰθ καὶ Θαβώρ. Ἀπὸ

εκεί διήρχοντο εις Ιακανά, συνώρευναν προς νότον με την φυλήν Ζαβουλών και προς δυσμάς με την φυλήν Ασήρ· προς ανατολάς ήτο ο Ιορδάνης ποταμός.

ΙτΝ. 19,35 καὶ αἱ πόλεις τειχήρεις τῶν Τυρίων, Τύρος καὶ Ὠμαθά, Δακὲθ καὶ Κενερέθ

ΙτΝ. 19,35 Αἱ οχυραὶ πόλεις τῶν κατοίκων τῆς Τυρου ἦσαν ἡ Τυρος, ἡ Ὠμαθά, ἡ Δακὲθ, ἡ Κενερέθ,

ΙτΝ. 19,36 καὶ Ἀρμαῖθ καὶ Ἀραήλ καὶ Ἀσώρ

ΙτΝ. 19,36 ἡ Ἀρμαῖθ, ἡ Ἀραήλ, ἡ Ἀσώρ,

ΙτΝ. 19,37 καὶ Κάδες καὶ Ἀσσαρί καὶ πηγὴ Ἀσόρ

ΙτΝ. 19,37 ἡ Κάδες, ἡ Ἀσσαρί, ἡ πηγὴ Ἀσόρ,

ΙτΝ. 19,38 καὶ Κερῶε καὶ Μεγαλὰ Ἀρίμ καὶ Βαιθθαμέ καὶ Θεσσαμύς.

ΙτΝ. 19,38 ἡ Κερῶε, ἡ Μεγαλὰ Ἀρίμ, ἡ Βαιθθαμέ καὶ ἡ Θεσσαμύς.

ΙτΝ. 19,39 αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Νεφθαλί.

ΙτΝ. 19,39 Αὕτη εἶναι ἡ δια κλήρου δοθεῖσα περιοχὴ εἰς τὴν φυλὴν Νεφθαλί.

ΙτΝ. 19,40 Καὶ τῷ Δάν ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ ἑβδομος.

ΙτΝ. 19,40 Ο ἑβδομος κλῆρος ἐβγήκε δια τὴν φυλὴν Δαν.

ΙτΝ. 19,41 καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια αὐτῶν Σαράθ καὶ Ἀσὰ καὶ πόλεις Σαμμάυς

ΙτΝ. 19,41 Εἰς τὰ ὅρια τῆς κληρονομηθείσης περιοχῆς ἦσαν ἡ Σαράθ, ἡ Ἀσὰ καὶ αἱ πόλεις·

ΙτΝ. 19,42 καὶ Σαλαμὶν καὶ Ἀμμών καὶ Σιλαθὰ

ΙτΝ. 19,42 ἡ Σαμάϋς, ἡ Σαλαμὶν, ἡ Ἀμμών, ἡ Εφαθὰ,

ΙτΝ. 19,43 καὶ Ἐλών καὶ Θαμναθὰ καὶ Ἀκκαρῶν

ΙτΝ. 19,43 ἡ Ελών, ἡ Θαμναθὰ, ἡ Ἀκκαρῶν,

ΙτΝ. 19,44 καὶ Ἀλκαθὰ καὶ Βεγεθὼν καὶ Γεβεελάν

ΙτΝ. 19,44 ἡ Ἀλκαθὰ, ἡ Βεγεθὼν, ἡ Γεβεελάν,

ΙτΝ. 19,45 καὶ Ἀζώρ καὶ Βαναιβακάτ καὶ Γεθρεμών,

ΙτΝ. 19,45 ἡ Ἀζώρ, ἡ Βαναιβακάτ καὶ ἡ Γεθρεμμών.

ΙτΝ. 19,46 καὶ ἀπὸ θαλάσσης Ἱεράκων ὄριον πληρίον Ἰόππης.

ΙτΝ. 19,46 Ἀπὸ δυσμάς δε τὰ ὅρια ἐφθάναν εἰς Ἱεράκων, πλησίον τῆς

Ιόππης.

ΙτΝ. 19,47

αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Δὰν κατὰ δῆμους αὐτῶν, αἱ πόλεις αὐτῶν καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. καὶ οὐκ ἐξέθλιψαν οἱ υἱοὶ Δὰν τὸν Ἀμορράϊον τὸν θλίβοντα αὐτοὺς ἐν τῷ ὄρει· καὶ οὐκ εἶων αὐτοὺς οἱ Ἀμορράϊοι καταβῆναι εἰς τὴν κοιλάδα καὶ ἔθλιψαν ἀπ' αὐτῶν τὸ ὄριον τῆς μερίδος αὐτῶν.

ΙτΝ. 19,47

Αυτή ἦτο ἡ κληρονομηθεῖσα περιοχή εἰς τὴν φυλὴν Δαν καὶ τοὺς δῆμους αὐτῆς, αἱ πόλεις καὶ αἱ κῶμαι τῶν. Οἱ τῆς φυλῆς Δαν δὲν κατεδίωξαν τοὺς Αμορραῖους, οἱ ὁποῖοι ἐν τούτοις ἐπῆζαν τὴν φυλὴν Δαν εἰς τὴν ορεινὴν περιοχήν. Οἱ Αμορραῖοι δὲν ἄφηναν τοὺς ἀνθρώπους τῆς φυλῆς Δαν νὰ καταβαίνουν εἰς τὴν πεδιάδα καὶ γενικῶς ἐστενοχωροῦσαν οἱ Αμορραῖοι καθ' ὅλην τὴν ἐκτασιν τὴν περιοχήν τῆς φυλῆς Δαν.

ΙτΝ. 19,48

καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ Δὰν καὶ ἐπολέμησαν τὴν Λαχὶς καὶ κατελάβοντο αὐτὴν καὶ ἐπάταξαν αὐτὴν ἐν στόματι μαχαίρας καὶ κατώκησαν αὐτὴν καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα αὐτῆς Λασενδάκ καὶ ὁ Ἀμορράϊος ὑπέμεινε τοῦ κατοικεῖν ἐν Ἐλὼμ καὶ ἐν Σαλαμίν· καὶ ἐβαρύνθη ἡ χεὶρ τοῦ Ἐφραὶμ ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐγένοντο αὐτοῖς εἰς φόρον.

ΙτΝ. 19,48

Οἱ ἄνδρες τότε τῆς φυλῆς Δαν ἐπορεύθησαν καὶ ἐπολέμησαν τὴν Λαχίς, τὴν ὁποίαν κατέλαβαν καὶ ἐπέρασαν ἐν στόματι μαχαίρας τοὺς κατοίκους αὐτῆς. Ἐγκατεστάθησαν εἰς αὐτὴν καὶ τὴν μετωνόμασαν Λασενδάκ. Οἱ Αμορραῖοι ἐν τούτοις ἐξακολουθοῦσαν νὰ κατοικοῦν εἰς Ἐλὼμ καὶ εἰς Σαλαμίν. Ἡ φυλὴ ὁμῶς τοῦ Εφραὶμ τοὺς ἐξηνάγκασεν εἰς ὑποταγὴν καὶ τοὺς ἔκαμε φόρου ὑποτελεῖς.

ΙτΝ. 19,49

Καὶ ἐπορεύθησαν ἐμβατεῦσαι τὴν γῆν κατὰ τὸ ὄριον αὐτῶν. καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κλῆρον τῷ Ἰησοῖ τῷ υἱῷ Ναυὴ ἐν αὐτοῖς

ItN. 19,49	Αφού ἐλήξεν η διανομή επορεύθησαν αι φυλαί των Ισραηλιτών δια να εισέλθουν εις την κληρωθείσαν δι' εκάστην από αυτάς περιοχήν. Οι Ισραηλίται ἔδωσαν κληρονομίαν μεταξύ των στον Ιησοῦν τον υἱόν του Ναυη,
ItN. 19,50	διὰ προστάγματος τοῦ Θεοῦ· καὶ ἔδωκαν αὐτῷ τὴν πόλιν, ἣν ῥήτησατο, Θαμνασaráχ, ἣ ἔστιν ἐν τῷ ὄρει Ἐφραΐμ· καὶ ὠκοδόμησε τὴν πόλιν καὶ κατῴκει ἐν αὐτῇ.
ItN. 19,50	σύμφωνα με την εντολήν του Θεοῦ· ἔδωκαν εις αὐτόν ως μερίδιον τὴν πόλιν, τὴν ὁποίαν ἐζήτησε, τὴν Θαμνασaráχ, ἡ ὁποία εὐρίσκετο στο ὄρος Εφραΐμ. Ἀνοικοδόμησε καὶ ὠχύρωσεν ο Ιησοῦς του Ναυῆ τὴν πόλιν αὐτὴν καὶ ἐγκατεστάθη εις αὐτήν.
ItN. 19,51	αὗται αἱ διαιρέσεις ἃς κατεκληρονόμησεν Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν ἐν ταῖς φυλαῖς Ἰσραὴλ κατὰ κλήρους ἐν Σηλῶ, ἔναντι Κυρίου, παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἐπορεύθησαν ἐμβατεῦσαι τὴν γῆν.
ItN. 19,51	Αυταὶ εἶναι αἱ κληροδοτηθεῖσαι περιοχαί, τὰς ὁποίας ο Ἀρχιερεὺς Ἐλεάζαρ, ο Ιησοῦς του Ναυῆ καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν φυλῶν του Ἰσραὴλ ἔδωσαν δια κλήρου εις τὰς φυλάς ἐν Σηλῶ, ἐνώπιον του Κυρίου πλησίον δηλαδὴ εις τὰς θύρας τῆς Σκηνῆς του Μαρτυρίου. Ἐπειτα ἀπὸ τὴν διανομὴν μετέβησαν αἱ φυλαὶ δια νὰ ἐγκατασταθοῦν εις τὴν κληρονομηθείσαν γην.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 20

ItN. 20,1	Καὶ ἐλάλησε Κύριος τῷ Ἰησοῖ λέγων·
ItN. 20,1	Ἐπειτα ἀπὸ αὐτὰ ὠμίλησεν ο Κύριος πρὸς τον Ιησοῦν λέγων·
ItN. 20,2	λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων· δότε τὰς πόλεις τῶν

- φυγαδευτηρίων, ἃς εἶπα πρὸς ὑμᾶς διὰ Μωυσῆ.
- ItN. 20,2 “εἰπέ πρὸς τοὺς Ἰσραηλίτας τα ἐξῆς· Δωσατε τώρα τας πόλεις που θα χρησιμεύσουν ὡς ἄσυλα, ὅπως σας διέταξα ἄλλοτε δια τοῦ Μωϋσή.
- ItN. 20,3 φυγαδευτήριον τῷ φονευτῇ τῷ πατάξαντι ψυχὴν ἀκουσίως, καὶ ἔσονται ὑμῖν αἱ πόλεις φυγαδευτήριον, καὶ οὐκ ἀποθανεῖται ὁ φονευτὴς ὑπὸ τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα, ἕως ἂν καταστῇ ἐναντίον τῆς συναγωγῆς εἰς κρίσιν [(Ἐκ τοῦ κώδ. Α)
- ItN. 20,3 Καθε μία ἀπὸ τας πόλεις ἄσυλα θα εἶναι καταφύγιον δια τον φονέα ο ὁποῖος ἀκουσίως ἐφόνευσεν ἄνθρωπον. Αἱ πόλεις αὐταὶ θα εἶναι ἀπαραβίαστα καταφύγια ὅπου δεν ἔχει το δικαίωμα ο συγγενὴς του φονευθέντος να ἐκτελέσῃ τον φονευτὴν, μέχρις ὅτου αὐτὸς προσαχθῇ ἐνώπιον του λαοῦ καὶ εἰσαχθῇ εἰς δίκην.
- ItN. 20,4 Καὶ φεύξεται εἰς μίαν τῶν πόλεων τούτων καὶ στήσεται ἐπὶ τὴν θύραν τῆς πόλεως καὶ λαλήσει ἐν τοῖς ὡσὶ τῶν πρεσβυτέρων τῆς πόλεως ἐκείνης τοὺς λόγους τούτους καὶ ἐπιστρέψουσιν αὐτὸν ἢ συναγωγὴ πρὸς αὐτοὺς καὶ δώσουσιν αὐτῷ τόπον καὶ κατοικήσει μετ’ αὐτῶν
- ItN. 20,4 Ο φονεὺς θα τρέξῃ εἰς μίαν ἀπὸ τας πόλεις αὐτάς, θα σταθῇ εἰς τὴν θύραν τῆς πόλεως καὶ θα ἀναφέρῃ στους πρεσβυτέρους τῆς πόλεως ἐκείνης τοὺς λόγους που τον ἠνάγκασαν να καταφύγῃ εἰς αὐτήν. Οἱ δε πρεσβύτεροι θα δεχθὺν πλησίον των τον ἀκούσιον φονέα καὶ θα παραχωρήσουν εἰς αὐτὸν τόπον, δια να κατοικήσῃ μαζὴ των,
- ItN. 20,5 καὶ ὅτι διώξεται ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα ὀπίσω αὐτοῦ καὶ οὐ συγκλείσουσι τὸν φονεύσαντα ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, ὅτι οὐκ εἰδὼς ἐπάταξε τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ οὐ μισῶν αὐτὸς αὐτὸν ἀπ’ ἐχθρὸς καὶ τῆς τρίτης
- ItN. 20,5 διότι ο συγγενὴς του φονευθέντος θα καταδιώξῃ τον φονέα.

Δεν θα παραδώσουν οι πρεσβύτεροι τον φονέα εις τα χέρια του συγγενούς του φονευθέντος, διότι εκείνος εφόνευσε χωρίς να το θέλη τον πλησίον του, χωρίς να έχη κανένα μίσος και καμμίαν αφορμήν μαζί του κατά τας προηγουμένας ημέρας.

ΙτΝ. 20,6

καὶ κατοικήσει ἐν τῇ πόλει ἐκείνη ἕως σπῆ κατὰ πρόσωπον τῆς συναγωγῆς εἰς κρίσιν ἕως ἀποθάνῃ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, ὃς ἔσται ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· τότε ἐπιστρέψει ὁ φονεὺσας καὶ ἐλεύσεται εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ καὶ πρὸς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ πρὸς πόλιν ὅθεν ἔφυγεν ἐκεῖθεν.].

ΙτΝ. 20,6

Ο φονεὺς θα παραμείνῃ εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην, μέχρις ὅτου εμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ λαοῦ, δια να δικασθῇ νομίμως ἡ μέχρις ὅτου ἀποθάνῃ ὁ ἀρχιερεὺς, ὁ ὁποῖος ἦτο κατὰ τὴν περίοδον ἐκείνην. Τότε θα ἐπιστρέψῃ ὁ ἀκούσιος φονεὺς καὶ θα ἔλθῃ εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ, στὸν οἶκον τοῦ, εἰς τὴν πόλιν ἀπὸ ὅπου ἔφυγε”.

ΙτΝ. 20,7

καὶ διέστειλε τὴν Κάδης ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ἐν τῷ ὄρει τῷ Νεφθαλὶ καὶ Συχέμ ἐν τῷ ὄρει τῷ Ἐφραὶμ καὶ τὴν πόλιν Ἀρβὸκ (αὕτη ἐστὶ Χεβρών) ἐν τῷ ὄρει τῷ Ἰούδα.

ΙτΝ. 20,7

Ο Ἰησοὺς ἐξεχώρισεν ὡς ἄσυλον πόλιν τὴν Κάδης εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν ορεινὴν περιοχὴν τῆς φυλῆς Νεφθαλὶ· τὴν Συχέμ, εἰς τὴν ορεινὴν περιοχὴν τῆς φυλῆς Ἐφραὶμ, καὶ τὴν πόλιν Ἀρβὸκ (αὕτη εἶναι ἡ Χεβρών) εἰς τὴν ορεινὴν περιοχὴν τῆς φυλῆς τοῦ Ἰούδα.

ΙτΝ. 20,8

καὶ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἔδωκε Βοσόρ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τῷ πεδίῳ ἀπὸ τῆς φυλῆς Ρουβὴν καὶ Ἀρημὼθ ἐν τῇ Γαλαὰδ ἐκ τῆς φυλῆς Γάδ, καὶ τὴν Γαυλὼν ἐν τῇ Βασανίτιδι ἐκ τῆς φυλῆς Μανασσῆ.

ΙτΝ. 20,8

Ἀνατολικῶς δε τοῦ Ἰορδάνου ὥρισε τὴν Βοσόρ, ἡ ὁποία εὐρίσκεται εἰς τὴν ἐρημον περιοχὴν τῆς πεδιάδος ἐπὶ τῆς φυλῆς Ρουβὴν, τὴν Ἀρημὼθ εἰς τὴν περιοχὴν Γαλαὰδ τῆς

φυλής του Γαδ και την Γαυλών εις την περιοχὴν Βασάν της φυλής Μανασσή.

ItN. 20,9

αὗται αἱ πόλεις αἱ ἐπὶ κλητοὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ προσκειμένῳ ἐν αὐτοῖς καταφυγεῖν ἐκεῖ παντὶ παίοντι ψυχὴν ἀκουσίως, ἵνα μὴ ἀποθάνῃ ἐν χειρὶ τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα, ἕως ἂν καταστῇ ἔναντι τῆς συναγωγῆς εἰς κρίσιν.

ItN. 20,9

Αυταὶ εἶναι αἱ καθρρισθεῖσαι ὡς ασυλα-πόλεις δια τοὺς Ἰσραηλίτας, ὅπως καὶ δια κάθε ξένον που θα ἔμενε πλησίον των, δια να κοααφεύγῃ ἐκεῖ κάθε ἀκούσιος φονεὺς καὶ να μὴ φονευθῇ ἀπὸ το χέρι συγγενοῦς του φονευθέντος μέχρις ὅτου εμφανισθῇ ἐνώπιον του λαοῦ καὶ δικασθῇ νομίμως.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 21

ItN. 21,1

Καὶ προσήλθοσαν οἱ ἀρχιπατριῶται τῶν υἱῶν Λευὶ πρὸς Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα καὶ Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυὴ καὶ πρὸς τοὺς ἀρχιφύλους πατριῶν ἐκ τῶν φυλῶν Ἰσραὴλ

ItN. 21,1

Προσήλθον οἱ ἀρχηγοὶ των οικογενειῶν της φυλής Λευὶ πρὸς τον Ελεάζαρ, πρὸς τον Ἰησοῦν υἱὸν του Ναυὴ καὶ πρὸς τοὺς ἀρχοντας των οικογενειῶν το Ἰσραὴλ,

ItN. 21,2

καὶ εἶπον πρὸς αὐτοὺς ἐν Σηλῷ ἐν γῇ Χαναάν λέγοντες· ἐνετείλατο Κύριος ἐν χειρὶ Μωυσῆ δοῦναι ἡμῖν πόλεις κατοικεῖν καὶ τὰ περισπόρια τοῖς κτήγεσιν ἡμῶν.

ItN. 21,2

εἰς Σηλῷ της γης Χαναάν καὶ εἶπαν πρὸς αὐτοὺς· “ὁ Κύριος ἔδωκεν ἐντολὴν δια του Μωϋσέως να δώσετε καὶ εἰς ἡμᾶς πόλεις δια να κατοικοῦμε καὶ βοσκησίμους περιοχὰς δια τα κτήνη μας”.

ItN. 21,3

καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τοῖς λευίταις ἐν τῷ κατακληρονομεῖν διὰ προστάγματος Κυρίου τὰς πόλεις

καὶ τὰ περισπóρια αὐτῶν.

- ItN. 21,3 Οι αρχηγοὶ του Ἰσραὴλ παρεχώρησαν πράγματι στους Λευίτας ἀπὸ τὴν ἰδικήν των κληρονομίαν, ὅπως εἶχε διατάξει ὁ Κύριος, πόλεις καὶ βοσκησίμους περιοχάς.
- ItN. 21,4 καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος τῷ δήμῳ Καάθ, καὶ ἐγένετο τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν τοῖς ἱερεῦσι τοῖς Λευίταις ἀπὸ φυλῆς Ἰούδα καὶ ἀπὸ φυλῆς Συμεὼν καὶ ἀπὸ φυλῆς Βενιαμὴν κληρωτὶ πόλεις δεκατρεῖς·
- ItN. 21,4 Ὁ πρῶτος κλῆρος που ἐβγήκε ἦτο διὰ τὸν δῆμον Καάθ. Οἱ υἱοὶ τοῦ ἀρχιερέως Ααρών, οἱ ἱερεῖς μετὰ τῶν Λευιτῶν, ἐπῆραν ἀπὸ τὴν φυλὴν Ἰούδα, ἀπὸ τὴν φυλὴν Συμεὼν καὶ ἀπὸ τὴν φυλὴν Βενιαμὴν διὰ κλήρου δέκα τρεῖς πόλεις.
- ItN. 21,5 καὶ τοῖς υἱοῖς Καάθ καταλειμμένοις ἐκ τῆς φυλῆς Ἐφραὶμ καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Δάν καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσεος φυλῆς Μανασσὴ κληρωτὶ πόλεις δέκα·
- ItN. 21,5 Οἱ ἄλλοι, οἱ υπόλοιποι ἀπόγονοι τοῦ Καάθ ἔλαβον ἀπὸ τὴν φυλὴν Ἐφραὶμ, ἀπὸ τὴν φυλὴν Δαν καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσεος τῆς φυλῆς Μανασσὴ, διὰ κλήρου, δέκα πόλεις.
- ItN. 21,6 καὶ τοῖς υἱοῖς Γεδσών ἀπὸ τῆς φυλῆς Ἰσάχαρ καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς Ἀσήρ καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς Νεφθαλὶ καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσεος φυλῆς Μανασσὴ ἐν τῇ Βασάν πόλεις δεκατρεῖς·
- ItN. 21,6 Οἱ ἀπόγονοι τοῦ Γεδσών ἐπῆραν διὰ κλήρου ἀπὸ τὴν φυλὴν Ἰσάχαρ, ἀπὸ τὴν φυλὴν Ἀσήρ, ἀπὸ τὴν φυλὴν Νεφθαλὶ καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσεος τῆς φυλῆς Μανασσὴ εἰς τὴν Βασάν δέκα τρεῖς πόλεις.
- ItN. 21,7 καὶ τοῖς υἱοῖς Μεραρί κατὰ δήμους αὐτῶν ἀπὸ φυλῆς Ῥουβὴν καὶ ἀπὸ φυλῆς Γὰδ καὶ ἀπὸ φυλῆς Ζαβουλὼν κληρωτὶ πόλεις δώδεκα.
- ItN. 21,7 Οἱ ἀπόγονοι τοῦ Μεραρί ἔλαβον κατὰ τοὺς δήμους αὐτῶν ἀπὸ τὴν φυλὴν Ρουβὴν, ἀπὸ τὴν φυλὴν Γαδ καὶ ἀπὸ τὴν φυλὴν Ζαβουλὼν διὰ κλήρου δώδεκα πόλεις.

- ΙτΝ. 21,8 καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τοῖς Λευίταις τὰς πόλεις καὶ τὰ περισπόρια αὐτῶν, ὃν τρόπον ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ, κληρωτί.
- ΙτΝ. 21,8 Ἐτσι οἱ Ἰσραηλῖται ἔδωκαν δια κλήρου στους Λευίτας τὰς πόλεις αὐτὰς καὶ τὰς βοσκήσιμους περιοχὰς των, ὅπως εἶχε διατάξει ὁ Θεὸς τὸν Μωϋσῆν.
- ΙτΝ. 21,9 καὶ ἔδωκεν ἡ φυλὴ υἰῶν Ἰούδα καὶ ἡ φυλὴ υἰῶν Συμεὼν καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς υἰῶν Βενιαμὴν τὰς πόλεις ταύτας, καὶ ἐπεκλήθησαν
- ΙτΝ. 21,9 Ἡ φυλὴ Ἰούδα, ἡ φυλὴ τοῦ Συμεὼν καὶ ἡ φυλὴ τοῦ Βενιαμὴν ἔδωσαν τὰς πόλεις αὐτὰς αἱ ὁποῖαι καὶ παρεχωρήθησαν
- ΙτΝ. 21,10 τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν ἀπὸ τοῦ δήμου τοῦ Καὰθ τῶν υἰῶν Λευί, ὅτι τούτοις ἐγενήθη ὁ κλῆρος.
- ΙτΝ. 21,10 στους υἱοὺς τοῦ Ααρών, στὸν δῆμον τοῦ Καὰθ τῆς φυλῆς Λευι, διότι εἰς αὐτοὺς ἐπεσεν ὁ κλῆρος.
- ΙτΝ. 21,11 καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὴν Καριαθαρβὸκ μητρόπολιν τῶν Ἐνάκ (αὕτη ἐστὶ Χεβρών) ἐν τῷ ὄρει Ἰούδα· τὰ δὲ περισπόρια κύκλῳ αὐτῆς
- ΙτΝ. 21,11 Ἐδωκεν εἰς αὐτοὺς τὴν Καριαθαρβὸκ, μητρόπολιν τὰ Ἐνάκ (αὕτη εἶναι ἡ Χεβρών) στὸ ὄρος τοῦ Ἰούδα καὶ τὰς βοσκησίμους περιοχὰς γύρω ἀπὸ αὐτήν,
- ΙτΝ. 21,12 καὶ τοὺς ἀγροὺς τῆς πόλεως καὶ τὰς κώμας αὐτῆς ἔδωκεν Ἰησοῦς τοῖς υἱοῖς Χάλεβ υἱοῦ Ἰεφοννὴ ἐν κατασχέσει·
- ΙτΝ. 21,12 τοὺς δὲ ἀγροὺς τῆς πόλεως καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, ὁ Ἰησοὺς τοῦ Ναυὴ ἔδωκεν εἰς κατοχὴν στους υἱοὺς τοῦ Χαλεβ, υἱοῦ τοῦ Ἰεφοννὴ.
- ΙτΝ. 21,13 καὶ τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν ἔδωκε τὴν πόλιν φυγαδευτήριον τῷ φονεύσαντι, τὴν Χεβρών καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ σὺν αὐτῇ καὶ τὴν Λεμνὰ καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῇ.
- ΙτΝ. 21,13 Εἰς τοὺς ἀπογόνους τοῦ Ααρών ἔδωκε πόλιν- ἄσυλον δια τὸν φονέα, τὴν Χεβρών καὶ τὰ γύρω αὐτῆς μέρη, τὴν Λεμνὰ

	και την περί αυτήν καθωρισμένην περιοχήν,
ΙτΝ. 21,14	καὶ τὴν Αἰλώμ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ τὴν Τεμά καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ
ΙτΝ. 21,14	Τὴν Αἰλώμ με τὴν περιοχήν της, τὴν Τεμά ἐτὴν περιοχήν της,
ΙτΝ. 21,15	καὶ τὴν Γελλὰ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ τὴν Δαβὶρ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ
ΙτΝ. 21,15	τὴν Γελλὰ με τὴν περιοχήν της, τὴν Δαβὶρ με τὴν περιοχήν της,
ΙτΝ. 21,16	καὶ Ἀσὰ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ Τανὺ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ Βαιθσαμὺς καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, πόλεις ἑννέα παρὰ τῶν δύο φυλῶν τούτων.
ΙτΝ. 21,16	τὴν Ἀσὰ με τὴν βοσκήσιμον περιοχήν της, τὴν Τανὺ με τὴν γύρω περιοχήν της, καὶ τὴν Βαιθσαμὺς με τὴν γύρω περιοχήν της, ἑννέα πόλεις ἀπὸ τὰς δύο αὐτὰς φυλάς.
ΙτΝ. 21,17	καὶ παρὰ τῆς φυλῆς Βενιαμὶν τὴν Γαβαὼν καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ Γαθὲθ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ
ΙτΝ. 21,17	Ἀπὸ τὴν φυλὴν Βενιαμὶν ἔδωκε τὴν Γαβαὼν με τὴν γύρω περιοχήν της, τὴν Γαθὲθ με τὴν περιοχήν της,
ΙτΝ. 21,18	καὶ Ἀναθὼθ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ Γάμαλα καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, πόλεις τέσσαρες.
ΙτΝ. 21,18	τὴν Ἀναθὼθ με τὴν γύρω περιοχήν της καὶ τὴν Γαμαλα με τὴν περιοχήν της, ἐν ὅλῳ τέσσαρας πόλεις.
ΙτΝ. 21,19	πᾶσαι αἱ πόλεις υἱῶν Ἀαρὼν τῶν ἱερέων δεκατρεῖς.
ΙτΝ. 21,19	Ὅλαι αἱ πόλεις τῶν ἀπογόνων τοῦ Ααρών, τῶν ἱερέων, ἦσαν δέκα τρεῖς.
ΙτΝ. 21,20	καὶ τοῖς δῆμοις υἱοῖς Καὰθ τοῖς Λευίταις τοῖς καταλειμμένοις ἀπὸ τῶν υἱῶν Καὰθ καὶ ἐγενήθη ἡ πόλις τῶν ἱερέων αὐτῶν ἀπὸ φυλῆς Ἐφραὶμ,
ΙτΝ. 21,20	Εἰς δε τὰς οικογενεῖας τῶν υἱῶν Καὰθ, τῶν Λευιτῶν ποὺ ἦσαν οἱ υπόλοιποι ἀπόγονοι τοῦ Καὰθ ἐδόθησαν δι' αὐτοὺς τοὺς ἱερεῖς πόλεις ἀπὸ τὴν φυλὴν Εφραὶμ.

- ItN. 21,21 καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς τὴν πόλιν τοῦ φυγαδευτηρίου τὴν τοῦ φονεύσαντος, τὴν Συχέμ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ Γάζαρα καὶ τὰ πρὸς αὐτὴν καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ
- ItN. 21,21 Ἐτσι οἱ Ἰσραηλῖται ἔδωκαν εἰς αὐτοὺς ὡς πόλιν- ἄσυλον δια τὸν ἀκούσιον φονέα τὴν Συχέμ με τὴν περιοχὴν τῆς, τὴν Γαζαρα με τὴν γύρω περιοχὴν τῆς,
- ItN. 21,22 καὶ Βαιθωρὼν καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ αὐτῇ, πόλεις τέσσαρες.
- ItN. 21,22 τὴν Βαιθωρὼν με τὴν γύρω περιοχὴν τῆς, πόλεις τέσσαρας ἐν συνόλῳ.
- ItN. 21,23 καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Δὰν τὴν Ἐλκωθαίμ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ τὴν Γεθεδὰν καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ
- ItN. 21,23 Ἀπὸ τὴν φυλὴν Δαν ἔδωκαν τὴν Ἐλκωθαίμ καὶ τὴν γύρω περιοχὴν τῆς, τὴν Γεθεδὰν καὶ τὴν γύρω περιοχὴν τῆς,
- ItN. 21,24 καὶ Αἰλὼν καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ τὴν Γεθερεμμὼν καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, πόλεις τέσσαρες.
- ItN. 21,24 τὴν Αἰλὼν καὶ τὴν γύρω περιοχὴν τῆς καὶ τὴν Γεθερεμμὼν με τὴν γύρω περιοχὴν τῆς, πόλεις ἐν συνόλῳ τέσσαρας.
- ItN. 21,25 καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσεος φυλῆς Μανασσῆ τὴν Τανάχ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ τὴν Ἰεβαθὰ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, πόλεις δύο.
- ItN. 21,25 Ἀπὸ το ἡμισυ τῆς φυλῆς τοῦ Μανασσῆ ἔδωκαν οἱ Ἰσραηλῖται τὴν Τανάχ με τὴν γύρω περιοχὴν τῆς καὶ τὴν Ἰεβαθὰ με τὴν γύρω περιοχὴν τῆς, πόλεις δύο.
- ItN. 21,26 πᾶσαι πόλεις δέκα καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ τὰ πρὸς αὐταῖς τοῖς δήμοις υἱῶν Καὰθ τοῖς ὑπολελειμμένοις.
- ItN. 21,26 Οἱ δηλαδὴ αἱ πόλεις με τὰς περιοχὰς τῶν ποὺ ἐδόθησαν εἰς τὰς υπολοίπους οἰκογενείας τοῦ Καὰθ ἦσαν δέκα.
- ItN. 21,27 καὶ τοῖς υἱοῖς Γεδσὼν τοῖς Λευίταις ἐκ τοῦ ἡμίσεος φυλῆς Μανασσῆ τὰς πόλεις τὰς ἀφωρισμένας τοῖς φονεύσασιν, τὴν Γαυλὼν ἐν τῇ Βασανίτιδι καὶ τὰ

ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ τὴν Βοσορὰν καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, πόλεις δύο.

ΙτΝ. 21,27 Εἰς τοὺς ἀπογόνους τοῦ Γεδσὼν, τοὺς Λευίτας, παρεχώρησαν οἱ Ἰσραηλίται ἀπὸ τὴν κληρονομίαν τοῦ ημίσεος τῆς φυλῆς Μανασσὴ ὡς πόλεις- ἄσυλα με τὰς περιοχὰς τῶν δια τοὺς ἀκουσίως φονεῖς, τὴν Γαυλὼν εἰς τὴν Βασανίτιδα χώραν με τὴν περιοχὴν τῆς καὶ τὴν Βοσορὰν με τὴν περιοχὴν τῆς, πόλεις ἐν ὅλῳ δύο.

ΙτΝ. 21,28 καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Ἰσάχαρ τὴν Κισὼν καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ τὴν Δεββά καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ

ΙτΝ. 21,28 Ἀπὸ τὴν φυλὴν Ἰσάχαρ ἔδωκαν τὴν Κισὼν με τοὺς βοσκότοπους τῆς, τὴν Δεββά με τοὺς βοσκότοπους τῆς,

ΙτΝ. 21,29 καὶ τὴν Ῥεμμάθ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ Πηγὴν γραμμάτων καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, πόλεις τέσσαρες.

ΙτΝ. 21,29 τὴν Ρεμμάθ με τοὺς βοσκοτόπους τῆς καὶ τὴν Πηγὴν Γραμμάτων με τοὺς βοσκοτόπους τῆς, πόλεις ἐν συνόλῳ τέσσαρες.

ΙτΝ. 21,30 καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Ἀσὴρ τὴν Βασελλὰν καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ τὴν Δαββὼν καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ

ΙτΝ. 21,30 Ἀπὸ τὴν φυλὴν Ἀσὴρ τὴν Βασελλὰν με τὴν βοσκήσιμον περιοχὴν τῆς, τὴν Δαββὼν με τὴν βοσκήσιμον περιοχὴν τῆς,

ΙτΝ. 21,31 καὶ Χελκάτ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ τὴν Ῥαάβ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, πόλεις τέσσαρες.

ΙτΝ. 21,31 τὴν Χελκάτ με τὴν βοσκήσιμον περιοχὴν τῆς καὶ τὴν Ραάβ με τὴν βοσκήσιμον περιοχὴν τῆς, πόλεις ἐν ὅλῳ τέσσαρες.

ΙτΝ. 21,32 καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Νεφθαλὶ τὴν πόλιν τὴν ἀφωρισμένην τῷ φονεύσαντι, τὴν Κάδης ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ τὴν Ἑμμάθ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ Θεμμὼν καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, πόλεις τρεῖς.

- ItN. 21,32 Από δε την φυλήν Νεφθαλί έδωκαν ως πόλιν- άσυλον δια τον ακουσίως φονεύσαντα, την Καδης εις την Γαλιλαίαν και την βοσκήσιμον περιοχήν της, την Εμμάθ με την βοσκήσιμον περιοχήν της και την Θεμμών με την βοσκήσιμον περιοχήν της, πόλεις εν όλω τρεις.
- ItN. 21,33 πᾶσαι αἱ πόλεις τοῦ Γεδσών κατὰ δήμους αὐτῶν πόλεις δεκατρεῖς.
- ItN. 21,33 Ολαι αι πόλεις των απογόνων του Γεδσών κατά τους δήμους αυτών ήσαν εν συνόλω δέκα τρεις.
- ItN. 21,34 καὶ τῷ δήμῳ υἱῶν Μεραρί τοῖς Λευίταις τοῖς λοιποῖς ἐκ τῆς φυλῆς Ζαβουλών τὴν Μαάν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Κάδης καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς
- ItN. 21,34 Εις τον δήμον των απογόνων του Μεραρί, στους άλλους αυτούς Λευίτας, έδωσαν οι Ισραηλίται από την φυλήν Ζαβουλών την Μαάν και την βοσκήσιμον περιοχήν της, την Καδης και την βοσκήσιμον περιοχήν της
- ItN. 21,35 καὶ Σελλά καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, πόλεις τρεῖς.
- ItN. 21,35 και την Σελλά με την βοσκήσιμον περιοχήν της, πόλεις εν συνόλω τρεις.
- ItN. 21,36 καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου τοῦ κατὰ Ἱεριχώ ἐκ τῆς φυλῆς Ῥουβήν, τὴν πόλιν τὸ φυγαδευτήριον τοῦ φονεύσαντος, τὴν Βοσόρ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Μισώρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Ἰαζήρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς
- ItN. 21,36 Εδωκαν επίσης ως πόλιν- καταφύγιον δια τον ακουσίως φονεύσαντα, από την περιοχήν της φυλῆς Ρουβήν, ανατολικώς του Ιορδάνου και απέναντι από την Ιεριχώ, την Βοσόρ εις την έρημον Μισώρ με την βοσκήσιμον περιοχήν της, την Ιαζήρ και την βοσκήσιμον περιοχήν της,
- ItN. 21,37 καὶ τὴν Δεκμών καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Μαφά καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, πόλεις τέσσαρες.
- ItN. 21,37 την Δεκμών με την βοσκήσιμον περιοχήν της και την Μαφά

- με την βοσκήσιμον περιοχὴν της, πόλεις ἐν ὅλῳ τέσσαρας.
ΙτΝ. 21,38 καὶ ἀπὸ φυλῆς Γὰδ τὴν πόλιν τὸ φυγαδευτήριον τοῦ
φονεύσαντος, τὴν Ῥαμὼθ ἐν τῇ Γαλαὰδ καὶ τὰ
περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Καμὶν καὶ τὰ περισπόρια
αὐτῆς
- ΙτΝ. 21,38 Ἀπὸ δε τὴν φυλὴν Γαδ παρεχώρησαν ὡς πόλιν- καταφύγιον
δια τὸν ἀκουσίως φονεύσαντα, τὴν Ῥαμὼθ εἰς τὴν Γαλαὰδ
με τὴν βοσκήσιμον περιοχὴν της, τὴν Καμὶν με τὴν
βοσκήσιμον περιοχὴν της,
- ΙτΝ. 21,39 καὶ τὴν Ἑσεβὼν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Ἰαζήρ
καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, πᾶσαι αἱ πόλεις τέσσαρες.
- ΙτΝ. 21,39 τὴν Ἑσεβὼν με τὴν βοσκήσιμον περιοχὴν της καὶ τὴν Ἰαζήρ
με τὴν βοσκήσιμον περιοχὴν της, πόλεις ἐν συνόλῳ
τέσσαρας.
- ΙτΝ. 21,40 πᾶσαι αἱ πόλεις τοῖς υἱοῖς Μεραρί κατὰ δήμους αὐτῶν
τῶν καταλελειμμένων ἀπὸ τῆς φυλῆς τῆς Λευὶ· καὶ
ἐγενήθη τὰ ὅρια πόλεις δεκαδύο.
- ΙτΝ. 21,40 Οἱ δὲ αἱ πόλεις, αἱ ὁποῖαι παρεχωρήθησαν στοὺς
ἀπογόνους τοῦ Μεραρί, κατὰ τὰς υπολοίπους οἰκογενείας
αὐτῶν ἀπὸ τὴν φυλὴν Λευι, ἦσαν δώδεκα με τὰς περιοχάς
των.
- ΙτΝ. 21,41 πᾶσαι αἱ πόλεις τῶν Λευιτῶν ἐν μέσῳ κατασχέσεως
υἱῶν Ἰσραὴλ τεσσαράκοντα ὀκτὼ πόλεις καὶ τὰ
περισπόρια αὐτῶν κύκλῳ τῶν πόλεων τούτων,
- ΙτΝ. 21,41 Ἐν συνόλῳ δὲ αἱ πόλεις τῶν Λευιτῶν ἐν μέσῳ τῶν
κληρονομηθεισῶν εἰς τὰς φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ περιοχῶν ἦσαν
τεσσαράκοντα ὀκτὼ πόλεις με τὴν βοσκήσιμον περιοχὴν της
ἐκάστη.
- ΙτΝ. 21,42 πόλις καὶ τὰ περισπόρια κύκλῳ τῆς πόλεως πάσαις ταῖς
πόλεσι ταύταις.
- ΙτΝ. 21,42 Καθε πόλις ἀπὸ αὐτὰς εἶχε γύρω ἀπὸ αὐτὴν βοσκήσιμον
περιοχὴν.

- ItN. 21,42α Καὶ συνετέλεσεν Ἰησοῦς διαμερίσας τὴν γῆν ἐν τοῖς ὀρίοις αὐτῶν.
- ItN. 21,42^α Ἐτσι δε ετελείωσεν ο Ιησούς του Ναυή τον καθορισμόν των ορίων δι' ἐκάστην φυλὴν εἰς τὴν γην Χαναάν.
- ItN. 21,42β καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ μερίδα τῷ Ἰησοῖ κατὰ πρόσταγμα Κυρίου· ἔδωκαν αὐτῷ τὴν πόλιν, ἣν ᾔτησατο· τὴν Θαμνασαράχ ἔδωκαν αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει Ἐφραὶμ.
- ItN. 21,42β Οἱ δε Ἰσραηλῖται ἔδωσαν στον Ἰησοῦν το μερίδιόν του σύμφωνα με τὴν ἐντολὴν του Κυρίου. Ἐδωκαν δηλαδὴ εἰς αὐτὸν τὴν πόλιν τὴν ὁποίαν ἐζήτησε· του ἔδωκαν τὴν Θαμνασαράχ στο ὄρος Εφραὶμ.
- ItN. 21,42γ καὶ ὠκοδόμησεν Ἰησοῦς τὴν πόλιν καὶ ὥκησεν ἐν αὐτῇ.
- ItN. 21,42γ Ο δε Ιησούς ανοικοδόμησε και ωχύρωσε τὴν πόλιν και εγκατεστάθη εἰς αὐτήν.
- ItN. 21,42δ καὶ ἔλαβεν Ἰησοῦς τὰς μαχαίρας τὰς πετρίνας, ἐν αἷς περιέτεμε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ τοὺς γενομένους ἐν τῇ ὁδῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἔθηκεν αὐτὰς ἐν Θαμνασαράχ.
- ItN. 21,42δ Ἐλαβε δε ο Ιησούς τας πετρίνας μαχαίρας με τας ὁποίας εἶχε περιτάμει τοὺς Ἰσραηλῖτας, αὐτοὺς που ἐγεννήθησαν καθ' ὁδὸν μετὰ τὴν διάβασιν τῆς Ερυθρᾶς Θαλάσσης, και τας ἔθεσεν εἰς τὴν πόλιν Θαμνασαράχ.
- ItN. 21,43 Καὶ ἔδωκε Κύριος τῷ Ἰσραὴλ πᾶσαν τὴν γῆν, ἣν ὥμοσε δοῦναι τοῖς πατράσιν αὐτῶν, καὶ κατεκληρονόμησαν αὐτὴν καὶ κατώκησαν ἐν αὐτῇ.
- ItN. 21,43 Ἐτσι ο Κυριος ἔδωκεν στον ισραηλιτικὸν λαὸν ὅλην τὴν χώραν, τὴν ὁποίαν εἶχεν υποσχεθῆ με ὅρκον στους πατριάρχας τὼν ὅτι θα δώσῃ. Οἱ Ἰσραηλῖται ἔλαβον τὴν κληρονομίαν αὐτὴν και εγκατεστάθη κάθε φυλὴ εἰς τὴν περιοχὴν τῆς.
- ItN. 21,44 καὶ κατέπαυσεν αὐτοὺς Κύριος κυκλόθεν, καθὰ ὥμοσε τοῖς πατράσιν αὐτῶν· οὐκ ἀντέστη οὐθεὶς κατενώπιον

- αὐτῶν ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν· πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν παρέδωκε Κύριος εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν.
- ItN. 21,44 Ο Κύριος εγκατέστησε και ησφάλισεν αυτούς ἀπὸ τοὺς γύρω λαοὺς, ὅπως εἶχεν υποσχεθῇ στους πατριάρχας των. Κανείς ἀπὸ τοὺς γύρω των εχθροὺς δεν ἀντεστάθη εἰς αυτούς. Ο Κύριος παρέδωκεν εἰς τὰ χέρια αὐτῶν ὅλους τοὺς εχθροὺς των.
- ItN. 21,45 οὐ διέπεσεν ἀπὸ πάντων τῶν ῥημάτων τῶν καλῶν, ὧν ἐλάλησε Κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ· πάντα παρεγένετο.
- ItN. 21,45 Ἀπὸ ὅλας τὰς ωραίας υποσχέσεις, που εἶχε δώσει ο Κύριος στους Ἰσραηλίτας, καμμία δεν ἔμεινεν ἀνεκπλήρωτος. Ὅλοι ἐξεπληρώθησαν.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 22

- ItN. 22,1 Τότε συνεκάλεσεν Ἰησοῦς τοὺς υἱοὺς Ῥουβὴν καὶ τοὺς υἱοὺς Γὰδ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσῆ
- ItN. 22,1 Τότε ο Ἰησοῦς προσεκάλεσε τὴν φυλὴν Ρουβὴν, τὴν φυλὴν Γὰδ καὶ τὴν ἡμίσειαν ἀπὸ τὴν φυλὴν Μανασσῆ,
- ItN. 22,2 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὑμεῖς ἀκηκόατε πάντα, ὅσα ἐνετείλατο ὑμῖν Μωυσῆς ὁ παῖς Κυρίου, καὶ ὑπηκούσατε τῆς φωνῆς μου κατὰ πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν.
- ItN. 22,2 καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς· “σεῖς ἔχετε πράγματι ὑπακούσει εἰς ὅλα ὅσα ο Μωϋσῆς, ὁ δούλος τοῦ Κυρίου, σας διέταξε. Ὑπηκούσατε ἐπίσης καὶ εἰς τὴν ἰδικὴν μου φωνήν, εἰς ὅλα ὅσα ἐγὼ σας διέταξα.
- ItN. 22,3 οὐκ ἐγκαταλελοίπατε τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν ταύτας τὰς ἡμέρας καὶ πλείους ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας· ἐφυλάξασθε τὴν ἐντολὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν.
- ItN. 22,3 Δὲν ἐγκατελείψατε τοὺς ἀδελφοὺς σας Ἰσραηλίτας καθ' ὅλον τὸ μακρὸν διάστημα διὰ τὴν κατάκτησιν τῆς Χαναάν

μέχρι την σημερινήν ημέραν. Ετηρήσατε την εντολήν Κυρίου του Θεού σας.

ItN. 22,4 νῦν δὲ κατέπαυσε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν, ὃν τρόπον εἶπεν αὐτοῖς· νῦν οὖν ἀποστραφέντες ἀπέλθατε εἰς τοὺς οἴκους ὑμῶν καὶ εἰς τὴν γῆν τῆς κατασχέσεως ὑμῶν, ἣν ἔδωκεν ὑμῖν Μωυσῆς ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

ItN. 22,4 Τώρα Κύριος ὁ Θεὸς μας εγκατέστησε τοὺς ἀδελφοὺς μας, ὅπως εἶχεν υποσχεθῆ εἰς αὐτοὺς. Καὶ λοιπὸν τώρα ἐπιστρέψατε καὶ σεις καὶ πηγαίνετε στους οἴκους σας, εἰς τὴν χώραν τῆς ιδιοκτησίας σας, τὴν ὁποίαν σας ἔδωκεν ὁ Μωϋσῆς ἀνατολικῶς ἀπὸ τὸν Ἰορδάνην.

ItN. 22,5 ἀλλὰ φυλάξασθε σφόδρα ποιεῖν τὰς ἐντολὰς καὶ τὸν νόμον, ὃν ἐνετείλατο ἡμῖν ποιεῖν Μωυσῆς ὁ παῖς Κυρίου, ἀγαπᾶν Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, πορεύεσθαι πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, φυλάξασθαι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ προσκεῖσθαι αὐτῷ καὶ λατρεῦειν αὐτῷ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ὑμῶν καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς ὑμῶν.

ItN. 22,5 Προσέξατε ὁμῶς πάρα πολὺ ὥστε νὰ τηρήτε τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ καὶ ὅλον γενικῶς τὸν νόμον τοῦ, τὸν ὁποῖον ὁ Μωϋσῆς ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ, διέταξεν ἡμᾶς νὰ τηροῦμεν καὶ νὰ ἐφαρμόζωμεν· δηλαδὴ νὰ ἀγαπῶμεν Κύριον τὸν Θεὸν μας, νὰ πορευώμεθα στους δρόμους τῶν ἐντολῶν τοῦ, νὰ φυλάττωμεν τὰς ἐντολὰς τοῦ, νὰ εἴμεθα προσκεκολλημένοι εἰς αὐτόν. Αὐτόν μόνον νὰ λατρεύετε με ὅλην σας τὴν καρδίαν καὶ με ὅλην σας τὴν ψυχὴν”.

ItN. 22,6 καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς Ἰησοῦς καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτούς, καὶ ἐπορεύθησαν εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν.

ItN. 22,6 Εὐλόγησε τότε αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς καὶ τοὺς κατευώδωσεν. Αὐτοὶ δὲ ἐπορεύθησαν στους οἴκους τῶν.

ItN. 22,7 καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ ἔδωκε Μωυσῆς ἐν τῇ Βασανίτιδι, καὶ τῷ ἡμίσει ἔδωκεν Ἰησοῦς μετὰ τῶν

ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου παρὰ τὴν
θάλασσαν. καὶ ἡνίκα ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς Ἰησοῦς εἰς
τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ εὐλόγησεν αὐτούς,

ItN. 22,7

Ο Μωϋσῆς εἶχε δώσει στο ἥμισυ της φυλῆς Μανασσὴ ἓνα
τμήμα ἀπὸ τὴν χώραν Βασάν, ὁ δε Ἰησοῦς τοῦ Ναυὴ ἔδωκεν
ἐπίσης μερίδιον στο ἄλλο ἥμισυ της φυλῆς Μανασσὴ εἰς τὴν
εντεύθεν τοῦ Ἰορδάνου πρὸς δυσμὰς περιοχὴν, ὅπως ἔδωκε
καὶ εἰς τὰς ἄλλας φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ. Οταν δε ὁ Ἰησοῦς
ἀπέστειλεν αὐτοὺς στοὺς οἴκους τῶν τοὺς ἡυλόγησεν.

ItN. 22,8

καὶ ἐν χρήμασι πολλοῖς ἀπήλθοσαν εἰς τοὺς οἴκους
αὐτῶν, καὶ κτήνη πολλὰ σφόδρα καὶ ἀργύριον καὶ
χρυσίον καὶ σίδηρον καὶ ἱματισμὸν πολὺν διείλαντο τὴν
προνομὴν τῶν ἐχθρῶν μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν.

ItN. 22,8

Εκεῖνοι δε με εφόδια πολλὰ ἀπήλθον εἰς τὰς οικογενεῖας
τῶν πέραν τοῦ Ἰορδάνου με κτήνη πάρα πολλὰ, με πολὺ
χρυσίον καὶ ἀργύριον καὶ σίδηρον καὶ πολὺν ἱματισμὸν,
διότι οὗτοι διεμοιράσθησαν μαζὴ με τοὺς ἄλλους ἀδελφούς
τῶν Ἰσραηλῖτας τὰ λάφυρα τῶν ἐχθρῶν τῶν.

ItN. 22,9

Καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ καὶ τὸ
ἥμισυ φυλῆς Μανασσῆ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ Σηλὼ
ἐν γῇ Χαναὰν ἀπελθεῖν εἰς τὴν Γαλαὰδ εἰς γῆν
κατασχέσεως αὐτῶν, ἣν ἐκληρονόμησαν αὐτὴν διὰ
προστάγματος Κυρίου ἐν χειρὶ Μωυσῆ.

ItN. 22,9

Ἡ φυλὴ τοῦ Ρουβὴν, ἡ φυλὴ τοῦ Γαδ καὶ τὸ ἥμισυ της φυλῆς
τοῦ Μανασσῆ ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὴν Σηλὼ που εὐρίσκεται
εἰς τὴν γῆν Χαναὰν, δια νὰ πορευθοῦν εἰς τὴν χώραν, τὴν
οποῖαν θὰ εἶχον πλέον ὑπὸ τὴν κατοχὴν τῶν, καὶ τὴν οποῖαν
ἔλαβον ὡς κληρονομίαν ἀπὸ τὸν Μωϋσῆ κατόπιν ἐντολῆς
τοῦ Κυρίου.

ItN. 22,10

καὶ ἦλθον εἰς Γάλγαλα τοῦ Ἰορδάνου, ἣ ἐστὶν ἐν γῇ
Χαναὰν, καὶ ὠκοδόμησαν οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ
καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσῆ ἐκεῖ βωμὸν ἐπὶ τοῦ

Ἰορδάνου, βωμὸν μέγαν τοῦ ἰδεῖν.

ItN. 22,10

Ἠλθον εἰς Γαλαλα, πλησίον τοῦ Ἰορδάνου ἡ πόλις αὕτη
εὐρίσκεται εἰς τὴν γῆν Χαναάν καὶ ἀνοικοδόμησαν αὐτὰς
αὐταί, Ρουβὴν, Γαδ καὶ τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς Μανασσὴ,
βωμὸν ἐκεῖ μέγαν καὶ περιέβλεπτον.

ItN. 22,11

καὶ ἤκουσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ λεγόντων· ἰδοὺ
ὥκοδομήκασιν οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ καὶ τὸ
ἥμισυ φυλῆς Μανασσῆ βωμὸν ἐφ' ὁρίων γῆς Χαναάν
ἐπὶ τοῦ Γαλαὰδ τοῦ Ἰορδάνου ἐν τῷ πέραν υἱῶν
Ἰσραὴλ.

ItN. 22,11

Οἱ ἄλλοι Ἰσραηλῖται ἤκουσαν νὰ λέγεται· “ἰδοὺ ! Ἡ φυλὴ
Ρουβὴν, ἡ φυλὴ Γαδ καὶ τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς Μανασσὴ
ἀνοικοδόμησιν βωμὸν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Χαναάν, εἰς τὴν
χώραν Γαλαὰδ τοῦ Ἰορδάνου ἀνατολικῶς ἀπὸ τῶν ἄλλων
Ἰσραηλῖταις”.

ItN. 22,12

καὶ συνηθροίσθησαν πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς Σηλῶ,
ὥστε ἀναβάντες ἐκπολεμῆσαι αὐτούς.

ItN. 22,12

Ὅλοι οἱ ἄλλοι Ἰσραηλῖται συνεκεντρώθησαν εἰς Σηλῶ δια νὰ
πολεμήσουν αὐτοὺς ἐκεῖ.

ItN. 22,13

καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ῥουβὴν
καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς Γὰδ καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς ἥμισυ
φυλῆς Μανασσῆ εἰς γῆν Γαλαὰδ τὸν τε Φινεὲς υἱὸν
Ἐλεάζαρ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἀρχιερέως

ItN. 22,13

Προηγουμένως ὁμοῦς ἀπέστειλαν οἱ Ἰσραηλῖται πρὸς τὴν
φυλὴν Ρουβὴν, τὴν φυλὴν Γαδ καὶ τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς
Μανασσὴ εἰς τὴν χώραν Γαλαὰδ τὸν Φινεὲς υἱὸν τοῦ
Ελεάζαρ υἱοῦ τοῦ ἀρχιερέως Ααρών,

ItN. 22,14

καὶ δέκα τῶν ἀρχόντων μετ' αὐτοῦ, ἄρχων εἷς ἀπὸ
οἴκου πατριᾶς ἀπὸ πασσῶν φυλῶν Ἰσραὴλ· ἄρχοντες
οἴκων πατριῶν εἰσι, χιλίαρχοι Ἰσραὴλ.

ItN. 22,14

καὶ μαζὴ με αὐτὸν δέκα ἄρχοντας, ἓνα ἀπὸ κάθε
πατριαρχικὴν οἰκονένειαν ἀπὸ ὅλας τὰς φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ.

Αυτοί ἦσαν ἄρχοντες των πατριαρχικῶν οικογενειῶν
χιλῖαρχοι μεταξὺ των Ἰσραηλιτῶν.

ItN. 22,15 καὶ παρεγένοντο πρὸς τοὺς υἱοὺς Ρουβὴν καὶ πρὸς τοὺς
υἱοὺς Γὰδ καὶ πρὸς τοὺς ἡμίσεις φυλῆς Μανασσῆ εἰς γῆν
Γαλαὰδ καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτοὺς λέγοντες·

ItN. 22,15 Αυτοὶ ἦλθαν ἐκεῖ ὅπου ἦσαν αἱ φυλαὶ Ρουβὴν, Γὰδ καὶ το
ἡμισυ της φυλῆς Μανασσῆ, εἰς την χώραν Γαλαὰδ καὶ εἶπαν
πρὸς αὐτοὺς.

ItN. 22,16 τάδε λέγει πᾶσα ἡ συναγωγὴ Κυρίου· τίς ἡ πλημμέλεια
αὕτη, ἣν ἐπλημμελήσατε ἐναντίον τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ,
ἀποστραφῆναι σήμερον ἀπὸ Κυρίου οἰκοδομήσαντες
ὑμῖν ἑαυτοῖς βωμόν, ἀποστάτας ὑμᾶς γενέσθαι ἀπὸ τοῦ
Κυρίου;

ItN. 22,16 “Αὐτὰ λέγει πρὸς σας ὁλος ὁ λαὸς του Κυρίου. Εσκεφθήκατε
πόσον μεγάλη εἶναι ἡ ἀμαρτία αὐτή, την ὁποίαν διεπράξατε
ἐνώπιον του Θεοῦ του Ἰσραὴλ, ὥστε να ἀποστατήσετε
σήμερον ἀπὸ τον Κυριον οἰκοδομοῦντες σεις δια τον εαυτὸν
σας βωμόν καὶ να γίνετε ἔτσι ἀποστάται ἀπὸ τον Κυριον;

ItN. 22,17 μὴ μικρὸν ὑμῖν τὸ ἀμάρτημα Φογῶρ; ὅτι οὐκ
ἐκαθαρίσθημεν ἀπ’ αὐτοῦ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ
ἐγενήθη πληγὴ ἐν τῇ συναγωγῇ Κυρίου.

ItN. 22,17 Μηπως εἶναι μικρὸν καὶ ἀσήμαντον το ἀμάρτημα, το ὁποῖον
διεπράξατε εἰς Φογῶρ; Εἶναι βαρὺ καὶ μέγα. Καὶ ἀπόδειξις
ὅτι μέχρι της ημέρας αὐτῆς δεν ἔχομεν εξαγνισθῆ ἀκόμη
καίτοι σκληρῶς ἐτιμωρήθη ὁ λαὸς του Κυρίου.

ItN. 22,18 καὶ ὑμεῖς ἀπεστράφητε σήμερον ἀπὸ Κυρίου; καὶ ἔσται
ἐὰν ἀποστήτε σήμερον ἀπὸ Κυρίου, καὶ αὖριον ἐπὶ
πάντα Ἰσραὴλ ἔσται ἡ ὀργή.

ItN. 22,18 Καὶ παρ' ὅλα αὐτὰ σεις σήμερον ἀπεστατήσατε ἀπὸ τον
Κυριον; Εὰν πράγματι σήμερον ἐγίνατε ἀποστάται ἀπὸ τον
Κυριον, αὖριον θα ἐκσπάσῃ ἡ ὀργὴ του Κυρίου ἐναντίον
ὅλου του ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ.

ΙτΝ. 22,19 καὶ νῦν εἰ μικρὰ ἢ γῆ ὑμῶν τῆς κατασχέσεως ὑμῶν, διάβητε εἰς τὴν γῆν τῆς Κυρίου κατασχέσεως, οὗ κατασκηνοῖ ἐκεῖ ἡ σκηνὴ Κυρίου, καὶ κατακληρονομήσατε ἐν ἡμῖν· καὶ μὴ ἀπὸ Θεοῦ ἀποστάται γενήθητε καὶ ὑμεῖς μὴδ' ἀπόστητε ἀπὸ Κυρίου διὰ τὸ οἰκοδομῆσαι ὑμᾶς βωμὸν ἔξω τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

ΙτΝ. 22,19 Καὶ τώρα, εἴν ἔχετε τὴν γνώμην ὅτι ἡ χώρα τῆς κληρονομίας σας εἶναι μικρά, διαβήτε τὸν Ἰορδάνην, επιστρέψατε εἰς τὴν περιοχὴν που ἀνήκει στον Κυριον ἐκεῖ ὅπου εὐρίσκεται ἡ Σκηνὴ τοῦ Μαρτυρίου καὶ εγκατασταθῆτε μεταξύ μας. Ἀλλὰ μὴ ἀποστατήτε ἀπὸ τὸν Θεόν. Μὴ ἀποστατήτε ἀπὸ τὸν Κυριον καὶ μὴ οἰκοδομήτε βωμὸν ἔξω ἀπὸ τὸ θυσιαστήριον Κυρίου τοῦ Θεοῦ μας.

ΙτΝ. 22,20 οὐκ ἰδοὺ Ἄχαρ ὁ τοῦ Ζαρᾶ πλημμελεῖα ἐπλημμέλησεν ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος καὶ ἐπὶ πᾶσαν συναγωγὴν Ἰσραὴλ ἐγενήθη ὀργή; καὶ οὗτος εἷς αὐτὸς ἀπέθανε τῇ ἑαυτοῦ ἀμαρτίᾳ.

ΙτΝ. 22,20 Δεν ἐνθυμεῖσθε, ὅτι, ὅταν ὁ Ἀχαρ ὁ υἱὸς τοῦ Ζαρά διέπραξεν ἀμάρτημα κρατήσας ἀπὸ τὰ ἀφιερώματα τοῦ Θεοῦ, ἡ θεία ὀργὴ ἐξέσπασεν ἐναντίον ὅλου τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ; Καὶ αὐτὸς ὁ ἀμαρτήσας ἦτο ἓνας, ὁ ὁποῖος ἄλλωστε καὶ ἐτιμωρήθη διὰ τὴν ἀμαρτίαν του”.

ΙτΝ. 22,21 Καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσὴ καὶ ἐλάλησαν τοῖς χιλιάρχους Ἰσραὴλ λέγοντες·

ΙτΝ. 22,21 Ἡ φυλὴ τοῦ Ρουβὴν, ἡ φυλὴ τοῦ Γαδ καὶ τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς Μανασσὴ ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν στους χιλιάρχους τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ·

ΙτΝ. 22,22 ὁ Θεὸς Θεὸς Κύριός ἐστι, καὶ ὁ Θεὸς Θεὸς αὐτὸς οἶδε, καὶ Ἰσραὴλ αὐτὸς γνώσεται· εἰ ἐν ἀποστασίᾳ ἐπλημμελήσαμεν ἔναντι τοῦ Κυρίου, μὴ ῥύσαιτο ἡμᾶς

ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ·

ItN. 22,22

“ο Θεός ημῶν εἶναι ο μόνος αληθινός Θεός και Κυριος. Αυτός ο Θεός και Κυριος γνωρίζει την σκέψιν και την πράξιν μας, θα μάθῃ δε και ο ισραηλιτικός λαός. Εάν εἰς ἐνδειξιν αποστασίας διεπράξαμεν τούτο ἀπέναντι του Κυρίου, ας μας τιμωρήσῃ κατ' αὐτὴν ταύτην την ἡμέραν !

ItN. 22,23

καὶ εἰ ὠκοδομήσαμεν ἑαυτοῖς βωμὸν ὥστε ἀποστῆναι ἀπὸ Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὥστε ἀναβιβάσαι ἐπ' αὐτὸν θυσίαν ὀλοκαυτωμάτων ἢ ὥστε ποιῆσαι ἐπ' αὐτοῦ θυσίαν σωτηρίου, Κύριος ἐκζητήσει.

ItN. 22,23

Εάν ἐκτίσαμεν τον βωμὸν αὐτὸν δια τους εαυτούς μας, ὥστε να αποστατήσωμεν ἀπὸ Κυριον τον Θεὸν μας και να ἀναβιβάσωμεν στον βωμὸν θυσίαν ὀλοκαυτώματος η να προσφέρωμεν θυσίαν σωτηρίας, ο Κυριος ας μας ζητήσῃ ευθύνας και ας μας τιμωρήσῃ.

ItN. 22,24

ἀλλ' ἔνεκεν εὐλαβείας ῥήματος ἐποιήσαμεν τοῦτο λέγοντες· ἵνα μὴ εἴπωσιν αὔριον τὰ τέκνα ὑμῶν τοῖς τέκνοις ἡμῶν, τί ὑμῖν καὶ Κυρίῳ τῷ Θεῷ Ἰσραὴλ;

ItN. 22,24

Αλλά μάθετε ὅτι αὐτὸ που ἐκάμαμεν το ἐκάμαμεν ἀπὸ εὐλαβὴ ἐλατήρια σκεφθέντες ὅτι ἤτο ἐνδεχόμενον αὔριον τα τέκνα σας να εἰπουν εἰς τα ἰδικὰ μας τέκνα· Τι το κοινὸν ὑπάρχει εἰς σας και εἰς Κυριον τον Θεὸν του ισραηλιτικοῦ λαοῦ;

ItN. 22,25

καὶ ὅρια ἔθηκε Κύριος ἀνὰ μέσον ἡμῶν καὶ ὑμῶν τὸν Ἰορδάνην, καὶ οὐκ ἔστιν ὑμῖν μερίς Κυρίου. καὶ ἀπαλλοτριώσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν τοὺς υἱοὺς ἡμῶν, ἵνα μὴ σέβωνται Κύριον.

ItN. 22,25

Ο Κυριος ἐθεσεν ὅρια μεταξύ μας και μεταξύ σας τον Ιορδάνην ποταμὸν. Καμμίαν λοιπὸν μερίδα κληρονομίας δεν ἔχετε σεις εἰς την γην της ἐπαγγελίας του Κυρίου. Ετσι δε τα παιδιὰ σας θα ἀποξενώσουν τα παιδιὰ μας, ὥστε να μὴ σέβωνται πλέον τον Κυριον.

- ΙτΝ. 22,26 καὶ εἶπαμεν ποιῆσαι οὕτω, τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν βωμὸν τοῦτον οὐχ ἕνεκεν καρπωμάτων οὐδὲ ἕνεκεν θυσιῶν,
- ΙτΝ. 22,26 Λια τοῦτο ἡμεῖς εἶπομεν και απεφασίσαμεν να ενεργήσωμεν τοιουτοτρόπως, να κτίσωμεν δηλαδή τον βωμὸν αὐτόν, ὅχι δια να προσφέρωμεν θυσίας αιματηράς και αναιμάκτους,
- ΙτΝ. 22,27 ἀλλ' ἵνα ᾗ τοῦτο μαρτύριον ἀνὰ μέσον ἡμῶν καὶ ὑμῶν καὶ ἀνὰ μέσον τῶν γενεῶν ἡμῶν μεθ' ἡμᾶς, τοῦ λατρεῦειν λατρείαν Κυρίου ἐναντίον αὐτοῦ, ἐν τοῖς καρπώμασιν ἡμῶν καὶ ἐν ταῖς θυσίαις ἡμῶν καὶ ἐν ταῖς θυσίαις τῶν σωτηρίων ἡμῶν· καὶ οὐκ ἔροῦσι τὰ τέκνα ὑμῶν τοῖς τέκνοις ἡμῶν αὔριον· οὐκ ἔστιν ὑμῖν μερίς Κυρίου.
- ΙτΝ. 23,27 ἀλλὰ δια να γίνη μία μαρτυρία ο βωμός αὐτός μεταξύ σας και μεταξύ μας και στους απογόνους μας ὕστερα ἀπὸ ἡμᾶς, δια να προσφέρωμεν ὅλοι λατρείαν ἐνώπιον του αὐτοῦ Κυρίου με αιματηράς και αναιμάκτους θυσίας και με τας θυσίας μας του σωτηρίου· και ἔτσι δεν θα εἶπουν αὔριον τα τέκνα σας εἰς τα τέκνα μας, ὅτι δεν ἔχετε μέρος ἐνώπιον του Κυρίου.
- ΙτΝ. 22,28 καὶ εἶπομεν· ἐὰν γένηται ποτε καὶ λαλήσωσι πρὸς ἡμᾶς καὶ ταῖς γενεαῖς ἡμῶν αὔριον, καὶ ἔροῦσιν· ἴδετε ὁμοίωμα τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου, ὃ ἐποίησαν οἱ πατέρες ἡμῶν οὐχ ἕνεκεν καρπωμάτων οὐδὲ ἕνεκεν θυσιῶν, ἀλλὰ μαρτύριόν ἐστιν ἀνὰ μέσον ὑμῶν καὶ ἀνὰ μέσον ἡμῶν καὶ ἀνὰ μέσον τῶν υἱῶν ἡμῶν.
- ΙτΝ. 22,28 Εσκέφθημεν και εἶπομεν, εἰ συμβῇ και ομιλήσουν ποτέ ἔτσι οἱ ἀπόγονοί σας εἰς ἡμᾶς και τους απογόνους μας, οἱ ἀπόγονοί μας θα εἶπουν· Ἰδέτε, ὁμοίωμα του θυσιαστηρίου του Κυρίου εἶναι ο βωμός, τον ὁποῖον ἐκτίσαν οἱ πατέρες μας ὅχι δια να προσφέρουν θυσίας αιματηράς και αναιμάκτους, ἀλλὰ δια να εἶναι τρανὴ μαρτυρία μεταξύ σας

και μεταξύ μας και μεταξύ των απογόνων μας.

ΙτΝ. 22,29

μη γένοιτο οὖν ἡμᾶς ἀποστραφῆναι ἀπὸ Κυρίου ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ἀποστῆναι ἀπὸ Κυρίου, ὥστε οἰκοδομῆσαι ἡμᾶς θυσιαστήριον τοῖς καρπώμασι καὶ ταῖς θυσίαις Σαλαμὶν καὶ τῇ θυσίᾳ τοῦ σωτηρίου, πλήν τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου, ὃ ἐστὶν ἐναντίον τῆς σκηνῆς αὐτοῦ.

ΙτΝ. 22,29

Μη γένοιτο λοιπὸν ποτὲ να απομακρυνθῶμεν ἡμεῖς και να αποστατήσωμεν ἀπὸ τον Κυριον κατὰ την ἡμέραν αὐτήν, ὥστε να ανοικοδομήσωμεν ἡμεῖς ἄλλο θυσιαστήριον δια τας αιματηράς και αναιμάκτους θυσίας, δια τας θυσίας σωτηρίου, ἐκτός ἀπὸ το ἓνα και μόνον θυσιαστήριον του Κυρίου, το οποίον υπάρχει ἐνώπιον της Σκηνῆς του Μαρτυρίου”.

ΙτΝ. 22,30

Καὶ ἀκούσας Φινεὲς ὁ ἱερεὺς καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς Ἰσραὴλ, οἳ ἦσαν μετ’ αὐτοῦ, τοὺς λόγους, οὓς ἐλάλησαν οἱ υἱοὶ Ρουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσῆ, καὶ ἤρρεσεν αὐτοῖς.

ΙτΝ. 22,30

Ο ἱερεὺς Φινεὲς και ὅλοι οι ἄρχοντες του ισραηλιτικού λαοῦ, που ἦσαν μαζὴ του, ὅταν ἤκουσαν τας ἐξηγήσεις, τας οποίας εἶπαν η φυλὴ Ρουβὴν, η φυλὴ Γαδ και το ἥμισυ της φυλῆς Μανασσὴ ηυχαιστήθησαν.

ΙτΝ. 22,31

καὶ εἶπε Φινεὲς ὁ ἱερεὺς τοῖς υἱοῖς Ρουβὴν καὶ τοῖς υἱοῖς Γὰδ καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ· σήμερον ἐγνώκαμεν ὅτι μεθ’ ἡμῶν Κύριος, διότι οὐκ ἐπλημμελήσατε ἐναντίον Κυρίου πλημμέλειαν καὶ ὅτι ἐρρύσασθε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς Κυρίου.

ΙτΝ. 22,31

Εἶπε δε ο ἱερεὺς Φινεὲς εις την φυλὴν Ρουβὴν, εις την φυλὴν Γαδ και στο ἥμισυ της φυλῆς Μανασσὴ· “σήμερον εγνωρίσαμεν καλά και επείσθημεν ὅτι ο Κυριος εἶναι μαζὴ μας, διότι δεν διεπράξατε αμαρτίαν ἐνώπιον του Κυρίου και ὅτι εγλυτώσατε τους Ισραηλίτας ἀπὸ την τιμωρόν χεῖρα του

Κυρίου”.

ΙτΝ. 22,32 καὶ ἀπέστρεψε Φινεές ὁ ἱερεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες ἀπὸ τῶν υἱῶν Ῥουβὴν καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Γὰδ καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσεος φυλῆς Μανασσῆ ἐκ τῆς Γαλαὰδ εἰς γῆν Χαναάν πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς τοὺς λόγους,

ΙτΝ. 22,32 Ο Φινεές ο ἱερεὺς μαζί δέ με αὐτόν οἱ ἄρχοντες τῆς φυλῆς Ρουβὴν, τῆς φυλῆς Γαδ καὶ τοῦ ἡμίσεος τῆς φυλῆς Μανασσῆ ἐπέστρεψαν ἀπὸ τὴν περιοχὴν Γαλαὰδ εἰς τὴν Χαναάν πρὸς τοὺς Ἰσραηλίτας καὶ ἀνεκοίνωσαν εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀνωτέρω λόγους.

ΙτΝ. 22,33 καὶ ἤρесе τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. καὶ ἐλάλησαν πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ εὐλόγησαν τὸν Θεὸν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ εἶπαν μηκέτι ἀναβῆναι πρὸς αὐτοὺς εἰς πόλεμον ἐξολοθρεῦσαι τὴν γῆν τῶν υἱῶν Ῥουβὴν καὶ τῶν υἱῶν Γὰδ καὶ τοῦ ἡμίσεος φυλῆς Μανασσῆ. καὶ κατώκησαν ἐπ’ αὐτῆς.

ΙτΝ. 22,33 Ὑψαριστήθησαν δὲ οἱ Ἰσραηλίται ἀπὸ αὐτά. Οἱ δὲ κήρυκες τὰ διελάλησαν στὸν λαόν. Καὶ οἱ Ἰσραηλίται ἐδοξολόγησαν τὸν Θεόν των, ἔλαβον καὶ εἶπον τὴν ἀπόφασιν των νὰ μὴ ξεκινήσουν πρὸς πόλεμον ἐναντίον αὐτῶν, διὰ νὰ ἐξολοθρεύσουν τὴν χώραν τῆς φυλῆς Ρουβὴν, τῆς φυλῆς Γαδ καὶ τοῦ ἡμίσεος τῆς φυλῆς Μανασσῆ. Καὶ κατώκησαν ὅλοι εἰς τὴν ὀρισθεῖσαν δι’ αὐτοὺς περιοχὴν.

ΙτΝ. 22,34 καὶ ἐπωνόμασεν Ἰησοῦς τὸν βωμὸν τῶν Ῥουβὴν καὶ τῶν Γὰδ καὶ τοῦ ἡμίσεος φυλῆς Μανασσῆ καὶ εἶπεν ὅτι μαρτύριόν ἐστὶν ἀνὰ μέσον αὐτῶν, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν ἐστί.

ΙτΝ. 22,34 Ο δε Ἰησοὺς ἐπωνόμασε τὸν βωμὸν, τὸν ὁποῖον εἶχαν ἀνοικοδομήσει ἡ φυλὴ Ρουβὴν, ἡ φυλὴ Γαδ καὶ τὸ ἡμῖς τῆς φυλῆς Μανασσῆ καὶ εἶπεν· “ὁ βωμὸς αὐτὸς εἶναι μαρτυρία μεταξὺ των ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς εἶναι ἀληθῶς ὁ Θεὸς των”.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 23

- ΙτΝ. 23,1 Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας πλείους μετὰ τὸ καταπαῦσαι Κύριον τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ κυκλόθεν, καὶ Ἰησοῦς πρεσβύτερος προβεβηκῶς ταῖς ἡμέραις,
- ΙτΝ. 23,1 Ἐπειτα ἀπὸ πολὺν καιρὸν, αφοῦ κατέπαυσαν οἱ πόλεμοι ἀπὸ ὅλους τοὺς κύκλῳ ἐχθροὺς καὶ ἐγκατέστησεν ὁ Κύριος τοὺς Ἰσραηλίτας, ὁ Ἰησοῦς ἐγήρασε πλέον καὶ εἶχε προχωρήσει πολὺ εἰς τὴν ηλικίαν.
- ΙτΝ. 23,2 καὶ συνεκάλεσεν Ἰησοῦς πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ τὴν γερουσίαν αὐτῶν καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν καὶ τοὺς δικαστὰς αὐτῶν καὶ τοὺς γραμματεῖς αὐτῶν καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· ἐγὼ γεγήρακα καὶ προβέβηκα ταῖς ἡμέραις.
- ΙτΝ. 23,2 Προσεκάλεσε τότε ὅλους τοὺς Ἰσραηλίτας, τὴν γερουσίαν αὐτῶν, τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν, τοὺς δικαστὰς τῶν καὶ τοὺς γραμματεῖς αὐτῶν καὶ τοὺς εἶπεν· “ἐγὼ ἐγήρασα πλέον, ἔχω προχωρήσει εἰς τὰ χρόνια τῆς ζωῆς μου.
- ΙτΝ. 23,3 ὑμεῖς δὲ ἐωράκατε ὅσα ἐποίησε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι τούτοις ἀπὸ προσώπου ἡμῶν, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ὁ ἐκπολεμήσας ὑμῖν.
- ΙτΝ. 23,3 Σεις εἶδατε ὅλα ὅσα ἐκαμε Κύριος ὁ Θεὸς μας εἰς ὅλα τα ἔθνη αὐτὰ ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν σας· ὅτι δηλαδὴ Κύριος ὁ Θεὸς σας ἦτο ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἐπολέμησε διὰ σας.
- ΙτΝ. 23,4 ἴδετε ὅτι ἐπέρριψα ὑμῖν τὰ ἔθνη τὰ καταλελειμμένα ὑμῖν ταῦτα ἐν τοῖς κλήροις εἰς τὰς φυλὰς ὑμῶν· ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου πάντα τὰ ἔθνη, ἃ ἐξωλόθρευσα, καὶ ἀπὸ τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης ὀριεῖ ἐπὶ δυσμὰς ἡλίου.

- ItN. 23,4 Είδατε ότι τας χώρας των λαών, οι οποίοι απέμειναν εις την περιοχήν Χαναάν, εμοίρασα εις τας φυλάς σας δια κλήρων, ὅπως ακριβῶς ἔκαμα και δια τας χώρας των λαών τους οποίους εξωλοθρεύσαμεν ανατολικῶς ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ και δυτικῶς μέχρι των ορίων τῆς Μεσογείου Θαλάσσης.
- ItN. 23,5 Κύριος δὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν οὗτος ἐξολοθρεύσει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου ἡμῶν, ἕως ἂν ἀπόλωνται, καὶ ἀποστελεῖ αὐτοῖς τὰ θηρία τὰ ἄγρια, ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃ αὐτοὺς καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἀπὸ προσώπου ὑμῶν, καὶ κατακληρονομήσετε τὴν γῆν αὐτῶν, καθὰ ἐλάλησε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ὑμῖν.
- ItN. 23,5 Κυριος ο Θεός μας αυτός και θα εξολοθρεύσῃ ἀπὸ εμπρὸς σας τους απομείναντας εχθροὺς σας μέχρις οὗτου καταστραφούν ἐξ ολοκλήρου· τα θηρία τα ἄγρια θα εξαπολύσῃ ἐναντίον των δια να εξολοθρεύσῃ ἀπὸ εμπρὸς σας αὐτοὺς και τους βασιλεῖς των και ἔτσι να γίνετε σεις κύριοι και κληρονόμοι τῆς χώρας των, ὅπως ἔχει υποσχεθῇ εις σας Κυριος ο Θεός μας.
- ItN. 23,6 κατισχύσατε οὖν σφόδρα φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου Μωυσῆ, ἵνα μὴ ἐκκλίνητε εἰς δεξιὰ ἢ εὐώνυμα,
- ItN. 23,6 Λοιπὸν ἐνισχυθῆτε και πάρετε σταθεράν τὴν ἀπόφασιν να φυλάσσετε και να ἐφαρμόζετε ὅλα ὅσα εἶναι γραμμένα στο βιβλίον τοῦ νόμου τοῦ Μωϋσῆ δια να μη παρεκκλίνετε δεξιὰ η ἀριστερά.
- ItN. 23,7 ὅπως μὴ εἰσέλθητε εἰς τὰ ἔθνη τὰ καταλελειμμένα ταῦτα, καὶ τὰ ὀνόματα τῶν θεῶν αὐτῶν οὐκ ὀνομασθήσεται ἐν ὑμῖν, οὐδὲ μὴ λατρεύσητε οὐδὲ μὴ προσκυνήσητε αὐτοῖς,
- ItN. 23,7 Προσέξατε ἐπίσης να μη ἔλθετε εις επικρινωνίαν και φιλίαν με τα απομείναντα εις τὴν γῆν Χαναάν εἰδωλολατρικά ἔθνη·

οὔτε καν και τα ονόματα των θεῶν των δεν θα αναφέρονται μεταξύ σας· πολὺ δε περισσότερον δεν θα λατρεύσετε οὔτε και θα προσκυνήσετε αυτούς.

ItN. 23,8 ἀλλὰ Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν προσκολληθήσεσθε, καθάπερ ἐποιήσατε ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

ItN. 23,8 Ἀλλὰ θα προσκολληθῆτε με πίστιν και υπακοήν και λατρείαν εις Κυριον τον Θεόν σας, ὅπως ἐκάματε μέχρις αὐτῆς της ἡμέρας.

ItN. 23,9 καὶ ἐξολοθρεύσει αὐτοὺς Κύριος ἀπὸ προσώπου ὑμῶν ἔθνη μεγάλα καὶ ἰσχυρά, καὶ οὐδεὶς ἀντέστη κατενώπιον ἡμῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

ItN. 23,9 Ο δε Κυριος θα εξολοθρεύση ἀπὸ εμπρὸς σας τους υπολειφθέντας μεγάλους και ισχυροὺς εχθρούς, διότι ἄλλωστε κανεὶς ἔχει σήμερον δεν ἠμπόρεσε να ἀντισταθῇ, ἐνώπιόν σας.

ItN. 23,10 εἷς ὑμῶν ἐδίωξε χιλίους, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν οὗτος ἐξεπολέμει ὑμῖν, καθάπερ εἶπεν ἡμῖν.

ItN. 23,10 Εις το παρελθόν ἓνας ἀπὸ σας κατεδίωξε χιλίους, διότι αὐτὸς οὗτος ο Κυριος και Θεὸς σας επολεμοῦσε δια σας, ὅπως σας εἶχεν υποσχεθῇ.

ItN. 23,11 καὶ φυλάξασθε σφόδρα τοῦ ἀγαπᾶν Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

ItN. 23,11 Προσέξατε λοιπὸν πάρα πολὺ να ἀγαπάτε πάντοτε Κυριον τον Θεόν μας.

ItN. 23,12 ἐὰν γὰρ ἀποστραφῆτε καὶ προσθῆσθε τοῖς ὑπολειφθεῖσιν ἔθνεσι τούτοις τοῖς μεθ' ὑμῶν καὶ ἐπιγαμίας ποιήσητε πρὸς αὐτοὺς καὶ συγκαταμιγῆτε αὐτοῖς καὶ αὐτοὶ ὑμῖν,

ItN. 23,12 Εὰν ὁμως και εγκαταλείψετε τον Θεόν προσκολληθῆτε δε και ἐλθετε εις επικοινωνίαν με τα απομείναντα εν μέσω υμῶν ειδωλολατρικά ἔθνη και συνάψετε γάμους με αὐτά και ἀνακατευθῆτε (και συμφυρθῆτε) με αὐτοὺς και ἐκεῖνοι με

σας,

ItN. 23,13

γινώσκετε ὅτι οὐ μὴ προσθῇ Κύριος τοῦ ἐξολοθρεῦσαι τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου ὑμῶν, καὶ ἔσονται ὑμῖν εἰς παγίδας καὶ εἰς σκάνδαλα καὶ εἰς ἥλους ἐν ταῖς πτέρναις ὑμῶν καὶ εἰς βολίδας ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν, ἕως ἂν ἀπόλησθε ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς ταύτης, ἣν ἔδωκεν ὑμῖν Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

ItN. 23,13

μάθετε ὅτι ὁ Κύριος δεν θα συνεχίση να ἐξολοθρεύσῃ ἀπὸ ἐμπρὸς σας τὰ ἔθνη αὐτά. Θα τα ἀφήσῃ να υπάρχουν και θα γίνουν δια σας παγίδες και σκάνδαλα, καρφιά εἰς τας πτέρνας σας και αγκάθια εἰς τὰ μάτια σας, ἕως ὅτου καταστραφῇτε σεις ἀπὸ τὴν γὴν αὐτὴν τὴν εὐφορον και πλουσίαν, τὴν ὁποῖαν Κύριος ὁ Θεὸς σας ἔχει δώσει πρὸς σας.

ItN. 23,14

ἐγὼ δὲ ἀποτρέχω τὴν ὁδόν, καθὰ καὶ πάντες οἱ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ γνώσεσθε τῇ καρδίᾳ ὑμῶν καὶ τῇ ψυχῇ ὑμῶν, διότι οὐκ ἔπεσεν εἷς λόγος ἀπὸ πάντων τῶν λόγων, ὧν εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν πρὸς πάντα τὰ ἀνήκοντα ἡμῖν, οὐ διεφώνησεν ἐξ αὐτῶν.

ItN. 23,14

Εγὼ δε βαδίζω και τελειώνω τὴν ὁδὸν τῆς ἐπιγείου μου ζωῆς, τὴν ὁποῖαν ἐβάδισαν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἐπὶ τῆς γῆς. Σεις δε θα ἀναγνωρίσετε και θα ὁμολογήσετε με ὅλην τὴν ψυχὴν και τὴν καρδίαν σας τὴν ἀλήθειαν τῶν λόγων τοῦ Κυρίου, διότι κανεῖς μέχρι σήμερα ἀπὸ ὅλους τοὺς λόγους τοὺς ὁποῖους εἶπεν ὁ Κύριος και ἀπέβλεπαν εἰς ἡμᾶς δεν παρέπεσε και δεν ἐπραγματοποιήθη.

ItN. 23,15

καὶ ἔσται ὃν τρόπον ἦκει πρὸς ἡμᾶς πάντα τὰ ῥήματα τὰ καλὰ, ἃ ἐλάλησε Κύριος ἐφ' ὑμᾶς, οὕτως ἐπάξει Κύριος ὁ Θεὸς ἐφ' ὑμᾶς πάντα τὰ ῥήματα τὰ πονηρὰ ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃ ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς ταύτης, ἣς ἔδωκε Κύριος ὑμῖν,

ItN. 23,15

Και στο μέλλον θα γίνῃ ὅπως και στο παρελθόν. Ὅπως

δηλαδή επραγματοποιήθησαν όλα αι καλά υποσχέσεις, τας οποίας έδωσε προς σας ο Κυριος, έτσι αυτός ούτος ο Κυριος και Θεός θα επιφέρη εναντίον σας τιμωρίας δι' όλα τα πονηρά έργα σας, έως ότου σας εξολοθρεύση από την εύφορον και πλουσίαν αυτήν γην την οποίαν σας έχει δώσει·

ΙτΝ. 23,16 έν τῷ παραβῆναι ὑμᾶς τήν διαθήκην Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἣν ἐνετείλατο ἡμῖν, καὶ πορευθέντες λατρεύσητε θεοῖς ἑτέροις καὶ προσκυνήσητε αὐτοῖς.

ΙτΝ. 23,16 τούτο δε εάν παραβήτε την συμφωνίαν σας με Κυριον τον Θεόν μας, την συμφωνίαν την οποίαν και ως εντολήν σας έδωκε, και πρρευθήτε να λατρεύσετε και να προσκυνήσετε θεούς άλλους και όχι αυτόν”.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 24

ΙτΝ. 24,1 Καὶ συνήγαγεν Ἰησοῦς πάσας φυλὰς Ἰσραὴλ εἰς Σηλῶ καὶ συνεκάλεσε τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῶν καὶ τοὺς γραμματεῖς αὐτῶν καὶ τοὺς δικαστὰς αὐτῶν καὶ ἔστησεν αὐτοὺς ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ.

ΙτΝ. 24,1 Συνεκέντρωσε πάλιν ο Ιησούς όλες τας φυλὰς του Ισραήλ εις Σηλῶ. Προσεκάλεσεν ιδιαιτέρως τους πρσεβυτέρους αυτών, τους γραμματεῖς και τους δικαστάς των και παρήγγειλε να σταθούν ὀρθιοι ενώπιον της Σκηνῆς του Μαρτυρίου.

ΙτΝ. 24,2 καὶ εἶπεν Ἰησοῦς πρὸς πάντα τὸν λαόν· τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· πέραν τοῦ ποταμοῦ παρώκησαν οἱ πατέρες ὑμῶν τὸ ἀπ’ ἀρχῆς, Θάρα ὁ πατὴρ Ἀβραὰμ καὶ ὁ πατὴρ Ναχώρ, καὶ ἐλάτρευσαν θεοῖς ἑτέροις.

ΙτΝ. 24,2 Και εἶπεν ο Ιησούς προς ὅλον τον λαόν· “αυτά λέγει Κυριος ο Θεός του Ισραηλιτικου λαού· οι πρόγονοί σας κατώκησαν

κατ' αρχάς πέραν και ανατολικάς από τον Ευφράτην ποταμόν, ο Θαρα ο πατήρ του Αβραάμ και πατήρ του Ναχώρ και ελάτρευσαν άλλους θεούς.

ΙτΝ. 24,3 καὶ ἔλαβον τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν Ἀβραάμ ἐκ τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ ὠδήγησα αὐτὸν ἐν πάσῃ τῇ γῇ καὶ ἐπλήθυνα αὐτοῦ σπέρμα

ΙτΝ. 24,3 Επήρα δε τον πατριάρχην σας Αβραάμ από την πέραν του Ευφράτου ποταμού περιοχὴν και ὠδήγησα αὐτὸν εἰς ὅλην τὴν χώραν Χαναάν και ἔκαμα πλῆθος πολὺ τους απογόνους του.

ΙτΝ. 24,4 καὶ ἔδωκα αὐτῷ τὸν Ἰσαάκ, καὶ τῷ Ἰσαάκ τὸν Ἰακώβ καὶ τὸν Ἡσαῦ· καὶ ἔδωκα τῷ Ἡσαῦ τὸ ὄρος τὸ Σηεῖρ κληρονομήσαι αὐτῷ, καὶ Ἰακώβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ κατέβησαν εἰς Αἴγυπτον καὶ ἐγένοντο ἐκεῖ εἰς ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ κραταῖον. καὶ ἐκάκωσαν αὐτοὺς οἱ Αἰγύπτιοι,

ΙτΝ. 24,4 Εδωκα υἱὸν αὐτοῦ τον Ισαάκ εἰς δε τον Ισαάκ ἔδωκα υἱὸς τον Ιακώβ και τον Ησαῦ. Εἰς τον Ησαῦ ἔδωσα ὡς κληρονομίαν του και ιδιοκτησίαν του το ὄρος Σηεῖρ, ο δε Ιακώβ και οι υἱοὶ του κατέβησαν εἰς τὴν Αἴγυπτον και ἐκεῖ ἐγιναν ἔθνος μέγα, πολυάριθμον και ισχυρόν. Οι Αἰγύπτιοι ὁμως τους εταλαιπώρησαν και τους εβασάνισαν.

ΙτΝ. 24,5 καὶ ἐπάταξε Κύριος τὴν Αἴγυπτον ἐν σημείοις, οἷς ἐποίησεν ἐν αὐτοῖς.

ΙτΝ. 24,5 Ἀλλ' ο Κυριος ἐκτύπησε τὴν Αἴγυπτον θαυματουργικῶς με σκληρὰς τιμωρίας, τας ὁποίας ἀπέστειλεν ἐναντίον των.

ΙτΝ. 24,6 καὶ μετὰ ταῦτα ἐξήγαγε τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ εἰσήλθατε εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἐρυθράν. καὶ κατεδίωξαν οἱ Αἰγύπτιοι ὀπίσω τῶν πατέρων ἡμῶν ἐν ἄρμασι καὶ ἐν ἵπποις εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἐρυθράν,

ΙτΝ. 24,6 Κατόπιν δε ἐβγαλεν ἐλευθέρους τους προγόνους μας ἀπὸ

την Αίγυπτον και θαυματουργικῶς εισήλθον και διήλθον την Ερυθράν Θαλασσαν. Οι Αιγυπτιοι κατεδίωξαν κατά πόδας τους προγόνους μας με ἄρματα και με ιππικόν μέσα εις την Ερυθράν Θαλασσαν.

ΙτΝ. 24,7

καὶ ἀνεβοήσαμεν πρὸς Κύριον, καὶ ἔδωκε νεφέλην καὶ γνόφον ἀναμέσον ἡμῶν καὶ ἀναμέσον τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐκάλυψεν αὐτούς, καὶ εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ὅσα ἐποίησε Κύριος ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ ἦτε ἐν τῇ ἐρήμῳ ἡμέρας πλείους.

ΙτΝ. 24,7

Τότε ανεβοήσαμεν ὅλοι πρὸς τον Κυριον και εκεινος ἐστειλε νεφέλην και πυκνήν ομίχλην μεταξύ ημών και των Αιγυπτίων, ἐπέφερεν ἐναντίον των την θάλασσαν, η οποία και τους εσκέπασε. Με τα ίδια σας τα μάτια εἶδατε ὅλα ὅσα ἐκαμεν ο Κυριος εις την Αἰγυπτον. Κατόπιν δε εμείνατε εις την ἐρημον ἐπὶ πολὺν χρόνον.

ΙτΝ. 24,8

καὶ ἤγαγεν ἡμᾶς εἰς γῆν Ἀμορραίων τῶν κατοικούντων πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ παρετάξαντο ὑμῖν καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς Κύριος εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν, καὶ κατεκληρονομήσατε τὴν γῆν αὐτῶν καὶ ἐξωλοθρεύσατε αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου ὑμῶν.

ΙτΝ. 24,8

Και δια μέσου της ἐρήμου μας ὠδήγησεν ο Κυριος εις την χώραν των Αμορραίων, αὐτῶν οἱ ὁποῖοι κατοικοῦν ἀνατολικῶς ἀπὸ τον Ιορδάνην. Αυτοὶ παρετάχθησαν εις πόλεμον ἐναντίον σας, ἀλλὰ ο Κυριος τους παρέδωσε νικημένους εις τα χέρια σας και ἔτσι σεις ἐγίνατε κύριοι και κληρονόμοι της χώρας των και ἐξολοθρεύσατε αὐτοὺς ἀπὸ τα μάτια σας.

ΙτΝ. 24,9

καὶ ἀνέστη Βαλὰκ ὁ τοῦ Σεφὼρ βασιλεὺς Μωὰβ καὶ παρετάξατο τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἀποστείλας ἐκάλεσε τὸν Βαλαὰμ ἀράσασθαι ἡμῖν·

ΙτΝ. 24,9

Εσηκώθη τότε ἐχθρικῶς ἐναντίον σας ο Βαλὰκ υἱὸς του

Σεπφώρ, βασιλεύς της Μωάβ και αντιπαρετάχθη κατά του Ισραηλιτικού λαού. Αυτός δε έστειλε και εκάλεσε τον Βαλαάμ, δια να σας καταρασθή.

ΙτΝ. 24,10 καὶ οὐκ ἠθέλησε Κύριος ὁ Θεός σου ἀπολέσαι σε, καὶ εὐλογίαις εὐλόγησεν ὑμᾶς, καὶ ἐξείλατο ὑμᾶς ἐκ χειρῶν αὐτῶν, καὶ παρέδωκεν αὐτούς.

ΙτΝ. 24,10 Κυριος όμως ο Θεός σας δεν ηθέλησε να σας καταστρέψη με κατάρας αλλά τουναντίον με ευλογίας πολλές σας ηυλόγησε, και όχι μόνον σας εγλύτωσε από τα χέρια των εχθρών σας άλλα και παρέδωκεν αυτούς εις τας χείρας σας.

ΙτΝ. 24,11 καὶ διέβητε τὸν Ἰορδάνην καὶ παρεγενήθητε εἰς Ἱεριχώ· καὶ ἐπολέμησαν πρὸς ἡμᾶς οἱ κατοικοῦντες Ἱεριχώ, ὁ Ἀμορράϊος καὶ ὁ Χαναναῖος καὶ ὁ Φερεζαῖος καὶ ὁ Εὐαῖος καὶ ὁ Ἰεβουσαῖος καὶ ὁ Χετταῖος καὶ ὁ Γεργεσαῖος, καὶ παρέδωκεν αὐτούς Κύριος εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν.

ΙτΝ. 24,11 Επεράσατε τον Ιορδάνην και εφθάσατε εις την Ιεριχώ. Οι κάτοικοί της επολέμησαν εναντίον σας· επολέμησαν επίσης εναντίον σας οι Αμορραῖοι, οι Χαναναῖοι, οι Φερεζαῖοι, οι Ευαῖοι, οι Ιεβουσσαῖοι, οι Χετταῖοι και οι Γεργεσαῖοι. Ο Κυριος όμως παρέδωκεν όλους αυτούς εις τα χέρια σας.

ΙτΝ. 24,12 καὶ ἐξαπέστειλε προτέραν ὑμῶν τὴν σφηκιάν, καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτούς ἀπὸ προσώπου ὑμῶν, δώδεκα βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων, οὐκ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ σου οὐδὲ ἐν τῷ τόξῳ σου.

ΙτΝ. 24,12 Εξαπέλυσεν εμπρός από σας σμήνη από σφήκας και εξεδίωξεν αυτούς από τα μάτια σας και τους δώδεκα βασιλεῖς των Αμορραίων. Με την δύναμιν του Κυρίου κατετροπώθησαν αυτοί και όχι με το ιδικόν σου σπαθί και το τόξον σου.

ΙτΝ. 24,13 καὶ ἔδωκεν ὑμῖν γῆν, ἐφ' ἣν οὐκ ἐκοπιάσατε ἐπ' αὐτῆς, καὶ πόλεις, αἷς οὐκ ὤκοδομήκατε, καὶ κατωκίσθητε ἐν αὐταῖς· καὶ ἀμπελῶνας καὶ ἐλαιῶνας, οὓς οὐκ

ἐφυτεύσατε ὑμεῖς, ἔδεσθε.

ItN. 24,13

Και ἔδωκεν ὁ Κύριος εἰς σας τὴν χώραν, διὰ τὴν ὁποίαν δεν ἐκοπιάσατε, καὶ πόλεις τὰς ὁποίας δεν ἐκτίσατε σεις καὶ ἐγκατεστάθητε εἰς αὐτάς. Σας ἔδωσεν ἀμπελώνας καὶ ἐλαιώνας τοὺς ὁποίους δεν ἐφυτεύσατε σεις, ἀλλὰ τῶν ὁποίων ἀπολαμβάνετε τοὺς καρπούς.

ItN. 24,14

καὶ νῦν φοβήθητε Κύριον, καὶ λατρεύσατε αὐτῷ ἐν εὐθύτητι καὶ ἐν δικαιοσύνῃ καὶ περιέλεσθε τοὺς θεοὺς τοὺς ἀλλοτρίους, οἷς ἐλάτρευσαν οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ λατρεύσατε Κυρίῳ.

ItN. 24,14

Και τώρα να φοβηθῆτε τὸν Κύριον καὶ να λατρεύσετε αὐτὸν με εὐλικρίνειαν καὶ με ἀρετὴν. Αἰρέσατε καὶ πετάξατε ἀπὸ τὴν χώραν σας τοὺς ξένους θεοὺς, τοὺς ὁποίους κάποτε εἶχαν λατρεύσει οἱ προπάτορές σας ὅταν εὐρίσκοντο πέραν ἀπὸ τὸν ποταμὸν τὸν Ευφράτην καὶ εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ λατρεύσατε τὸν Κύριον.

ItN. 24,15

εἰ δὲ μὴ ἀρέσκει ὑμῖν λατρεύειν Κυρίῳ, ἐκλέξασθε ὑμῖν αὐτοῖς σήμερον, τίνι λατρεύσητε, εἴτε τοῖς θεοῖς τῶν πατέρων ὑμῶν, τοῖς ἐν τῷ πέραν τοῦ ποταμοῦ, εἴτε τοῖς θεοῖς τῶν Ἀμορραίων, ἐν οἷς ὑμεῖς κατοικεῖτε ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν· ἐγὼ δὲ καὶ ἡ οἰκία μου λατρεύσομεν Κυρίῳ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

ItN. 24,15

Εἰς ὅμως δεν σας ἀρέσῃ να λατρεύετε τὸν Κύριον, ἐκλέξατε σεις διὰ τὸν εαυτὸν σας σήμερον, ποῖον θεὸν θέλετε να λατρεύσετε, εἴτε τοὺς θεοὺς τῶν προγόνων σας ποὺ ἦσαν πέραν ἀπὸ τὸν Ευφράτην, εἴτε τοὺς θεοὺς τῶν Αμορραίων μετὰ τῶν ὁποίων καὶ εἰς τὴν γῆν τῶν ὁποίων κατοικεῖτε. Σεις κάμετε ὅ,τι σας ἀρέσει. Εγὼ ὅμως καὶ ἡ οἰκογένειά μου θα λατρεύσωμεν τὸν Κύριον διότι αὐτὸς εἶναι ὁ Ἅγιος”.

ItN. 24,16

Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ λαὸς εἶπε· μὴ γένοιτο ἡμῖν καταλιπεῖν Κύριον, ὥστε λατρεύειν θεοῖς ἑτέροις.

- ItN. 24,16 Ολος τότε ο λαός απεκρίθη και είπε· “μη γένοιτο να εγκαταλείψωμεν τον Κυριον και να λατρεύσωμεν άλλους θεούς.
- ItN. 24,17 Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, αὐτὸς Θεὸς ἐστὶν· αὐτὸς ἀνήγαγεν ἡμᾶς καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐξ Αἰγύπτου καὶ διεφύλαξεν ἡμᾶς ἐν πάσῃ τῇ ὁδῷ, ἣ ἐπορεύθημεν ἐν αὐτῇ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, οὓς παρήλθομεν δι’ αὐτῶν.
- ItN. 24,17 Κυριος ο Θεός μας αὐτός είναι ο αληθινός Θεός. Αυτός ανεβίβασεν ελευθέρους ημᾶς και τους πατέρας μας από την Αίγυπτον και μας ἔφερεν ἕως ἔδω. Αυτός μας διεφύλαξεν εις ὅλον τον δρόμον τον ὁποῖον εβαδίσσαμεν εις την ἔρημον και δια μέσου ὁλων των εθνῶν, ἀπὸ τα ὁποῖα επεράσαμεν.
- ItN. 24,18 καὶ ἐξέβαλε Κύριος τὸν Ἀμορράϊον καὶ πάντα τὰ ἔθνη τὰ κατοικοῦντα τὴν γῆν ἀπὸ προσώπου ἡμῶν. ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς λατρεύσομεν Κυρίῳ· οὗτος γὰρ Θεὸς ἡμῶν ἐστι.
- ItN. 24,18 Ο Κυριος εξεδίωξεν ἀπὸ εμπρὸς μας τους Αμορραῖους και ὅλα τα ειδωλολατρικά ἔθνη τα ὁποῖα κατοικοῦσαν την χώραν αὐτήν. Δι' αὐτό, ὄχι μόνον συ, ἀλλὰ και ημεῖς θα λατρεύσωμεν τον Κυριον διότι αὐτός εἶναι ο Θεός μας”.
- ItN. 24,19 καὶ εἶπεν Ἰησοῦς πρὸς τὸν λαόν· οὐ μὴ δύνησθε λατρεύειν Κυρίῳ, ὅτι ὁ Θεὸς ἅγιός ἐστι, καὶ ζηλώσας οὗτος οὐκ ἀνήσει τὰ ἁμαρτήματα ὑμῶν καὶ τὰ ἀνομήματα ὑμῶν·
- ItN. 24,19 Εἶπεν ο Ιησοῦς προς τον ισραηλιτικὸν λαόν· “σκεφθῆτε ὁμως τοῦτο· ὅτι δεν θα ημπορήτε να λατρεύετε τον αληθινόν Θεον, συγχρόνως δε να λατρεύετε και άλλους θεούς, διότι ο Κυριος εἶναι ο Θεός ο Αγιος· ζηλοτυπεῖ εἰάν λατρεύσετε άλλους θεούς και δεν θα ανεχθῇ τας αμαρτίας σας και τας παρανομίας σας.
- ItN. 24,20 ἡνίκα ἂν ἐγκαταλίπητε Κύριον καὶ λατρεύσητε θεοῖς ἑτέροις, καὶ ἐπελθὼν κακώσει ὑμᾶς καὶ ἐξαναλώσει ὑμᾶς

ἀνθ' ὧν εὖ ἐποίησεν ὑμᾶς.

ItN. 24,20

Οταν δηλαδή εγκαταλείψετε τον Κυριον και λατρεύσετε άλλους θεούς θα επέλθη με οργήν εναντίον σας, θα σας τιμωρήση με αυστηρότητα και εάν επιμένετε εις την ειδωλολατρείαν σας θα σας καταστρέψη δια την αχαριστίαν που θα δείξετε εις αυτόν απέναντι των ευεργεσιών που σας έχει κάμει”.

ItN. 24,21

καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Ἰησοῦν· οὐχί, ἀλλὰ Κυρίῳ λατρεύσομεν.

ItN. 24,21

Εἶπε δε ο λαός στον Ιησοῦν· “οχι, αυτό δεν θα γίνη ποτέ. Δεν θα λατρεύσωμεν άλλους θεούς αλλά τον Κυριον θα λατρεύσωμεν”.

ItN. 24,22

καὶ εἶπεν Ἰησοῦς πρὸς τὸν λαόν· μάρτυρες ὑμεῖς καθ' ὑμῶν, ὅτι ὑμεῖς ἐξελέξασθε Κυρίῳ λατρεύειν αὐτῷ.

ItN. 24,22

Εἶπε τότε προς τον λαόν ο Ιησοῦς· “σεις εις περίπτωσιν αλλαξοπιστίας σας εἰσθε μάρτυρες εναντίον του εαυτοῦ σας, διότι σεις ἐξελέξατε τον Κυριον ως Θεόν σας και ωμολογήσατε ὅτι αυτόν μόνον θα λατρεύετε.

ItN. 24,23

καὶ νῦν περιέλεσθε τοὺς θεοὺς τοὺς ἀλλοτρίους τοὺς ἐν ὑμῖν καὶ εὐθύνατε τὴν καρδίαν ὑμῶν πρὸς Κύριον Θεὸν Ἰσραήλ.

ItN. 24,23

Και τώρα αφαιρέσατε ἀπὸ ἀνάμεσά σας και πετάξατε τους ξένους θεούς, κατευθύνατε και δώσατε την καρδίαν σας προς τον Κυριον και Θεόν του Ισραήλ”.

ItN. 24,24

καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Ἰησοῦν· Κυρίῳ λατρεύσομεν καὶ τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκουσόμεθα.

ItN. 24,24

Εἶπε πάλιν ο λαός προς τον Ιησοῦν· “τον Κυριον θα λατρεύσωμεν και εις τας εντολάς αυτού θα υπακούωμεν”.

ItN. 24,25

καὶ διέθετο Ἰησοῦς διαθήκην πρὸς τὸν λαόν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ νόμον καὶ κρίσιν ἐν Σηλῷ ἐνώπιον τῆς σκηνῆς τοῦ Θεοῦ Ἰσραήλ.

ItN. 24,25

Ετσι δε συνήψε και ἐκλεισε συμφωνίαν κατὰ την ἡμέραν

εκείνην ο Ιησούς με τον λαόν και έδωκε προς αυτόν τον νόμον και τας διατάξεις εις Σηλώ ενώπιον της Σκηνής του Μαρτυρίου του Θεού του Ισραήλ.

ΙτΝ. 24,26 καὶ ἔγραψε τὰ ῥήματα ταῦτα εἰς βιβλίον νόμων τοῦ Θεοῦ· καὶ ἔλαβε λίθον μέγαν καὶ ἔστησεν αὐτὸν Ἰησοῦς ὑπὸ τὴν τερέμινθον ἀπέναντι Κυρίου.

ΙτΝ. 24,26 Εγραψε δε τα λόγια αυτά στο βιβλίον των Νομων του Θεού. Επειτα επήρην ένα μεγάλον λίθον και έστησεν αυτόν όρθιον κάτω από ένα δένδρον τερέβινθον που ευρίσκετο απέναντι της Σκηνής του Μαρτυρίου.

ΙτΝ. 24,27 καὶ εἶπεν Ἰησοῦς πρὸς τὸν λαόν· ἰδοὺ ὁ λίθος οὗτος ἔσται ἐν ὑμῖν εἰς μαρτύριον, ὅτι αὐτὸς ἀκήκοε πάντα τὰ λεχθέντα αὐτῷ ὑπὸ Κυρίου, ὅ,τι ἐλάλησε πρὸς ὑμᾶς σήμερον· καὶ οὗτος ἔσται ἐν ὑμῖν εἰς μαρτύριον ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, ἥνίκα ἂν ψεύσησθε Κυρίῳ τῷ Θεῷ μου.

ΙτΝ. 24,27 Και είπεν ο Ιησούς προς τον ισραηλιτικόν λαόν· “ιδού, αυτός ο λίθος θα είναι μεταξύ σας μάρτυς, διότι και αυτός ήκουσε όλους τους λόγους τους οποίους είπεν ο Κυριος ενώπιόν του όλα όσα είπε προς σας σήμερα. Αυτός ο λίθος θα είναι μεταξύ σας μάρτυς μέχρι τας τελευταίας εκείνας ημέρας, κατά τας οποίας θα είχατε τυχόν ψευσθή ενώπιον του Θεού και θα είχατε στραφή προς ειδωλολατρικούς θεούς”.

ΙτΝ. 24,28 καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς τὸν λαόν, καὶ ἐπορεύθησαν ἕκαστος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

ΙτΝ. 24,28 Απέλυσσε τότε ο Ιησούς τον λαόν. Εκείνοι δε επορεύθησαν ο καθένας στον τόπον του.

ΙτΝ. 24,29 καὶ ἐλάτρευσεν Ἰσραὴλ τῷ Κυρίῳ πάσας τὰς ἡμέρας Ἰησοῦ καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῶν πρεσβυτέρων, ὅσοι ἐφείλκυσαν τὸν χρόνον μετὰ Ἰησοῦ καὶ ὅσοι εἶδον πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, ὅσα ἐποίησε τῷ Ἰσραήλ.

- ItN. 24,29 Οι Ισραηλίται ελάτρευσαν πράγματι τον Κυριον καθ' όλον τον χρόνον που εξούσεν ο Ιησούς του Ναυη, όλον τον χρόνον που εξούσαν ακόμη οι πρεσβύτεροι εκείνοι όσοι συνέζησαν με τον Ιησούν και είχαν ιδει όλα τα θαυμαστά έργα, τα οποία ο Κυριος είχε κάμει δια τον ισραηλιτικόν λαόν.
- ItN. 24,30 Καὶ ἐγένετο μετ' ἐκεῖνα καὶ ἀπέθανεν Ἰησοῦς υἱὸς Ναυῆ δοῦλος Κυρίου ἑκατὸν δέκα ἐτῶν.
- ItN. 24,30 Επειτα δε από τα γεγονότα αυτά απέθανεν ο δούλος του Κυρίου ο Ιησούς, υἱὸς του Ναυη, εις ηλικίαν εκατὸν δέκα ετῶν.
- ItN. 24,31 καὶ ἔθαψαν αὐτὸν πρὸς τοῖς ὁρίοις τοῦ κλήρου αὐτοῦ ἐν Θαμνασασάχ ἐν τῷ ὄρει τῷ Ἐφραὶμ ἀπὸ βορρᾶ τοῦ ὄρους Γαὰς· ἐκεῖ ἔθηκαν μετ' αὐτοῦ εἰς τὸ μνήμα, εἰς ὃ ἔθαψαν αὐτὸν ἐκεῖ, τὰς μαχαίρας τὰς πετρίνας, ἐν αἷς περιέτεμε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν Γαλγάλοις, ὅτε ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου, καθὰ συνέταξεν αὐτοῖς Κύριος, καὶ ἐκεῖ εἰσιν ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.
- ItN. 24,31 Εθαψαν αὐτὸν εις την περιοχὴν, την οποίαν εἶχε λάβει ὡς μερίδιόν του, εις Θαμνασασάχ στο ὄρος Εφραὶμ, βορείως ἀπὸ το ὄρος Γαὰς. Εκεί οι Ισραηλίται, στο μνήμα στο οποίον τον ἔθαψαν, ἔθεσαν μαζή του και τας πετρίνας μαχαίρας, με τας οποίας εἶχε περιτάμει τους Ισραηλίτας εις Γαλγαλα, ὅπως διέταξεν ο Θεός, ὅταν ἐβγαλεν αὐτοὺς ελευθέρους ἀπὸ την Αἰγυπτον. Εκεί δε εἶναι αι πέτριναι αὐταὶ μάχαιραι μέχρι της σημερινῆς ἡμέρας.
- ItN. 24,32 καὶ τὰ ὅστ᾽ Ἰωσήφ ἀνήγαγον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου καὶ κατῶρυξαν ἐν Σικίμοις, ἐν τῇ μερίδι τοῦ ἀγροῦ, οὗ ἐκτήσατο Ἰακώβ παρὰ τῶν Ἀμορρᾶιων τῶν κατοικούντων ἐν Σικίμοις ἀμνάδων ἑκατὸν καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ἰωσήφ ἐν μερίδι.
- ItN. 24,32 Τα δε οστά του Ιωσήφ τα οποία οι Ισραηλίται εἶχον

ΙτΝ. 24,33

μεταφέρει από την Αίγυπτον, τα έθαψαν εις την Συχέμ εις ένα σημείον του αγρού, τον οποίον είχεν αγοράσει ο Ιακώβ αντί εκατόν αμνάδων από τους Αμορραίους που κατοικούσαν εις Συχέμ, και τον οποίον έδωκεν στους απογόνους του Ιωσήφ ως κληρονομίαν και ιδιοκτησίαν των. καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ Ἐλεάζαρ υἱὸς Ἀαρών ὁ ἀρχιερεὺς ἐτελεύτησε καὶ ἐτάφη ἐν Γαβαὰρ Φινεές τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ἣν ἔδωκεν αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει Ἐφραΐμ. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λαβόντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ περιεφόροσαν ἐν ἑαυτοῖς, καὶ Φινεές ἱεράτευσεν ἀντὶ Ἐλεάζαρ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἕως ἀπέθανε καὶ κατωρύγη ἐν Γαβαὰρ τῇ ἑαυτοῦ. οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπήλθοσαν ἕκαστος εἰς τὸν τόπον αὐτῶν καὶ εἰς τὴν ἑαυτῶν πόλιν. καὶ ἐσέβοντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὴν Ἀστάρτην καὶ Ἀσταρώθ καὶ τοὺς θεοὺς τῶν ἐθνῶν τῶν κύκλῳ αὐτῶν· καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς Κύριος εἰς χεῖρας Ἐγλὼμ τῷ βασιλεῖ Μωάβ, καὶ ἐκυρίευσεν αὐτῶν ἔτη δεκαοκτῶ.

ΙτΝ. 24,33

Μετά ταῦτα και ο Ελεάζαρ ο αρχιερεὺς, ο υἱὸς του Ααρών, απέθανε και ετάφη εις Γαβαάρ, πόλιν του υιού του Φινεές, την οποίαν είχε δώσει προς αὐτόν στο ὄρος Εφραΐμ. Κατά την ημέραν εκείνην της τελευτῆς του αρχιερέως ἔλαβον οι Ισραηλίται και περιέφερον ἀνά μέσον αὐτῶν μετὰ κατανύξεως την Κιβωτὸν της Διαθήκης. Ο Φινεές αρχιεράτευσεν ἀντὶ του πατρός του Ελεάζαρ, μέχρις ὅτου απέθανε και ετάφη εις την πόλιν του Γαβαάρ. Οι δε Ισραηλίται ἀπήλθον ἕκαστος εις τας περιοχάς των και τας πόλεις των. Ἀλλά μετ' ολίγον οι Ισραηλίται ἤρχισαν να λατρεύουν την Αστάρτην και Ασταρώθ και τους θεοὺς των κύκλῳ ειδωλολατρικῶν ἐθνῶν. Δι' αὐτό δε ο Κυριος παρέδωκεν αὐτοὺς εις τα χέρια Εγλὼμ βασιλέως της Μωάβ, ο οποίος και κατεδούλωσεν αὐτοὺς ἐπὶ δέκα οκτῶ ἔτη.